

VOL. I. కామలలితం కటాక్షానుబంధం.

శ్రీరస్తు.

శ్రీహయగ్రీవాయ నమః.

శ్రీమద్భగవద్గీతా ప్రథమోధ్యాయః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః

ఇదం

శ్రీమద్భగవద్గీతా

శ్రీమద్భగవద్గీతా ప్రథమోధ్యాయః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః
అర్జునవిషాద్యోగః

చెన్నపుర్యామ్ :

వావిళ్ల రామస్వామి శాస్త్రులు అండ్ సన్స్

ఇత్యేతైః ప్రకటికృతంచ.

సీ తీ కా.

కల్యాణం కురుతాదన వృథలదశ్శ్రీదక్షిణాసోగ్గురురేదానప్రతిపాదిత
 స్వమహిమా సోమార్థచూడామణిః, యత్పదాబ్జ విలోకనాస్తునిగణాహ్యజ్ఞానహీ
 నాః పునర్విజ్ఞానం ప్రతిపద్య నిర్తమతరాః స్వానందమాపేదిరే. వటవిటపితటికుటీర
 మీశంకుటిలమతిత్వనిరాసనే పటిష్ఠమ్, అఘటితఘటనాగరిష్ఠశక్తిం ప్రకటితబోధ
 ముపాస్త హే జటాలమ్ కరే జ్ఞానముద్రాంముఖే మానముద్రాం స్వయంయోగని
 ద్రాంవహంతంమహాంతమ్, దిశంతంసుమేధాం వటస్యైవమూలే వసంతం గురూణాం
 గురుంతంభజామః. తరుణీశంభోఃకరుణామూర్తిః కవితాసరణిం కలయత్వనిశమ్,
 అరుణాంబుజసోదరపాదయుగస్తరణం యస్యాశ్శరణం యన్నః. వావిళ్ల కులకల్పద్రు
 స్సురభూసురతోషకః, ససాక్షాత్పణ్డితైరేవ పూర్ణఃపల్లవితోభవత్. వావిళ్ల వంశో
 త్తమవంశదివ్యముక్తామణిశ్చారురుచిస్సువృత్తః, ఆత్రేయవంశోఽపి కళాధరత్వా
 చ్ఛ్రివేంకటేశార్యవరస్సుచంద్రః. యథైవానసూయాసతీగర్భసింధోస్త్రిమూర్త్యుద్భ
 వఃప్రాగభూదత్రియోగాత్, తథావేంకటేశార్యతోమంగమాంబోదరాదావిరాసం
 త్సుతాస్తేత్రయోఽమీ. జ్యేష్ఠస్తేషాంసూరిబృందాగ్రగణ్యస్సుబ్రహ్మణ్య స్సజ్జనానం
 దకారి, పిత్ర్యంవాక్యంపాలయన్వర్తతే శ్రీవేదాంతార్థా భాసయంతానివర్యః.
 తేషు ద్వితీయస్తులనాఽద్వితీయస్సుపుణ్యచర్య స్సుమతిప్రవర్యః, సోఽనంతనారాయణ
 నామధేయస్సానందమాస్తేవిదుషాం విధేయః. భ్రాతారామస్వామినామాస్యము
 ద్రాంకురేవ్యాసప్రోక్తసారస్వతస్య, సారంపారావారతుల్యస్య గూఢంవక్తుం కేవా
 హిశతే సర్వవేద్యాత్. కావ్యంకృష్ణకథాసుధారసలసద్వాసాభిధానోమునిశ్శ్రా
 వ్యంయత్కలయాంచకార భగవల్లీలారహస్యాప్తయే, వక్తుంవిప్రతిపత్తుమప్యరువ
 చోగుంభానికల్పేత కస్తస్మాదస్త్యసుకంఠయా యదుపతేరుద్యుక్తచిత్తోహ్యహమ్.
 మనోజ్ఞైరథ్యాయైః కృతదురితభంగైఃవిజయతే వచోమాధుర్యాఞ్చైర్వివిధబహు
 వస్తూత్తమగుణైః, రహస్యార్థైరుద్యద్భుతాణిమణిభిరాకల్పమఖిలః ప్రబంధోఽయం
 రత్నాకరభవబుధామోదజనకః. శ్రీధరసమాహ్వయార్యైః వీరరఘూత్తంససూరి
 కృష్ణార్యైః, కలితానివివరణానిహిముద్రాప్యస్తే మయేహసరసాని. మందోఽపియేన
 విందేద్వాసముసింద్రోక్తి సారసర్వస్వం, తన్నంద్యతాంబుధేంద్రైరాలోక్య గుణై
 కదర్శిభిస్సమ్యక్.

శ్రీః
శ్రీమద్భాగవత పురాణ రత్నాంతర్గత
కథానుక్రమసూచికా

ప్రథమస్కంధస్థ కథానుక్రమసూచికా

విషయసంఖ్యా	పుటసంఖ్యా.
1. సూతం ప్రతిశౌనకాది మహర్షి కృత ప్రశ్నప్రకారః	15
2. సూతకృతభగవత్కథా ప్రశంసా	18
3. భగవతో నారాయణస్య ఏకవింశత్యవతార కథాభివర్ణనఘట్టః	26
4. అనిర్వచనీయహృత్పాతాపాత్పత్తిం ప్రతివ్యాసస్య పరిచింతనం	33
5. వ్యాససన్నిధిం ప్రతినారదాగమనం	38
6. నారదమహర్షేః పూర్వజన్మవృత్తాంత కథనం	48
7. అశ్వత్థామ్యః అర్జునకృత పరాభవకథా	55
8. గర్భస్థస్య పరీక్షితః పరిరక్షణకథా	65
9. శరత్కల్పగతస్య భీష్మాచార్యస్య సన్నిధిం ప్రతి ధర్మరాజగమనం	75
10. భీష్మాచార్యకృత శ్రీకృష్ణస్తుతిః	79
11. శ్రీకృష్ణమూర్తేర్ద్వారకానగరిం ప్రతిప్రస్థానకథా	83
12. పరీక్షిజన్మకథా	97
13. గాంధారిధృతరాష్ట్రయోర్దేహపరిత్యాగకథా	103
14. ఉత్పాతోత్పత్తిశంకితస్యధర్మరాజస్య పరిచింతనకథా	109
15. ద్వారకానగరాదాగతేనార్జునేనాభిహిత శ్రీకృష్ణనిర్వాణకథా	113
16. ధర్మరాజకృతపరీక్షితృప్తాభిషేక ఘట్టః	120
17. ధర్మరాజాదీనాం మహాప్రస్థానగమనం	121
18. శమికమహర్షి నందన విసృష్టపరీక్షిచ్ఛాప కథా	132
19. పరీక్షిన్ప్రయోపవేశఘట్టః	138

ద్వితీయస్కంధస్థకథానుక్రమసూచికా

20. పరీక్షితృస్సన్నిధిం ప్రతి శుకమహర్షే రాగమనకథా	139
21. భాగవతకథా ప్రారంభఘట్టః	144
22. మోక్షప్రాప్త్యుపాయకథనం	147
23. మహాపురుష స్వరూపస్య బ్రహ్మాండస్వరూపత్వేనాభివర్ణనం	149

విషయసంఖ్యా.

పుటసంఖ్యా.

24. మునుక్షోర్భగవత్స్వరూపధారణాయోగప్రకారకథనం	...	152
25. భగవత్స్వరూప పరిజ్ఞానవిధి ప్రతిపాదనం	...	155
26. ఉపాసనాభేదేనోపాసకానాం విభిన్నఫలప్రాప్తి ప్రతిపాదన ఘట్టః	..	166
27. భగవద్గుణానువర్ణన పూర్వకతయా ఆత్మతత్వస్వరూప } కథన ప్రపంచోద్భవాద్యభివర్ణనఘట్టః	...	170
28. భగవతో నారాయణస్య వివిధావతార లీలాభివర్ణనకథా	...	176
29. పరీక్షితకృతపురాణార్థ ప్రశ్నప్రకారః	...	218

తృతీయస్కంధస్థ కథానుక్రమసూచికా

30. తీర్థయాత్రాచరణవశాయాముద్ధవంప్రతి విదురకృతకృష్ణాదీనాం } కుశలవృత్తాంత పరిప్రశ్నకథా	...	250
31. ఉద్ధవకృత శ్రీకృష్ణలీలావిశేషాణాం సంగ్రహేణాభివర్ణనం	...	255
32. విదురమైత్రేయ సంవాదప్రారంభః	...	268
33. ప్రజావృద్ధిర్థ ముద్యుక్తస్యస్వాయంభువమనోర్వృత్తాంతః	...	276
34. శ్రీయజ్ఞవరాహ మూర్త్యవతారకథా	...	314
35. యజ్ఞవరాహమూర్తింప్రతి బ్రహ్మాదిదేవ కృతస్తుతిః	...	316
36. జయవిజయయోర్హిరణ్యాక్షహిరణ్యకశిపు రూపత్వేనోత్పత్త్యాద్యభి వర్ణనకథా	...	326
37. శ్రీయజ్ఞవరాహమూర్తి కృతహిరణ్యాక్ష సంహారకథా	...	347
38. బ్రహ్మాండసృష్టిప్రవచన పూర్వకయక్షరక్షోగణదేవతాగణాది సృష్టికథా	...	351
39. స్వాయంభువమనువంశానువర్ణన పూర్వక దేవహూత్యుద్వాహ } ఘటనాద్యభివర్ణనకథా	...	357
40. కపిలవతార కథా	...	374
41. కపిలరూపేణావిర్భూతం భగవంతంప్రతి బ్రహ్మ కృతస్తుతిః	...	375
42. కపిలదేవహూతి సంవాదః	...	381
43. గర్భస్థదేవకృత భగవత్స్తుతిః	...	441

చతుర్థస్కంధస్థ కథానుక్రమసూచికా

44. విదురంప్రతిమైత్రేయోపదిష్టస్వాయంభువమనుపుత్రీ వంశానువర్ణనకథా	...	455
45. కర్దమప్రజాపతి సంతత్యభివర్ణనకథా	...	457
46. అత్రితపః ప్రభావాభివర్ణనపూర్వకసోమోత్పత్తికథా	...	458
47. దక్షమహేశ్వరయోః విరోధోత్పత్తికథా	...	461
48. దక్షేణానుష్ఠితమానాధ్వరదర్శనార్థం దాక్షాయణిగమనం	...	465
49. వీరభద్రకృత దక్షాధ్వర ధ్వంసనకథా	...	466
50. వీరభద్రాదిభిః పరిభూతదేవైఃకృత బ్రహ్మవిజ్ఞప్తిః	...	471
51. దక్షిణామూర్తి రూపిణిమిశ్వరంప్రతిబ్రహ్మాదిభిః కృతస్తుతిః	...	477

విషయసంఖ్యా.

పుటసంఖ్యా.

52. బ్రహ్మదిప్రార్థితేశ్వర కృతదక్షాద్యనుగ్రహకథా	...	483
53. దక్షాదికృత శ్రీమన్నారాయణస్తుతిః	...	485
54. ధ్రువోపాఖ్యాన ప్రారంభః	...	495
55. ధ్రువేణ సంప్రాప్తనారదానుగ్రహకథా	...	500
56. ధ్రువకృత భగవద్స్తుతిః	...	502
57. అంగపుత్రస్య వేనస్యేలిహసః	...	521
58. పృథూపాఖ్యాన ప్రారంభః	...	529
59. గోరూపధారిణ్యాః భువః పృథుచక్రవర్తికృతవిధాషణి దోహవ వృత్తాంతః...	...	538
60. పృథుచక్రవర్త్యుష్టితాశ్వమేధాధ్వరే ఇంద్రకృత తదీయాశ్వాపహరణకథా...	...	541
61. తదధ్వరే పృథోః శ్రీమన్నారాయణమూర్త్యునుగ్రహసంప్రాప్తికథా	...	545
62. పృథుచక్రవర్తికృతబ్రహ్మణ ప్రశంసా	...	550
63. పృథుప్రతిసవత్కుమార కృతజ్ఞానోపదేశ ప్రకారః	...	556
64. జ్ఞానవైరాగ్య సంపన్నస్య పృథోర్దోక్షైశ్వర్య ప్రాప్తికథా	...	563
65. ప్రచేతనః ప్రతిశ్రీరుద్రకృతయోగాదేశ నామస్తోత్రోపదేశకథా	...	567
66. ప్రాచీనాబర్హిషంప్రతి నారదాభిహితజ్ఞానమార్గోపదేశకథా	...	581
67. పురంజనోపాఖ్యానకథా	...	581
68. ప్రచేతోభ్యో భగవద్దత్త వరప్రదానకథా	...	616

పంచమస్కంధస్థ కథానుక్రమసూచికా

69. మనుపుత్రస్య ప్రియవ్రతస్యోపాఖ్యానం	...	627
70. ఋషభావతారకథా	...	642
71. జడభరతోపాఖ్యానం	...	654
72. భూగోళస్వరూపాది నిర్ణయకథా	...	689
73. నరకలోకవర్ణనకథా	...	728

షష్ఠస్కంధస్థ కథానుక్రమసూచికా

74. ఆజామిళోపాఖ్యానం	...	735
75. శ్రీమన్నారాయణలింగర యమలింగరయోస్సంవాదకథా	...	747
76. దక్షకృతహంసగుహ్యాఖ్యస్తోత్రమ్	...	754
77. శబళాశ్వాక్ ప్రతిసారదోషదిప్త నివృత్తిమార్గాభివర్ణనకథా	...	762
78. దక్షకృతప్రజాసర్గాభివర్ణనకథా	...	764
79. ఇంద్రతిరస్కారాత్కుశితస్యబృహస్పతేరంతర్ధానవృత్తాంతః	...	767
80. ఇంద్రంప్రతివిశ్వరూపాపదిప్తనారాయణకవచవృత్తాంతః	...	770
81. విశ్వరూపశిరశ్చేదనవకాడింద్రస్యబ్రహ్మహత్యాసంప్రాప్త్యభివర్ణనకథా	...	775

విషయసంఖ్యా.

	పుటసంఖ్యా
82. హతపుత్రేణత్వప్రేమాదహనోమవశాద్వృత్తానురోత్పాదనకథా	... 786
83. దేవాసురయుద్ధప్రారంభః	... 789
84. వృత్తానురసంహారవశాదింద్రస్యపునర్బ్రహ్మహత్యాసంప్రాప్త్యభివర్ణనకథా	... 792
85. చిత్రకేతూపాఖ్యానం	... 799
86. చిత్రకేతోన్మమఃప్రభావేనభగవత్పదప్రాప్త్యభివర్ణనకథా	... 802
87. చిత్రకేతోర్విశ్వరతిరస్కారవశాచ్ఛాపప్రాప్త్యభివర్ణనకథా	... 810
88. సవిత్పంచశాద్యభివర్ణనకథా	... 814
89. సప్తమరుతాముత్పత్తికథా	... "

సప్తమస్కంధస్థ కథానుక్రమసూచికా

90. ధర్మరాజంప్రతి-నారదోపదిష్టహరికథావిషయః	... 828
91. హరిద్వారపాలకానాం సనకాదిభ్యశ్చాపప్రాప్త్యనువర్ణనం	... 832
92. యమేనాభివర్ణితసుయజ్ఞోపాఖ్యానం	... 836
93. హిరణ్యకశిపుంప్రతిబ్రహ్మణాదత్తవరప్రదానకథా	... 848
94. ప్రహ్లాదచరిత్రప్రారంభః	... 852
95. ప్రహ్లాదంప్రతిహిరణ్యకశిపుకృతతర్జనభర్తనాద్యభివర్ణనకథా	... 856
96. శ్రీనృసింహమూర్త్యవతారఘట్టః	... 861
97. హిరణ్యకశిపువధకథాఘట్టః	... 883
98. శ్రీనృసింహమూర్తింప్రతి-బ్రహ్మదిదేవకృతస్తుతిః	... 885
99. శ్రీనృసింహమూర్తింప్రతి-ప్రహ్లాదకృతస్తుతిః	... 888
100. త్రిపురాసురసంహారఘట్టః	... 903
101. వర్ణాశ్రమధర్మనిర్ణయోపదేశఘట్టః	... 904
102. ప్రహ్లాదాజగరసంవాదః	... 915

—

శ్రీమద్భాగవతాఖ్యపురాణరత్నాంతర్గతప్రథమాదిస్కంధసప్తకస్య

అధ్యాయార్థసంగ్రహశ్లోకాః.

ప్రథమస్కంధే.

శాస్త్రానుసార శ్రీకృష్ణకృత్యం సృష్ట్యాదికేశయః, అవతారకథాః కృష్ణవృత్తయో ధర్మరక్షణమ్. ౧. తదేవంప్రథమేఽధ్యాయే షట్పుష్పా మునిభిః కృతాః, ద్వితీయేతూత్తరం సూతశ్చతుర్థామాహ తేష్వథ. ౨. అవతారకథాప్రశ్నే తృతీయే తూత్తరాభిధా, పురుషాద్యవతారోక్త్యా తత్తచ్చారిత్రవర్ణనైః. ౩. తుర్యే భాగవతారంభకారణత్వేన వర్ణ్యతే, వ్యాసస్యాపరితోషస్తు తపఃప్రవచనాదిభిః. ౪. పంచమే సర్వధర్మభోగ్య హరికీర్తనగౌరవమ్, వ్యాసచిత్తప్రసాదాయ నారదేనోపదిశ్యతే. ౫. వ్యాసస్య ప్రత్యయార్థం హి షష్ఠే ప్రాగ్జన్మ సంభవమ్, స్వభాగ్యం నారదః ప్రాహ కృష్ణ సంకీర్తనోద్భవమ్. ౬. అథ భాగవతశ్రోతుర్జన్మ వక్తుం పరిక్షితః, సుప్తబాలవధాద్ద్రాణే ర్దండస్సప్తమ ఉచ్యతే. ౭. అప్తమే కుపితద్రాణే రస్త్రాద్రక్షాపరిక్షితః, శ్రీకృష్ణసంస్తుతిః కుంత్యా రాజ్యశ్శోకశ్చకీర్త్యతే. ౮. యుధిష్ఠిరాయ భీష్మేణ సర్వధర్మనిరూపణమ్, శ్రీకృష్ణసంస్తుతి ర్దుక్తిర్నవమే తస్య వర్ణ్యతే. ౯. దశమే కృతకార్యస్యహస్తినాపురతో హరేః, స్త్రీభిస్సంస్తూయమానస్య వర్ణ్యతే ద్వారకాగమః. ౧౦. ఏకాదశే రతిస్సమ్యగ్యాదవేంద్రస్యవర్ణ్యతే, ఆనతై స్తూయమానస్య పురిం నిర్విశ్య బంధుభిః. ౧౧. పూర్వోక్తం యత్ప్రసంగాద్యద్ద్రాణిదండాదివిస్తరాత్, ద్వాదశేతు తద్దైవాథ పరిక్షిజ్జన్మ వర్ణ్యతే. ౧౨. నిర్గమో ధృతరాష్ట్రస్య విదురోక్త్యా త్రయోదశే, ఉక్తః పాత్రాభిషేకేణ వక్తుం రాజ్ఞో మహాపథం. ౧౩. చతుర్దశే త్వరిష్టాని దృష్ట్వా రాజా విశంకితః, అశృణోదద్దునాత్కృష్ణతిరోధాన మితి ర్యతే. ౧౪. కలిప్రవేశ మాలక్య ధరం న్యస్య పరిక్షితి, అరురోహ నృపస్సర్వర్గమితి యంచదశేఽబ్రవీత్ ౧౫. తతశ్చ షోడశే భూమిధర్మయోః కలిఖన్నయోః, సంవాదో వర్ణ్యతే ప్రాప్తిః పాలకస్య పరిక్షితః ౧౬. తతస్సప్తదశే రాజ్ఞః కలేర్నిగ్రహ ఉచ్యతే, తస్యైవం వీర్యభాజోఽపి వై రాగ్యం వక్ష్యతేఽద్భుతమ్. ౧౭. రాజ్యస్త్విష్టాదశే తస్య బ్రహ్మశాపో నిరూప్యతే, సచానుగ్రహపవాన్య జాతో వై రాగ్యమావహత్. ౧౮. ప్రాయోపవిష్టే గంగాయాం రాజ్ఞి యోగిజనావృతే, శుకస్యా గమనం తత్త్ర ప్రోక్తమేకోనవింశతే ౧౯.

తత్ర తు ప్రథమాధ్యాయే కీర్తనశ్రవణాదిభిః, స్థవిష్టే భగవద్భావే మనసా
ధారణోచ్యతే ౧. ద్వితీయే తు లలస్థూలధారణాతో జితం మనః, సర్వసాక్షిణీ
సర్వేశే విష్ణో ధార్యమితీయతే. దృశ్యాలంబనరూపైవ ముక్తావైరాజధారణా, ఇహో
చ్యతే తుతచ్ఛాద్యాసర్వాంతర్యామిధారణా. ౨. తృతీయే విష్ణుభక్తేస్తువైశిష్ట్యం శృ
ణ్వతోమునేః, భక్త్యుద్రేకేణ తత్కర్తృశ్రవణాదర ఈర్యతే. ౩. తుర్యే పరీక్షితా
పుష్టంపుష్ట్యాదిహరిచేష్టితమ్, శుకేన బ్రహ్మ తత్పుత్రసంహదేనోపవర్ణ్యతే ౪. పంచమే
నారదేనాథ పుష్టః పుష్ట్యాదివక్తృజః, హరేర్గ్రిలావిరాట్పుష్టిం కాలకర్తాదిశక్తిభిః.
౫. షష్ఠే విరాడ్విభూతిశ్చ ప్రోక్తాధ్యాత్మాదిభేదతః, దృశీకృతం తు పూర్వోక్తం
సర్వం పురుషసూక్తతః. ౬. ఉచ్యంతే సప్తమే లీలావతారా బ్రహ్మణోదితాః, నార
దాయ తు తత్కర్తృప్రయోజనగుణై స్సహ. ౭. అష్టమే దేహసంబంధ మాక్షిపన్నీ
శజీవయోః, బహువా పరీక్షితాపుచ్ఛత్పురాణార్థా బుభుత్సితా. ౮. రాజప్ర
శ్నోత్తరం వక్తుం బ్రహ్మణే హరిణోదితమ్, కథయామాస నవమే శుకో భాగవతం
పునః. ౯. తతో భాగవతవ్యాఖ్యా ద్వారైవ దశమే స్ఫుటమ్, రాజప్రశ్నోత్తరం
వక్తుమారేభే బాదరాయణి. ౧౦.

తత్ర తు ప్రథమాధ్యాయే బంధూ హిత్యా గతాయుషః, నిర్గతస్యోద్ధవే
నాదా సంవాదః క్షత్తురుచ్యతే ౧. ద్వితీయే కృష్ణవిశ్లేషా దనుశోచన్నభోద్ధవః, క్షేత్రే
బాలచరిత్రాణి కృష్ణస్యావర్ణయచ్ఛ్రీ. ౨. తృతీయే మధురామేత్య ప్రజాత్కం
సవధాదికమ్, యత్కృతం ద్వారకాయాం చ కృష్ణేన తదవర్ణయత్. ౩. చతుర్థే
బంధునిధనం శ్రుత్వా తద్జ్ఞానలబ్ధయే, ఉద్ధవస్యోపదేశేనక్షత్త్రా మైత్రేయమాగతమ్.
౪. పంచమే భగవద్గీలాం క్షత్త్రా పుష్టో మహామునిః, ప్రోవాచ మహదాదీ
నాం సర్గంతైశ్చహరేస్తుతిమ్. (ఉక్తశ్చతుర్భిరధ్యాయైః క్షత్త్రా మైత్రేయసంగమః,
సంవాదస్తు తయోస్కుంధద్వయేనాథ నిగద్యతే. కామారవం పర్యపుచ్ఛన్గంగాద్వారే
కృతక్రియమ్, విదురః కృష్ణనిర్దిష్టం ముకుందం మనసా గతః.) ౫. షష్ఠే త్రైశ్వరా
విద్యై స్ఫుష్టి మాహ విరాట్తనోః, అధివైవాదిభేదం చ తత్రైవ భగవత్కృతం ౬.
సప్తమే సంశయచ్ఛేదిప్రతినంద్య మునే ర్వచః, పునః క్షత్త్రాకృతా నానాప్రశ్నా స్స
మ్యగుదీరితాః ౭. అష్టమే సమభూద్భ్రష్టానాభేస్తు జలశాయినః, తమజానన్జలే బిభ్య
త్తపసా తోషయద్ధరిమ్. ౮. నవమే తపసా తుష్టం దృష్ట్వా నారాయణం త్యజః,

అస్తాదేకార్ణవే నీదణ్ లోకసర్గచిక్కిర్యయా ౯. దశమే కాలసంప్రశ్నం ప్రతివక్తుం
తదుద్భవః, ప్రాకృతాదివిభాగేన సర్గస్తు దశధోచ్యతే. ౧౦. అథ త్వేకాదశే కాలః
పరమాణ్వాదిలక్షణైః, యుగమన్వంతరాదిభ్యః కల్పమానాది వర్ణ్యతే. ౧౧. ద్వా
దశే తు కుమారాది మనస్సర్గోహ్యమైథునాత్, కాయద్వైధేన యానస్తు మనుస
ర్గోఽనువర్ణ్యతే ౧౨ త్రయోదశే సిన్ధుతాయాం మనో రాకస్తి కాప్లుతే, ధరా ముద్ధ
ర్తుముద్భూతా తోడ్రిడాద్దైత్యానుసూదనం ౧౩. చతుర్దశే నిదానం తు తద్వధే
వక్తు ముచ్యతే, సంధ్యాయాం కశ్యపాద్గర్భసంభవః కామతోఽదితేః. ౧౪. హతప్ర
భైస్సురైః పుష్టః ప్రాహ పంచదశే విధిః, తద్బీజవిప్రశాపాదివైకుంఠే విష్ణుభృత్య
యోః. ౧౫. హరిణా సాంత్వితైర్విప్రై రనుతప్తైస్తు షోడశే, తయోరసురభావేఽపి
కృతోఽనుగ్రహ ఈర్యతే. ౧౬. తత స్తప్తదశే జన్త తయోర్లోకభయంకరమ్, హిర
ణ్యాక్షప్రభావశ్చ వర్ణ్యతే దిగ్జయేఽద్భుతమ్. ౧౭. అష్టాదశే హిరణ్యాక్షధరాధర్మ
వరాహయోః, నిర్విశేషం మహాయుద్ధం దేవరతౌ నిరూప్యతే. ౧౮. ఊనవింశే
విరించ్యాదిప్రార్థితేన మహామృధే, వరాహేణ హిరణ్యాక్షవధశ్శ్లాఘ్యాఽనువర్ణ్యతే.
౧౯. వింశే వరాహజన్తాదివ్యవధానాదథాదితః, సర్గోనుస్తర్యతే వక్తు మన్వయం
ప్రస్తుతం మనోః. ౨౦. ఏకవింశే తపోవిద్యాతోషితేన తు విష్ణునా, కర్దమస్య మనోః
పుత్రా్య వివాహాఘటనోచ్యతే. ౨౧. ద్వావింశే కర్దమాయాదాద్యథాదిష్టం హి
విష్ణునా, మనుర్దుహితరం దేవహూతి మిత్యుపవర్ణ్యతే. ౨౨. త్రయోదశే తపో
యోగనిర్మితే సర్వసంపది, విమానే కామగే చిత్రా తయోరీతి ర్నిరూప్యతే. ౨౩.
చతుర్వింశే తతో జన్త కపిలస్యాహ తత్పితృః, ప్రవ్రజ్యాం తమనుజ్ఞాప్య ఋణత్రయ
విమోక్షతః. ౨౪. పంచవింశే జనన్యా తు పృష్టో బంధవిమోచనమ్, ఆదావాహ
పరం భక్తిలక్షణం కపిలస్సుతః. ౨౫. షడ్వింశే పుంప్రకృతోఽస్త్తు వివేకాయోపప
ర్ణ్యతే, సాంఖ్యేన సర్వభావానాం జన్తలక్షణభేదతః. [ధాతా పుత్రాయ యతోఽప్రిక్తం
క్షత్రే మిత్రాసుతేన యత్, మాత్రే సాంఖ్యం తదధ్యాత్తం ప్రాధాన్యేనాహ తత్వ
విత్] ౨౬. సప్తవింశే తత స్సమ్యగ్భూసుసాధనయోగతః, పుంప్రకృతోఽస్త్వివేకేన
మోక్షరీతి ర్నిరూప్యతే. ౨౭. అష్టావింశే తతోఽష్టాంగయోగేశధ్యానశోభినా,
సర్వోపాధివినిర్ముక్త స్వరూపజ్ఞానమీర్యతే. [భక్తింసంతేషతః ప్రోచ్య సాంఖ్య
మాఖ్యాయ విస్తృతమ్, అథాహ వైష్ణవం యోగ మష్టాంగం కపిలోహరిః] ౨౮.
ఏకోనత్రింశకే భక్తియోగస్తు బహుధోచ్యతే, కాలస్య చ బలంఘోరసంసృతేశ్చ
విరక్తయే. ౨౯. త్రింశేతు కాయకాంతాదిలాలనాకులచేతసామ్, కామినాం తామసీ
పాపాదధోగతి రుదీర్యతే. ౩౦. ఏకత్రింశే విమిత్రైస్తు పుణ్యాపాపైరిహంతరా, మను

ప్రయోగానిసంప్రాప్తి ర్వర్ణ్యతే రాజసీ గతిః ౩౦. ద్వాత్రింశే సాత్వికైర్ధర్మై
యాధ్యాగతి రుదీర్యతే, తత్త్వజ్ఞానవిహీనస్య తతశ్చ పునరాగతిః ౩౧. త్రయస్త్రిం
శేతు తస్యైవ కపిలస్యోపదేశతః, జ్ఞానభావేన తన్మాతు ర్జీవన్ముక్తి రుదీర్యతే. ౩౩.

చ తుర్థ స్కంధే.

తత్ర తు ప్రథమాధ్యాయే మనుకన్యాన్వయాః పృథక్, వర్ణ్యంతే యత్ర
యజ్ఞాదిమూర్తిభిః ప్రభవా హరేః. ౧. ద్వితీయే ప్రథమాధ్యాయోపక్షిప్తభవ
దక్షయోః, విద్వేషే వర్ణ్యతే హేతు ర్విశ్వసృష్ట్యజ్ఞసంభవః ౨. తృతీయే తుసతీ
తాత యజ్ఞోత్సవదిదృక్షయా, గమిష్యంతీ మహేశేన వారితా నీతిహేతుభిః ౩.
చతుర్థేతు పతిం హిత్యా గతాపిత్రావమానితా, రుషా నిర్భర్తన్యతం యజ్ఞే
జహా దేహమితీర్యతే. ౪. పంచమేతు సతీ దేహత్యాగమాకర్ణ్య శంకరః, వీర
భద్రం రుషోత్పాద్య తేన దక్ష మజీఘ్రతే. ౫. షష్ఠేతు దేవసంఘేన సహగత్వా
భవం విధిః, సాంత్యయామాన దక్షాదిజీవితాద్యర్థమాదరాత్ ౬. సప్తమే విష్ణురు
ద్భూతస్తుతో దక్షభవాదిభిః, యజ్ఞం ప్రవర్తయామాన దక్షే నేతినిరూప్యతే.
౮. మనుకన్యాన్వయే ప్రాప్తాదక్షయజ్ఞకథోదితా, మనుపుత్రాన్వయే ప్రాప్తా ధ్రువ
చర్యాభ పంచభిః. అష్టమే గురుదారోక్తిరోషమత్సరతః పురాత్, నిర్గతేన ధృవే
ణాహ తపసా తోషణం హరేః. ౯. నవమేతు హరిం స్తుత్వా లభ్యా తస్మాద్వరాన్
ధృవః, ప్రత్యాగత్యాకరోద్రాజ్యం పిత్రా దత్త మితీర్యతే. ౧౦. దశమే భ్రాతృహం
త్మాణాం యతాణా మకరోద్వధం, ఏకఏవాలకాంగ త్యేత్యస్య విక్రమ ఈర్యతే.
౧౧. ఏకాదశే తు యతాణాం దక్షం దృష్ట్వా మను స్వయం, ఆగత్య వారయా
మాసద్రువం తత్తోషదేశతః. ౧౨. ద్వాదశే ధనదేనాభినందితః పురమాగతః,
యజ్ఞైరిష్ట్యా హరే స్థానమామరోహేతి కీర్త్యతే. ౧౩. ఏవం పంచభిరధ్యాయై
ద్భృవచర్యానువర్ణితా, అథైకాదశభిశ్చిత్రం పృథుచారిత్ర ముచ్యతే. [తత్ర త్రయో
దశే వక్తుం పురోర్జన్త ధృవాన్వయే, అంగో వేనపితా పుత్రకౌర్యాద్గతః తీర్యతే.
౧౪. చతుర్థశేతు దుష్పుత్రభయాదంగేగతే ద్విజైః, అభిషిక్తస్య వేనస్య రోషా త్తైర్వ
ధఉచ్యతే. ౧౫. తతః పంచదశే వివైర్మదనాద్వేన బాహుతః, జాతస్య తుపురోదుక్త
మభిషేకార్హణాదికమ్. ౧౬. షోడశే సర్వలోకేనై స్సత్కృతం భార్యయా యు
తమ్, మునిప్రయుక్తాస్సూతాద్యాస్తువంతి స్తేతి వర్ణ్యతే. ౧౭. తతస్సప్తదశేలో
కే తుభః ప్రశమయకృపుభుః, గ్రస్తబీజం మహీం హంతుం యత్తోభిత్యాతయా
స్తుతః. ౧౮. ఆలోలతులసీమాల మారూఢ వినతాసుతమ్, జ్యోతిరిందివరశ్యామ
మావిరస్తు మమాగ్రతః. అష్టాదశే మహీవాక్యాద్వత్సపాత్రాదిభేదతః, పృథ్వాది

భిస్తు క్రమశస్సాదుగ్ధేతి నిరూప్యతే. ౧౮. ఊనవింశేశ్వమేధాం గహయాపహర
ణాత్పృథోః, ఇంద్రం హంతుం ప్రవృత్తస్య ధాత్రా వారణ ముచ్యతే. ౧౯. వింశేతు
విష్ణునా సాక్షాత్పృథోర్యజ్ఞేనశాసనమ్, వరదానప్రసంగేన ప్రీతిశ్చాన్యోన్యమిర్య
తే. ౨౦. ఏకవింశేతు పృథునా ప్రజానా మనుశాసనమ్, మహాసత్రే సురాదీనాం
మహాసదసి వర్ణ్యతే. ౨౧. ద్వావింశేతు పరంజ్ఞానం పృథవేహరిశాసనాత్, సనత్కు
మారో భగవానుపాదిశదితీర్యతే. ౨౨. త్రయోవింశే సభార్యస్య వనే నిత్యసమా
ధితః, విమాన మధిరుహ్యథ వైకుంఠగతిరీర్యతే. ౨౩. ఏకాదశభిరధ్యాయైః పృథో
శ్చరిత మిరితమ్, ప్రచేతసా మథాష్టభిస్తన్తధ్యే పంచభిః పితుః. [చతుర్వింశే
ప్రపాత్రాత్తు పృథోః ప్రాచీనబర్హిషః, ప్రచేతసాం జనిస్తేభ్యో రుద్రగీతంచ
వర్ణ్యతే.] ౨౪. ప్రచేతస్సుతపస్యత్సుతత్ప్రీతనారదో ఘృణీ, ప్రాచీనబర్హిషేఽధ్యాయ
త్తం పరోక్షేణాహ పంచభిః. [పురంజనకథావ్యాజా త్పంచవింశేతు నారదః, ఆత్మనో
బుద్ధిసంగేన వివిధామాహ సంసృతిమ్, ప్రచేతస్సుతపస్తీవ్రం తప్యమానేషు నారదః,
పురంజనకథాకూటం ప్రాహప్రాచీన బర్హిషే] ౨౫. షడ్వింశే మృగయా వ్యాజాత్సప్త
ష్ణజాగరణోక్తిభిః, సద్బుద్ధిత్యాగయోగాభ్యాం సంసృతిస్సాప్రపంచ్యతే. ౨౬. సప్త
వింశే ప్రియాపుత్రా ద్యాసక్త్యా విస్తృతాత్తనః, కాలకన్యాద్యపాఖ్యానైర్జరా
రోగాద్యదీర్యతే. ౨౭. అష్టావింశేతు వైదర్భ్యాధ్యానేన స్త్రీవిచితయా, స్త్రీత్వం
ప్రాప్తస్య దైవేన కదాచిన్తుక్తి రుచ్యతే. ౨౮. ఊనత్రింశే పరోక్షార్థవ్యాఖ్యానేనో
పసంహృతమ్, స్త్రీసంగతో భవస్త్రీశసంగాన్తుక్తి రుదీర్యతే. ౨౯. ప్రసంగాత్పంచభిః
ప్రోక్తం వృత్తం ప్రాచీనబర్హిషః, వర్ణ్యతేచ పునర్ద్యాభ్యాం ప్రస్తుతంచ ప్రచేతసామ్.
[తత్రత్రింశే తపస్సుష్టాద్దేవా ల్లబ్ధవరాస్తతః, ఆగత్య వార్షి ముద్వాహ్యా రాజ్యం
చక్రవర్తిర్యతే.] ౩౦. ఏకత్రింశేసుతే దక్షే ధురం న్యస్య ప్రచేతసః, నారదోక్తేన
మార్గేణ గతా ముక్తి మితీర్యతే. ౩౧.

పంచమస్కంధే

తత్ర తు ప్రథమేఽధ్యాయే జ్ఞానినో రాజ్యనిర్వృతిః, పునశ్చ జ్ఞాననిష్ఠేతి
ప్రియవ్రతకథాద్భుతాః, వంశం ప్రియవ్రతస్యాపి నిబోధ. నృపసత్తమ, యోనార
దాదాత్తవిద్యామధిగమ్య పునర్తపీమ్, భుక్త్యావిభజ్య పుత్రేభ్య విశ్వర్యం సమ
గాత్పదం. ౧. ద్వితీయే ప్రోక్తమాగ్నిధిచరితం స్త్రీణసంమతం, పత్న్యాంహి
పూర్వచిత్త్యాం యో నాభిముఖ్యానజీజన్. అస్తిక్ వంశే ప్రసిద్ధోఽయ మాగ్నిధృ
స్త్రీణపుంగవః, విహసన్నివ తస్యేదం చరితం మునిరబ్రవీత్. ౨. తృతీయే చరితం
నాథేః పరం మంగలమిర్యతే, యస్యయజ్ఞే ప్రతీతస్య పుత్రోఽభూద్వృషభో

హరిః. 3. చతుర్థాది త్రిభిః ప్రోక్తమృషభస్యేహితం మహత్, లోకార్థం యేన
సత్కర్తృనైష్కర్తృయంచ ప్రదర్శితం. చతుర్థే శతపుత్రస్య రాజ్యం తస్యోపవర్ణ్యతే,
యస్య రాజ్యే జనపుర్వపుంతోహమృతనిర్వృతః. ౪. పంచమే మోక్షధర్మోపదేశైః
పుత్రానుశాసనం, ఉక్తం పారమహంస్యంచ తస్య ద్వంద్వతితిక్షయా. ౫. షష్ఠీ
నాభిమానస్య దేహత్యాగ క్రమాభిధా, ప్రదహంతం దవాగ్నిం యః పశ్యన్నపి
నపశ్యతి. ౬ అథాయానాం త్రయేణైవ వృషభాఖ్యానమీరితం, అష్టభిర్భర
తాఖ్యాన మితః ప్రస్తూయతే మృతం సప్తమే భరతో రాజ్యే చిరం యజ్ఞైర్హరిం
యజ్ఞ, ఆరబ్ధకర్తృనిర్వాణో హరిక్షేత్రేభజద్ధరిం 2. అష్టమే భజతో విష్ణుం తస్య
కర్తాంతరాయతః, ఏణరక్షాప్రసక్తస్య జాతమేణత్వమీర్యతే [కృపయాపికృతస్సంగః
పతనాయైవ యోగినః, ఇతి ప్రదర్శయన్నాహ భరతస్యైణపోషణం.] ౮. పితుఃప్రాప్తాత్త
విజ్ఞానో భరతోమృగతాంగతః, ప్రారబ్ధకర్తృవేగేన తదంతేజడవిప్రతామ్. [నవమేజడవి
ప్రత్యేతస్య రాగాద్యభావతః, భద్రకాలీశుత్వేఽపి నిర్వికారత్వమీర్యతే.] ౯. దశమే
క్షీపతా రాజ్ఞా శిబికాంస్వాంవహాన్ మునిః, స్వదుర్వాదానువాదేన విజ్ఞాయా శుప్రసా
దితః ఏవంభూతావికారిత్యమజ్ఞసర్వజ్ఞయోస్సమం, ఇతి సర్వజ్ఞతాసిద్ధ్యైరహలూగణక
థేరణం ౧౦ ఏకాదశేభ సంపుష్టో రహలూగణమహీభృతా, ఉపాదిశత్పరం జ్ఞానం
సయోగీతి నిగద్యతే. ౧౧. ద్వాదశే పునరాపుష్ట స్సందేహేన మహీభృతా, సయోగీ
సర్వసందేహానపానుదదితీర్యతే ౧౨. త్రయోదశే విరక్తాయ వృథా తత్త్వ నిరూ
పణం, ఇతివై రాగ్యదాధ్యాయ భవాటపుష్పపవర్ణ్యతే. ౧౩. చతుర్దశే భవారణ్య
రూపకృత్యాకృతిఃకృతా, ప్రస్తుతే దస్యుగోమాయుమశకాద్యర్థకల్పనైః. ౧౪. ఏవ
మష్టభిరధ్యాయై ర్భరతస్యోక్తమీహితమ్, తతః పంచదశే తస్యకీర్త్యంతే వంశజా
నృపాః ౧౫. పూర్వోక్తద్వీపసింధ్యాదిమానచిహ్నస్వరూపతః, స్పష్టంప్రవక్తు
మారబ్ధా పంచాధ్యాయీహ్యతఃపరమ్. పోడశేభస్తథాచోర్ధ్వంపరితస్సన్నివేశతః,
మేరోః స్థితిర్మహీకంజకర్ణికా చోపవర్ణ్యతే. ప్రియవ్రతచరిత్రోక్తా సప్తద్వీపాదికల్ప
నా, తద్విశేషవిజ్ఞానుః కథాంతే పరిపుచ్చతి] ౧౬. తతస్సప్తదశే గంగాగమనం తచ్చ
తుర్దిశమ్, ఇలావృతే చ దుద్రేణ సంకర్షణనిపేవనమ్. ౧౭. అష్టాదశే తతో మేరోః
పూర్వాదిక్రమతస్త్రిషు, త్రిషుచోత్తరవర్షేషు సేవ్యసేవకవర్ణనమ్. ౧౮. ఊన
వింశే కింపురుషే భారతే చోపవర్ణ్యతే, సేవ్యసేవకభావశ్చ భారత శ్రేష్ఠ్యమేవచ. ౧౯.
వింశే స్థూదిషడ్ద్వీపస్థితిమాహ సహార్షవైః, లోకాలోకస్థితిం చాంతర్వహిర్భాగాది
మానతః. ౨౦. ఏవ మధ్యాయవింశత్యా భూమర్యాదా నిరూపితా, అతః పరం
ద్యుమర్యాదాపాలనం త్రిభిరుచ్యతే. [ఏకవింశే రవేః కాలచక్రేణ భ్రమతోఽన్వ

హమ్. స్వగత్యా రాశిసంచారై ర్లోకయాత్రా నిరూప్యతే.] ౨౦. ద్వావింశే సోమ
శుక్రాదేష్టానమాహా తరో తరం, త తద్గత్యనుసారేణ త్వస్థానిష్టే తథాన్యథాం. ౨౧.
త్రయోవింశే ధ్రువస్థానం జ్యోతిశ్చక్రాశ్రయం తతః, శింశుమారస్వరూపేణ హరేశ్చ
స్థితి రుచ్యతే ౨౩. ఏవం త్రిభి ర్ద్వయమర్యాదా పాలనం వర్ణితం తథా, అథోభివన
మర్యాదా పాలనం త్రిభి రుచ్యతే. చతుర్వింశే రవే రర్వాక్షిర్వాభావాది స్థితిః
క్రమాత్, అతలాదిబిలస్వర్గమర్యాదాస్స వర్ణితాః. ౨౪. ఐంచవింశే తతోఽ
ధస్తాదాహ శేషస్య సంస్థితిమ్, సంజహీర్షోరిదం కాలే యత్ర రుద్రసముద్భవః. ౨౫.
షడ్వింశే తు తతోఽధస్తాన్నరకస్థితి రుచ్యతే, పాపినో యత్ర దహ్యాంతే యమ
దూతైర్యథా యథమ్. ౨౬.

షష్ఠ స్కంధే.

తత్రాదౌ ప్రథమే విష్ణో ర్ద్వైతైః పాతకిమోచనం, తత్పాపఖ్యాపనాయోక్తం
యామై ర్ధర్మాదిలక్షణం. ౧. ద్వితీయే వైష్ణవై ర్యామ్నా న్నామమాహాత్మ్యమద్భు
తం, బ్రాహ్మణ్యత్వా ద్విజో విష్ణో ర్లోకం నీత ఇతిర్యతే. ౨. తృతీయే తు యమేనాపి వైష్ణ
వోత్కర్షవర్ణనైః, సాంత్యయిత్యా స్వదూతాస్తే వైష్ణవైః కింకరీకృతాః. ౩. చతు
ర్థాదిత్రిభి ర్విశ్వరూపజన్మవివక్షయా, ప్రచేతస్సుతదక్షస్య వంశస్తావత్ప్రతస్యతే. ౪.
ఐంచమేనారదేనాథవాచఃకూటైస్తు నాశితాః, సుతానాకర్ణ్య దక్షోఽముం శశా
పేతి నిరూప్యతే ౫. షష్ఠే దక్షేణ పృష్ఠాయాం కన్యాషష్ఠ్యాం ప్రకీర్తితాః, పృథ
గ్వంశా యతోజాతో విశ్వరూపోఽదితే స్సుతాత్. ౬. సప్తమే విశ్వరూపోఽసౌ
పారోహిత్యే వృత స్సురైః, గురుణాసంపరిత్యక్తైః పారోహిత్య మథాకరోత్.
౭. అష్టమే విశ్వరూపస్తు వర్తనారాయణాత్మకం, ఇంద్రాయ ప్రాహయేనేంద్రో
గుప్తోదైత్యానథాజయత్. ౮. నవమే విశ్వరూపేతు హతేశక్రేణకోపతః, త్వష్ట్రా
చోత్పాదితేవృత్రేభీతైర్దేవైర్హరేస్తుతిః ౯. దశమే కేశవాదిష్టో దద్ధ్యజ్జస్థిజవజ్ర
భృత్, ఇంద్రోఽయుధ్యత వృత్రేణ సోఽప్యనేన వినిర్జితః. ౧౦. ఏకాదశేతు వృత్రస్య
యుధ్యమానస్య వజ్రీణా, భక్తిజ్ఞానబలోదర్కాశ్చిత్రా వాచ సువర్ణితాః. ౧౧. ద్వా
దశేతివిషణ్ణేన స్వయముత్సాహితేనతు, మహేంద్రేణ మహాయుధే వృత్రస్య వధ
కుర్యతే ౧౨. త్రయోదశే తు వృత్రస్య బ్రహ్మహర్యాచుహాభయాత్, చిరం నష్టోఽ
విత శ్శక్రో విష్ణునేతి నిరూప్యతే ౧౩. వృత్రవృజ్ఞానభక్త్యాదిశ్రుత్యాపుష్టః పరి
క్షీతా, శ్రోతుమాహ చతుర్భిస్తస్త్వాగ్నిస్త చరితాన్యతః. చతుర్దశే తు సహసా
కృచ్ఛ్మిలబ్ధసుతేమృతే, చిత్రకేతో రతిన్నే హదతిశోకో నిరూప్యతే ౧౪. తతః ఐంచ
దశే చిత్రకేతోశ్శోకాపనోదనం, కృతం తత్తోపదేశేన నారదేనాంగిరో యుజా.

౧౫. పోదశే తత్సుతో క్షైవవిశోకికృత్య తం నృపం, ఆదిదేశ మహావిద్యాం నారద శ్చేషతోషిణిం. ౧౬. తతస్సప్తదశే యోగమహర్షిం ప్రాప్యభేచరణ, విహస్యగిరిశం శాపాదుమాయావృత్రతాం గతః. ౧౭. త్వష్టరవంశ మనుక్రమ్య సప్రసంగం యథాక్రమం, ఆదిత్యానా మథాన్యేషాం వంశానాహ మునీశ్వరః. (ఆదితేః పంచ మాదీనాం పుత్రాణా మన్వయోక్తిః, అష్టాదశే దితేర్గర్భే శక్రేణ మరుతాం భిధా.) ౧౮. ఊనవింశేత్రయతోప్రీక్తం కశ్యపేన దితేర్వృతం, తదేవం వివృతం లోకహితాయ పరితోషణం. ౧౯.

సప్తమస్కంధే.

తత్రతు ప్రథమేఽధ్యాయే హిరణ్యకశిపౌ స్సుతేః విష్ణుభక్తే విరోధస్తువిప్ర శాపజ ఈర్యతే. ౧. ద్వితీయే విష్ణురోషేణ లోకంవిష్టావ్య దానవైః, తద్ధతభ్రాతృ పుత్రాదీనితిహానై రసాంత్యయత్. ౨. తృతీయే తస్య తపసాతప్తం వీక్ష్య జగద్విధిః, ఆగత్యవిస్థితస్తేనసంస్తుత స్వవరానదాత్. ౩. చతుర్థేతు వరా లభ్యా విజిత్యా ఖిలలోకపాణ్, విష్ణుద్వేషేణ తాన్ సర్వాన్ దైత్యేంద్ర స్సమపీడయత్. ౪. పంచమే గురుతోఽధీతం త్యక్త్వా విష్ణుస్తుతౌ రతం, ఘాతయన్ విషసర్పాద్యైస్సు తం దైత్యోనచాశకత్. ౫. షష్ఠే గురౌ గృహవ్యగ్రే ప్రహ్లాదో దైత్యబాలకాన్, అనుకంప్యపరం తత్త్వం నారదోక్త ముపాదిశత్. ౬ సప్తమే మాతృగర్భస్థేస్వస్తి న్నారదభాషితమ్, ప్రహ్లాదో వర్ణయామాస శిష్యప్రత్యయసిద్ధయే. [అశ్రావి నార దాదేతన్తయా గర్భ ఇతిరితుమ్, తత్ప్రీస్తావకథా మాహ పదైష్షోడశభి స్సుధిః.] ౭. అష్టమేఽతిరుషా సూనుం నిఘ్నన్ దైత్యోహత స్వయమ్, ఆవిర్భూయ నృసిం హేన సచ బ్రహ్మాదిభి స్తుతః. అంతఃకృపాసుధాపూర్ణో బహిఃక్రోధో నృకేసరీ, దైత్యేంద్ర మరిభావేన భజంతం స్వమఖాదయత్. ౮. నవమే బ్రహ్మణా భీత్యా చోదితోఽసురబాలకః, కోపం ప్రశమయన్నస్తాన్నుసింహ మతిభీషణమ్. ౯. దశమే త్వనుగృహ్యముం భక్త మంతర్హితే హరౌ, ప్రసంగాద్ధరిణా రుద్రే కృతోఽ నుగ్రహఈర్యతే. ౧౦. తదేవం దశభి ర్జ్ఞానభక్తియోగా వుదీరితౌ, అథ పంచభిర ధ్యాయైః కర్తయోగోఽనువర్ణ్యతే. [ఏకాదశే నృణాం ధర్మ సాధారణ్యేన వర్ణి తాః, విశేషేణ చ వర్ణానాం ముఖ్యాముఖ్యాశ్చ యోషితాం.] ౧౧. ద్వాదశే వర్ణ్య తే ధర్మో బ్రహ్మచారివనస్థయోః, చతుర్థా మాశ్రమాణాం చ సాధారణ్యేన కశ్యప. ౧౨. త్రయోదశే యతేర్ధర్మస్సాధకస్యోచ్యతే మహాన్, అవధూతేతిహా నేన సిద్ధావస్థాచ వర్ణ్యతే. ౧౩. చతుర్దశే గృహస్థస్య పరమో ధర్మ ఈర్యతే, దేశకాలాదిభేదేన పుంస శ్చేయోవిశేషకృత్. ౧౪. తతః పంచదశే సర్వవర్ణా శ్రమనిబంధనమ్, సారతస్సంగ హేణాథవర్ణ్యతే మోక్షలక్షణమ్. ౧౫.

శ్రీ రస్తు.

శ్రీ గణేశాయ నమః.

శ్రీ దుక్తిణీసత్యభామాసమేత శ్రీకృష్ణాయ పరబ్రహ్మణే నమః.

శ్రీమద్భాగవతం, సవ్యాఖ్యానమ్,

ద్వితీయః స్కంధః.

శ్రీశుకః ఉవాచ:—

వరీయానేష తే ప్రశ్నః కృతో లోకహితో నృప, ఆత్మవిత్సంమతః పుంసాం
శ్రోతవ్యాదిషు యః పరః. ౧. శ్రోతవ్యాదీని రాజేంద్ర నృణాం సంతి సహస్రశః, అప
శ్యతామాత్త తత్త్వం గృహేషు గృహమేధినామ్. ౨. నిద్రయా ప్రాయతే నక్తం

శ్లో. ద్వితీయే తు దశాధ్యాయైః శ్రీభాగవతమాచితః,
ఉద్దేశలక్షణోక్తిభ్యాం సంక్షేపేణోపవర్ణ్యతే.
తత్ర తు ప్రథమేఽధ్యాయే కీర్తనశ్రవణాదిభిః,
స్థవిషే భగవద్రూపే మనసో ధారణోచ్యతే.
యన్నామకీర్తనం దానతపోయోగాది సత్ఫలమ్,
తం నిత్యం పరమానందం హరిం నరమనుస్మరేత్.
ఉక్తః పూర్వముపోద్ఘాతః ప్రసంగేన శుకాగమః,
రాజ్ఞా పృష్టం నృణాం కృత్యమథాహ శుకసన్తునిః.

రాజ్ఞః ప్రశ్నచుభిసందతి—వరీయానితి, తే త్వయా. పుంసాం శ్రోతవ్యాదిషు మధ్యే యః పరః
శ్రేష్ఠః, తద్గోచర ప్రశ్నః కృతః ఏష ఏవ వరీయాన్. యతో లోకహిత మేతత్ - మోక్షహేతు
త్వాత్. ఆత్మవిదాం బ్రహ్మవిదాం ముక్తానాం సమ్యతో యతః. ౧. తత్ర తావత్సాన్వభావిక క్రియా
ణాం అనర్థ హేతుత్వం వదన్ బ్రూహి. యద్వా పిపర్యయమిత్యస్తోత్రరమాహ త్రిభిః- శ్రో
తవ్యాదీనీతి, గృహేషు అనక్తానాం - అత ఏవ గృహమేధినాం తద్గతపంచనూనాపరాణాం. మేధీని
హింసార్థకః. ౨. తతశ్చ పృథైవాయుర్వ్యయో భవతీత్యాహ—నిద్రయేతి. నక్తం రాత్రా యద్వ

చ. వరీయాన్ సర్వోత్కృష్టః, శ్రోతవ్యాదిషు శ్రోతవ్యకీర్తనీయస్తరణీయాదిషు. పరః ఉ
త్కృష్టః, తే కృతః. త్వయా కృత ఇత్యర్థః. ౧. ఆత్మతత్త్వం బ్రహ్మతత్త్వం. శ్రోతవ్యాదీని సహస్ర
శస్సంతి తాని శ్రోతవ్యాదిషు వరాణి న భవంతి. భగవత్కథాదీనా మేవ శ్రోతవ్యాదిషు పరత్వాత్.

వ్యవాయేన నవం నయః, దివా చార్ధేహాయారాజన్ముటుంబభరణేన చ. 3. దేహా
పత్యకశత్రాదిష్వాత్తనైస్యేష్వసత్స్వపి, తేషాం ప్రమత్తోనిధనం పశ్యన్నపి న పశ్యతి.
౪. తస్మాద్భారతసర్వాత్తా భగవాన్ హరిరీశ్వరః, శ్రోతవ్యః కీర్తితవ్యశ్చస్తర్తవ్యశ్చే
చ్ఛతాభవమ్. ౫. ఏతావాన్ సాంఖ్యయోగాభ్యాంస్వధర్తపరినిష్ఠయా, జన్తలాభః
పరః పుంసామంతే నారాయణస్త్పతిః. ౬. ప్రాయేణ మునయో రాజన్నివృత్తా విధిని

యః ఆయః. తన్నిద్రయా వ్యవాయేన రత్యా వాహ్నియతే. దివా అహ్ని. యద్వయః. తత్.
అర్ధేహాయా అర్ధార్థ ముద్యమేన. సిద్ధేర్థే కుటుంబభరణేన చ. చకారావనుక్తసముచ్చయార్థా.
3. నను నవ్వరకుటుంబాద్యర్థం కథమాయుర్వ్యయం కుర్యాత్? తత్తాహ—దేహేతి. దేహా
దిషు. ఆత్మనః నైస్యేషు పరికరేషు, అసత్సు మిథ్యాభూతేషుపి. ప్రమత్తః ప్రసక్తః. తేషాం
సిత్రాదిదృష్టాంతేన నాశం పశ్యన్నపి నానుసంధత్తే. ౪. ఏవంవిపర్యయప్రశ్నస్యోత్తరముక్త్యా
శ్రోతవ్యాదిప్రశ్నస్యోత్తరమాహ—తస్మాదితి. హేభారత భరతవంశ్య. సర్వాత్తేతి శ్రేష్ఠత్వ
మాహ. భగవానితి. సాందర్భం. ఈశ్వర ఇత్యావశ్యకత్వం. హరిరితి బంధహాతిత్వం. అభవం
అపునర్భవం మోక్షం. ౫. అతః పరం అన్యచ్ఛ్రేయో నాస్తీత్యాహ—ఏతావానితి. ఏతావా
నేవ జన్తనో లాభః ఫలం. తమాహ—నారాయణస్త్పతిరితి. సాంఖ్యాదిభిస్సాధ్య ఇతి తేషాం స్వా
తంత్ర్యేణ లాభత్వం వారయతి. సాంఖ్యం ఆత్మానాత్మవివేకః. యోగః అష్టాంగః. స్వధర్తః
విహితానుష్ఠానం. తైః అంతే తత్త్వైః పరో లాభః. న తన్తహిమా వక్తుం శక్యత్యితి భావః.
అత్ర సదాచారం ప్రమాణయతి—ప్రాయేణేతి. విధినిషేధతః విధినిషేధాభ్యాం నివృత్తాః. అత్ర

ఆత్మనోఽన్యేషు ఆత్మవ్యతిరిక్తేషు. అసత్స్వపి దేహాః స్వదేహాః అపత్యాని పుత్రాదయః కశత్రాదీని
జాయదీని. తేషు నిధనం నాశం. స్వయం పశ్యత్ న పశ్యతి నాశోత్తరక్షణాదిషు విషయప్రావణ్యబ
లాత్ న పశ్యతి. అపితు నాశం విస్తృత్య దేహాదీన్యనిత్యాన్యపి నిత్యత్వేన జానాతి. ౪. తస్మాత్ దేహా
పత్యకశత్రాదీనామనిత్యత్వాత్. సర్వాత్తా సర్వాంతర్యామి. భగవాన్ షడ్గుణేశ్వర్యసంపన్నః.
ఈశ్వరోనిఖిలజగన్నియంతా. హరిరాశ్రితపాపహరః. శాస్త్రముఖాదాచార్యముఖాద్వా శ్రోత
వ్యః. తత్కల్యాణగుణగణప్రకాశకనామోచ్చారణాదినా కీర్తితవ్యః. స్వస్య దేహప్రదాన
ప్రభృతి సర్వవిధోపకారకర్తృతయా చ స్తర్తవ్యః. ౫. సంఖ్యా దేహవిలక్షణాత్తజ్ఞానం,
తయా గమ్యత ఇతి సాంఖ్యం, శ్రీగీతాశాస్త్రే ప్రథమషట్క ప్రతిపాద్యం. ఆత్మతత్త్వావ
లోకనం యోగః. ద్వితీయషట్క ప్రతిపాద్యో భక్తియోగః. తాభ్యాం స్వధర్తపరినిష్ఠయా
షట్కద్వయప్రతిపాద్యయోగద్వయాంగభూతయా. స్వధర్తః స్వస్య అవశ్యామప్తేయో వర్ణాశ్ర
మధర్తః. అమానిత్వాదంభిత్వమిత్యాదినా తృతీయషట్క ప్రతిపాద్యమానః అమానిత్వాదిధర్తః. త
త్ర పరినిష్ఠా పునస్తత్పరిత్యాగాభావబద్ధి. తయా చ అంతే నారాయణస్త్పతిః షట్కత్రయప్రతి
పాద్యసాంఖ్య భక్తియోగబలేన శరీరవియోగకాలే నారాయణస్త్పతిర్భవతీతి యత్ పుంసామేతావాన్
పరో జన్తలాభః. కర్తృభూమా మనుష్యాదిశరీరపరిగ్రహస్య పరో లాభః పురుషార్థః నైతద పక్షయా మి
యమాణస్య అనుష్ఠేయాంతరమస్తీతి భావః. ౬. నైర్గుణ్యస్థాః సత్త్వరజస్తమోరూపగుణత్రయరహితాః
కుదసత్త్వపధానాః. అతఏవ విధినిషేధతః నివృత్తాః శాస్త్రీయవిధినిషేధయోరపరవశాః. శాస్త్రీయవి

షేధతః, నైర్గుణ్యస్థా రమంతే స్త గుణానుకథనే హరేః. 2. ఇదం భాగవతం నామ పురాణం బ్రహ్మసంమితమ్, అధీతవాన్ ద్వాపరాచా విత్తుద్వైపాయనాదహమ్. ౩. పరినిష్ఠోఽపి నైర్గుణ్యే హ్యుత్తమశ్లోక లీలయా, గృహీతచేతా రాజర్షి ఆఖ్యానం యదధీ తవాన్. ౪. తదహంతేఽభిధాన్యామి మహాపౌరుషికో భవాన్, యత్ర శ్రద్ధధతా మాశు స్యాన్తుకుందే మతిస్సతీ. ౫. ఏతన్నిర్విద్యమానానా మిచ్ఛతామకుతోభ యమ్, యోగినాం నృపనిర్ణీతం హరేర్నామానుకీర్తనమ్. ౬. కిం ప్రమత్తస్య బహు భిఃపరోఽక్షైర్దాయనైరిహ, వరం ముహూర్తం విదితం ఘటతే శ్రేయసేయతః. ౭.

వర్ణాధిక్యమార్షం. నైర్గుణ్యే బ్రహ్మణిస్థితాపి. స్తప్రసిద్ధా. ననుకిమిదం అపూర్వం కథయసి? సత్యం ఉదితపూ ర్వమేవేదమిత్యాహ—ఇదమితి. ఇదం భాగవతోపేక్షంతన్నమైకప్రధానం. పురాణం బ్రహ్మసంమితం సర్వవేదతుల్యం. యన్వా—బ్రహ్మసత్యం సమ్యక్ మితం యేన. కుత స్త్వయా స్తాప్తం? శ్రాహ—అధీత వానితి. కదా? ద్వాపరాదౌ ద్వాపరః ఆదిర్యస్య కాలస్య తస్మిన్ ద్వాపరాంత ఇత్యర్థః. శంతమసమకాలే వ్యాసావతారాత్. ౮. నను సిద్ధస్యకుతోఽధ్యయనే ప్రవృత్తిః? తత్రాహ—పరినిష్ఠ ఇతి. గృహీతచేతాః ఆకృష్టచిత్తః. ౯. తదితి. మహాపురుషో విష్ణుః తదీయః మహాపౌరుషికః. యత్ర యస్మిన్ శ్రద్ధధతా శ్రద్ధాం కుర్వతాం సతీ అప్తేహుకీ. ౧౦. సాధకానాం సిద్ధానాం చ నాతః పరమస్యచ్ఛేదో యోఽస్థిత్యా హ—ఏతదితి. ఇచ్ఛతాం సకామానాం తత్ఫలసాధనమేతదేవ. నిర్విద్యమానానాం ముముక్షూణాం మోక్షసాధనమేతదేవ. యోగినాం జ్ఞానినాం అకుతో భయం కుతశ్చిదపి భయరహితం ఫలంచైతదేవ నిర్ణీతం. నాత్ర ప్రమాణం వక్తవ్యమిత్యర్థః. ౧౧. అప్రమేవాదురవశిష్టం కిమహం సాధయేయం? ఇతి మాశుచ ఇత్యాహ—త్రిభిః కిమితి. పరోఽక్షైః అలక్ష్యైః హేయ నైర్వచ్యైః కిం విదితం వృణాయా తీతి విదితం. జాతం య తాయేన జ్ఞానేన ఘటతే యత్నం కరోతి. ౧౨. ఖట్వాంగ ఇతి. ఖట్వాఙ్గోఽపి దేవపక్షే సిద్ధిత్వా దైత్యాన జయత్.

ధనిషేధపరవశత్వం హి త్రిగుణప్రధానానామేవ. శ్లో. “త్రైగుణ్యవిషయావేదా” ఇతి శ్రీ గీతాచార్యో త్తే. తాదృశాసమునయః యోగినః సకసందానాదయః. తేఽపి హరేః గుణానుకథనేరమంతే స్త. శాస్త్రీ యసర్వధర్మాతిక్రమేఽపి భగవత్కల్యాణగుణవశీకృచ్ఛిత్తాః సతః కల్యాణగుణామృతరసాస్వాదజనిత పరమానందాను భవేనైవ సదాభృప్తాః సర్వాసపి విషయాన్ సుఖేః పరిత్యజ్యవర్తంతే. అతో భగవత్కల్యాణగుణానుభవవివ పరో లాభ ఇతి భావః. 2. నైర్గుణ్యే పరినిష్ఠోఽపి ససకాదివత్ త్రిగుణాతీతే భ గవత్కృత్యంతనిష్ఠామాపన్నోపి. ససకాదివదేవ ఉత్తమశ్లోకస్య భగవతో నారాయణస్య లీలయా రామ కృష్ణాద్యవతా రేషుకృతయా లీలయా గృహీతచేతాస్సన్న హమధీతవాన్. ౩. నిర్విద్యమానానాం దేహ గేహాదిషు హేయతాబుద్ధియుక్తానాం. నిర్ణీతం సాధనత్వేన నిర్ణీతం. ౪. ప్రమత్తస్య స్వాత్మత్రాణమ జానతః. బహుభిః పరోఽక్షైః హేయనైః. ఆయుస్సృవతి భిన్నఘటాదివాంభ ఇతి న్యాయేన అతిసూక్ష్మ త్వాత్ కలాకాస్థాదిరూపేణ అప్రత్యక్షవదేవ స్వయం గచ్ఛిభిః బ్రహ్మనుభవరహితైః బహుభిరపి వ త్సరైః కిం ప్రయోజనం? బ్రహ్మవేదనం విషయబహుకాలం శరీరావస్థానేఽపి న కించి దపి ప్రయోజనం. కింతర్హ ప్రయోజనం? అతతహ—వరమితి. ముహూర్తమపి విదితం ముహూర్తకాలే విదితమపి బ్రహ్మతత్త్వం యతః శ్రేయసేపరమపురుషార్థపుసిద్ధయేఘటతే. అతి స్తమముహూర్తమపి ముగ్ధాదిరూపేణాల్పమపి పర

ఖట్యాంగో నామ రాజర్షిరాత్వేయత్తామిహాయుషః, ముహూర్తాత్సర్వముత్సృజ్య
గతవానభయం హరిమ్. ౧౩. తవ త్వేత్త్వ ర్షి కారవ్య సప్తాహం జీవితావధిః, ఉపకల్ప
య తస్సర్వం యత్తావత్సాంపరాయికమ్. ౧౪. అంతకాలే తు పురుష ఆగతే గత
సాధ్వసః, ఛింద్యాదసంగశ స్త్రీణ స్పృహం దేహీ చ యేఽను తు. ౧౫. గృహో
త్ప్రవ్రజితో ధీరః పుణ్యతీర్థజలాప్లుతః, శుచౌ వివిక్త ఆసీనో విధివత్కుల్పితాసనే.
౧౬. అభ్యసేన్తనసా శుద్ధం త్రివృద్భిష్టాక్షరం పరమ్, మనో యచ్ఛేజ్జితశ్వాసా
బ్రహ్మబీజమనుస్మరత్. ౧౭. నియచ్ఛేద్విషయేభ్యోఽక్షాన్తనసా బుద్ధిసారధిః, మనః

తైః ప్రసన్నైర్దేవైర్వరం వృణీష్యేష్యుక్తేనోక్తం ప్రథమం మమాయః కథ్యతామితి?
తతో దేవైరుక్తం—మహూర్తమాత్రమస్తీతి. తతోఽతిశీఘ్రం విమానేన భువమాగత్య హరిం
శరణం గత ఇతి. ౧౩. తవేతి. తవ తు ఏత్త్వస్య ఇదానీమపి. తావదితి తావతా కా
లేః సాంపరాయికం పారతాకికం సాధనముపకల్పయ సంపాదయ. ౧౪. తత్ర వైరాగ్యం
తావదాహ—అంతకాల ఇతి, గతసాధ్వసః మృత్యుభయశూన్యః. అసంగః అనాసక్తిః. లేన
శ స్త్రీణ స్పృహం సుఖేచ్ఛా. తు దేహమను. యే పుత్రకళత్రాదయః తేష్వపి స్పృహం
ఛింద్యాత్. ౧౫. గృహోదితి. గృహోత్ప్రవ్రజితః గృహాదికం విహాయ నిర్గతః. గృహే స్థితస్య పునరా
సక్తిసంభవాత్. తిత్రాప్టాంగయోగమాహ—ధీర ఇతి బ్రహ్మచర్యాదినియమోపలక్షణం. పుణ్యతీర్థే
స్నానాదినియమోపలక్షణం. ఆసనమాహ—శుచావలి. వివిక్తేకాం తేవిధివత్కుశాజినచేలైః క్రమేణ
నిర్మితే. ౧౬. జపగర్భంప్రాణాయామం వక్తుంజప్యమాహ—అభ్యసేతి. త్రివృత్ త్రిభిరకారాదిభిర్వ
ర్తితం గ్రథితం బ్రహ్మాక్షరం ప్రణవం మనసాభ్యసేత్ ఆప ర్తయేత్. మనసా ఇంద్రియ ప్రత్యాహారం వక్తుం
ప్రాణాయామేన మనోనియమనమాహ—మనోయచ్ఛేద్భిష్టాబీజం ప్రణవం అనుస్మరన్నే జితశ్వాసస్సక్
౧౭. ప్రత్యాహారమాహ—నియచ్ఛేదితి. నియచ్ఛేదక్షానింద్రియాణి నిశ్చయాత్తి కాబుద్ధిసారధిర్వస్యసః.

బ్రహ్మజ్ఞానవైధుర్యేణ గతేభ్యః అగణితకోటిసంవత్సరేభ్యోఽపి శ్రేష్ఠమిత్యర్థః. ౧౨. ఇయత్తాం ఏ
తావానితి సుచ్ఛేదం. ముహూర్తాత్ ఘటికాద్వయపరిమితాత్ కాలాత్. అభయం సర్వసాంసా
రికభయనివారణం. హరిం గతవాన్ తత్సాయుజ్యం ప్రాప్తేత్యర్థః. ౧౩. గృహోత్ప్రవ్రజితః గేహ
దికం విహాయ సన్యస్తః. పుణ్యం స్వాద్దేశస్థానం ప్రతి గతః. ధీరః దారపుత్రాదిత్యాగప్రయు
క్తచింతారహితః. పుణ్యతీర్థే గంగాదిజలే సరిప్లుతః. విధివద్యథాశాస్త్రం కల్పితాసనవటి. శుచౌ పవి
త్రే. వివిక్తే విహనే దేశే ఆసీనస్సక్. ౧౬. మనసా విషయవిరక్తేన చిత్తేన. శుద్ధం స్వతఃపవిత్ర త్వే
సతి నిఖిలజగత్పవిత్రీకరణసమర్థం, అక్షరం నిత్యం. పరం బ్రహ్మ పరబ్రహ్మ ప్రకాశకత్వాత్ బ్రహ్మ
శబ్దవాచ్యం. త్రివృదకాగోకారమకారాత్కం ప్రణవమభ్యసేత్. జప్యాదిత్యర్థః. జితశ్వాసః రేచక
పూరకకుంభకైః ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసరూపం వాయుం జితవాన్. బ్రహ్మబీజం నిఖిలవేదతరోర్బీజభూతం
ప్రణవమనుస్మరత్ ప్రథమం మనో యచ్ఛేత్ నిశ్చలం కుర్యాత్. ౧౭. తతో బుద్ధిసారధిః విష
యబీజీషు యథేచ్ఛం ప్రవర్తమానేంద్రియాశ్చయుక్తం ఆత్మనా రథికేనానూథం శరీరరథం
స్వవశే కుర్వతా బుద్ధిరూపసారధినా సాధనేన సహితో జీవః రథికః నిషయేభ్యః ఇంద్రియాశ్చసం
చారమార్గరూపేభ్యః శబ్దాదివిషయేభ్యః అక్షాన్ హయరూపాణీంద్రియాణి నియచ్ఛేత్ నిగృహ్ణీ యా

కర్తృభిరాక్షిప్తం శుభార్థే ధారయేద్ధియా. ౧౮. తత్రైకావయవం ధ్యాయేదప్య
 చ్చిన్నేన చేతసా, మనో నిర్విషయం యుక్త్వా తతః కించన న స్మరేత్. ౧౯.
 పదం తత్పరమం విష్ణోర్ననో యత్ర ప్రసీదతి, రజస్తమోభ్యామాక్షిప్తం విమూఢం
 మన ఆత్మనః. ౨౦. యచ్ఛేధారణయా ధీరో హంతి యా తత్కృతం మలమ్,
 యస్యాం సంధార్యమాణాయాం యోగినో భక్తిలక్షణః, ఆశు సంపద్యతే యోగ
 ఆశ్రయం భద్రమీక్షితః. ౨౧.
 రాజోవాచ.—

యథా సంధార్యతే బ్రహ్మ ధారణాయత్ర సంమతా, యాశ్రయే వా హారే

ధారణాయాహ—మన ఇతి. పునశ్చకర్తృభిః తద్వాసనాభిరాక్షిప్తం ఆకృష్టం శుభార్థే భగవద్రూపే. ౧౮. ఏవం
 నియమితస్య మనసః కృత్ర సంచారస్సంపాదనీయ ఇత్యుతః ధ్యానమాహ—తత్రేతి. ఏవమేకంపాదా
 ద్యవయవం అవ్యుచ్ఛిన్నేన సమగ్రరూపాదవిముక్తేన. ఆత్మ విశేషే సామాన్యతః చిత్తసిరీకరణం ధార
 ణా. అవయవవిభావనయా తద్దర్శ్యం ధ్యానమితి భేదః. తత్ర చ మనోవృత్తైర్విలయస్సమాధిరితి
 వివేకః. సమాధిమాహ—మన ఇతి. నిర్విషయం మనో యుక్త్వా సమాధాయ సిరీభూతే మనసి
 స్ఫురత్పరమానందమాత్రాకారం కృత్వేత్సర్వః. ౧౯. పదమితి. ప్రసీదతి ఉపశామ్యతి గుణశతాత్
 పునరపి త్తోభే సతి ధారణామేవ సిరీకుర్యాదిత్యాహ—రజసా విక్షిప్తం తమసా విమూఢం స్వీయం
 మనో నిరుంధ్యాత్. ౨౦. యచ్ఛేదితి. తత్కృతం రజస్తమోభ్యాం కృతంయతః యస్యాంక్రియమా
 ణాయాం. భద్రంసుఖాత్తకం విషయంపశ్యత స్తత్రైవప్రీతిర్భవతి. ౨౧. యథేతి. యథా యత్ర యా
 త్. శ్రు. ఆత్మానం రథినం విద్ధి శరీరం రథమేవ చ. బుద్ధిం తు సారథిం విద్ధి మనః ప్రగహమేవ చ
 ఇంద్రియాణి హయానాహుర్విషయాః సేషు గోచరానితి శ్రుత్యర్థో2. త్రాసుసంధాతవ్యః. కర్తృభిః పు
 ణ్యపాపరూపబహుజన్తానుష్ఠితకర్తవ్యాసనయా. ఆక్షిప్తం బలాత్కృతం. మనః శుభార్థే పురుషః. ధియా
 సదసద్వివేచనచతురయా బుద్ధ్యా ధారయేన్నిశ్చలంకుర్యాత్. ౧౮. తత్ర తస్మిన్కామనసి నిగ్రహితే సతి
 అవ్యుచ్ఛిన్నేన నిరంతరసంలగ్నేన చేతసా. ఏకావయవం ముఖ్యహస్తపాదాద్యవయవసహితం. వాసు
 దేవంధ్యాయేత్. ఏవం మనోనిర్విషయం విషయేష్వసంచారితం బ్రహ్మణి యుక్త్వా. తతస్తదనంతరం
 భగవద్వ్యతిరేకేణ కించన న స్మరేత్. ౧౯. రజస్తమోగుణాభ్యామాక్షిప్తం తిరస్కృతం. ఆతఏవ వి
 మూఢంమోహసంపాదకం. మనఃయత్ప్రసీదతియస్మిన్కస్మిన్తే సతి ప్రసన్నం భవతి. తత్తథా మనః
 ప్రసాదజనకం. పరమం బ్రహ్మాంధ్రాదిభిరపి వంద్యమానం. విష్ణోః పదమేవ భగవచ్ఛరణారవిందమేవ.
 నాన్యత్ సంచింతయేద్భగవతశ్చరణారవిందమితి వక్ష్యమాణత్వాత్. అతః ఆత్మనః స్వస్యమనః. ౨౦.
 యావత్కృతమనేకజన్తార్జితం పాపం హంతి, తావత్ నిఖిలపాపనివృత్తిపర్యంతం, ధీరః విషయజభే
 సిద్ధిమేవాహ—యస్యాం ధారణాయాం సంధార్యమాణాయాం సమ్యక్సంపాదితాయాం సత్యాం.
 భద్రం మాంగళ్యపరమకాష్టాభూతం ఆశ్రయం చిత్తస్థాలంబనం. కేయూరమకుటకుండల శ్రీవత్స
 పరమప్రాప్యం వస్తు. ఈక్షితః ధ్యానదశాయాం పశ్యతః యోగినో యోగమభ్యస్యతః. పురుషస్య
 భక్తిలక్షణో యోగః. ఆశు సంపద్యతే తత్కాల ఏవ సిద్ధ్యతి. ౨౧. సమతా పురు

దాశు పురుషస్య మనోమలమ్. ౨౨.
ఋషి రువాచ. —

జితాసనో జితశ్వాసో జితసంగో జితేంద్రియః, స్థూలే భగవతో రూపేమన
స్సంధారయేద్ధియా. ౨౩. విషయస్తస్య దేహోఽయం స్థవిష్టస్య స్థవీయసామ్,
యత్రేదం దృశ్యతే విశ్వం భూతం భవ్యం భవచ్చ సత్. ౨౪. అండకోశే శరీరే
ఽస్తి సప్తావరణసంయుతే, వైరాజః పురుషోఽయోఽసౌ భగవాన్ ధారణాశ్రయః.
౨౫. సాతాళమేతస్య హి సాదమూలం పఠంతి నార్హస్త్వదే రసాతలమ్, మ

దృశీతి చ ఇతి ర్ద్రవ్యతావిషయతద్విశేషణాం ప్రశ్నః. ౨౨. యథేత్యస్తోత్తరం—జితాసనోజితా
శ్వాసః జితసంగోజితేంద్రియః ఇతి. ౨౩. విషయమాహ. సార్థే—విషయ ఇతి. విశేషో విరాడ్దేహః
అతిస్థూలానామతిస్థూలతరః. సదితికార్యమాత్రం. అస్యచోపలక్షణ త్వేన విషయత్వం. ౨౪. వస్తుత
స్సువిరాడ్జీవనియంతా భగవానేవ విషయఇత్యాహ—అండకోశఇతి. అండకోశే అండకోశాంతర్వర్తిని
కటాహవివ. పృథివ్యావరణం తతః అప్తేజోవాయ్వాకాశాహంకారసహితత్వాదీనిసప్త. ౨౫.
విరాడ్దేహతీర్జీవతదంతర్యామిణామభేదమారోప్యోపాసనంకర్తవ్యమిత్యాశయేనాహ—సాతాళమితి.

సార్థసాధనీభూతభక్తిసాధనత్వేన సమృతా. సాధారణా స్పృతిధారా. యథా యేన ప్రకారేణ
సంధార్యతే యత్ర సంధార్యతే యస్మిన్నాశ్రయే సంధార్యతే. ధారణా యాదృశీ సతీ పురుషస్య
మమోమలమాశు హరత్. స్థూలే ప్రపంచే నిరంతరసక్తస్య తత్కాలవివ సర్వభ్యో విషయేభ్యః
పరాఙ్ముఖీకృత్య భగవతస్సూక్ష్మరూపే నివేశితత్వే పూర్వవాసనాబలేన దుర్నిగ్రహత్వాత్ తదను
కూలస్థూలరూపమేవ ప్రథమరూపస్థాయిలంబనీకర్తవ్యమితి ప్రశ్నః. ౨౨. పరీక్షితః ప్రశ్నస్య
తాత్పర్యం జానన్ శ్రీశుకోఽపి తాదృశప్రశ్నానురూపం భగవతః స్థూలరూపమేవ ప్రథమంచిత్రా
లంబనసౌకుమార్యాయాహ—జితాసనః ఆసనజయశాలీ. జితశ్వాసః రేచకపూరకకుంభకక్రమేణ
వాయునిరోధాభ్యాసశాలీ. జితేంద్రియః నిర్గుతైకాదశేంద్రియః. జితసంగః నిజైతా బ్రహ్మవిత్సంగః
బ్రహ్మవిద్భిరేవ సహవాసం కుర్వాణః. నిజైతదారపుత్రాదిసంగఇతి వా. తాదృశః పురుషః స్థూలే భగ
వతో రూపే జగదాత్మకే భగవతశ్శరీరే ధియా సహ మనస్సంధారయత్. ౨౩. భూతం ప్రాక్క
ల్పాదౌగతం, భవ్యంభవిష్యత్కల్పాదిభావి. భవద్వర్తమానకల్పాదౌవిద్యమానం. అస్మిన్నేవకల్పేతీత
మనాగతం వర్తమానం వా. ఏవంత్రివిధం విశ్వం యత్ర భగవతి దృశ్యతేవిరాడ్రూపస్య స్థూలరూ
రూపే వర్తతే, స్థవీయసాం స్థవిష్టస్య. శ్రు. “జ్యాయాన్ పృథివ్యా జ్యాయాంతరిక్షాజ్యాయానేభ్యో
లాకేభ్య ఇతి శ్రుత్యనుసారేణ నిఖిలప్రపంచధారకతయా అతిస్థూలస్య తస్య భగవతః ప్రపంచరూపో
దేహవివ. తస్యభక్తియోగమారుదుక్షోః పురుషస్య యచ్ఛ్రితం తస్య విషయః. ఆరూఢస్య తు సూక్ష్మ
రూపమేవ. ౨౪. తాదృశస్థూలరూపవిశిష్టం భగవంతమేవాహ—సప్తావరణసంయుతే సప్తభిర్మహద
హంకారసహితైః పృథివ్యాదిపంచభూతాత్మకైః ఆవరణై రంతావరణైః సంయుతే అండకోశే శరీరే
విద్యమానో యోఽయం వైరాజః వైరాజనామధేయః పురుషః. నిఖిలలోకధారకతయోఽవస్థితస్య
సాక్షాద్భగవతోఽవతారః. స నివధారణాశ్రయః భక్తిసాధనీభూతధారణాయాః విషయః. తాదృశే
భగవతః స్థూలరూపే మనోధారణాయాం సత్యామేవ సూక్ష్మరూపవిషయణీ భక్తిరుత్పద్యత ఇతి

హతలం విశ్వసృజోఽథ గుత్సా తలాతలంవైపురుషస్య జంఘే. ౨౬. ద్వే జానునీ
సుతలం విశ్వమూర్తేరూదద్వయం వితలం చాతలం చ, మహీతలం తజ్జఘనం మ
హీపతే నభస్తలం నాభిసరో గృణంతి. ౨౭. ఉరస్థలం జ్యోతిరనీకమస్యగ్రీవా
మహద్వదగంవైజనోఽస్య, తపో లలాటం విదురాదిపుంసస్సత్యంతుశీ ద్వాణిసహస్ర
శీర్షః. ౨౮. ఇంద్రాదయో బాహవ ఆహురుస్త్రాఃకర్ణా దిశః శ్రోత్రమముష్యశబ్దః,
నాసత్యదస్త్రాపరమస్యనాసే ఘ్రాణోఽస్యగంధో ముఖమగ్నిరిద్ధః. ౨౯. ద్యౌరక్షీణీ
చక్షురభూత్పతంగః పక్ష్యాదివిష్ణోరహనీ ఉభే * స్య, తద్భూవిజృంభః పరమేష్ఠిధి
ష్ఠ్యమాపోఽస్య తాలూరస ఏవజిహ్వా. ౩౦. ఛందాంస్యనంతస్య శిరోగృణంతిదం
స్త్రోయమన్నేహకళా ద్విజాని, హం జనోన్మాదకరీ చ మాయా దురంతస్థో
యదపాంగమోక్షః. ౩౧. వ్రీహోత్తరోష్ఠోఽధర ఏవ లోభో ధర్మస్తనోఽధర్మపథశ్చ
పుష్టః, కస్తస్య మేథ్రం పృషణౌచమిత్రౌ కుక్షీస్సముద్రాగిరయోఽస్థిసంఘాః. ౩౨.

పాతాళం పాదమూలం పాదస్యాధోభాగః. పాతాళాదీనాం తదవయవతా విధీయతే. పాతా
ళాదీన్యతలాంతాని అధస్థానాదారభ్య సప్తభూవివరాణి. పతంతి గృణంతీత్యాది ప్రమాణదర్శనం.
పాణ్డ్యప్రపదే పాదస్య పశ్చాత్పుగోభాగౌ. ద్వే ఇతి. ఊరుద్వయం తస్యాధోభాగే వితలం. ఉత్త
రభాగే ఆతలమితి జ్ఞేయం. నభస్తలం భువరోకం నాభిరేవ సరః. ౨౭. ఉరస్థలమితి. ఉరస్థలం
జ్యోతిరనీకం జ్యోతిషం సమూహం స్వర్గం. ౨౮. ఇంద్రాదయితి. ఉస్త్రాః దేవాః తేజోమయశరీర
త్వాత్తే బాహవఇత్యాహుః. దిశః అస్తదాదిశ్రోత్రాధిస్తాశ్రోత్రోదేవతాః. కర్ణా శ్రోత్రాధిస్తానం. శబ్ద
స్తు శ్రోత్రవిషయః. సత్యస్య శ్రోత్రం ఇంద్రియం. ఏవం నాసికాదిష్టవి. నాసత్యదస్త్రా అశ్వినా.
నాసేనాసాపుతే. ఇదాదీప్తః. ౨౯. ద్యౌరితి. ద్యౌరంతరిక్షం చంద్రసూర్యాధిస్తాః భూతత్వాత్ అక్షిణీ
నేత్రగోలతే. చక్షురింద్రియం పతంగః సూర్యః. ౩౦. ఛందాంసి ఛందఃప్రధానా వేదాః. శిరోబ్ర
హ్మరంధ్రం న్నేహకళా పుత్రాదిన్నేహలేశాః. వ్రీదేతి. అధగమార్గః తస్య పృష్ఠభాగః కః ప్రజా
పతిః. మిత్రే మిత్రావరుణౌ. ౩౧. సద్వ్య ఇతి. ఆనంతవీర్యస్య వయః కాలః తస్య గమ
భావః. ౩౨. వితస్య వైరాజపురుషస్య విశ్వసృజః నిఖిలప్రపంచస్రష్టాః. గుత్సా పాదస్య పార్శ్వద్వ
యవర్తినౌ స్థూలావయవౌ. జంఘే జాస్వాధోభాగవర్తినౌ పాదామూర్ధ్వభాగవర్తినౌ దండాకారావ
యవౌ. ౨౭. జ్యోతిరనీకం నక్షత్రలోకం. మహర్లోకం గ్రీవేతి గృణంతి తపోలోకం లలాటం.
సత్యం సత్యలోకం. తచ్చరః. ౨౮. సూర్యోఽస్య దక్షిణం చక్షుః. ఏతేన చంద్రో వామచక్షురితి జా
పితం భవతి. శ్రు. “అగ్నిర్భూర్ధా చక్షుషీ చంద్రసూర్యావి”తి శ్రుతేః. అహనీ రాత్ర్యహనీ. అహశ్శబ్ద
స్యైకశేషః. పరమేష్ఠిధిష్ఠ్యం బ్రహ్మపదం. భూవిజృంభః భూవిక్షేపసమకాలః. తాలూ ఆధిస్తా
నం. జిహ్వా ఇంద్రియం. ౩౦. న్నేహో భక్ష్యవస్తుగతో రసవిశేషః. తత్సామ్యాత్ సంహర్యగత.
కర్తృవిశేషోఽత్ర న్నేహశబ్దేమోచ్యతే. తస్య కళాః అవాంతరవిభాగాసేవ. ఉన్నాదశ్చిత్తవిభ్రమః.
జనానామన్నాదకరీ మాయాప్రకృతిః. శ్రు. “మాయాంతుప్రకృతింవిద్యాన్తాయినం తు మహేశ్వర”
మితి శ్రుతేః. ద్విజాని దంతాః. క్షీబత్వమార్షం. దురంతః అపారః సర్గ ఇతి యత్ సతస్య కటాక్షః.
నిఖిలప్రపంచస్యస్యాపి భగవత్కటాక్షవిక్షేపాధీనత్వాత్. ౩౧. వ్యాకరణం వ్యాహరః. విచిత్రాలాప

భావః. ౩౬. వితస్య వైరాజపురుషస్య విశ్వసృజః నిఖిలప్రపంచస్రష్టాః. గుత్సా పాదస్య పార్శ్వద్వ
యవర్తినౌ స్థూలావయవౌ. జంఘే జాస్వాధోభాగవర్తినౌ పాదామూర్ధ్వభాగవర్తినౌ దండాకారావ
యవౌ. ౨౭. జ్యోతిరనీకం నక్షత్రలోకం. మహర్లోకం గ్రీవేతి గృణంతి తపోలోకం లలాటం.
సత్యం సత్యలోకం. తచ్చరః. ౨౮. సూర్యోఽస్య దక్షిణం చక్షుః. ఏతేన చంద్రో వామచక్షురితి జా
పితం భవతి. శ్రు. “అగ్నిర్భూర్ధా చక్షుషీ చంద్రసూర్యావి”తి శ్రుతేః. అహనీ రాత్ర్యహనీ. అహశ్శబ్ద
స్యైకశేషః. పరమేష్ఠిధిష్ఠ్యం బ్రహ్మపదం. భూవిజృంభః భూవిక్షేపసమకాలః. తాలూ ఆధిస్తా
నం. జిహ్వా ఇంద్రియం. ౩౦. న్నేహో భక్ష్యవస్తుగతో రసవిశేషః. తత్సామ్యాత్ సంహర్యగత.
కర్తృవిశేషోఽత్ర న్నేహశబ్దేమోచ్యతే. తస్య కళాః అవాంతరవిభాగాసేవ. ఉన్నాదశ్చిత్తవిభ్రమః.
జనానామన్నాదకరీ మాయాప్రకృతిః. శ్రు. “మాయాంతుప్రకృతింవిద్యాన్తాయినం తు మహేశ్వర”
మితి శ్రుతేః. ద్విజాని దంతాః. క్షీబత్వమార్షం. దురంతః అపారః సర్గ ఇతి యత్ సతస్య కటాక్షః.
నిఖిలప్రపంచస్యస్యాపి భగవత్కటాక్షవిక్షేపాధీనత్వాత్. ౩౧. వ్యాకరణం వ్యాహరః. విచిత్రాలాప

సద్యోఽస్య నాద్యోఽథ తనూరుహణి మహీరుహ విశ్వతనోర్నృపేంద్ర, అనంతవీర్య
శ్వసితం మాతరిశ్వా గతిర్వయః కర్త గుణప్రవాహః. 33. ఈశస్య కేశాన్విదురంబు
వాహన్వాసస్తుసంధ్యాం కురువర్యభూమ్నః, అన్యక్త మాహుర్హృదయం మనశ్చ
సచంద్రమాస్సస్వవికారకోశః. 34. విజ్ఞానశక్తిం మహిమామనంతి సర్వాత్మనోఽం
తఃకరణం గిరిత్రం, అశ్వాశ్వతర్యుష్టగజానఖాని సర్వే మృగాః పశవః శోణిదేశే.
35. వయాంసి తద్వ్యాకరణం విచిత్రం మనుర్త్సనీషా మనుజో నివాసః, గంధర్వ
విద్యాధరచారణాప్సరస్వరస్త్పత్నిర్హ్యసురానీకవీర్యః. 36. బ్రహ్మననత్తత్ర భుజోమ
హత్తావిడూరరంఘ్రితకృష్ణవర్ణః, నానాభిధాభిజ్యగలోపపన్నో ద్రవ్యాత్మకః క

సం గుణప్రవాహః ప్రాణినాం సంసారః. కర్త తస్య క్రియా. 33. ఈశస్యేతి. భూమ్నః ప్రభోః. అన్య
క్తం ప్రధానం. సః ప్రసిద్ధశ్చంద్రమాః హృదయమాహుః. తదీయం మనః సర్వేషాం వికారాణాం కా
మాదీనాం కోశ ఇవాశ్రయీభూతం. చంద్రో వి సర్వవికారకోశ ఉచ్యతే. ధూమాదిమార్గత్వాత్. 34.
విజ్ఞానశక్తిమితి. విజ్ఞానశక్తిం జ్ఞానరూపాం భగవచ్ఛక్తిం. చిత్రం మహిం మహత్త్వం, అంతఃకరణం
అహంకారం. గిరిత్రం శ్రీరుద్రం. గర్వభాదృశబాయామత్పన్నా అశ్వతరీ. 35. వయాంసీతి. వయాంసి
పక్షిణః. తస్య వ్యాకరణం. శ్రు. 'నామ రూపే వ్యాకరవాణీ'తి శ్రుత్యుక్తం శిల్పినైపుణ్యం. మదాహుః.
శ్లో. 'యేన శుక్లీకృతా హంసాః శుక్లాశ్చ హరితీకృతాః, మయూరా శ్చిత్రితా యేన స నో వృత్తిం
విధాస్యతీ'తి. 36. బ్రహ్మననమితి. బ్రహ్మ విప్రః. తస్య ఆననం ముఖం. త్తత్ర త్తత్ర యో భుజో యస్య.
విట్ వైశ్యః ఊరూ యస్య. అంఘ్రితః కృష్ణవర్ణః శూద్రో యస్య. నానారూపాః అభిధాః నామాని
ఏషాం తే చ తే. అభిజ్యాః దేవాః. తేషాం గణైః వసురుద్రాదిభిః. ఉపపన్నో యుక్తః. ద్రవ్యాత్మకః హవి

ఇత్యర్థః. మనుః స్వాధ్యాయభువమనుః. మనీషా బుద్ధిః. 'శ్రు. యద్వైకించ మనువ దతద్భేషజ' ఇతి
శ్రుత్యా మనోర్బుద్ధిమదగ్రగణ్యత్వాత్ సమీప బుద్ధిరితి భావః. మనుజః పురుషః నివాసః
ఆశ్రయః మనుష్యజన్తస్యేవ జ్ఞానభక్త్యాదీనాం సంభవాత్ తిర్యగత్యైర్వేదేవతానామనధికార
ఇతి తిర్యగ్గేవాది జన్తసు కర్తాధికారాభావాత్. సూ. 'సర్వాశేషయా చ యజ్ఞాదిశ్రుతేరశ్వ
వదితి. శ్రు యజ్ఞేన దాసేన తపసాఽనాశశేన బ్రాహ్మణా వివినిషంతీతి ప్రమాణానుసారేణ జ్ఞానా
దేర్యజ్ఞాదికర్తాశేషత్వాత్. కర్తాదావధికారే బ్రహ్మోపాసనాదావనధికారాత్. అతో మాను
షదేహస్య సర్వోపయోగత్వాత్. గంధర్వాదీనాం ద్వంద్వైక్యం గంధర్వాదయః స్వరస్త్పత్నిః.
షడ్జాదిస్వరస్త్పతయి ఇత్యర్థః. అసురానీకం వీర్యం పరాక్రిమస్థానం యస్య. అసురానీకవీర్య ఇతి
పాతే గంధర్వాదయః స్వరాః అసురసమూహశ్రేష్ఠః ప్రహ్లాదః స్త్పత్నిస్తస్యేతి. 36. శ్రు.
'అజామేకాం లోహితశుక్లకృష్ణ'మితి శ్రుతో కృష్ణశబ్దస్య తమోగుణవాచిత్యేన శూద్రవర్ణస్య తమః
ప్రధానత్వేన కృష్ణవర్ణశబ్దే వ్యపదేశః. శ్రు. 'బ్రాహ్మణోఽస్య ముఖమానీ'దిత్యాదిః పదాభ్యైగ్ం శూ
ద్రో అజాయ తేత్యాద్యంతా శ్రుతిరత్రానందేయా. శ్రు. 'యాగ్ంసా భవతీ'తి శతగుణితో త్తరక్ర
మేణ ప్రజాపత్యానంద పర్యంత మభ్యస్య తతోఽపి శతగుణితతయా బ్రహ్మనందం వక్తుమపక్రమ్య
శ్రు తయః బ్రహ్మనందస్య అపరిచ్ఛేదం మన్యమానాస్యైః. శ్రు. 'యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య
మనసాసహ'ఇతి యస్యానందస్యాపరిచ్ఛేదమాహుః తాదృశానందనిధి పరమాత్మనః నారాయణం భజేత.

రవితానయోగః. 32. ఇయానసావీశ్వరవిగ్రహస్యయస్సనివేశఃకథిహో మయా
తే, సందార్యతేఽస్మిక్ పురుషే స్థవిష్టే మనస్స్వబుధ్యానయతోఽస్తి కించిత్. 3౩.
ససర్వధీసృత్వినభూతసర్వఆత్మాయథాస్వప్నజనేక్షితైకః, తం సత్యమానందనిధిం
భజేత నాన్యత్రనజ్జేద్యత ఆత్మపాతః. 3౪.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వితీయస్కంధే, ప్రథమాధ్యాయః.

ద్వితీయోఽధ్యాయః.

శ్రీశుక ఉవాచ:—

ఏవం పురా ధారణయాత్మయోనిర్మష్టం స్మృతిం ప్రత్యవరుధ్య తుష్టాత్,
స్సాధ్యః. వితానయోగా యజ్ఞప్రయోగః. తస్య కర్త కార్యం. ఆవశ్యకాభిప్రేత ఇత్యర్థః. 32.
ఇయానితి. ఇయానేతావాంత్సన్నివేశః అవయవసంస్థానం. అస్మిక్ బుధ్యామనస్సందార్యతే మ
మాక్షుభిః. యతోఽతిరిక్తం కించిన్నాస్తితస్మిక్. 3౩. తదేవం చిత్త స్థైర్యాం విరాడేహజీవేశ్వ
రాణాం అభేదేనోపాసనముక్తం. తత్ర తు దేహజీవావీశ్వరే ప్రవిలాప్య స ఏవ ధ్యేయ ఇతి సద్గు
ష్టాంతం నిర్ధారయతి — స ఇతి. సర్వేషాం బుద్ధివృత్తిభిరనుభూతం సర్వం యేన సః ఏక ఏవ సర్వాంతర
ఆత్మా. తమేవ సత్య భజేత, అన్యత్రోపలక్షణే. న సజ్జేత్ యతః సంగత్ ఆత్మనః పాతః సంసారో
భవతి. ఏకస్య తత్త్వం ద్రియైస్సర్వానుభూతో దృష్టాంతః. స్వప్నేజనానామీక్షితా యథేతి. స్వప్నే
హి కదాచిద్బహుజీవాన్ పరికల్ప్య జీవన్ముక్తిం ద్రియైస్సర్వం పశ్యతి. తద్వత్ ఈశ్వరస్య తు వి
ద్యాశక్తిత్వాన్ని బంధః.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, ప్రథమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. 'ద్వితీయే తు తతస్థూలధారణాతో జితం మనః సర్వసాక్షిణి సర్వేశే విష్ణుధార్య మితీయతే.
దృశ్యాలంబనరూపమక్తావైరాజధారణా, ఇహోచ్యతే తు తిచ్ఛాద్యా సర్వాంతరా మిధారణా.' త
త్ర తావత్పూర్వోక్తధారణాయా ఆవాంతరఫలం విశ్వసృష్ట్యాదికమాహ — ఏకమితి. ఏవంధారణయా
తుష్టాద్ధరః పురా ప్రళయసమయే నష్టం సృష్టిస్మృతిం ప్రత్యవరుధ్యలభ్యా అప్యయాత్ప్రళయత్యాప్తి
గదం విశ్వం యథాఽసీత్తథాసర్జ. వ్యవసాయాత్తి కాబుద్ధిరస్య అతివివామోఘా దృష్టిర్యస్యేతి అతస్త
32. ఆన్యత్ర లోకధిష్టితే తచ్చరభూతేఽపి ప్రపంచే న సజ్జేత. యతః కేవలం విషయసం
గదాత్తపాతో భవతి నిత్యస్యాప్యాత్మనః అసత్కల్పతా భవతి. అతో విషయసంగంవిహాయ
పూర్వోక్తరీత్యా వత్సప్రపంచశరీరకతయా చ కృత్స్నం ప్రపంచరూపం తథాభూతమేవ జానీ
యాత్. ఏకదేవరూపం ధారణాశ్చయ మితి భావః. 3౪.

ఇతి చంద్రికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, ప్రథమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

పురా సగ్గాదికాలే ఏవం ధారణయా పూర్వోక్త ధారణాయా ప్రపంచశరీరకపరమాత్మవిష
యిత్యా మనోధారణయా నష్టం స్మృతిం ప్రత్యవరుధ్య విషష్టం ప్రపంచస్య ప్రకారస్మృతిం

తథా ససర్వేదమమోఘదృష్టిర్యథాప్యయాత్ప్రగ్భవసాయబుద్ధిః. ౧. శాబ్దస్య హి
బ్రహ్మణ ఏష పంథా యన్నామభిర్థాయతి ధీరపార్థైః, పరిభ్రమంస్తత్ర న విందతే
ర్థాన్తాయామయేవాసనయా శయావః. ౨. తతః కవిర్నామసు యావదర్థః స్యాద
ప్రమత్తో వ్యవసాయబుద్ధిః, సిద్ధేఽన్యథార్థే న య తేన తత్ర పరిశ్రమం తత్ర సమీక్ష
మాణః. ౩. సత్యాం ష్ఠితౌ కిం కశిపాః ప్రయాసైర్బాహు స్వసిద్ధేహ్యుపబర్హణైః

యా ధారణయా విశ్వసృష్టిసామర్థ్యం భవతి. ౧. ఉపాసనాఫలాదలివిరక్తస్య శుద్ధాత్మ
ధారణాయామధికారః. అతో వైరాగ్యార్థం సర్వం కర్తృఫలం నిందతి—శాబ్దస్యేతి. శాబ్దం
శబ్దమయం బ్రహ్మ వేదః. తస్య ఏష పంథాః కర్తృఫలబోధనప్రకారః. ౧. సా అరక్షా
వైశ్రేణ్యేన స్వర్గాదినామభిర్థాయతి తత్తదిచ్ఛాం కరోతీతి యత్. అపార్థస్య మేవాహ—
తత్ర మాయామయే పథి సుఖమితి మన్యమానః స్వచ్ఛాన్ పశ్యన్నివ పరిభ్రమన్మర్థాన్
న విందతి. తత్తల్లాకం ప్రాప్తోఽపి నిరవద్యం సుఖం న లభత ఇత్యర్థః. ౨. తస్మా సర్వథా కర్తృఫల
త్యాగే సద్యసేవ దేహపాతస్సాన్విదిత్యాశంక్యాహ—తత ఇతి. తతఃకవిః. నామమాత్రేషు నామమా
త్ర సారేషు భోగ్యేషు యావతా అగ్ధో దేహనిర్వాహో యస్య తథాభూతస్సాన్యత్. అప్రమత్తః
తావన్మాత్రేఽప్యనాసక్తః. వ్యవసాయబుద్ధిః నేదంసుఖమితినిశ్చయవాక్. తత్ర తస్మిన్నర్థే అన్యధైవ
సిద్ధేసతితత్ర యత్నే పరిశ్రమం పశ్యన్నయలేతి. ౩. అన్యథాసిద్ధిమాహ—ద్వాభ్యాం. సత్యామితి.
కశిపాశ్చయ్యాయాఃస్వతస్సిద్ధే బాహు సతి ఉపబర్హణైః కిం? ఉచ్ఛ్రిన్నకైః. పురుధా బహు ప్రకా
రయా. అన్నపాత్ర్యా భోజనపాత్రేణ. దిక్పద్యావో నామ నగ్నత్వమేవ. ౪. నను వల్కలమన్నం

ప్రాప్య తుష్యక్ సంతుష్టస్సుక్. అమోఘదృష్టిః సఫలదృష్టివిషయకజ్ఞానః. వ్యవసాయబుద్ధిః నిశ్చయా
త్మకబుద్ధిః. అత్తనఃపరమాత్మనోయోనిరుత్పత్తిర్యస్య. తాదృశశ్చతుర్ముఖః అప్యయాత్ప్రక్ యథాప్ర
శయప్రాప్కలే. పూర్వసర్గోయథా తథాపూర్వసర్గవదేవ. ఇదం కృత్స్నం జగత్ ససర్జ సృష్టవాక్.
శు. “ధాతా యథాపూర్వమకల్పయ”దితి శ్రుతేః. ౧. ఏవం స్థూలప్రపంచశరీరక బ్రహ్మవిషయక
ధారణాయాః చతుర్ముఖేనానుస్థితాయాః ప్రపంచసృష్టి సామర్థ్యసంపాదకతయా సాఫల్యమభిధా
య అనంతరం వైరాగ్యస్య భక్త్యంగతయా తత్ర ప్రకారమాహ—సిద్ధ ఇతి. కవిః యుక్తాయుక్తవివే
కచతురః. అన్యథా లఘూపాయేన. అర్థే గురూపాయసాధ్యే అర్థే సిద్ధే సతి. తత్ర పరిశ్రమం పరీక్ష
మాణః గురూపాయాసుసానే కేవలదేహయాసంనిరీక్షమాణః న యలేత గురూపాయేనన ప్రయలేత.
౨. ష్ఠితౌ సత్యాం శయనే కర్తవ్యే అచంచలదృఢవిస్తీర్ణఖట్వారూపాయాం ష్ఠితౌ సత్యాం. కశిపోస్త
ల్పస్య కృత్రిమస్యాదృఢస్య అనియతస్య అవిస్తృతస్య కృతే ప్రయాసైః కిం తదార్జనజనితైః వ్యర్థ
రాయానైః కింప్రయోజనం? న కిమపీత్యర్థః. బాహు శిరసః ఉన్నతావస్థితిసంపాదకే స్వబాహు
అప్రయత్నలభ్యే. మృదుశే నాత్యున్నతనాతిసీచతాసంపాదకే సదా సన్నిహితే స్వసిద్ధే సతి స్వవ్యా
పారం వినైవ సిద్ధే సతి దుష్కరం స్వవ్యాపారం వినైవాసిద్ధిరుపబర్హణైః తల్లాపరి నిక్షిప్తైః శిరస
జ్యోత్యసంపాదకైఃసతూలపటైః కిం? న కిమపీత్యర్థః. ఏవమంజలో స్వస్యసుఖప్రయత్నసిద్ధేసతిపురు
ధా బహువిధప్రయత్నసాధ్యయా సదా అసన్నిహితయా అన్నపాత్ర్యా స్వర్ణరజతకాంస్యాదిరూ
పయా కిం ప్రయోజనం? న కిమపీత్యర్థః. దిగ్విల్కలాదౌ సతికిం దుక్ఖాలైః అతివిస్తృతాస్వయత్నల
భ్యాను దిక్ఖ ప్రాగ్దిదశదిక్ఖ వల్కలాదివస్త్రేషు సత్సు దుక్ఖాలైరనుక్షిప్తవస్త్రైర్బహుధనసాధ్యైః

కిమ్, సత్యంజలా కిం పురుషాన్న సాత్యా దిగ్వల్కలాదా సతి కిం దుకూలైః. ౪. చీరాణి కిం సథి నసంతి దిశంతి భిక్షాం నోవాంస్త్రిపాః పరభృతస్సరితోవ్యశుష్యక్, రుద్ధా గుహాః కిమజతోఽవతి నోపపన్నాన్కస్తాద్భజంతి కవయో ధన దుర్తదాం ధాన్. ౫. ఏవం స్వచిత్తే స్వతఏవ సిద్ధ ఆత్మా ప్రియోఽర్థో భగవాననంతః, తన్ని ర్వృతో నియత స్తం భజేత సంసార హేతుపరమశ్చ యత్ర. ౬. కస్తాం త్వనాదృ

తోయం వాసః స్థానం చ యాచ్ఛాప్రయత్నం వినా కథం ప్రాప్యేత్? తత్రాహ—చీరాణి. చీరాణి వస్త్రఖండాని పరాన్ బిభ్రతి పుష్టంతి ఫలాదిభిర్య గుహాః సుఖశయనోపవేశనాద్యపయుక్తాః గిరిదర్శనః. రుద్ధాః కిం రాజాదిభిర్నిరుద్ధాః కిం? నను తేషామలాభే కిం కార్యం స్యాత్? అత ఆహ— అజతో హరిః ఉపపన్నాన్ శరణాగతాన్. కిం నావతి న రక్షతి? కింశబ్దస్యాపిపూర్వత్ర సంబంధః. ధనేనయో దుర్త దః తేన అంధాన్. ౫. హరిస్తు నేవ్య ఇత్యాహ—ఏవమితి. ఏవంవిధ కస్యన్తం భజేత భజనీయత్వే హేతవః. స్వచిత్తే స్వత ఏవ సిద్ధః. యతఏవ ఆత్మా అతఏవ ప్రియః. ప్రియస్య చ నేవాసుఖరూపైవ, ఆర్థశ్చ సత్యః. న త్వనాత్త వన్నిధ్యా. భగవాన్ భజనీయగుణశ్చ ఆనంతశ్చ నిర్విఘ్నః. ఏవంభూత స్తం భజేత. తదనుభవానందేన నిర్వృతస్సన్నితి స్వతస్సుఖాత్కృత్యం ద్యుతం. కించ య స్తిన్ భజనే సతి సంసారహేతోరవిద్యాయా ఉపరమో నాశో భవతి. ౬. ఏతదేవాన్యచింతానిండయా దృఢయతి—కఇతి. తాంతథాభూతాం. పరస్య హ రేరనుచింతాంధారణామనాదృత్య క్షూన్ కర్తజడాన్ వినా. శ్రు. 'యథా పశురేవ సర్వదేవానామితి' శ్రుతేః. అసతీం విషయచింతాం. తో

కిం ప్రయోజనం? న కిమపీత్యర్థః. ౪. నను సర్వసృష్టికాద్యపద్రవసహితాయా గుహాయాః కథం శయనాద్యపయుక్త్యం? అత ఆహ—కిమితి. అజితః పరమాత్మానారాయణః. ఉపపన్నాన్ శరణా గతాన్ నావతి కిం న రక్షతి కిం? తస్య శరణాగతరక్షకత్వాత్ సర్వేభ్యోఽపి భయహేతుభ్యః న ఏవ రక్షతి. అత సదర్థమపి న భేతవ్యమితి భావః. ఏవం శయనోపవేశనాదిస్థానేషు పూర్వశ్లోకో క్షేప్యశనననోదకాదిషు చ గుహాదిషు తపఃస్థానేషు చ ఏతన్మోక్షోక్తేషు సంభవత్సు సత్సు విద్యాం నోయతయోఽపి. ధనదుర్తదాంధాన్ ధనేన యోఽయం దుర్త దః. శ్లో. 'ఈశ్వరోఽహమహం భోగీ సిద్ధోఽహంబలవాన్ సుఖీ, ఆధ్యోఽభిజనవాన్సి కోఽన్యోస్తిసదృశో మయా' ఇత్యేదిప్రలాపహేతు ర్దుర్త దః మదిరాదిమత్తస్యేవ మదస్తేనాంధాన్ ఉత్తమాధమమధ్యమపురుషతారతమ్యవివేకవిధురతయా అంధప్రాయాన్ ధనికాన్ కస్తాదేతోర్భజంతి? అశనాచ్ఛాదనగృహాదిః మిత్రంహి తద్భజనం కర్తవ్యం తస్యశ్లోకద్వయోక్తప్రకారేణ రాజనేవాద్యా యా సమంతర్వైవసిద్ధత్వాత్ సతదర్థమపి తేభజనీయాః. యే తాన్ భజస్తే న తే విద్వాంసః, అసి తు వేదలపామరా ఏవేతి భావః. ౫. స్వచిత్తే స్వత ఏవ సిద్ధః. శ్రు. 'అంతఃప్రవిష్టశ్చాస్తా జనానాగ్ం సర్వాత్మే'తి శ్రుత్యనుసారేణ స్వీయహృదయావచ్ఛే దేన ఏవం పూర్వోక్తరీత్యా. స్వతఏవ స్వప్రయత్నం వినైవ స్వనియమనార్థం సిద్ధః ఆత్మా అంతర్యా మీ ప్రియోఽర్థః ప్రితివిషయః పురుషార్థః భగవాననంతోఽపరిచ్ఛిన్నో నారాయణోఽస్తి. తం భగవంతం నిర్వృతః సంతుష్టః. నియతాః ఆర్థాః విషయా యస్య స తాదృశః విషయేష్యస క్త ఇత్యర్థః. భజేత నేవేత యత్ర భగవద్భజనే సతి సంసారస్య హేతురజానం తస్యోపరమో నిస్స త్తిశ్చ భవతి. ౬. స్వకర్తజాన్ స్వపాపసంభవాన్. పరితాపాన్ నారకీర్షేదనాః. జుషాణం ప్రాప్త వంతం వెతరణ్యాఖ్యానామగ్నిమయాం సద్యాం పతితం జనం పశ్యన్. పశూన్పతే పశుప్రా

త్య పరానుచింతామృతే పశూనసతీం నామ యుంజ్యాత్, పశ్యే జనం పతితం
 వైతరణ్యాం స్వకర్తజాన్ పరితాపాన్ జపాణమ్. 2. కేచిత్స్వదేహంత * ర్హృద
 యావకాశే ప్రాదేశమాత్రం పురుషం వసంతమ్, చతుర్భుజం కంజరథాంగశంఖగ
 దాధరం ధారణయా స్మరంతి. ౮. ప్రసన్నవక్త్రం నలినాయతేక్షణం కదంబకింజల్కపి
 శింగవాసనమ్, లసన్తహారత్నహిరణ్మయాంగదం స్ఫురన్తహారత్నకిరీటకుండలమ్.
 ఉన్నిద్రహృత్పంకజకర్ణికాలయే యోగేశ్వరస్థాపితపాదపల్లవమ్, శ్రీలక్ష్మణం కా
 స్తుభరత్నకంధరిమహ్నూపలక్ష్మ్యా వనమాలయాచితం. ౧౦. విభూషితం మేఘల
 యాంగుళీయకైర్తహాభనైర్హృపురకంకణాదిభిః, స్నిగ్ధామలైః కుంచితనీలకుంతలై
 ర్విరోచమానాననహాసపేశలమ్. ౧౧. అదీనలీలాహసితేక్షణోల్లసద్భూభంగసం
 సూచితభూర్యనుగ్రహమ్, ఈక్షేత చింతామయ మేవమీశ్వరం యా వన్తనోధార
 ణయావతిష్ఠతే. ౧౨. ఏకైకశోఽంగాని ధియా నుభావయేత్పాదాదియావధసితం

నామ కుర్యాత్. తచ్చింతయా వైతరణ్యా పతితం. తత్ర చ స్వకర్తజాభ్యాత్తి కాదిక్లేశాన్ సేవ
 మానం పశ్యేత్ వైతరణీ యమద్వారస్థానదీ తత్తుల్యత్వాత్సంస్మృతిరైవతరణీ. 2. తామేవ ధారణాం
 సవిశేషమాహ—పడ్భిః. కేచిదితి. స్వదేహస్యాంతః మధ్యే యద్భుదయం తత్ర యోగవకాశ స్తస్మిన్.
 వసంతం ప్రాదేశః తర్జన్యంగుష్ఠయోర్విస్తారః. స ఏవ మాత్రా ప్రమాణం యస్య హృదయపరిమాణం
 తత్రోపచర్యతే కంజం పద్మం రథాంగం చ క్రం. ౮. ప్రసన్నేతి. నశినం పద్మం తద్వత్ప్రసన్నే
 ఆయతే దీర్ఘే ఈక్షణే యస్య. కదంబకుసుమస్య కింజల్కః కేసరః. తద్వత్ప్రసన్నం వాసనీ యస్య.
 లసంతి మహారత్నాని యేషు తాని సువర్ణమయాన్యంగాదాని. యస్య. స్ఫురంతి చ తాని మహారత్నా
 ని తస్య యాని కిరీటకుండలాని యస్య. ౯. ఉన్నిద్రేతి. ఉన్నిద్రం వికసితం యత్ హృత్పంకజం తస్య
 కర్ణికైవ ఆలయం స్థానం. తస్మిన్ యోగేశ్వరైరాస్థాపితా పాదపల్లవా యస్య. శ్రీః లక్ష్మీరేవ లక్ష్మ
 చిహ్నం తద్యుక్తం సామాదివిహితో మత్స్వర్ణీయోఽన్యో ప్రత్యయః. కాస్తుభరత్నం కంధరాయాయస్య.
 అష్టానా లక్ష్మీశ్శోభాయస్యాస్తయావనమాలయా ఆచితం వ్యాప్తం ౧౦. విభూషితమితి. స్నిగ్ధత్వా
 దివిశిష్టైః కుంతలైర్విరోచమానే అననే యోహ సః తేన పేశలంసుందరం. ౧౧. అదీనేతి. అదీనం ఉదా
 రం యల్లీలాహసితం తేన యదీక్షణం తస్మిన్. ఉల్లసంతో యే భూభంగాః భూక్షేపాః తైస్సంసూ
 చితో భూర్యనుగ్రహో యేన. చింతామయం చింతాయా ఆవిర్భవంతం. ౧౨. తస్మైవ ధ్యాన

యాన్ జానహీనాన్విదా. ణో వా పురుషః తాం పరానుచింతాం భగవదనుచింతామనాదృత్య
 అసతీం దుష్టాం చింతాం శబ్దాదివిషయిణీం కుర్యాత్? న కుర్యాదిత్యర్థః. 2. స్వదేహస్యాంతర్హృ
 దయేయోనామావకాశః తస్మిన్నవస్థితమపి ప్రాదేశమాత్రం ప్రాదేశికాకాశాదిసర్వజగత్ప్రదేశః ప్రజ్ఞాది
 త్వాత్సన్నిధిరేఽన్యో. తన్మాత్రం సర్వజగచ్ఛరీరతయా జగద్భూపత్వేన జగత్పరిమాణం యావాన్వా. శ్రు.
 “అయమాకాశస్తావానేహోఽంతర్హృదయఆకాశ” ఇతిశ్రుత్యమసా రేణ. శ్రు. “ప్రాదేశమాత్రమభివిమా
 నం” ఇత్యాదౌ శ్రుత్యాం ప్రాదేశమాత్రశబ్దస్య శ్రీభాష్యకారాదిభి రేవమేవవ్యాఖ్యాతత్వాత్.
 ధారణయా అవిచ్ఛిన్నయా ధియా. స్మరంతి. ౮. ధ్యానదశాయాం ధ్యాతృచిత్తానుగుణ్యేన కల్పితశరీరం
 ఈక్షేత మనసా పశ్యేత్. ౧౨. నన్వతిచంచలస్య మనసః కథం పూర్వోక్తసర్వావయవవిశిష్టే భగ

గదాభృతః, జితం జితం స్థానమసోహ్య ధారయేత్సరం పరం శుద్ధ్యతి ధీర్యథా తథా. ౧౩. యావన్న జాయేతపరాపరేఽస్త్విన్విశ్వేశ్వరే ద్రష్టరి భక్తియోగః, తావత్ స్థవీ యః పురుషస్య రూపం క్రియావసానే ప్రయతః స్తరేత. ౧౪. స్థిరం సుఖం చాసన మాశ్రితోయతిర్యదా జహఃసుమమంగలోకమ్, కాలేచ దేశే చమనోన సజ్జేత్ప్రాణాన్నియచ్ఛేన్ననసా జితాసుః. ౧౫. మనస్స్వబుద్ధ్యామలయా నియమ్యతే త్రజ్ఞ ఏతా నినయేత్తమాత్మని, ఆత్మానమాత్మస్యవరుధ్య ధీరో లబ్ధోపశాంతిర్విరమేత కృత్యాత్. ౧౬. న యత్ర కాలో నిమిషాం పరః ప్రభుః కుతో ను దేవా జగతాం

మాహ—వికైకశ ఇతి. పాదాది యావద్ధనితం హసితవర్ణంతం. అనుభావయేచ్ఛింతయేత్ యద్యజ్జిత మయత్నతః స్ఫురితం పాదగుల్ఫాదిస్థానం అవయవ స్తదసోహ్య త్యక్త్వా పరం జంఘాజానావాది ధారయేచ్ఛింతయేత్ శుద్ధ్యతి తస్మిన్నిశ్చలా భవతి. ౧౩. పూర్వోక్తవైరాజధారణాయా ఏతద్ధారణాంగత్వమాహ—యావదితి. పరే బ్రహ్మదయః తే ఆపరే యస్తాత్కుతః విశ్వేశ్వరే తస్మియం తరి ద్రష్టరి. న తు దృశ్యే చైతన్యఘనత్వాద్భక్తియోగః ప్రేమలక్షణః క్రియావసానే అవశ్యక ర్తానుష్ఠానానంతరం అనేన కర్తాపి నియచ్ఛేద్భక్తియోగపర్యంతమేవేత్యుక్తం. ౧౪. ఏతావతాఽసన్నమృత్యోః పుంసః కృత్యముక్తం. ఇదానీం తస్యైవ స్వయం దేహం త్యక్తుమిచ్ఛతః కృత్య మాహ—స్థానైశ్చతుర్భిః. స్థిరమితి. అంగ మే రాజక. ఏవంభూతో యతిః యదా ఇమం లోకం దేహం జహఃసుః హతుమిచ్ఛతి తదా దేశే పుణ్యక్షేత్రే కాలే చోత్తరాణాయదౌ మనూన సజ్జేత్సంగం న ప్రాపయేత్. న దేశ కాలౌ యోగిసస్సిద్ధిహేతు కిం తు యోగ ఏవేతి దృఢనిశ్చయో భూత్వా స్థిరం సుఖకరం చ ఆసనమాస్థితస్సక్ ప్రాణానింద్రియాణి నియచ్ఛేత్. ౧౫. మన ఇతి. తత్తద్దృహీతవిషయం మనః బుద్ధ్యా నిశ్చయరూపయా నియమ్య తత్త్వాత్రం కృత్వా మనోనిగ్రహసాధనీభూతాం బుద్ధిం. క్షేత్రజ్ఞే బుద్ధ్యాదిద్రష్ట. నినయేత్ప్రీతిపయేత్. తం చ క్షేత్రజ్ఞం ఆత్మని శుద్ధే తత్త్వే. తం చ శుద్ధమాత్మానం ఆత్మని బ్రహ్మణి అవరుధ్య ఏకీకృత్య లబ్ధోపశాంతిః ప్రాప్తవిర్వృతిస్సక్ కృత్యాద్విరమేత్. ౧౬. తతః పరం ప్రాప్యాభావాత్. తదేవాహ—న యత్ర

శబ్దాపే అవస్థాపనం? అత ఆహ—యావద్ధనితం హసితవస్తుఖపర్యంతం. ధియావికైకశః స్తరేత్. అనభ్యాసదశాయాం. ప్రథమమేవ సర్వాంగానాం యుగపత్త్వరణాసంభవాత్. జితం జితం స్థాన మసోహ్య శ్రీపాదాదికిరీటపర్యంతేష్వవయవేషు అభ్యాసవశాత్ మనసా జితం సుగ్రహం తత్ స్థానమసోహ్య త్యక్త్వా పరం పరం పూర్వపరిచితం తత్తదుత్తరస్థానం మనసి ధ్యాయేత్. యథా యథా ధీశ్శుద్ధ్యతి. విషయానసోహ్య తత్త్రైవాసక్తా భవతి. తథా ధారయేత్. ౧౩. స్థవీయసః పురుషస్య విరాజరూపం భక్తిగమ్యాత్ పూర్వోక్తాత్ పాదారవిందప్రభృతి ముఖారవిందపర్యంతా దన్యత్ 'పాతాలమేతస్య హి పాదమూలమిత్యారభ్య' 'ఇయానసావీశ్వరవిగ్రహస్యే' త్యంతేన ప్రతిపాదితం స్థూలరూపం ప్రపంచాత్మకం. క్రియావసానే. నిత్యనైమిత్తికకర్తావసానే ప్రయతస్సక్ స్తరేత. ౧౪. స్థిరమచంచలం సుఖం మృదుస్పర్శం చేలాజినకుశోత్తరమిత్యర్థః. తాదృశమాసనమా స్థితః కాలే దేశే చ, లోకవ్యవహారికవిషయే జనపదగ్రామాదిదేశే. న సజ్జేత్ న సకో భూయాత్. జితాసుః ప్రాణాయామైర్విర్జిత్యాసః మనసా ప్రాణానింద్రియాణి నియచ్ఛేత్ నిగృహీయాత్. ౧౫.

య ఈశిరే, న యత్ర సత్త్వం న రజస్తమశ్చ న వై వికారో న మహా ప్రధా
 ౩. యత్రాత్మస్వరూపే. కాలో న ప్రభుః కిమపి కర్తం న సమర్థః. అత ఏవ దేవా న ప్రభవ ఇ
 త్యాహ—అనిమిషాం దేవానాం పరః ప్రభుః కాలోఽపి యత్ర న ప్రభుః. తత్ర కుతో దేవాః ప్రభ
 వస్సుయి. దేవనియమ్యానాం తు జగతాం ప్రాణీనాం తత్ర కా వార్తత్యాహ—జగతామితి. కుతో న
 ప్రభవంతీత్యపేక్షాయాం నిరుపాధికత్వాదిత్యాహ—యద్వా. జగత్కారణాస్యపి యస్య జగత్సృ
 ష్టేత్రజ్ఞే శరీరిణి జీవే నియంతే జీవాత్తతత్త్వం సమ్యగ్విమృశేదిత్యర్థః. ఆత్మని శరీరవియుక్తాత్మని
 శుద్ధే నియంతే. ధీరః ఇంద్రియాదినిగ్రహ సమర్థః. ఆత్మానం జీవం ఆత్మని పరమాత్మని సర్వేంద్రి
 యజయేన లబ్ధోపశాంతిస్సౌక్యావతాం సాధనానామనుజ్ఞాతత్వేన ద్రవ్యాభావాత్కృత్యాద్వి
 రమేత్ న కించిదపి కుర్యాత్. స్థిరమిత్యర్థభ్య పరమేత కృత్యాదిత్యంతస్య క్లోకద్వయస్యాయం
 భావః. నిఖిలసాంసారికదుఃఖాస్పదం ఇమం లోకం యస్తావజ్జహాసతి, ముముక్షుః శుచో దేశే
 స్థిరం సుఖం చాసమాస్థితస్సౌక్యస్వస్య నిరంతరభగవద్భక్తిసిద్ధయే ప్రథమం మనో నిగృహ్ణీయాత్.
 తతశ్చ నిగృహ్ణీతే మనసి తేచకపూరకకుంభ కాదిక్రమేణ వాయుం నిగృహ్యతతో బాహ్యేంద్రి
 యాణి విషయేభ్యో నిగృహ్ణీతం మనః పునర్యథా విషయేషు న ప్రవర్తతే తథా సదసద్వివేచ
 నచతురయా బుధ్యా దేహవిలక్షణాత్తవిషయిణ్యా జీవపరమాత్మవిషయిణ్యా చ సమ్యక్ మనో
 నిగృహ్య తామపి బుద్ధిమాత్తనో గుణభూతాం తస్యా అప్యాశ్రయతయా ప్రధానే ష్టేత్రజ్ఞ
 శరీరిణిజీవే నియచ్ఛేత్. తత్తస్యాపి జపస్వరూపం సమ్యగ్విశోధ్య శరీరసంబంధాదేః కర్తవ్య
 యుక్తత్వేన శుద్ధాత్మస్వరూపే విచార్యమాణే తత్స్వరూపస్యాభేద్యత్వాదాహ్యత్వాదివిజ్ఞతయా
 ప్రజాపతివాక్యోక్తా అపహతపాప్తత్వాదిసత్య కామత్వసత్యసంకల్పత్వాంతైః కల్యాణగుణైర్విశిష్ట
 తయా చ. ష్టేత్రజ్ఞ భావమప్యపోహ్య పూర్వోక్తాకారయుక్తయా శుద్ధే ఆత ని ష్టేత్రజ్ఞస్వరూ
 పం నియచ్ఛేత్. ష్టేత్రజ్ఞస్య శుద్ధాత్మని నియమనం నామ ష్టేత్రజ్ఞావస్థామపోహ్య శుద్ధస్వరూ
 పేణ పరిజ్ఞానం తతస్తాదృశశుద్ధస్వరూపస్య ఆత్మనోఽపి పరమాత్మాయత్తనిత్యసత్తాతయా తదా
 ధేయతచ్ఛేషతయా చ తమపి పరమాత్మని నియచ్ఛేత్. శుద్ధస్వరూపస్య జీవస్య పరమాత్మని
 నియమనం నామస్వాయత్తకర్తృత్వాదిత్యాగపూర్వకం పరమాత్మాయత్తకర్తృత్వాదివైశిష్ట్యను
 సంధానం చ. అతఏవ పరమాత్మ శేషత్వాద్యనుసంధానానంతరం తాదృశానుసంధానమేవ నిరం
 తరం సంపాద్య తదనంతరం న కించిదపి సంపాదయేదితి. ౧౬. ఏవం మనోనిగ్రహప్ర
 భృతి భగవచ్ఛేషత్వజ్ఞానాత్తేన సంపాదితభక్తిసాధనస్య నిరంతరభగవద్భక్తివివృద్ధయే భగవ
 త్స్వరూపం సమ్యక్స్మృతిపాదయతి — యత్ర యస్మిన్ వైష్ణవే పరమపదే. పద్యత ఇతి
 పదం పరమప్రాప్యం భగవద్దూపం. పరమమప్రాకృతం నిత్యం పరమమంగళాయతనం చ అస్తి. తస్మిన్
 భగవద్దూపే అనిమిషాం పరః బ్రహ్మాదిస్తంబపర్యంతానాం జీవానాం. బహువిధదేహాదిపరిణామసం
 పాదకతయా లేభ్యోఽపి పరః కాలో న ప్రభుః తస్య రూపస్య పరిణామసంపాదకో న భవతి. శ్లో.
 “కాలో న పచతే తత్ర న కాలస్తత్ర వై ప్రభుః” ఇతి ప్రమాణాత్. ఏవం కాలస్యాపి తత్ర ప్రభు
 త్యాభావే తాదృశకాలకృతపరిణామవంతో దేవా బ్రహ్మరుద్రాదయో జగతాం య ఈశిరే తే కు
 తోఽనుప్రభవస్సుయి. న కుతశ్చిదపీత్యర్థః. భగవద్దూపస్య పరిణామాభావేహేతుమాహ—న యత్రేతి.
 యత్ర భగవద్దూపే సత్త్వగుణోఽపి మిశ్రసత్త్వగుణోఽపి న. తథా రజస్తమశ్చ నాస్తి అతఏవ ని

నమ్. ౧౭. పరం పదం వైష్ణవమామన తి తస్యన్నేతి నేతిత్యతమత్సిస్పృక్షవః, విస్స
జ్య దౌరాత్మ్యమనన్యసౌహృదా హృదోవగుహ్యార్హపదం పదే పదే. ౧౮.
ఇత్థం మునిస్తుపరమేద్యవస్థితో విజ్ఞానద్యగ్వీర్యసురంధితాశయః, స్వపా
రినాపీడ్య గుదం తతోఽనిలం స్థానేషు పట్నాన్నమయేజ్జితక్లమః. ౧౯. నాభ్యాం

ప్రౌఢో నతీప్రభవం త్యాహ—న యత్రేతి. వికారోఽహంకారః. ౧౭. నిరుపాధికత్వం శత ఇత్యత ఆ
హ—పరమితి. యత్ యస్తాత్ ఆతత్ ఆత్మ వ్యతిరిక్తం నేతి. నేతీత్యేవమత్ప్రప్రమిచ్చవో దౌరాత్మ్యం
దేహద్యాత్మత్వం విస్సజ్య. అర్హస్య పూజ్యస్య. శ్రీవిష్ణోః పదం పదే పదే షడక్షరే. హృదా ఉపగూ
హ్య ఆస్తిష్య నాన్యస్త్రిన్ సౌహృదం యేషాం తథాభూతాస్సంతః. తద్వైష్ణవం పదం త ఏవ. సః
సర్వతఃశ్రేష్ఠ. ఆమనంతీత్యన్వయః. ౧౮. ఇతమితి. యస్మాదిత్థం బ్రహ్మత్వేన వ్యవస్థితో మునిః ఉపామే
త్. తుశ్చేదేన యది ప్రయాన్యన్నితి వక్ష్యమాణాత్పకాశాత్ విశేష ఉక్తః. తమాహ—విజ్ఞాయతే ఆ
నేనేతి విజ్ఞానం శాస్త్రం. తేన జాతా దృక్ జ్ఞానం, తస్యాః కీర్యం బం తేన సురంధితా నిర్దగ్ధః
విహి. సితా వా ఆశయా విషయవాసనా యస్యసః. ఇదానీం తస్య దేహత్యాగప్రకారమాహ—స్వ
పార్శ్వేనా పాదమూలేన. గుదం మూలాధారం. ఆపీడ్య నిరుంధ్య. అనిలం ప్రాణం ఉన్నమయేత్

కారః దేవతిర్యగాదివికారోఽసి నాస్తి. మహాన్ మహత్త్వత్వం ప్రధానం కృత్స్నప్రపంచస్యాపి
మూలకారణీభూతం ప్రధానం ప్రకృతిరసి తస్యాప్రాకృతత్వాత్. ౧౭. అతత్. పూర్వోక్తభ
గవద్రూపవ్యతిరిక్తం అప్రాకృతం త్రిగుణాశ్రయం కాలకృతవివిధవిచిత్రపరిణామశాలి. హే
యం స్వశరీరాదికం. ఉత్సిస్పృక్షవః త్యక్తుమిచ్చవః యద్వైష్ణవం పదం నేతి నేత్యామనంతి
నైతాదృశం నైతాదృశమితి జగద్విలక్షణత్వేనామనంతి. తదేవ వైష్ణవం విష్ణుసంబంధి పరం పదం
పరమప్రాప్యం భక్తేరాలంబనం. భగవద్వివ్యరూపం తదేవ. శ్రు. “తత్తే పదం సంగ్రహేణ బ్రవీమి
ఓమి త్యేతత్” ఇత్యాదిశ్రుతిభిరామనంతి. కే తే ఆమనంతీత్యాశంకాయాం? ఆహ—విస్సజ్యేతి. అనన్య
సౌహృదాః అన్యత్ర భగవద్వ్యతిరక్తేషు విషయేషు సౌహృదరహితాః. యద్వా—అనన్యాః. శ్లో.
“అనన్యాశ్చింతయంతోమా” మితి శ్లోకోక్తాధికారిణః. తేషు భాగవతేషు సౌహృదం యేషాం తే భా
గవతాః భాగవతభక్తా వా. దౌరాత్మ్యమాత్మనో మనసో దుష్టతాం విషయప్రావణ్యం విస్సజ్య అర్హ
పూజాయాం. అర్హత ఇత్యర్హః తస్య భగవతః పదం చరణారవిందం పదే పదే హృదా ఉపగూహ్య
నిరంతరం ధ్యాయంతః ఆతవివ ఆతదుత్సిస్పృక్షవః తద్వైష్ణవం పరమపదమామనంతీత్యన్వయః. ౧౮.
ఇత్థం ప్రతిపదం వ్యవస్థితః భగవత్పదమేవ ధ్యాయన్ పురుషః విజ్ఞానం విశిష్టం భక్తిరూపం యత్
జ్ఞానం తేన యా దృక్ భగవత్సాక్షాత్కారరూపా దృక్ తస్యాః వీర్యేణ సామర్థ్యేన రంధితాశయః
పరివక్వచిత్తః. శ్రు. “భిద్యతే హృదయగ్రంధి శ్చిద్యంతే సర్వసంశయాః, క్షీయంతే చాస్య కర్తాణి
తస్త్రిన్ దృష్టే పరాపరే” ఇతి శ్రుతిత్రాససంధేయా. తథాభూతో మునిరుపరమే త్తాదృశభక్తిసిద్ధ్యనం
తరం న కించిదపి కుర్యాత్. ఏవం భక్తియుక్తస్య పురుషస్య స్వచ్ఛందేన శరీరత్యాగక్రమమాహ—
స్వపార్శ్వే నేతి. జితక్లమః గ్లానిరహితః పురుషః స్వపార్శ్వేనా పార్శ్వర్నాను పాదాదిగుల్ఫయోరధఃప్ర
దేశః. తేన స్వస్య పార్శ్వేనా గుదస్థామాపీడ్య సమ్యక్క్షిపీడ్య యథా వాయురథో న యాతి తథా
నిపీడ్య తత్తస్మాత్ గుదస్థానాత్ అనిలం వాయుం పట్ను వక్ష్యమాణేషు నాభిహృదయోరస్థాని

స్థితం హృదయధిరోప్య తస్మాదుదానగత్యోరసి తం నయేన్తునిః, తతోఽనుసంధాయ
 ధియా మనస్వీ స్వతాలుమూలం శనక్తైర్నయేత. ౨౦. తస్మాద్భువోరంతరమున్న
 యేత నిరుద్ధసప్తాస్వయనోనపేక్షః, స్థిత్యా ముహూర్తార్థమకుంతదృష్టిర్నిర్భద్య మూ
 ర్ధన్విసృజేత్పిరం గతః. ౨౧. యది ప్రయాశ్యన్నపపారమేష్ఠ్యం వైహాయసానా
 ముత యద్విహారమ్, అష్టాధిపత్యం గుణసన్నిపాతే సహైవ గచ్ఛేత్తనసేంద్రియైశ్చ.
 ౨౨. యోగేశ్వరాణాం గతిమాహురంతర్బహిఃస్త్రిలోక్యాః పవనాంతరాత్తనామ్,

ఉర్ధ్వం నయేత్ జితః. క్లమోయేన. షట్సుస్థానేషు నాభ్యాదిషు. ౧౯. నాభ్యామితి. నాభ్యాం మణిపూర
 కేస్థితం. హృది అనాహతచక్రే అధిరోప్య ఉరసి కంత కంతాదధోదేశే స్థితే బిశుద్ధచక్రే మనస్వీయత
 చిత్తః. స్వతాలుమూలం తస్యైవ చక్రస్యాగ్రదేశం. తతో బహుధాగమనసంభవాచ్ఛనక్తై రిత్కుక్తం.
 ౨౦. తస్మాదితి. తస్మాద్భువోరంతరమాజ్ఞాచక్రం. నిరుద్ధానీంద్రియాణి శ్రోత్రే నేత్రే నాసికే ముఖం
 చేత్యేవం సప్త అస్వయనాని ప్రాణమార్గాయేన సః. స్థిత్యా ముహూర్తార్థం అపేక్షశ్చేత్పరం బ్రహ్మ
 గతః. స్వమూర్ధన్ మూర్ధసి. అత్ర సప్తమీలోప ఆర్షః. బ్రహ్మరంధ్రం నిర్భద్య దేహేంద్రియాణి చ
 విసృజేత్. ౨౧. యదితి. యది తు పారమేష్ఠ్యం పదం బ్రహ్మణః స్థానం ప్రయాశ్యక్ భవతి, ఉత
 వైహాయసానాం ఖేచరాణాం సిద్ధానాం యద్విహారం క్రిడాస్థానం స్వర్గాదికం. కీదృశం అష్టాధి
 పత్యాని అణిమాద్యైశ్వర్యాణి యస్తిక్. తదపి ప్రయాశ్యక్ గుణసన్నిపాతే గుణసముదాయరూపే
 బ్రహ్మాండే సర్వత్రేత్యర్థః. గుణసన్నిపాతే సత్త్వరజస్తమోమేళనే సతి అష్టాధిపత్యం వా అష్టానామ
 ణిమాద్యైశ్వర్యాణామాధిపత్యం వా తాదృశాధికారం వా. యది ప్రయాశ్యక్ భవతి. మనః ఆదిలింగ
 దేహేన సహైవ గచ్ఛేత్. తేషాం న లింగదేహభంగ ఇతి భావః. తర్హి దేహత్యాగావసరే మనశ్చ
 ఇంద్రియాణి చ న త్యజేత్, కిం తు తైస్సహ తత్తల్లాకభోగార్థం గచ్ఛేత్. ౨౨. యతః కర్త గతి
 వన్న యోగగతిః పరిచ్ఛిన్నేత్యాహ—యోగేశ్వరాణామితి. యోగేశ్వరాణాం త్రిలోక్యాః అంత
 ర్బహిశ్చ. మహర్లోకాదిషు. బ్రహ్మాండాదృహిశ్చ గతిమాహుః. అత్ర హేతుః—పవనస్యాంతః.

మూలభూమధ్యమూర్ధస్వరూపేషు షట్సుస్థానేషు ఉన్నమయేదూర్ధ్వం సంచారయేత్. ౧౯. పా
 ర్శ్వా గుదస్యాపీడనేన నాభ్యాం స్థితం వాయుం హృది హృదయ ప్రదేశే అధిరోప్య తస్మాత్ హృదయ
 ప్రదేశాత్ ఉదాసత్యా కంతస్థానవ్యాపిన్యా గత్యా ఉరసి వక్షసి తం వాయుం. మనిర్త్వ ననశీల
 ఋషిః ప్రాపయేత్. తతస్తస్మాదురః ప్రదేశాత్ మనస్వీ స్థిచిత్తః మునిః యోగపరిపక్వయా ధియా
 అనుసంధాయ తం వాయుం శనక్తైః తాలుమూలం నయేత్. ౨౦. తస్మాత్తాలుమూలాద్భువోరంతర
 మున్నయేత్. కీదృశస్సుక్ నిరుద్ధసప్తానిరుద్ధసప్తసంఖ్యాక శీర్షణ్యరంధ్రః రంధ్రాణాం సప్తత్వం. శ్రు.
 సప్తవైశీకణ్యాః ప్రాణా ఇతి శ్రుతిసిద్ధం. సప్తరంధ్రాణి చ—సక్త్రం నాసాద్వయం నేత్రద్వయం
 శ్రోత్రద్వయం చేతి. ఏతేన నిరుద్ధసప్తేత్యస్య నిరుద్ధసప్తశీర్షణ్యరంధ్ర ఇతిర్థః, స్వయనః అయనమ
 ర్చిరాదిమార్గః. సు ముఖకరమయనం యస్య స తాదృశః. అపేక్షః దేహత్తబాదివ్యపేక్షారహితః.
 అసంతదృష్టిః. అప్రతిహతదృష్టిః పురుషః ముహూర్తార్థం ఘటికామాత్రం. ఏవముత్కృమణ
 క్రమేణ వాయుం నిరుద్ధానః మూర్ధన్విర్భద్య మూర్ధానం నిర్భద్య పరం గతః. తతః పరమర్చిరాదిమార్గం
 గతస్సుక్ విసృజేత్ తాదృశమూర్ధానమపి విసృజేత్. ౨౧. ౨౨. పవనో వాయురంత
 రాతని శరీరాంతరాశే యేషా తేషాం వాయుం శేచకపూరకకుంభిక క్రమేణ శరీరాంతరాశే

నకర్తృభిస్తాంగతిమాఘ్నవంతివిద్యాతపోయోగసమాధిభాజామ్. ౨౩. వైశ్వానరం
యాతి విహాయసా గతస్సుషుమ్నయా బ్రహ్మపథేన శోచిషా, విధూతకల్లోఽథ హరే
రుదస్తాత్ప్రయాతి చక్రం నృపశైంశుమారమ్. ౨౪. తద్విశ్వనాభిం త్వతివ ర్త్యవిష్ణోర
ణీయసా విరజేనాత్మనైకః, నమస్కృతం బ్రహ్మవిదా ముపైతి కల్పాయుషో యద్వి
బుధా రమంతే. ౨౫. అథో అనంతస్య ముఖానలేన దందహ్యమానం స నిరీక్ష్య

ఆత్మా లింగశరీరం యేషామితి. విద్యా ఉపాసనా. తపోభగవద్ధర్మః. యోగోఽష్టాంగః. సమాధిజ్ఞానం.
తాన్యేవభజంతియే, తేషాం యా గతిఃస్తామ్. ౨౩. తామాహప్రభిః—వైశ్వానరమితి. విహాయసా ఆకా
శేన. తత్ర బ్రహ్మలోకపథేన గతస్సృక్. ప్రథమం వైశ్వానరం అగ్న్యభిమానినీం దేవతాం యాతి.
శేనోపాయేన? సుషుమ్నయా నాడ్యా. సా చ దేహద్బహిరపి వితతాస్తీత్యాహ—శోచిషా జ్యోతి
ర్తయ్యావిధూతస్యైకః కల్కమలో యేన సః, క్వాప్యసజ్జ మానఇత్యర్థః. ఉదస్తాత్ ఉపరిష్టాత్ పర్త
మానం హరేస్సంబంధి తారూపం నారాయణాధిష్ఠితమిత్యర్థః. శైంశుమారం చక్రం. పంచమ
స్కంధే వక్ష్యమాణం శింశుమారాఖ్యం జ్యోతిశ్చక్రం చ. చక్రస్థానాని ఆదిత్యాదిధృవాంతాని
పదాని. ప్రయాతీత్యర్థః. ౨౪. తదితి. తద్విష్ణోశ్చక్రం విశ్వస్య నాభింసూర్యాద్యాశ్రయభూతం.
ఆదిష్టలింగత్వాన్నాభిశబ్దస్య న క్షీబత్వం. అతిపర్త్య అతిక్రమ్య పరః స్వర్గిణాం గత్యభావాత్.
ఏక ఏవ నిర్మలేన లింగశరీరేణ బ్రహ్మవిదాం స్థానం అనైర్నిర్మలస్కృతం మహర్లోకముపైతి. యద్వి
స్తిక్ విబుధాః కల్పాయుషో భృగ్వదయః. ౨౫. అథో ఇతి అథో అనంతరం కల్పాంతే సవిశ్వం
త్రైలోక్యం. దందహ్యమానం అతిశయేన దహ్యమానం నిరీక్ష్యతత్రాపూర్వప్రాప్తే యద్విపరారసాయి

ధృతివతామిత్యర్థః. *యోగేశ్వరాణాం యోగాభ్యాసేన సమర్థానాం త్రిలోకాః భూర్భువస్స్వర్గ
తిలోకత్రయాత్ అంతర్బహిశ్చ గతిమాహుః. విద్యా వేదాంతవిద్యా. తపో యోగః శమదమాదివిర
క్తధర్మానుష్ఠానం. సమాధిరష్టాంగయోగః. తాన్ భజంతీతి తాదృశాః తేషాం తాం గతిమపునరా
వృత్తిలక్షణాం అర్చిరాదిగతిం కర్తృభిః కేవలం యజ్ఞాదికర్తానుష్ఠానైర్నాఘ్నవంతి. ౨౩.
బ్రహ్మపథేన బ్రహ్మమార్గప్రాప్తికయా. శోచిషా హర్దపూజాప్రసన్నహృద్భావసావశేన. ప్రకాశమా
నయా సుషుమ్నయా సుషుమ్నానాడ్యా సాధనీభూతియా. విహాయసా గతః అంతరిక్షమార్గేణ గతః
పురుషః ప్రథమం వైశ్వానరం అగ్నిం యాతి. శ్లో. “అగ్నిర్జ్యోతిరహశ్శుక్ల” ఇత్యగ్నిపూర్వీకా హి సా
గతిః. ఏవమగ్నిర్జ్యోతిరితి ప్రమాణచోదితాగ్నిప్రాప్తిమభిధాయ అనంతరం జ్యోతిఃప్రాప్తిమాహ—
విధూతేతి. విధూతకల్కః విధూతపుణ్యపాపః. శ్లో. “అశ్వఇనరోమాణివిధూయ పాపం” ఇతి. “తదా
విద్యాక్ పుణ్యపాపే విధూయ నిరంజనః పరమం సామ్యముపైతి” ఇతి శ్రుత్యర్థోఽత్ర ప్రతిపాదితః.
ఉదస్తామార్ధ్యం విద్యమానం హరేః విష్టోశ్చైంశుమారం చక్రం ప్రయాతి. ౨౪. ఏకః కశ్చిద్యోగీవిశ్వ
స్యప్రపంచస్య నాభిం కారణీభూతిం విష్టోశ్చైంశుమారచక్రాఖ్యం స్థానమతినర్త్య. అణీయసా
సూక్ష్మాంతరేణ విరజేన విమలేనాత్మనా మనసా బ్రహ్మవిదాం నమస్కృతం వక్ష్యమాణం పరమేష్ఠిధి
ష్ఠ్యం బ్రహ్మసదనముపైతి. కల్పాయుషః కల్పపర్వంతం చతుర్ముఖవద్వర్తమానా విబుధాః యత్ స్థానం
ప్రతిక్రమంతే తముపైతి. ౨౫. నను స్వర్గాదిషు భోగస్థానేషు నత్సు పరమేష్ఠిధిష్ఠ్యేన విశేషేణ
విదుషాం ప్రసృత్యైతిశయః? ఇత్యత ఆహ—అనంతస్య సంకర్షణస్య శేషస్య ముఖానలేన ముఖపూ
ర్వార్జనితవిషాగ్నినా దందహ్యమానం విశ్వం జగత్ప్రసమీక్ష్యజగత్సహారకస్య కాలాగ్నిరుద్రస్యాపి

విశ్వమ్, నిర్యాతి సిద్ధేశ్వరజప్తధిష్ఠ్యం యద్వై పరార్థం తదుపారమేష్వమ్. ౨౬.
 న యత్ర శోకా న జ రా న మృత్యుర్నా ర్హిర్న చోద్వేగఋతే కుతశ్చిత్, యచ్చి
 త్తతోదః కృపయా నిదంబిదాం దురంతదుఃఖప్రభవానుదర్శనాత్. ౨౭. తతో విశే
 షం ప్రతిపద్య నిర్భయస్తేనాత్తనా పోనలమూర్తిరత్వరణ, జ్యోతిర్మయో వాయు
 తత్పారమేష్వ్యం పదంప్రతి నిర్యాతి. సిద్ధేశ్వరైర్జప్తాని ధిష్ఠ్యాని విమానాని యస్మిన్ తత్. ఉ ఇతి
 శ్రేష్ఠ్యం సూచితం. ౨౬. తదేవాహ—నేతి. ఆ ర్హిర్నఃఖం. ఉద్వేగోభయం. కిం తు యచ్చిత్తతోహే
 తోఃయదుఃఖం అదః ఋతే కదేకం వినా తత్కుతో భవతి? అనిదంబిదాం ఇదం భగవతో ధ్యానమ
 జానతాం ప్రాణినాం. దురంతదుఃఖానాం యః ప్రభవో జన్మతస్యానుదర్శనాత్. యద్వా—తేషాం
 కృపయా చిత్తతోదో మః పీడేతి యత్ తద్విన్నానుతశ్చిదపి యత్ర శోకాదయో నసంతీతి. ౨౭. తత్ర
 బ్రహ్మలోకం గతానాం త్రివిధా గతిః. యే పుణ్యోక్తృశ్చైతే గతాః తే కల్పాంతరే పుణ్యతారతమ్యేన
 ఆధికారికా భవంతి. యే తు హిరణ్యగర్భాదుపాసనాబలే న గతాః తే బ్రహ్మణా సహ ముచ్యంతే.
 యే భగవదుపాసకాః తే స్వేచ్ఛయా బ్రహ్మాండంభితైవ వైష్ణవం పదం ఆరోహంతి. తత్ర ప్రస్తు
 తస్య భగవద్భక్తస్య బ్రహ్మాండభేదస్య ప్రకారమాహ—తత ఇతి. అత్రేయం ప్రక్రియా. ఈశ్వరాధిష్ఠి
 తాయాః ప్రకృతేః కేనచిదంశేన మహత్త్వం భవతి. తస్యాంశేనాహంకారః. తస్యాంశేన శబ్దత
 న్నాత్రద్వారా నభః. తస్యాంశేన స్పర్శశ్చ న్నాత్రద్వారా వాయుః. తస్యాంశేన రూపతన్నాత్రద్వారా
 తేజః. తస్యాంశేన రసతన్నాత్రద్వారా ఆపః. తాసామంశేన గంధతన్నాత్రద్వారా పృథివీ. తైశ్చమి
 త్తైః చతుర్దశభువనాత్కం విరాట్చరం. తస్య పంచాశతోక్తియోజనవిశాలస్య పృథివ్యేవాండక
 టాహశబ్దవాచ్యా. కోటియోజనవిశాలం ప్రథమానరణం. పంచాశతోక్తియోజనవిశాలమిత్యేకే.

అనంతవిషాగ్ని సంభూతత్వమేవ పంచమస్కంధే వత్స్యతే. తథా దందహ్యమానం స్వర్గాదికమపి విశ్వమ
 త్యంతశ్వర త్వేన నిశ్చిత్య సిద్ధానాం బ్రహ్మజ్ఞానసిద్ధానామిశ్వరైః సునకాదిభిః సేవితం ధిష్ఠ్యం స్థానభూతం
 పారమేష్వ్యం పరమేష్ఠిన శ్చతుర్ముఖస్య స్థానం ద్వైపరార్థం ద్వైపరార్థసంజ్ఞకం తన్నిఖిలజగత్ప్రసిద్ధం
 యదస్తి, తన్నిర్యాతి గచ్ఛతి. ఉశబ్దోఽవధారణే. నిర్యాత్యేవేత్యర్థః. ౨౬. కోఽత్ర స్థానే ఇతరాపేక్ష
 యావిశేష ఇత్యత ఆహ—ఋతే సత్యే సత్య నామకే యత్ర లోకే యదధిష్ఠితానాం మహాయోగినాం
 సనకాదీనాం అనిదంబిదాం ఏతాదృశస్థానమజానతాం పశుపుత్రస్వర్గధనాదికమపేక్షమాణానాం
 దురంతదుఃఖోత్పత్తిస్థానస్య సంసారస్యానుదర్శనాత్ కృపయా చిత్తతోదః చిత్తవిక్షేపస్సంభవతి.
 అహోహతే అల్పాః స్థిరం బహుదుఃఖబహుళం సంసారమనుభవంతీతి కృపయా చిత్తవిక్షేపో జాయతే
 తత్పారమేష్వ్యం స్థానమితి భావః. ౨౭. ఏవం మహాయోగినాం పరమేష్ఠిధిష్ఠ్యప్రాప్తిమభిధాయ
 తత్ప్రాప్తానాం పునరావృత్త్య భావేఽపి భక్తియోగమహిమ్నా తదపి సాతిశయం త్యక్త్వా తదూ
 ర్థ్యగమనానంతరం లింగదేహభంగక్రమం తదనంతరం సాక్షాద్భగవతో వాసుదేవాఖ్యస్య పరస్య
 బ్రహ్మణో నారాయణాఖ్యస్య పరమపదాఖ్యస్థానవిశేషప్రాప్తిమాహ—తత ఇత్యధ్యాయశేషేణ. తతః
 తాదృశ బ్రహ్మసదనప్రాప్త్యనంతరం భగవతి నిరంజితభక్తియుక్తః పురుషః ఆకాశాదిపంచభూతానాం
 చరమం గంధాదిగుణపంచకత్వేన సర్వాపేక్షయా అతిశయితగుణవత్వేన విశేషశబ్దవాచ్యం పృథివీత
 త్వం ప్రతిపద్య తత్కార్యభూతం దేహాదికం త్యక్త్వా తదుపాదానభూతం పృథివీతత్వం
 ప్రతిపద్య నిర్భయః దేవాదికచరపరిణామ ప్రసంగభావేన నిర్భయః. మరణాదిభీతిరహితః.

ముపేత్య కాలే వాయ్వాత్తనా ఖం బృహదాత్తలింగమ్. ౨౦. ప్రాణేన గంధం రస
నేన నై రసం రూపం చ దృష్ట్యా శ్వసనం త్వచైవ, శ్రోత్రేణ చోపేత్య నభో
గుణత్వం ప్రాణేన చాకూతి ముపైతి యోగీ. ౨౧. సభూతసూక్ష్మే ద్రియ సన్ని
కర్షం మనోమయం దేవమయం వికార్యమ్, సంసాద్య గత్యానహతేన యాతి విజ్ఞా

తత్త్వాబాదీనాం యే పుణతాః అంశాః తాన్యేవోత్తరగోత్తరం నశగుణాన్యావరణాని. అష్టమం తు
ప్రకృత్యావరణం వ్యాపకమేవ. తదేవంధితే పృథివ్యాద్యావరణభేదనప్రకారః కథ్యతే—తత ఇతి.
తతో విశేషం ప్రతిపద్య లింగదేహేన పృథివ్యాత్తతాం ప్రాప్యేత్యర్థః. ఏవముత్తరత్రాపి ద్రష్టవ్యం.
నిర్భయః కథం యాన్యామితిశంకాశూన్యః తేనాత్తనా పృథివీరూపేణ తన్నిరంతరా ఆపః ప్రతి
పద్య అత్వరక్ త్వరామకుర్వక్ తత్తదాత్మక త్వేన క్షేదదాహాదిశంకాభావాద్యధేష్టం భోగాన్
భుంజాన ఇత్యర్థః. ఏవం జ్యోతిర్తయస్సక్. కాలే భోగాస్థానే బృహతః ఆత్మనః లింగిమూర్తి
త్వేన ఉపాసనేషూక్తం. యద్వా—శబ్దాత్తనా తస్య ప్రమాపకమితి. ౨౦. ఇంద్రియాధానాం భూత
సూక్ష్మాణాం అతిక్రమమాహ—ఘ్రాణేనేతి. ప్రాణేనాధిస్థితేన గంధముపేత్య శ్వసనం స్పర్శం
నభోగుణత్వం శబ్దాత్తతాం ప్రాణేన తత్తత్కర్షేంద్రియేణ ఆకూతిం తత్తత్క్రియాం. ౨౧. తదేవం
స్థూలసూక్ష్మభూతాతిక్రమముక్త్వా తదావరణభూతాహంకారప్రాప్త్యా మహదాదిప్రాప్తిమాహ—
స ఇతి. స యోగీ వికార్యం సంప్రాప్య విజ్ఞానతత్త్వం యాతి వివిధం కార్యం యన్యేతి వికార్య
హంకారః. ౨ త్రివిధః—తామసో రాజసస్సాత్త్వికశ్చేతి. తత్తతామసాత్ అజ్ఞాతాని భూతసూ

తేనాత్తనా కేవలపృథివీరూపశరీరేణ పృథివ్యాః కారణీభూతా ఆపః ఉదకతత్త్వం. శ్రు. “అదభ్యః
పృథివీ”త్యాదిశ్రుతే. శ్రు. “పృథివ్యపుప్రలీయత”ఇతి ప్రలయశ్రుతిః. తత్తస్మాదృశాబ్రూపశరీరపరి
గ్రహాంతరం అనలమూర్తిః తత్కారణీభూతాగ్నిశరీరకః. శ్రు. “అగ్నే రాప”ఇతిసృష్టిశ్రుతే.
శ్రు. “ఆపస్తేజసిలీయంత”ఇతి ప్రలయశ్రుతే. అత్వరక్ మందం గచ్ఛక్, జ్యోతిర్తయః పుణ్యో
క్తాగ్నిశరీరకోవాయుముపేత్య అగ్ని కారణీభూతం నాయుముపేత్య. శ్రు. “నాయోరగ్ని”రితి
సృష్టి శ్రుతే. శ్రు. “తేజో వాయూ లీయత”ఇతి ప్రలయశ్రుతే. తతః కాలే క్షేదసంతరకాళే
వాయ్వాత్తనా వాయురూపశరీరేణ తత్కారణీభూతేన ఆత్మలింగం ఆత్మజన్యం బృహత్సూక్ష్మో
క్తతత్త్వచతుష్టయాక్షేషయా బృహద్వాచపకం. విభిష్యేర్థః. తాదృశం ఖం గగనం వాయోరపి
కారణీభూతమాకాశం. శ్రు. “ఆకాశాద్వాయు”రితి. “తస్మాద్వాచతస్మాద్వాత్తన ఆకాశస్సంభూత”
ఇతిసృష్టిశ్రుతే. ఖస్య ఆత్మలింగత్వం తస్మిన్ ఆత్మలింగే ఆకాశే వాయోర్లయః. ౨౦. ఏవంభూతసం
హరక్రమమభిధాయ అనంతరమింద్రియసంహరక్రమమాహ—ఘ్రాణేన కార్యభూతేన గంధం
తస్య కారణీభూతం గంధతత్త్వాత్తముపేత్య. తథా రసనేన రసనేంద్రియేణ రసం రసతత్త్వాత్తము
పేత్య. తథా దృష్ట్యా చక్షుషా రూపం తత్కారణీభూతం రూపతత్త్వాత్తం చ ఉపేత్య. శ్వచైవ
త్వగింద్రియేజైవ తత్కారణం స్పర్శముపేత్య. తథా శ్రోత్రేంద్రియేణ తత్కారణీ భూతనభోగు
ణత్వం శబ్దతత్త్వాత్తరూపత్వం చ ఉపేత్య. అనంతరం ప్రాణేన ప్రాణవాయునా తత్కారణీభూతామా
కూతిం యోగీ భగవదుపాసకః ఉపైతి, ఆకూతిరితి గుణవిశేషః. శ్రు. “చిత్తంచచిత్తిశ్చాకూతంచా
మతిశ్చ” “ఆకూతిమగ్నిం ప్రముజగ్ం స్వాహ”ఇత్యాదౌ చిత్తచైత్యాదిభి స్సహ పాఠాత్. ౨౧..

న తిత్త్వం గుణసంనిరోధమ్. ౨౦. తేనాత్మనాత్మానముపైతి శాంతమానందమానం
దమయోవసానే, ఏతాం గతిం భాగవతీం గతో య స్స వైపునర్హేహవిషజ్జతేఽం
త్వాణి జాయంతే. రాజసాద్భూతాని దశేంద్రియాణి. సాత్త్వికాత్ మనఃకర్మయం దేవతాశ్చ.
తేషాం లయశ్చ తత్తదహంకారః తత్త్రభూతసూక్ష్మాణాం ఇంద్రియాణాం చ సన్నికర్షం లయస్థానం
తామసం రాజసం చ మమోనుయం దేవమయం చ సాత్త్వికం సంప్రాప్య గత్యా గమనేన
తేనాహంకారేణ సహ విజ్ఞానతత్త్వం యాతి. తతః గుణానాం సన్నిరోధో లయో యస్మిన్
తత్త్వధాం యాతి. ౩౦. తేనేతి. తేనాత్మనా ప్రధానరూపేన ఆనందమయస్సక్ ఉపాధీనామప
సానే శాంతమవికృతమానందం పరమాత్మానముపైతి. న విషజ్జతే నావర్తత ఇత్యర్థః. ౩౧. ఏతద్భి.
స ఉపాసకః ఉపాసనాబలేన నివృత్తజ్ఞానాదిబోషత్వేన జ్ఞానాశ్రయత్వేన చ భగవత్సామ్యాత్
సనాతనః నిత్యః వినాశాప్రతియోగీ. ఆనాదిః పాగభావాప్రతియోగీ. భగవాన్ జ్ఞానాదికల్యాణ
గుణశాలీ చ సక్ భూతసూక్ష్మాణి గంధాది తన్మాత్రాణి ఇంద్రియాణి ప్రాణాదీని తేషాం సన్నికర్షం
కారణత్వాత్ తేషామవ్యవసీతస్రాక్కాలవర్తిత్రవిధాహంకారం. ఆహంకారస్య త్రైవిధ్య
ముపపాదయతి—మనోమయం మనసః కాండీభూతం వైకారికశబ్దవాచ్యం సాత్త్వికాహం
కారం. గేవమయం దేవానామింద్రియాధిస్తాత్మ. దేవానామింద్రియాణాం వా కారణత్వాద్దేవమ
యం. తైజసశబ్దవాచ్యం రాజసాహంకారం వికార్యం పంచభూతాత నా వరిణామశాలిభూతాది
శబ్దవాచ్యం తామసాహంకారం చ గత్యాచిరాదిగత్యా సంసాద్య ప్రాప్య, తేన శరీరభూతేనా
హంకారేణ విజ్ఞానతత్త్వం యాతి. విజ్ఞానశబ్దః శ్రు. “విజ్ఞానంయజ్ఞం తనుతే తస్మాద్వా ఏతస్మాద్వి
జ్ఞానమయాత్” ఇత్యాదావివక్షిపవాచకః. విజ్ఞానశబ్దవాచ్యోజీవశ్చ జీవసమష్టిరూపశ్చతుర్ముఖః. తత్త్వం
తదధిష్ఠితం మహత్తత్త్వం. తదేవాత్ర విజ్ఞానతత్త్వశబ్దేనోచ్యతే. శ్రు. “ఇంద్రియేభ్యఃపరాహ్యర్థా”
ఇతి శ్రుతా బుద్ధేరాత్మా మహాన్ పర ఇతి మహాశ్చబ్దస్య ఆత్మపదసామానాధికరణ్యేన సమష్టిజీవవా
చిత్వవత్ విజ్ఞానతత్త్వశబ్దస్యాపి సమష్టిపురుషాధిష్ఠితమహతఃత్వవాచితయా ఉపపన్నత్వాత్.
బుద్ధేరాత్మా మహాన్ పర ఇత్యత్ర ఆత్మశబ్దస్య సమష్టిపురుషవాచిత్యం శ్రీభాష్యాదా ప్రతిష్ఠా
పితం. సమష్టిపురుషస్య మహత్త్వాధిష్ఠాత్మత్వంచ అస్తి స్మిన్ శాస్త్రే ప్రాయశః ప్రతిపాదయిష్య
తే. తేనాత్మ విజ్ఞానతత్త్వశబ్దేన మహత్తత్త్వమేవాభిధీయతే. విజ్ఞానతత్త్వం మహత్తత్త్వం
యాతీత్యర్థః. కార్యాణాం కారణే లయప్రకరణాత్. తతః మహత్తత్త్వసంసర్గానంతరం గుణ
సన్నిరోధం న్యూనాధికభావానాపన్నసత్త్వాదిగుణాశ్రయం ప్రధానం మూలప్రకృతితత్త్వం
యాతి, ౩౦. తత్తేనాత్మనా ప్రకృతిరూపశరీరేణ ఆనందమయం ఆత్మానం పరమాత్మానం
సంక్రమ్య ప్రాప్య. శ్రు. “ఏతమానందమయమాత్మానముపసంక్రమ్య” ఇతి శ్రుతే. స్వయమపి
ఆనందమయ బ్రహ్మప్రాప్త్యాఆనందమయస్సక్ బ్రహ్మనందతుల్యానందవిశిష్టస్సక్ అవసానే ఏవం పూ
ర్వోక్తపుణివీప్రభృతికారణద్రవ్యరూపశరీరసంక్రమణావసానే సర్వాత్మకే బ్రహ్మణి వాసుదేవే
శాంతిం యాతి కదాహం భగవంతం ప్రాప్నువానీతి మనోరథపర్యవసానం యాతి. భగవత్ప్రాప్త్య
నంతరం సహ్యాస్యత్ప్రాప్త్యమస్తి. శ్రు. “సా కాస్తా సా పరాగతిః” ఇతి శ్రుతే. ఏతామితి. ఆంగ
రాజన్, యః పురుషః ఏతాం భాగవతీం గతింభగవత్ప్రాప్తిసాధనీభూతామర్చితాదిగతిం గతోభవతి
ప్రాప్తాభవతి, స వైపురుష ఇహ జన్మాదిప్రవాహేనవిషజ్జతే న సక్తో భవతి. న పునరావర్తత ఇత్యర్థః.

గ. ౩౦. ఏతే సృతి సృజ వేద గీతే త్వయాభిప్రప్తే చ ననాతనే చ, యే వై పురా బ్ర
హ్మణ ఆహ పృష్ట ఆరాధితో భగవాన్వాసుదేవః. ౩౧. నహ్యతోఽన్యశ్శివః పంథా
విశతస్సంసృతావహ, వాసుదేవే భగవతి భక్తియోగో యతో భవేత్. ౩౩. భగ
వాన్ బ్రహ్మ కార్యేన్నైవ త్రిరస్వీక్య మనీషయా, తదధ్యవస్యతూటస్థోరతిరాత్మ
న్యతోభవేత్. ౩౪. భగవాన్ సర్వభూతేషు లక్ష్మితస్సన్వితా హరిః, దృశ్యై

సృతీ మార్గా ప్రకారావిత్యర్థః. హే సృప. అసపేక్షో నిర్భద్యమూర్ధన్వి సృజేత్పరం గత ఇతి యా
సద్యో ముక్తిసై నకా సృతిః. యది ప్రయాశ్యన్నిత్యాదినా క్రమముక్తిశ్చ ద్వితీయా సృతిః. ఏతే
సృతీ వేదేన గీతే ఉక్తే, న తు స్వోత్పేక్షితే. తత్ర. శ్రు. “యదా సర్వే ప్రమచ్యంతే కామా
యేఽన్య హృదిశ్రితాః అథ మర్త్యో మృతో భవత్యత్ర బ్రహ్మ సమశ్చుతః” ఇతి సద్యో ముక్తిః,
తేఽర్చిషమభిసంభవంతీత్యాదినా క్రమముక్తిశ్చ వేదేనోక్తే. యద్వా—సర్వభిస్తాం గతిమాప్నువంతీతి
దక్షిణమార్గస్యాపి సూచితత్వాత్ ఏతే సృతీ ఇతి ద్వివచనం. త్వయాభిప్రప్తే యచ్ఛ్రోతవ్య మిత్యాది
ప్రశ్నేన అర్థాన్తుక్తిషయే ద్వే ఆపి సృతీ పృష్టే. బ్రాహ్మి యద్వా విపర్యయమితి చ దక్షిణమార్గో
ప్యర్థాత్పృష్టః. ఏవం త్వయా చ పృష్టే యచ్ఛ్రోతవ్యమిత్యాదిప్రశ్నే ఏతే సృతీ ఇత్యన్వయః. ౩౧.
సంత్యే సంసరతః పుంసోబహవో మోక్షమార్గా యోగాదయః. సమీచీన స్వయమేవేత్యాహ—నేతి.
యతోఽనుష్ఠితాద్భక్తియోగో భవేత్ అతోఽన్యశ్శివస్సుఖరూపోనిర్విఘ్నశ్చ సాన్త్యేవ. ౩౩. కుత
ఇత్యత ఆహ—భగవానితి. భగవాన్ బ్రహ్మ. కూటస్థః నిర్వికారః. ఏ కాగ్ర చిత్తస్సన్నిత్యర్థః. శ్రీ
వారాన్ కా ర్తేన్నైవ సాకలేన బ్రహ్మ వేదం అస్వీక్య విచార్య యతః యస్తాదాత్మని హరా
రతిర్భవేత్ తదేవ మనీషయా అధ్యవస్యత్ నిశ్చితవాన్. ౩౪. నన్యసుభూతేఽర్థే రతిర్భవతి అనను
భూతేఽర్థతద్భగవతి కథంరతిస్సన్వితః? తత్రాహ—భగవానితి. భగవాన్ లక్ష్మితః దృష్టకథం? స్వాత్మ

౩౦. హే సృప రాజన్. వేదగీతే ‘అర్చిషాహ అహ్నః పూర్వమాణపక్షం’ ఇత్యాది వేదగీతేన నాతనే
ఆనాదిసిద్ధే త్వయా అభిప్రప్తే. ఏతే సృతీ భూమాద్యర్చిరాదిగతీ సుభ్యం వర్ణితే. పురా పూర్వస్థిత
కాలే ఆరాధితో భగవాన్ వాసుదేవః పృష్టస్సన్ బ్రహ్మణా పృష్టస్సన్ యే ద్వే సృతీ బ్రహ్మణ
ఆహ. తే ద్వేగతీ వర్ణితే ఇత్యన్వయః. ౩౧. నహీతి. వాసుదేవేభ్య వతీయతస్సాధనాత్ భక్తియోగో
భవతి సంసృతా సంసారే అతోఽన్యః. శ్లో. “పాతాళ మేతస్యహి పాదమూల” మిత్యారభ్యయస్సన్ని వే
శఃకథితోమయాత” ఇత్యంతేన ప్రతిపాదిత స్థవిష్టరూపధ్యానాదన్యః శివోమంగళకరః పంథాఃవిహితో
నహి. ౩౩. భగవాన్ చతుర్ముఖోఽపి మనీషయా బుధ్యా కార్యేన బ్రహ్మ వేదరాశిం. త్రిరస్వీక్య
త్రి వారంవిచార్యకూటస్థే ఆయుఃకూటవత్ నిర్వికారతయా వర్తమానే అత్త నిపరమాత్మ నిరతిఃరాగోయతో
భవేత్ శ్రీతిరూపాపన్నాభక్తియతిస్సాధనాద్భవేత్ తత్సాగోవృత్తస్థూల ప్రపంచశరీరకపరమాత్మాను
సంధానరూపం సాధనమధ్యవస్యత్. నిశ్చికాయ. ౩౪. దృశ్యైర్జ్ఞానవిషయైః అతనివ అనుమాపకైః అ
నుమితిజనకైః. అనుమితిశ్చ—అంకురక్షితిమహీధరమహార్ణవాదికంసక ర్మకంకార్యత్వాద్భటవదిత్యాది
యాపా. సాచవివిధవిచిత్రస్సన్ని వేశవిశేషవిశిష్టత్వాజ్జగతఃరథస్రాసాదాదివత్ స్వనిర్మాతృశ్చక్షానాదికమం
తరాస్వోత్పత్త్యనుపపత్తేః, తాదృశంజగత్ స్వనిర్మాతృః జ్ఞానశక్త్యాదిక మనుమాపయతీతిక ర్మజ్ఞానశ
క్త్యాదిగోచరా అతః అనుమాపకైః బుధ్యాదిభిః లక్షణైః బుద్ధిర్హతత్వం తదాదీని చ లక్షణాని ఆ

దృశ్యాదిభిర్దృష్టా లక్షణైః సంపూర్ణైః. ౩౧. తస్మాత్సర్వాత్తనా రాజన్ హరిస్స
ర్వత్ర సర్వదా, శ్రోతవ్యః కీర్తితవ్యశ్చ స్మర్తవ్యో భగవాన్ నృణామ్. ౩౨. పిబంతి
యే భగవత ఆత్మనస్సతాం కథామృతం శ్రవణపుటేషు సంభృతమ్, పునంతి తే
విషయవిదూషితాశయం వ్రజంతి తచ్చరణసరోరుహాంతికమ్. ౩౨.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వితీయస్కంధే, ద్వితీయాధ్యాయః.

తృతీయాధ్యాయః.

శ్రీశుకః ఉవాచ—

ఏన మేతన్నిగదితం పృష్టవాన్ యద్భవాన్తమ, నృణాంచ మ్రియమాణా
నా తే త్రజాంతర్యామితయా కైః? దృశ్యైః బుద్ధ్యాదిభిః. తదేవ ద్వేధా దర్శయతి—దృశ్యానాం
జడానాం దర్శనం స్వప్రకాశం ద్రష్టారం వినా న ఘటత ఇత్యనుపపత్తిముఖేన లక్షణైః స్వప్రకా
శాంతర్యామిలక్షణైః తథా బుద్ధ్యాదీని, కర్మ ప్రయోజ్యాని, కరణత్వాత్. వాశ్యాదివదితి వ్యాప్తిము
ఖేన అనుమాపకైః స్వతంత్రశ్చ కర్తేత్యేవమిశ్వరసిద్ధిః. ౩౧. యచ్ఛ్రోతవ్యమిత్యాన ప్రశోన్నితర
ముక్తముపసంహరతి—తస్మాదితి. ౩౨. శ్రవణాదిఫలమభిసయేనాహ—పిబంతి. సతామాత్మనః ఆత్మ
త్వేన ప్రకాశమానస్య కథైవామృతం విషయైర్విదూషితం మలినీకృతం ఆశయం పునంతి శోధయం
తి తస్య చరణసరోరుహాంతికం శ్రీవిష్ణుపదం వ్రజంతి. ౩౨.

ఇతి భావాగ్ధాదిపికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, ద్వితీయాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. తృతీయే విష్ణుభక్తేషు వైశిష్ట్యం శృణ్వతో మునేః, భక్త్యుదేకేణ తత్కర్తృశ్రవణాదర
కుర్యతే, ఇదానీమన్యదేవతా భజనస్యాపి పుత్రాదిభజనవదేవ తుచ్ఛఫలత్వేన హేయత్వం వక్తుం
పూర్వోక్తమనువదతి—ఏవమితి. ను మేతిమాం మనుష్యేషు కదాచిద్దేవయోగేన మనుష్యత్వం ప్రాప్తే

హంకారతస్మాత్ప్రపంచభూతాదీని కార్యరూపాణి కారణస్య చిహ్నాని తైః ద్రష్టా సృష్ట్యపయు కజ్ఞా
నశాలీ భగవాన్ హరిః స్వాత్మనా సుచిత్రేన పురుషేణ సర్వభూతేషు లక్షితః సర్వభూతాంతర్యా
మితయా జ్ఞాతః. ౩౧. హే రాజన్. తస్మాత్ తస్యైవ నిఖిలకారణప్రపంచత్వాత్ భగవాన్ స హ
రిరేవ సర్వాత్మనా సర్వప్రకారైరపి సర్వదా సర్వేషు కాలేషు సర్వత్ర సర్వేషు దేశేషు నృణాం
శ్రోతవ్యః కీర్తితవ్యః స్మర్తవ్యశ్చ భవతి. ౩౨. ఆత్మనః సర్వాంతర్యామిణః భగవతో నారాయణ
స్య సతాం బ్రహ్మవిదాం శ్రవణపుటేషు శ్రోతృపుటేషు సంభృతం పరిపూర్ణకథాస్వరూపమమృతం
యేవా పిబంతి, యే చ తాదృశకథామృతపానేన విషయైః శబ్దాదివిషయైః విదూషితం కళంకితమాశ
యం చిత్తం పునంతి పవిత్రీకుర్వంతి, తే తచ్చరణసరోరుహాంతికం భగవత్పాదసంసీరుహసాన్నిధ్యం
ముక్తిరూపం వ్రజంతి గచ్ఛంతి. ౩౨.

ఇతి చంద్రికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, ద్వితీయాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

నాం మనుష్యేషు మనీషిణామ్. ౧. బ్రహ్మవర్చసకామస్తు యజేత బ్రహ్మణస్పతిమ్, ఇంద్రమింద్రియకామస్తు ప్రజాకామః ప్రజాపతీమ్. ౨. అన్నాద్యకామస్త్యదితిం స్వర్గకామో దితేస్సుతామ్, విశ్వామ్ దేవామ్ రాజకామస్సాధ్యామ్ సంసాధకో విశామ్. ౩. దేవీం తు మాయాం శ్రీకామస్తేజస్కామో విభావసుమ్, వసుకామో వసూమ్ రుద్రామ్ వీర్యకామస్తు వీర్యదామ్. ౪. ఆయుష్కామోఽశ్వినౌ దేవౌ పుష్టికామ ఇలాం యజేత్, ప్రతిష్ఠాకామపురుషో రోదసీ లోకమాతరామ్. ౫. రూపాభికామో గంధర్వాంశ్రీకామోఽపర ఊర్వశీమ్, *ఆధిపత్యకామస్స ర్వేషాం యజేత పరమేష్ఠినమ్. ౬. యజ్ఞం యజేద్యశస్కామః కోశకామః ప్రచేతసమ్, విద్యాకామస్తు గిరిశం దాంపత్యార్థ ఉమాం సతీమ్. ౭. ధర్మార్థ ఉత్తమశ్లోకం తంతుంత న్వన్పితౄణాం యజేత్, రత్నకామః పుణ్యజనానోజస్కామో మరుద్గణామ్. ౮. రాజ్యకామో

షు జీవేషు. యే మనీషిణః. తేషాం తత్రాపి యే మ్రియమాణాః తేషాం ఏకేషతః ఏవమేతద్ధర్మకథా శ్రవణాదికానిగదితం విహితమిత్యర్థః. ౧. కానుఫలప్రాప్త్యర్థమస్యేషా, దేవానాం భజనమాహ— బ్రహ్మవర్చసేతి. బ్రహ్మణస్పతిం వేదపతిం బ్రహ్మణం. ఇంద్రియపాటవకామస్తు. ఇంద్రం ప్రజాపతీమ్ దక్షాదీమ్. ౨. అన్నాద్యేతి. అన్నాద్యం భోజ్యం భక్ష్యం. అదితేస్సుతామ్ ద్వాదశాదిత్యామ్. విశాం దేశస్థప్రజానాం. స్వాధీనతామిచ్ఛత్ సాధ్యామ్ యజేత. ౩. దేవీమితి. మాయాం దుర్గాం. విభావసుం అగ్నిం. వసుకామః ధనార్థీ వసూమ్. వీర్యం ప్రభావః, తత్కామో వీర్యదామ్. రుద్రామ్ యజేత. ౪. ఆయుష్కామ ఇతి. ఇశాం పృథ్వీం. ప్రతిష్ఠాస్థానాదప్రచ్యుతిః. రోదసీ ద్వావాభూమి. ౫. రూపేతి. అపరాశ్చాసౌ ఊర్వశీ చ తాం. ఆధిపత్యకామ ఇత్యత్త్ర వర్ణాధిక్యమాహ. ౬. యజ్ఞమితి. యజ్ఞం యజ్ఞోపాధికం విష్ణుం. కోశో ధనసంచయః. వసు ఇత్యత్త్ర ధనమాత్రమితి భేదః. దాంపత్యం అన్యోన్యప్రీతిః తదేవార్థో యస్య. ౭. ధర్మార్థ ఇతి. ధర్మార్థకామః ఉత్తమశ్లోకోపాధిం విష్ణుం తంతుం తిన్వత్ సంతానవృద్ధిమన్విచ్ఛత్. రత్నా బాధానివృత్తిః. తత్కామః పుణ్యజనామ్ యత్నామ్. ఓజః బలం. తత్కామః. ౮. రాజ్యమితి. రాజ్యం రాజ్యత్వం.

బ్రహ్మణస్పతిం యజేత. శ్రు. 'బ్రహ్మస్వత్యముక్షవశమాలభేత. బ్రహ్మవర్చకామో బ్రహ్మణస్పతి మేవ స్వేన భాగధేయోనోపధావతి స ఏవాస్తిత్ బ్రహ్మవర్చసం దధాతి బ్రహ్మవర్చస్వేవ భవతి' ఇతి శ్రుతేః. ఇంద్రియకామః ఇంద్రియజేతా. శ్రు. 'ఇంద్రియకామ ఇంద్రియమేవ స్వేన భాగధేయో నోపధావతి' తి శ్రుతేః. ప్రజాకామః ప్రజాపతిం యజేత. శ్రు. 'యః ప్రజాకామస్యాత్తస్త్వా ఏవం ప్రాజాపత్యం గారుత్తతం చరుం నిర్వపేత్ప్రజాపతిమి' త్యాది శ్రుతేః. ఏవముత్తరత్రాపి ద్వితీయ కాండే కామ్యేష్టిప్రరణే తత్తత్ఫలాద్దేశేన దేవతాంతరయజనే ప్రమాణాని ద్రష్టవ్యాని. గ్రంథ విస్తరభయాన్న లిఖ్యంతే. ౧. వీర్యదాక్ష దేవాః ప్రజాపతిప్రభృతయః. శ్రు. 'దేవాసురాస్సంయతౌ ఆసత్ తామ్ దేవాసురాఅజయత్' ఇత్యుపక్రమ్య 'సప్రజాపతిముపాధావతి' త్యాదినా య ఇంద్రియకామో వీర్యకామస్సౌత్. శ్రు. 'తమేతయా సర్వపుష్టయా యాజయేదేతా ఏవ దేవతా స్వేన భాగధేయోనోపధావ తీ' త్యాదిశ్రుతేః. ౪.

మనూ దేవాన్ని *నిర్వృతి త్వభిచరక్ యజేత్, కామకామోయజేత్సోమకామః పురుషం పరమ్. ౯. అకామస్సర్వకామోవా మోక్షకామ ఉదారధీః, తీవ్రేణ భక్తియోగేన యజేత పురుషం పరమ్. ౧౦. ఏతావానేన యజతామిహ నిశ్రేయసోదయః, భగవత్యచలో భావో యద్భాగవతసంగతః. ౧౧. జ్ఞానం యతః ప్రతినివృత్తగుణోర్నిచక్రమాత్తప్రసాదఉభయత్ర గుణేష్వసంగః, కైవల్య సమృతపథస్త్వథ భక్తియోగః కో నిర్వృతో హరికథాసు రతిం న కుర్యాత్. ౧౨.

శౌనకః ఉవాచ:—

ఇత్యభివ్యాహృతం రాజా నిశమ్య భగవత్సభః, కిమన్యత్ప్రప్తవాన్ భూయో నైయాసకిన్యపిం కవిం. ౧౩. ఏతచ్ఛ్రుత్వాషతాం విద్యన్ సూత నోఽర్హ సిభాషితుం

తత్కామో మనురూపాన్ దేవాన్ రాజ్ఞః కర్త వా రాజ్యం. తత్కామో నిశ్వాన్ దేవానిలి విశేషః. అభిచరక్ శత్రుమరణమన్విచ్ఛక్. నిర్వృతిం గాక్షసం. కామకామః భోగేచ్ఛుః. అకామః వైరాగ్యకామః. పురుషం పరం ప్రకృతివ్యతిరేకోపాధిమిశ్వర. నిర్వృతిం త్వభిచరక్ యజేత్వ త్రాపి పూర్వపదేవ. వర్ణాధిక్యమాన్షం. ౯. అకామఇతి. అకామః ఏకాంతభక్తః ఉక్తానుక్తసర్వకామోవా. పురుషం పూర్ణం నిరుపాధిం. ౧౦. పూర్వోక్తనానాదేవతాయజసాపి సంయోగపుథత్వేన భక్తియోగఫలత్వమాహ— ఏతావానితి. ఇంద్రాదీనాం యజతాం ఇహ తత్తదేవతాయజనే భాగవతానాం సంగతో భగవత్యచలో భావో భక్తిర్భవతీతి యత్. ఏతావానేవ నిశ్రేయసస్య పరమపురుషార్థస్య ఉదయో లాభః అన్యత్ సర్వం తుచ్ఛమిత్యర్థః. ౧౧. భాగవతసంగతఇత్యనేన సూచితాం హరికథారతిం స్థాతి — జ్ఞానమితి. యతః యాసు కథాసు జ్ఞానం భవతి. తాసు రతిం కోన కుర్యాదిత్యన్వయః. కీదృశం? ప్రతినివృత్తం ఉపరతం గుణోర్నితాం రాగాదీనాం చక్రం సమూహో యస్తాత్తదేతురాత్తప్రసాదశ్చ. యత్ర యాసు మనఃప్రసాదహేతుః గుణేషు విషయేష్వసంగః వైరాగ్యంచ. ఉభయత్రేతి పాఠే. ఇహముత్ర చ గుణేష్వసంగః. కైవల్యమిత్యేవ సమతః పంథాయో భక్తియోగః నిర్వృతిః శ్రవణసుఖేన అన్యత్ నిర్వృత ఇతివా. తాసు హరికథాసు కోవా రతిం న కుర్యాత్. ౧౨. ఇతీతి. అభివ్యాహృతం ఉక్తం ఋషిం పరబ్రహ్మదర్శినం కవిం శబ్దబ్రహ్మనిష్ఠతం. ౧౩. ఏతదితి. శ్రవణేచ్ఛాయాం హేతుః—హరికథావ

యతో హరికథారతేః గుణైస్సత్వాదిభిః యే ఉర్తయః పడూర్తయ స్తేషాం యచ్ఛక్రం చక్రవత్పరివర్తనం తత్ప్రతినివృత్తం వినష్టం యేన. తత్తద్భవం దేహాదివిలక్షణాత్ నిషయకం జ్ఞానం. ఆత్మప్రసాదః మనఃప్రసాదః. ఉభయత్ర గుణేష్వసంగః. శ్రు. “ఉభయోర్లోకయోరన్తిగ్ శ్చాయష్టిగ్ శ్చ” ఇతి. గుణప్రధానేషు పశుపుత్రధనస్వర్గాదిరూపేషు. అసంగః రాగాభావః. అథ కైవల్యస్య ముక్తేః, సమృతపథః సాధన త్వేన సమతో మార్గః భక్తియోఽశ్చభవతి. హరికథాసు భగవత్కథాసు నిర్వృతో నిర్వాణం ప్రాప్నుమిచ్ఛుః పురుషః కోవా తాంరతిమనురాగం న కుర్యాత్? సర్వోపనిత్యాదేవేత్యర్థః. ౧౨. మహారథస్సపాంచవీయః పరీక్షిత్ భాగవతః భగవద్భక్తః బాలక్రిడాసాధనైక్రీడకకృష్ణస్యబాల్యే కృతాంక్రీడాం ఆదదే క్రీడాకాలేఽపి బాలక్రీడాం

కథాహరికథోదర్కాస్సతాం స్యుస్సంసది ధృవం. ౧౪. సవై భాగవతో రాజా
పాండవేయో మహారథః, బాలక్రీడవక్తైః క్రీడన్ కృష్ణ క్రీడాం య ఆదదే. ౧౫.
వైయాసకిశ్చ భగవాన్ వాసుదేవపరాయణః. ఉరుగాయగుణోదారాః కథాస్స్యు
స్సత్సమాగమే. ౧౬. ఆయుర్హరతి వై పుంసామద్యన్నస్తమయన్నసా. తస్యతే
యత్ క్షణోనీత ఉత్తమశ్లోకవార్తయా. ౧౭. తరవః కిం న జీవంతి భస్మాః కిం నశ్య
సంత్యుతే?, న ఖాదంతి న మేహంతి కిం గ్రామ్యాః పశవో పరే? ౧౮. శ్వ విడ్వరా
హౌప్రిఖరైస్సంస్తుతః పురుషః పశుః. నయత్కర్ణపథో పేతం జాతు నామగదా
భృతః ౧౯. బిలే బతోరుక్రమవిక్రమాన్ యే శృణ్వతః కర్ణపుటే నరస్య. జి
హ్వ సతీ దార్దురి కేవ సూత న చోపగాయత్యురుగాయగాధాః ౨౦. భారః పరం
పట్టకిరీట జుష్టమప్యుత్తమాంగం ననమేన్దుకుందమ్. శావోక రౌనోకురుతస్సపర్యాం
హరేర్లసత్కాంచన కంకణౌ వా. ౨౧. బర్హాయితే తే నయనే నరాణాం లింగా

ఉదర్కః ఉత్తరఫలం యాసు తాః కథాః సతాం భాగవతానాం సంసది సభాయాం స్యుః. ౧౪.
వితత్సృపంచయతి—ద్వాభ్యాం. సఇతి. కృష్ణపూజాదిరూపాం క్రీడాం యః స్వీకృతవాన్. ౧౫.
వైయాసకిరితి. ఉరుగాయప్య భగవతః గుణైరుదారాః మహత్యః కథాః స్యుః ౧౬. కిం చ పృథ్వ
క్షీయమాణమాయుఃహరికథాయామేవ సఫలం కుర్విల్యాశయేనాహ—త్రిభిః. ఆయురితి, అసా సూ
ర్యః ఉద్యక్ ఉద్గచ్ఛక్ యత్ యేన క్షణో నీతః తస్య ఆయుః ఋలే వర్జయిత్వా. పృథ్వ
హరతి. ౧౭. నను జీవనమేవ లేషామాయుషః ఫలమస్తి తత్రాహ—తరవ ఇతి. నను లేషాం శ్వ
సో నాస్తి తత్రాహ—త్త్విభస్మాశ్చర్మకోశాః. నను తాసామాహారాదికం నాస్తి, తత్రాహ—న ఖా
దంతి నాశ్నంతి. న మేహంతి రేతస్సేకం మైథునం న కుర్యంతి కిం? తమపి నరాకారం పశుం
మత్వాహ—తదేవాహ—అపరఇతి. ౧౮. శ్వేతి. శ్వాదిభిః సంస్తుతః పురుషో నిరూపితః యస్యకర్ణ
పథం కదాచిదపి న గతంసః అవజ్ఞాస్పదత్వాత్. శ్వభిః కశ్చలవిషయానక్తత్వాత్. విడ్వరాహైః
గ్రామనూకరైః కంటకవద్భుజవిషయత్వాత్. ఉష్ట్రైః భారవాహిత్యాత్ కామకత్వాత్ పదా
ఘ్నంతీమపి ప్రియాం త్యక్తుమసమర్థత్వాచ్చ ఖరైస్తుల్య ఇత్యర్థః. ౧౯. తస్యాంగాని నిష్ఫలానీ
త్యాహ—పంచభిః, దిలేతి, బలేతి ఖేదే. న శృణ్వతః అశృణ్వతః. నరస్య యే కర్ణపుటే బిలే
వృధా రంధ్రే సర్వాదిప్రవేశార్హరంధ్రే వా న చోపగాయతి తస్య జిహ్వ అసతీ దుష్టా. దర్దురో
భేకః. తదీయా జిహ్వైవ వ్యర్థశబ్దే. ౨౦. భారిఇతి. పట్టవస్త్రేణోష్ఠీషేణపట్టేనఅభిషేకకాలే శిరిసి
నిక్షీప్తేన రాజ్యాధికారనూచకేన. పస్త్రేణకిరీటేనవాజుష్టమపి శిరోయది ననమేత్త్వై కేవలం భారవివ.
శవో మృతకః తత్తుల్యా. లసంతి కాంచనకంకణాని యయోస్తా. అప్యర్థే వా శబ్దః. ౨౧. బర్హా
విహాయ తత్ప్రీతినిధితయా కృష్ణక్రీడామేవ స్వీకృతవాన్. ౧౫. ఉత్తమశ్లోకస్య భగవతః వార్త
యా క్షణో నీత ఇతి యత్ తస్య క్షణస్య ఋలే తం క్షణం వినా ఉద్యన్నస్తంచ ఆయన్ పాప్ర
స్సక్ ఉదయాస్తమయా పాప్రస్తు. అసావాదిత్యః పుంసామాయుర్హరతి. ఉత్తమశ్లోకవార్తయా
నీతః క్షణః వాయుః క్షయంతర్గతః. పరమపురుషార్థసాధనత్వేన సఫలత్వాత్. ౧౭.

ని విష్ణోర్న నిరీక్షతో యే, సాచా నృణాం తౌ ద్రుమజన్తభాజౌ క్షేత్రాణి నాను
వ్రజతో హరేశ్శా. ౨౨. జీవన్ శవో భాగవతోఽఘ్నిరేణుం నజాతు మర్త్యోఽ
భిలభేత యస్తు, శ్రీవిష్ణుపద్యా మనుజస్తులన్యాః శ్వసన్ శవో యస్తు న వేద గం
ధమ్. ౨౩. తదశ్చ సారం హృదయం బలేదం యద్భూహ్యమాజ్ఞైర్హరినామధే
యైః, న విక్రియేతాథ ముఖే వికారో నేత్రే జలం గాత్రరుహేషు హర్షః. ౨౪.
అథాభిధేహ్యంగ మనోనుకూలం ప్రభాషనే భాగవతప్రధానః, యదాహ వైయా
సకిరాత్తవిద్యావిశారదో నృపతిం సాధు పృష్టః. ౨౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వితీయస్కంధే, తృతీయోఽధ్యాయః.

యితే ఇతి. యే నయనే విష్ణోః శ్రీమూర్తిం ఆసాధారణాని శంఖచక్రాదిచిహ్నా తాని నా న నిరీక్షే తే, తే
బర్హాయుతే మయూరపింఛనేత్రతుల్యే. శిఖిపింఛనైస్తస్య నేత్రాకారసద్భావేఽపి యథాద
ర్శనాయోగాదానర్థకృమితి భావః. ద్రుమజన్తభాజౌ తథా వృక్షమూలతుల్యానిత్యర్థః. ౨౨.
జీవన్మితి. నాభిలభేత అభితో న స్పృశేత్ న ధారయేత్. శ్రీవిష్ణుపద్యాః విష్ణుపదలగ్నాయాః తుల
స్యాః గంధం న వేద అభిఘ్రాయ నాభిసందతీత్యర్థః. ౨౩. తదితి. ఆశ్చవత్సాగో బలం కఠిన్యం
యస్య విక్రియాలక్షణం. అథేతి. గాత్రరుహేషు రోమసు. హర్షః ఉద్గమః. యస్తాదభక్తస్య స
ర్వమేతద్వ్యర్థం. ౨౪. అథేతి. మనసోఽనుకూలంప్రియం చ ప్రభాషనే. అథ ఆతస్మాధు పృష్టస్య
వైయాసకిః నృపతిం ప్రతి యదాహ తదభిధేహీతి. ౨౫.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, తృతీయోఽధ్యాయవ్యాఖ్యా.

జీవచ్ఛవః ప్రాణధార్యసి శవ ఏవ. శ్వసన్ శవః ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసశాల్యసి శవ ఏవ. తస్య ఉచ్ఛ్వా
సనిశ్వాసధారణమేవ శనాద్విశేష ఇతి భావః. ౨౩. గృహ్యమాజ్ఞైర్హరినామధేయైః శ్రూయమాజ్ఞైరపి
భగవన్నామధేయైః యద్భూదయం న విక్రియేత న సంతోషేది వికారం స్వాప్నయాత్. అథ మనో
వికారం మనసః భగవత్పరిచర్యాకరణానుకూలో వికారశ్చ నాస్తి. నేత్రే జలం ఆనందాశుప్రపా
తోఽపి నాస్తి. గాత్రరుహేషు తనూరుహేషు హర్షః రోమాంచోఽపినాస్తి. తద్భూదయమశ్చ సారం
పాషాణసారవదతికతినం. బలి ఆశ్చర్యం. భగవత్కిల్యాణగుణప్రకాశకేషు భగవన్నామధేయేషు ర్జ్య
మానేషు యస్య హృదయస్య ద్రవో నాస్తి. కిల్యాణగుణశ్రవణదశీకృతచిత్తతయా భగవత్పరిచర్యా
యామనురాగోఽపి నాస్తి. దేహీ రోమాంచోఽపినాస్తి, తద్భూదయం కేవలాశ్చ సారవదతికతినం
అతఏవ నిష్ఫలమితి భావః. ౨౪. ఆంగ నూత, మనోనుకూలం ప్రభాషనే భగవత్కథాశ్రవణేన
యథా మనసి పరమానందస్వాత్ తథా ప్రభాషనే. అతః ఆత్మవిద్యావిశారదః బ్రహ్మవిదగ్రేసరః
భాగవతప్రధానః వైయాసకిః శ్రీమతః పరీక్షితా రాజ్ఞా సాధు పృష్టస్య నృపతిం ప్రతి యదాహ
తదభిధేహీ బ్రూహి. ౨౫.

ఇతి చంద్రికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, తృతీయోఽధ్యాయవ్యాఖ్యా.

చతుర్థోఽధ్యాయః.

శ్రీసూత ఉవాచ.—

వైయాసకేరితి వచస్తత్త్వనిశ్చయమాత్మనః, ఉపధార్య మతిం కృష్ణ
 బౌత్తరేయస్సతీం వ్యధాత్. ౧. ఆత్మజాయానుతాగారపశుద్రవిణబంధుషు,
 రాజ్యే చావికలే నిత్యం నిరూఢాం మమతాం జహౌ. ౨. పప్రచ్ఛ చేమమేవా
 ర్థం యంతాం పృచ్ఛత సత్తమాః, కృష్ణానుభావశ్రవణే శ్రద్ధధానో మహామనాః.
 ౩. సంస్థాం విజ్ఞాయ సన్న్యస్య కర్తృ త్రైవర్గికం చ యత్, వాసుదేవే భగవతి
 హ్యత్మభావం పరం గతః. ౪.

రాజోవాచ.—

సమీచీనం వచో బ్రహ్మ సర్వజ్ఞస్య తవానఘ, తమో విశీర్యతే
 మహ్యం హరేః కథయతః కథాః. ౫. భూయఏవ వివిత్సామి భగవానా
 త్తమాయయా, (యథావత్తిర్ణో భగవాన్ పరిరక్షతి సత్పథమ్) యథేదం సృ
 జతే విశ్వం దుర్విభావ్యమధీశ్వరైః. ౬. యథా గోపాయతి నిభుర్యథాసంయ

క్లో. తు ర్యే పరీక్షితా పుష్టం సుష్ట్యాదిహాచేష్టితమ్, శుకేన బ్రహ్మతత్పుత్రసంవాదేనోపపర్య
 తే. రాజ్ఞః ప్రశ్నంకథయితుంతస్య ప్రాకసీం స్థితిమాహ—వైయాసకేరితి. ఇత్యేవం భూతం ఆత్మనస్త
 త్త్వస్య నిశ్చయో యస్తాత్తద్వచః ఉపధార్య ఆకలయ్య. సతీం శ్రేస్తాం మతిం. కృష్ణవివసేవ్యో నాస్య
 ఇత్యేవంభూతాం. ౧. ఆత్మేతి. ఆత్మా దేహః. పశవో గజాదయః. అవికలే వైరిభిరనుపదుతే. రా
 జ్యేచ. ౨. పప్రచ్ఛేతి. ఇమమేవార్థం హరిలీలాక్షణం. ౩ సంస్థామితి. సంస్థాం మృత్యుం. త్రైవర్గి
 కం ధర్మార్థకామప్రధానం. సన్న్యస్య త్యక్త్వా ఆత్మభావం పరం పరమప్రేక్షా భగవదాత్మకత్వం
 గతః ప్రాప్తస్య. పప్రచ్ఛ. ౪. సమీచీనమితి. మహ్యం మమ. తమః అజ్ఞానం. నశ్యతి
 తవ కథయితస్యతః అతస్సమీచీనం. ౫. భూయఇతి. పునశ్చ వివిత్సామి. వేదితుమిచ్ఛామి.
 ఇదం దుర్విభావ్యం అవితర్క్యం విశ్వం యథా సృజతే. ౬. యథేతి. గోపాయతి పాల

ఆత్మనస్తత్త్వనిశ్చయం దేహవిలక్షణాత్తత్త్వవిషయకం పరమాత్మతత్త్వవిషయకం చ నిశ్చయరూ
 పం వచః ఉపధార్యవిచార్య. ౧. కృష్ణానుభావశ్రవణే కృష్ణప్రభావశ్రవణే శ్రద్ధధానః శ్రద్ధాయుక్తః.
 మహామనాః బ్రహ్మజ్ఞానాం సంపిపాదయిషుః పరీక్షితప్రచ్ఛ. ౩. త్రైవర్గికంధర్మార్థకామానురాగా
 దికంయదస్తి తత్సన్న్యస్య త్యక్త్వా సంస్థాం స్వశరీరసమాప్తిం చ విజ్ఞాయ. భగవతి వాసుదేవే దృఢ
 మాత్మనో మనసః భావం సద్భావం గతః దృఢతరభక్తిం గతఇత్యర్థః. ౪. సర్వజ్ఞస్య సమీచీనం
 సమ్యక్ జ్ఞానసాధనం. సత్కథోపదేశేన తమో విశీర్యతే. తమోగుణో నశ్యతి. ౫. అధీ
 శ్వరైః బ్రహ్మరుద్రాదిభిః. దుర్విభావ్యం కారేన్నీనజ్ఞాతుమశక్యం ఇదం విశ్వం. భగవాన్
 ఆత్మమాయయా. స్వీయప్రకృత్యా యథాయేన ప్రకారేణ సృజతే వితద్భూయ ఏవ వివిత్సామి
 వేదితుమిచ్ఛామి. ౬. పునః ప్రశయకాలే యథా సంయచ్ఛతే సంహరతి. యాం యాం శక్తిమపా

చ్చతే పునః, యాం యాం శక్తిమువాశ్రిత్య పురుషక్తిః పరః పుమాన్. 2. ఆత్మానం క్రీడయన్ క్రీడన్మరోతి వికరోతి చ, నూనం భగవతోబ్రహ్మ హరే రద్భుతకర్తృణః, దుర్విభావ్యమివాభాతి కవిభిశ్చాపి చేష్టితమ్. ౩. యథాగుణాంస్తు ప్రకృతేర్గుణగతక్రియతోఽపి వా, భిభర్తి భూనిశ స్వేకః కుర్వన్మర్త్యాణి జన్తభిః. ౪. విచికిత్సితమేతన్నే బ్రవీతు భగవాన్ యథా, శాబ్దే బ్రహ్మణి నిష్ఠాతః పరస్త్రింశు భవాన్ ఖలు. ౧౦.

శ్రీసూతః ఉవాచ.—

ఇత్యుపామంత్రితో రాజ్ఞా గుణానుకథనే హరేః, హృషీకేశమనుస్మృత్య ప్రతివక్తుం ప్రచక్రమే. ౧౧.

శ్రీశుక ఉవాచ—

నమః పరస్మై పురుషాయ భూయసే సదుద్భవస్థాననిరోధలీలయా, గృహీతశక్తిత్రితయాయ దేహినామంతర్భవాయానుపలభ్యవర్తనే. ౧౨. భూయో

యతి. సంయచ్చతేసంహరతి. పురుషక్తిః అసంతకక్తిమాన్. 2. ఆత్మానమితి. క్రీడన్ యథా కరోతి. ఆత్మానం బ్రహ్మవిరూపిణంక్రీడయన్ వికరోతివివిధం కరోతి. ౩. యథేతి. ఏకఃపురుషరూపేణ యుగపజన్తభిః బ్రహ్మద్యవతానైః క్రమతోవా, యథా ప్రకృతేర్గుణాన్ గృహ్ణాతి. ౪. విచికిత్సితమితి. విచికిత్సిం సందిగ్ధం. శాబ్దేబ్రహ్మణి విచారేణనిష్ఠాతః నితరాం స్నాతః. పరస్త్రింశునుభవేన. ౧౦. ఇతీతి. రాజాఉపామంత్రితఃస్థాథితఃప్రచక్రమే దేవతానమస్కారాదిరూపంఉపక్రమంకృతవానిత్యర్థః. ౧౧. తదేవాహ—త్రయోదశభిః. నమఇతి. పరస్మైసర్వోత్తమాయ. తత్త్రహేతుః—భూయసేఅపరిమితమహిమే. తద్దర్శయతి—అసతః ప్రపంచస్య. ఉద్భవాదిషు నిమిత్తభూతయాలీలయాగృహీతంబ్రహ్మదిరూపేణ రజ ఆదిశక్తిత్రితయం యేన తస్మై అంతర్భవాయ అంతర్యామిణే. అత ఏవ సర్వాంతర్గత్యా

శ్రిత్య పరః పుమాన్ పరమపురుషః. 2. ఆత్మానం క్రీడయన్ ఆత్మనా లీలాం సంపాదయన్ కరోతి లీలావతారాన్ కరోతి వికరోతి, తాన్ తిరోధాపయతిచ. అద్భుతకర్తృణా హరేః చేష్టితం వ్యాపారః. కవిభిశ్చ బ్రహ్మవిద్భిరపి దుర్విభావ్యం దుర్జేయమివాభాతి ప్రతిభాతి. ౩. ఏకో భగవాన్ విష్ణుః. జన్తభిః లీలావతానైః భూనిశి కర్తాణి కుర్వన్ ప్రకృతేర్గుణాన్ సత్త్వాదీన్ యుగపదేశకాలే. అథవా క్రమతోయథాభిభర్తి యాగపద్యేన విభర్తి నా క్రమేణ విభర్తివా. ౪. వితద్విచికిత్సితం సంశయితమర్థం మే మమ. యథాయథావత్. బ్రవీతు యాథార్థ్యేన వక్తుమర్హతి. భవాన్ శబ్దబ్రహ్మణి వేదాభ్యే బ్రహ్మణి పరస్త్రింశు బ్రహ్మణి నిష్ఠాః ఖలు. శబ్దబ్రహ్మణి నిష్ఠాతత్త్వం వేదార్థానుస్థాతృత్వం. పరబ్రహ్మణి నిష్ఠాతత్త్వం పరబ్రహ్మతత్త్వవేత్తృత్వం. తదుభయశాలీ భవానతోమమ సంశయితమర్థం బ్రవీతు. ౧౦. సతః ప్రపంచస్య ఉద్భవస్థాననిరోధాః ఉచ్ఛిన్నత్రిసితియోః తవివ లీలాక్రిడా తయా హేతుభూతయా తదర్థమిత్యర్థః. గృహీతశక్తిత్రితయాయ గృహీతసత్త్వాదిగుణా త్రయాయ దేహినామంతర్భవాయ అంతర్యామితయా స్థితాయ అనుపలభ్యవర్తనే అపరిజేయమార్గాయ

నమస్సద్వృజినచ్చిదే సతామసంభవాయాఖిలసత్వమూర్తయే, పుంసాం పునః
పారమహంస్యశ్రమే వ్యవస్థితానామనుమృగ్యదాశుషే. ౧౩. నమోనమ
స్తేస్త్వృషభాయ సాత్వతాం విదూరకాస్తాయ ముహుః కుయోగినామ్, నిరస్తసా
మ్యాతిశయేన రాధసా స్వధామని బ్రహ్మణి రంస్యతే నమః. ౧౪. యత్కిర్రనం
యత్స్మరణం యదీక్షణం యద్వందనం యచ్ఛృవణం యదర్హణమ్, లోకస్య సద్యో
విధునోతి కల్తవం తస్మై సుభద్రశ్రవసే నమోనమః. ౧౫. విచక్షణా మచ్ఛరణో
పసాదనాత్సంగం పుష్కదస్యోభయతోంతరాత్తనః, విందంతి హి బ్రహ్మగతిం గతక్లమా

దను పలభ్యవర్తే నేఅనుపలభ్యం జ్ఞాతమశక్యం. వర్తస్వరూపంయస్య తస్మై. ౧౨. విచిత్రఫలదాతృత్వ
మనుస్తరక్ ప్రణమతి—భూయ ఇతి. భూయః పునశ్చనమః సతాం ధర్మవర్తినాం వృజినచ్చిదే దుః
ఖహంత్రే. అసతాం అధర్మశీలానాం అసంభవాయ ఉత్పత్తివినాశకాయ. అఖిలసత్వమూర్తయే
తత్తద్దేవతాయాపేణ తత్తత్ఫలదాయిన ఇత్యర్థః. సమగ్రసత్వమూర్తయఇతి వా. పునంతి పురోహి
భయవైలక్షణ్యమాహ — పారమహంస్యే ప్రత్యక్షస్థారూపే ఆశ్రమే వ్యవస్థితానాం పుంసా
మనుమృగ్యం అతిన్నిరసనేన పునఃపునర్మృగ్యం యదాత్తతత్త్వం తస్య దాశుషే దాత్రే. ౧౩.
నమఇతి. సాత్వతాం భక్తానాం ఋషభాయ పాలకాయ. కుయోగినాం భక్తిహీనానాం పిదూరా
కాస్తా దిగపి యస్య. దుర్జయాయేత్యర్థః. తదేవం వైషమ్యప్రతీతావపి నిర్దోషత్వాదచింతైర్విశ్వరూ
మాహ—నిరస్తం సామ్యం అతిశయశ్చ యస్య యదపేక్షయా అన్యస్యసామ్యంఅతిశయశ్చ నాస్తితే
న రాధసా విశ్వర్యేణ స్వధామని స్వరూపే బ్రహ్మణి రమమాణాయ. ౧౪. స్వసాధనేభ్యో భక్తేః
క్రైష్ఠ్యం అనుస్తరక్ ప్రణమతి—ద్వాభ్యాం. యదీతి. అర్హణం పూజనం శ్రూయతే సర్వైరితి, శ్రు
తః సుభద్రం సుమంగలం శ్రవో యశోయస్య తస్మై. ౧౫. విచక్షణాఇతి. విచక్షణాః వివేకినః
యస్య చరణయోరుపసాదనాత్ ఉపసత్తేః భజనాదిత్యర్థః. అంతరాత్తనః మనసః ఉభయత్రఇహ

బ్రహ్మరుద్రాద్యగమ్యవై భవాయేత్యర్థః. భూయసే నిఖిలప్రపంచశరీరకతయా అతివిశ్రుతాయ పర
స్మై పురుషాయ పరమపురుషాయ నారాయణాయ నమః. ౧౨. సతాం స్వోపాసకానాం వృజినచ్చి
దే సర్వపాపనివర్తకాయ అసతామసంభవాయ దుష్టవినాశకారణాయ. అఖిలసత్వమూర్తయే నిఖిల
ప్రాణిసంఘాతశరీరకాయ పారమహంస్యాశ్రమః అత్యంతవిరక్తాశ్రమః సన్న్యాసాదిః, తస్మిన్
వ్యవస్థితానాం నిశ్చలానామనుమృగ్యదాశుషే పృథ్వితప్రదాయ భగవతే భూయోనమః
పునఃపునర్నమో భూయాత్. ౧౩. సాత్వతామృషభాయ యాదవాగ్రగణ్యాయ యోగినాం యో
గాభ్యాసే వర్తమానానామపి అనిర్జితకామక్రోధాదీనాం భూయో విదూరకాస్తాయ అతివిప్రకృష్ట
దేశవర్తినే అనధిగత స్వరూపాయేత్యర్థః. నిరస్తసామ్యాతిశయేన రాధసా సమాభ్యధికరహిత దివ్యతే
జోవైభవేన స్వధామని స్వయంప్రకాశేబ్రహ్మణి స్వస్వరూపే రంస్యతే స్వస్వరూపానందం పృ
ప్తాయ భగవతే నమోనమః పునఃపునర్నమోఽస్తు. ౧౪. విచక్షణాః జ్ఞానినః యస్య భగవతశ్చరణోప
సాదనాత్ చరణారవిందశరణాగతేః ఉభయతః ఉభయత్ర. అస్మింశ్చ. అమష్టింశ్చ. అంతరాత్త
నో మనసస్సంగం పుష్కదస్య ప్పుహం త్యక్త్వా గతక్లమా శ్రమరహితాస్సంతః బ్రహ్మగతిః భగవద్గతిః

స్తస్మై సుభద్రశ్రవసే నమోనమః. ౧౬. తపస్విన్ దానపరా యశస్విన్ మనస్విన్
 నో మంత్రవిదస్సుమంగళాః, తే మంన విందంతి వినా యదర్పణం తస్మై సుభద్రశ్ర
 వసే నమోనమః. ౧౭. కిరాతహూణాంధ్రపుళిందపుల్కసా ఆభీరకంకాయవనాః
 కషాదయః, యేఽన్యే చ పాపాయదుపాశ్రయాశ్రయాశ్శుభ్యంతి తస్మై ప్రభవిష్ట
 వే నమః. ౧౮. స ఏష ఆత్మాత్మవతామధీశ్వరస్త్రయీమయో ధర్మమయస్తపో

చ పరత్ర చ సంగం వ్యుదస్య నిరస్యగతక్లమాః ప్రయాసరహితాః. ౧౯. భక్తికూన్యానాం సర్వ
 సాధనవైఫల్యం దర్శయన్న మస్యతి—తపస్విన ఇతి. మనస్వినః యోగినః. సుమంగళాః సదాచారాః
 యస్తిక్. తప ఆద్యర్పణంఽపినా. సుభద్రశ్రవస ఇత్యస్తావృత్తిః యశశ్శ్రవణాదేః ప్రాధాన్యజ్ఞాప
 నాయ. ౧౭. భక్తేః పరమశుద్ధిహేతుత్వం దర్శయన్న హ—కిరాతేతి. కిరాతాదయో యే పాపజా
 లయః, అన్యేద యే కర్తృభిః పాపరూపాః. యదుపాశ్రయాః భాగవతాః. తదాశ్రయాస్సంతః
 శుభ్యంతి. అసంభావనాశంకాం పరిహరతి—ప్రభవిష్టవే ప్రభవితుం శీలం యన్యేతి. ౧౮. సర్వోపా
 స్యత్సమనుస్తరక్ ప్రార్థయతే—స ఇతి. స ఏష ఆత్మవతాం ధీరాణాం. ఆత్మా ఆత్మత్వేనోపాస్య
 ఇత్యర్థః. త్రయీమయత్వాది విశేషణైః తత్త్వాగ్నేహోపాస్యత్వం వివక్షితం. గతవ్యశీకైర్నిష్కపటైర్భ

తాం విదంతి ప్రాప్నువంతి తస్మై సుభద్రశ్రవసే నమోఽస్తు. ౧౯. తపస్వినః కాయశ్లేశపూర్వకతపో
 నృస్థితారః. దానపరాః తత్తత్ఫలాద్యేన సత్పత్రే బహువిత్తవ్యయం కుర్వంతః. యశస్వినః దాన
 జ్ఞాత్రాదిభిః విస్తృతాం కీర్తిం సంపాదితవంతః. మనస్వినః సర్వభూతదయాపరాః. మంత్రవిదః మం
 త్రార్జునపూర్వకకర్తానుస్థితారః. సుమంగళాః పూర్వోక్తసర్వధర్మాపేక్షయా అభ్యధికభక్తియోగ.
 నిష్ఠాః. ఏతే సర్వేఽపి యస్తిక్ భగవతి ఆర్పణం పూర్వోక్తతపోదాన ప్రభృతిధర్మసమర్పణం వినా
 తే మం తత్తదభీష్టం న విందంతి. సుభద్రశ్రవసే పరమమంగళకీర్తయే తస్మై భగవతే నమోనమః.
 ౧౭. కిరాతాః మృగాదిహింసకా అరణ్యేచరాః. హూణాః ద్వీపవిశేషవాసిః శ్వేతవర్ణాః. ఆం
 ధ్రాః ఆంధ్ర దేశనాసిన్ నికృష్టజాతివిశేషాః. పుళిందాః అత్యంతహింసా విహీనా వ్యాధాది ష్వంత
 ర్భూతాః నికృష్టజాతివిశేషాః. పుల్కసాః గవాదిహింసకాః చండాలాదయః. ఆభీరాః కైవర్తాః.
 కంకాః కంక నామకపక్షివధపక్షమాంసభక్షకాః. నికృష్టజాతివిశేషాః యవనాః మ్లేచ్ఛాః. కషాదయః
 ఆయుధాదినాం కాణోల్లేఖనాదికషణప్రధానజాతివిశేషాః. తత్ప్రభృతయశ్చ అన్యేచ యే పాపాః
 పాపిష్ఠాః తేఽపి యదుపాశ్రయాః యం భగవంత ముపాశ్రితాః భాగవతాః. తే సామాశ్రితాః తే
 ఽపి శుభ్యంతి సాక్షాద్భగవత్సంశ్రయణాభావేఽపి భాగవతసంశ్రయం కుర్వంతస్సంతః శుభ్యంతి. ప్ర
 భవిష్టవే నిఖిలజగత్కారణీభూతాయ తన్నియమనసమర్థాయ తస్మై భగవతే నమోనమః. ౧౮.
 ఆత్మవతాం బ్రహ్మవిదాం అధీశ్వరః పరమపురుషార్థప్రదః. త్రయీమయః సర్వవేదవేద్యః. ధర్మమ
 యః ధర్మపాలకత్వాత్ ధర్మప్రచురః. శ్లో. “రామో విగ్రహవాక్ ధర్మః కృష్ణోధర్మస్సనాతనః”
 ఇత్యాదివత్. ధర్మతద్వగోరభేదోపచారేణ వా ప్రయోగః. తపోమయః. శ్లో. “సోఽకామయత. బహు
 స్యాం ప్రజాయేయేతి స తపో తప్యతే”తి శ్రుత్యుపసారేణ వివిధవిచిత్రప్రపంచభావానుకూలతపశ్శాలీ.
 తపసాం ఫలప్రదో వా. గతవ్యశీకైరసత్యాదిదోషరహితైః అజశంకరాదిభిః వితర్క్యులింగః
 బ్రహ్మబ్రహ్మచారింపరిశ్రేయదివ్యశరీరో భగవాన్ స ఏష ఆత్మా సర్వాంతర్యామి నారాయణః.

మయః, గతవ్యభీకై రజశంకరాదిభిర్వితర్క్యలింగో భగవాన్ ప్రసీదతు. ౧౯. శ్రీయః పతిర్వజ్ఞపతిః ప్రజాపతిర్ధియాం పతిర్లోకపతిర్ధరాపతిః, పతిర్గతిశ్చాంధకవృష్టిసాత్వతాం ప్రసీదతాం మే భగవాన్ సతాం గతిః. ౨౦. యదంఘ్రిభిధ్యాన సమాధిధౌతయా ధియా నుపశ్యంతి హి తత్త్వమాత్మనః, వదంతి చైతత్కవయో యథారుచం స మే ముకుందో భగవాన్ ప్రసీదతామ్. ౨౧. ప్రచోదితాయేన పురా సగన్వతీ వితన్వతాజస్య సతీం స్మృతిం హృది, స్వలక్షణా ప్రాదురభూత్కిలాస్యతస్సమే * ఋషీణామృషభః ప్రసీదతామ్. ౨౨. భూతైర్నహ

కై వితర్క్యం ఆత్మాశ్చర్యేణ వివక్షణీయం లింగం మూర్తిర్యస్య సః ప్రసీదతు. ౧౯. సర్వపాలకత్వమనుస్తరన్నాహ — శ్రీయః పతిరితి. గతిశ్చసర్వాపత్ను రక్షకః. ౨౦. జ్ఞానప్రదత్వమనుస్తరన్నాహ — ద్వాభ్యాం. య దతి. యస్యాం ఘ్రిభిధ్యాన మేవ సమాధిః తేన ధౌతయా శోధితయా యథారుచం దుచ్యమసారేణ సగుణనిర్గుణభేదైః. యన్వా — రుక్మిణిభా యథామతీత్యర్థః. ౨౧. ప్రచోదితేతి. కించ పురా కల్పదౌ ఆజస్యహృదిసృష్టివిషయాం స్మృతిం వితన్వతా యేన ప్రచోదితాసరస్వతీ. ముఖతః కిల ప్రాదుర్భూతా. స్వానిలక్షణాని శిక్షాద్యక్తాని యస్యాస్యా. ఋషీణాం జ్ఞానప్రదానాం ముషభః శ్రేష్ఠః. ౨౨. ఇదానీంస్వవాచాం శ్రోతృజనాహ్లాదినీం శృంగారకరుణాది శో

ప్రసీదతు ప్రసన్నో భవతు. ౧౯. శ్రీయఃపతిః లక్ష్మీపతిః. యజ్ఞపతిః సర్వయజ్ఞానాం భోక్తా ఫలప్రదశ్చ. ప్రజాపతిః నిఖిలప్రజాస్రష్టా తత్పరిపాలకో వా. ధియాంపతిః. శ్రు. “శ్రోతవ్యో మంతవ్యో నిదిధ్యాసితవ్యసాక్షాత్కర్తవ్య” ఇత్యాది శ్రుత్యుక్తశ్రవణ మనఃనిదిధ్యాసన సాక్షాత్కారాదిఫలప్రదః. లోకపతిః నిఖిలలోకప్రభుః. ధరాపతిః విశిష్య కర్తృభూమా స్థితానాం కర్తృజ్ఞానాది నిష్ఠానాం నిఖిలపురుషార్థప్రదః. అంధకవృష్టిసాత్వతాం అంధకవంశప్రసూతానాం, వృష్టివంశప్రసూతానాం యాదవవంశప్రసూతానాం పతిః గతిశ్చ. అస్మిన్ లోకే సర్వవిధోపకారకరణాల్ ప్రభుః అమృష్టిన్ లోకే గతిః పరమప్రాప్యశ్చ భవతి. స కేవలమేలేషామేవ గతిః కిం తు సతాం గతిః నిఖిలలోకవర్తినాం బ్రహ్మతత్త్వవేత్తృణాం సర్వేషామపి గతిః పరమప్రాప్యపురుషార్థభూతః భగవాన్ శ్రీకృష్ణః సః ప్రసీదతాం ప్రసన్నో భవతు. ౨౦. యస్య భగవతః అంఘ్రిభిధ్యానం చరణారవిందయోర్నిరంతరధ్యానం. తదేవ సమాధిస్తేన ధౌతయా పరిశోధితయాధియా బుధ్యా. ఆత్మనః పరమాత్మనః. తత్త్వం నిఖిలజగత్కారణత్వసర్వపురుషార్థప్రదత్వాదిరూపం తత్త్వమనుపశ్యంతి. కవయో జ్ఞానినః ఏతిదాత్త తత్త్వం యథారుచం యథారుచి. తత్తద్దుచ్యమసారేణ వదంతి తత్తద్దుచ్యమసారో నామ. శ్లో. “కేచిద్వికల్పమనస ఆహురాత్మానమాత్మనా, దైవమన్యేపరే బ్రహ్మస్వభౌవమపరే ప్రభుమ్. అప్రతర్క్యాదనిర్దేశ్యాదితి కేష్వపి నిశ్చయః” ఇత్యాదినా ప్రతిపాదితః ప్రకారః. స ముకుందః తత్తద్వాదిభేదేన బహుధా వికల్ప్యమానో ముకుందః మే ప్రసీదతామ్. ౨౧. ఆజస్య చతుర్ముఖస్య హృది సతీం స్మృతిం సమీచీనాం పూర్వసర్గానసారిసర్గానకూలస్మృతిం. వితన్వతా సంపాదయతా యేన భగవతా పురా సర్గాదికలే. ప్రచోదితా ప్రేరితా. స్వలక్షణా

ద్విః య ఇమాః పురో విభుర్నిర్తాయ శేతే యదమూషు పూరుషః, భుక్తే*
గుణాన్ షోడశ షోడశాత్కసాంలంకృషీష్ట భగవాన్ వచాంసి మే. ౨౩. నమ
స్తై భగవతే వేదవ్యాసాయ వేధనే, పపురానమయం సామ్యాయస్తుఖాంబురుహా
సనమ్. ౨౪. * ఏతదేవాత్మభూరాజన్నారదాయానుపుచ్చతే. వేదగర్భోఽభ్యధా

భాం ప్రాప్తయతే—భూతైరితి. స మే వచాంసిఅలంకృషీష్ట అలంకరోతు. అన్యస్య వచసామస్యేనాలం
కారానంభవమాశంక్య తస్యాంతర్యామితామావిష్కరోతి—యో మహద్భిః భూతైరిమాః పురః శరీ
రాణి సృష్ట్యా అమూషు పూర్వు అంతర్యామితయా శేతే వసతి. అత్ర పురుషసమాఖ్యాం ప్రమాణయ
తి—యత్ యస్తాత్పూరుష ఇతి. అతఏవ యః ఏకాదశేంద్రియపంచతన్త్రాగూపాన్ షోడశగుణాన్
కలాః భుక్తే. ప్రకాశయతి పాలయతీతి వా. భుక్తే ఇత్యాత్మనేపదమార్నం. తత్ర హేతుః—యః
షోడశానామాత్మా చేతయితా తత్సామీతి యావత్. స్వాధ్యక్షః. స శ్వేత్ర జీవత్వ ముచ్యతే. ప్రార్థనా
విరోధాత్. ౨౩. వ్యాసం నమస్కరోతి—నమఇతి. సామ్యఃభక్తాః. యస్య ముఖాంబుజే. ఆసవః
మకరందః తం. ౨౪. ఇదానీం ప్రశ్నోత్తరతయాబ్రహ్మనారదసంవాదం స్తాతి—ఏతనితి. ఉత్పత్తి

స్వీయలక్షణయుక్తా సతీ ఆన్యతః ముఖాత్ ప్రాదురభూత్ ప్రాదురాస. ఋషీణామృషభః నర
నారాయణరూపః స భగవాన్ ప్రసీదతాం ప్రసన్నో భవతు. ౨౫. విభుర్యః పూరుషః భగవాన్
మహద్భిః భూతైః పృథివ్యానిమహాభూతైః ఇమాః పురః శరీరాణి నిర్తాయ ఉపజనయ్యఅమూ
షు పూర్వు జీవాంతర్యామితయా జీవశరీరకస్సౌ జీవరూపేణ శేతే యస్తాత్కారణాదతః షోడశా
త్కః మనఃఅదిభిరేకాదశేంద్రియైః రూపాదిభిః పంచభిశ్చ మిళిత్యా షోడశభిరారబ్ధం యచ్ఛరీరం త
దధిస్తాతా సన్ షోడశకలాః భుక్తే. పూర్వోక్తాషోడశకలా అనుభవతి. షోడశకలానుభవోనామ ఏ
కాదశేంద్రియాణాంభోగసాధనత్వేనానుభవః, రూపాదిపంచక స్యభోగ్యత్వేనానుభవశ్చ. తథావిధా
నుభవాశ్రయో భవతి. స భగవాన్ మే వచాంసి నుమోపదేశరూపాణి వచాంసి అలంకృషీష్ట అలం
కరోతు. మనఃఅదిషోడశకభారబద్ధదేహే జీవశరీరకతయా జీవరూపేణావస్థాయ యో భగవాన్ చక్షురా
ద్యేకాదశేంద్రియాణి భోగసాధనత్వేన రూపాదిపంచకం చ భోగ్యత్వేనానుభవతి స ఏష భగ
వాన్ హర్ది పురుషః మమాపి సర్వేంద్రియప్రేరకతయావస్థానాత్ ప్రకృతిస్వీయస్తోతోపయోగీని
మదీయాని వచాంసి అలంకరోత్వీతి భావః. ౨౩. భగవతే వాసుదేవాయ వేధనే నిఖిలజగత్ప్రీప్తే
తస్మై నారాయణాయ నమః. లోకే జ్ఞానినః యస్తు ఖాంబురుహాసవం యస్య భగవతో వాసుదేవస్య
ముఖపద్మమకరందం శ్రీగీతాశాస్త్రజన్యజ్ఞానమయమమృతంసపుః పీతవంత ఆసన్ తస్మై నమ ఇత్యన్వ
యః. ౨౪. హే రాజన్ సాక్షాత్ అవ్యయకం ఆత్మఃస్వస్య. హరిర్యదాహ—ఏతదేవ. వేదగర్భః

[౨౪] * అత్ర చంద్రికాకారస్తు వాసుదేవాయేతి పాఠమంగీకృత్య నారాయణపరమేవ
వ్యాచఖ్యే.

త్సాక్షాత్ యదాహ హరిరాత్మనః. ౨౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వితీయస్కంధే, చతుర్థోఽధ్యాయః.

పంచమోఽధ్యాయః.

నారద ఉవాచ.—

దేవదేవ నమస్తేఽస్తు భూతభావన పూర్వజ, తద్విజానీహి యజ్ఞాన
మాత్తతత్త్వనిదర్శనమ్. ౧. యద్యుపం యదధిష్ఠానం యతస్సప్తమిదంప్రభో,
యత్సంస్థం యత్పరం యచ్ఛ తత్తత్త్వం వద తత్త్వతః. ౨.

సమయఏవ వేదాః గర్భే యస్య సః. సాక్షాద్ధరితాహ—౨౫.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, చతుర్థాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. పంచమే నారదేనాథ పుష్టః సృష్ట్యాని వక్త్యజః, హరేర్లీలాం విరాట్సృష్టిం కాలకర్తా
దిశక్తిభిః. నారదాయపుచ్చతే వేదగర్భోఽభ్యధాదిత్యుక్తం. తత్ర నారద ప్రశ్నమాహ—దేవదేవేతి.
హే భూతభావన ఆతఏవ సర్వేషాం పూర్వజఅనాదే. జాయతేఅనేనేతిజ్ఞాంతత్సాధనం యత్ తద్వి
జానీహి విశేషేణజ్ఞాన్యేర్థః. కథంభూతం ఆత్మతత్త్వంనితగాం దృశ్యతే యేన తత్. ౧. ఉపల
క్షణభూత ప్రపంచజ్ఞానమేవాత్మజ్ఞానసాధనంఆత స్తద్విశేషంపుచ్చతి—యద్రూపమితి. యద్రూపయేన
రూప్యతేప్రకాశ్యతే యదధిష్ఠానంయదాశ్రయంయతఃయేనసృష్టంయత్సంస్థంయస్మిన్కలీయతేయత్పరం
యదధీనం యచ్ఛ యదాత్మకం స్వతః కారణతో వేత్త్యర్థః. తస్యతత్త్వంయథార్థంతత్త్వతోవద. ౨.

ఆత్మభూః స్వయంభూరప్యనుపుచ్చతే నారదాయాభ్యధాదువాచ. ౨౫.

ఇతి చంద్రికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, చతుర్థాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

హేపూర్వజప్రథమజ, భూతభావనిఖిలప్రాణిసంఘాతసృష్టః, దేవదేవదేవానాంశర్వశక్రాదీనాం
దేవ, తుభ్యంసమః నమస్కుర్త్యః. ఆత్మతత్త్వనిదర్శనం భగవత్తత్త్వస్యసమ్యక్ప్రకాశకంయజ్ఞానంతన్నో
విజ్ఞాపయ ఆస్తాన్ ప్రతివిశేషేణప్రకాశయ. ౧. హేప్రభోబ్రహ్మ ఇదంజగద్యద్యుపంయస్య భగ
వతశ్శరీరం యతస్సప్తం యస్తాదుపాదానాత్సప్తం, యదధిష్ఠానంయేన ధార్యమాణం, యత్సంస్థం
యత్రలీనం, యత్పరం యన్నాథం, యచ్ఛపూర్వోక్తరూపేణ యద్రబ్ధవృత్తశరీరతయా యథాభిన్నం
భవతి, తత్సర్వం తత్త్వంపరతత్త్వవిషయంతత్త్వతో వద యథాశ్లేషన వద. యత్సప్తం, యదధిష్ఠా
నం, యత్సంస్థమితి, ఉత్పత్తిస్థితిలయేషు యదాశ్రితమితి జగతో భగవచ్ఛరీరతయావస్థానస్య నిమి
త్తమభిధాయయాద్రూపమితి శరీరశరీరభావమభిధాయ యత్పరమితి శేషశేషిభావం యచ్ఛేతి

సర్వం హ్యేతద్భవాత్ వేద భూతభవ్యభవత్ప్రభుః, కరామలకవద్విశ్వం
విజ్ఞానావసితంతవ. 3. యద్విజ్ఞానో యదాధారోయత్పరస్త్వంయదాత్మకః, ఏకస్సృ
జసి భూతాని భూతై రేవాత్తమాయయా. 4. ఆత్మై*భావయనే తాని న పరా
భావయన్ స్వయమ్, ఆత్మశక్తిమవప్తభ్య ఊర్ణ నాభిరివాక్లమః. 5. నాహం వేద
పరం త్వస్మిన్నాపరం న సమం విభో, నామరూపగుణై ర్భావ్యం సద సత్కించదన్య
తః. 6. సభవానాచరద్ధోరం యత్తపస్సుసమాహితః, తేన ఖేదయనే నస్త్యం

1. పరం నజానామితిన వక్తవ్యమిత్యాహ—సర్వమితి. భూతం జాతం, భవ్యం జనిష్యమాణం, భవత్
జాయమానం, తేషాం ప్రభుత్వతః అతః విశిష్టేన జ్ఞానే నావసితం. 3. ఆస్తామిదం, ఆదౌ తావత్త్వా
మేవ కథయేత్యాహ—యద్విజ్ఞానః ఇతి. యతః విజ్ఞానం యస్య కస్తవ విజ్ఞానద? ఇత్యర్థః. యదాధారః
కస్తవ ఆశ్రయః? యత్పరః యదధీనః యదాత్మకః యత్స్వరూపః. మమ తు త్వమేవ స్వతంత్రః ప
రమేశ్వర ఇతి బుద్ధిః. తవ తపశ్చరణేనతు పరశఃకయాపృచ్ఛామిత్యాహ—సార్థశ్చతుర్భిః ఏకః అస
సయః. 4. ఆత్మన్నితి. ఆత్మై*ఆత్మనిభావయనేపాలయసి. స్వయమేవ పరాభవమప్రాపయన్.
అక్లమః శ్రమరహితః యథోర్ణనాభిః ఆత్మనవివ శక్తిమవప్తభ్య సృజతితద్వత్. 5. నేతి. తస్మా
దహంతు అస్మిన్ విశ్వస్మిన్ పరంఉత్తమం, అపరం అధమం, సమం మధ్యమం చ. తత్రాపి నామ
మనుష్యత్వాది రూపం ద్విపదత్వాదిగుణః శుక్లాదిః తైర్భావ్యసాధ్యం. తత్రాపి సదసత్ స్థూలం
సూక్ష్మం చ కించిదప్యన్యతో న వేద, కిం తు త్వత్త ఏవ సర్వం భవతీతి మన్యే. 6. నితదితి. యథై

పూర్వోక్త సర్వవిధసార్వకాలికానుపృత్యై యదభిన్నవిశిష్టాద్వైతం పృష్టం. 1. భూతభవ్యభవత్ప్ర
భుః భూతభవిష్యద్వర్తమానకాలవర్తినాం సర్వేషాం పదార్థానాం ప్రభుః భవాత్ సర్వం హ్యేత
ద్వయా పృష్టంవేద. తత్ర హేతుమాహ—కరేతి. విశ్వం నిఖిలం జగత్ కరతలామలకవత్ పాణితల
స్థాపితామలక ఫలవత్ తవవిజ్ఞానావసితం తవ సర్వవిషయకజ్ఞానేన అవసితం నిశ్చితం. 3. యద్విజ్ఞానః
యదుపాసకః యదాధారః యవివాధారో యస్యసః. యత్పరః యతస్సాన్నిమికః, యదాత్మకః యత్స్వ
రూపస్త్వంఏకస్సృ అసహాయస్సృ ఆత్మమాయయాస్వీయసంకల్పేన భూతైరేవపృథివ్యాదిభిః పంచభి
ర్భూతైరేవ భూతాని ప్రాణినఃసృజసి. 4. తాని భూతానిపరాభావయన్ నిరుపద్రవంపరిపాలయన్
స్వయమేవ ఆత్మై*భావయనే ఆత్మని స్వదేహేఉత్పాదయనే. తత్ర దృష్టాంత మాహ—ఊర్ణనాభి
రివ తంతువాయక్రీట ఇవ. అక్లమః శ్రమరహితస్సృ ఆత్మశక్తిం స్వీయశక్తిం. అవప్తభ్య అవలంబ్య
ఆత్మై*భావయనే ఆత్మన్యత్వాదయనే అన్లేశేన సృజనీత్యర్థః. 5. హే విభో బ్రహ్మనామాని దే
వాదినామాని, రూపాణి దేవాదిశరీరాణి, గుణాస్పృశ్త్వాదయః, తైర్భావ్యంనామరూపవిభక్తంసత్త్వాది
త్రిగుణప్రధానం సదసత్ చేతనమచేతనం వా యత్కించిద్వస్తస్మిన్ త్వదన్యతః త్వద్రూపవ్యతి
రేకేణ పరమపరం సమంవా ఉత్తమాధమమధ్యమభేదేన త్రివిధమపి భౌతికం వస్తు అస్మిన్ తవ
రూపే 'ఆత్మై*భావయనే తా' నీతి పూర్వజ్ఞోకప్రస్తుతే తవ రూపేనాహం వేద. ఉత్తమాధ
మమధ్యమభేదభిన్నం నామరూపవిభక్తం సత్త్వాదిగుణకల్పితం చేతనమచేతనం వా త్వద్రూపాతి
రేకేణ న కించిదపి వస్త్యహం జానే సర్వమపి ఊర్ణనాభిశరీరోత్పన్నలూతాతంతువత్ తవ శరీ
రోత్పన్నం త్వచ్ఛరీరరూపమేవ జానామిత్యర్థః. 6. సఇతి. సభవాన్ పూర్వోక్తప్రపంచశ

పరాం శంకాం ప్రయచ్ఛసి. ౭. ఏతన్తే పృచ్ఛతస్సర్వం సర్వజ్ఞ సకలేశ్వర,
విజానీహి తథై వాహం త్వయా బుద్ధ్యేనుశాసితః. ౮.

శ్రీ బ్రహ్మవాచ.—

సమ్యక్కారుణికస్యేదం వత్స తే విచికిత్సితమ్, యదహం చోదితో ధర్మేభ
గవద్వీర్యదర్శనే. ౯. నాత్యంతమనృతం తచ్చ యథా మాం ప్రబ్రవీషిభో, అవి

వాహం త్వయా అనుశాసితస్సృక్ బుద్ధ్యే బుద్ధ్యేయం, తథావిజానీహి విశేషేణ జ్ఞావయ. ౮.
ప్రశ్నమభినందతి—త్రిభిః. సమ్యగితి. హే వత్స హే పుత్ర, తవేదం విచికిత్సితం సందేహః
తత్సర్వక ప్రశ్నోఽయం. సమ్యగత్యర్థం. యతః కారుణికస్య తవాయం ప్రశ్నః తత్ర హేతుః—
యత్ యతః అహంధర్మేభగవద్వీర్యప్రకాశనే ప్రవర్తితోఽస్తి, అతస్తస్యం జిహ్వాసురపి మయి కృపా
మేవకృతవానిత్యర్థః. సనుత్వమేవ భగవానిత్యుక్తం మయా— 'ఏకస్సృజసి భూతా'నీత్యాదినా.
సత్యం. ౯. నేతి. యథామామిశ్వరత్వేన ప్రభాషనేతదపితవభాషణం నాత్యంతం అనృతం. యతః
కారణాత్ ఏతావతః ప్రభావస్య భావః ఏతావత్త్వం మేఽస్తి. కిం తు మత్తః పరం ఈశ్వర
మవిజ్ఞాయబ్రూషే. అతస్సాదృశ్యాత్తవేయం బ్రాంతిః. న తు బుద్ధిపూర్వమనృతమిత్యర్థః. యతః ఈశ్వ

రీరకతయా ప్రపంచరూపో భవాత్. సుసమాహితస్సృక్ ఘోరం తపః ఆచరదితి యత్ తేన చిత్తస
మారాధనపూర్వక తపోనుష్ఠానేన త్వం నః ఖేదయనే దుఃఖితాత్ కరోషి. కించ పరాం శంకాం ప్ర
యచ్ఛసి అస్తాకం మనాంసి ఆతిశంకా స్పదాని కరోషి. త్వమేవ సర్వప్రపంచ శరీరకస్సర్వోత్కృ
ష్టైత్యస్తాకం నిశ్చయః. అతస్య ర్వేషాం త్వతో న్యూనత్వాత్ త్వమద్విజ్యైవ తసాంస్యమష్టేయా
నిలేషామపి ఫలప్రదేన త్వయా తు కించిదపి తపోనానుష్ఠేయం. అతస్తవాపి తపోనుష్ఠానే పరతత్త్వప
ర్యవసానాభావేన అనవస్థా, తయా చాస్తాకమతిశంకాచ భవతి. అతో యథాస్తాకమతిశంకా నన్యా
త్తథా బ్రూహీత్యాహ. ౭. సర్వజ్ఞ సకలేశ్వర హేపితః బ్రహ్మ, పృచ్ఛతో మే ఏతత్సర్వం విజా
నీహి. పృచ్ఛతో మే ప్రత్యుత్తరం వక్తుం సర్వమపి జానాసి. అతస్త్వయా అనుశాసితస్సృక్ యథేదం
సర్వమహంబుద్ధ్యే జానీయాం తథా బ్రూహి. ౮. హే వత్స నారద, కారుణికస్య తే కరుణా
శాలినస్తవేదం విచికిత్సితం సంశయాస్పదం సమ్యక్సమీచీనం లోకోపకారకం మాం ప్రతి
త్వయా కృతోఽయం ప్రశ్నస్సర్వోపకారక ఇత్యర్థః. తదేవ వ్యక్తికరోతి—యదితి. హే సా
మ్య నారద, భగవద్వీర్యదర్శనే భగవద్వైభవవిచారే యద్యస్తాదహంచోదితః ప్రేరితః అతః
కారుణికస్యేదం విచికిత్సితం. ౯. భో నారద మే ఏతావత్త్వం యతోఽస్తి ఏతావత్త్వ మేతా
వాత్ చతుర్దశభువనాధిపత్యరూపోధికారః. యతో యస్తాత్కారుణీభూతాత్పురుషాత్ అస్తి.
మత్తః పరం మత్తోఽప్యత్కృష్టం తం పరమపురుష మవిజ్ఞాయ మాం ప్రతి యథా యచ్చ బ్రవీషి
యేన ప్రకారేణ యద్వాక్యం బ్రవీషి తథా తద్వాక్యం నాత్యంత మనృతమసత్యం ఈషదసత్య
మిత్యర్థః. నారదోక్తవాక్యస్య ఈషదసత్యత్వం నామ అంశవిశేషే అసత్యత్వమంశవిశేషే సత్యత్వం.
తత్ర 'యద్విజ్ఞానో యదాధార' ఇత్యాదినా మత్తోఽపి పరస్య కస్యచిత్పురుషస్య సద్భావ ప్రతి
పాదనం. సత్యం 'అత్తే భావయనే తా'నీత్యాదినా ఊర్ణనాభిదృష్టాంతేన నిఖిలజగదుపాదాన
త్వేన మమ వైభవ ప్రతిపాదనమసత్యం. మత్తోఽప్యతిక్తస్య మమాపి కారణస్య నిఖిలజగదుపాదా

జ్ఞాయ పరం మత్త ఏతావత్త్వం యతోఽసి మే. ౧౦. యేన స్వరోచిషా విశ్వం
రోచితం రోచయామ్యహం, యథారోగ్నిర్యథా సోమో యథర్షగ్రహతారకాః.
౧౧. తస్మై నమో భగవతే వాసుదేవాయ ధీమహి*, యన్తాయయా దుర్జయయా
మాం వదంతి జగద్గురుమ్. ౧౨. విలజ్జమానయా యస్య స్థాతుమితాపథే మ
యా, విమోహితా వికత్థంతే మమాహమితి దుర్ధయః. ౧౩. ద్రవ్యం కర్తృచ కాలశ్చ

రాస్తమ ఏతావత్త్వం. తమవిజ్ఞాయేతి చాన్వయః. ౧౦. తస్మి కోఽసావీశ్వర? ఇత్యపేక్షాయాం భ
క్త్యానమసుగ్ర్యస్తే వ కి భయతి—త్రిభిః. యేనేతి. యేన స్వప్రకాశేన రోచితం ప్రకాశితమేవ ప్ర
కాశయామి పృష్ట్యా ఆభివ్యక్త కరోమి. యథార్కాదయః చైతన్యప్రకాశ్యమేవ ప్రకాశయంతి.
తథా చ శ్రుతిః. “న తత్ర సూర్యో భాతి నచంద్రతారకం నేమా విద్యుతో భాంతి కుతోఽయ
మగ్నిః, తమేవ భాంతమసుభాతి సర్వం తస్య భాసా సర్వమిదం విభాతి.” ఇతి. ౧౧. తస్మాఇతి. తస్మై
నమోధీమహి. యస్య మాయయా మోహితాస్సంతః యష్టదాదయో మాం జగద్గురం జగత్కారణం
వదంతి తస్మై. ౧౨. యన్తాయయేతి మాయాసంబంధోక్తేః తస్మాదుర్జయతోఽపేక్షా తస్మాపి కిమస్తి
సంసారః? నైవేత్యాహ—విలజ్జమానయేతి. మత్కపటమసౌ జానాతీతి యస్య దృష్టిపథే స్థాతుం
విలజ్జమానయేవ తస్మిన్ స్వకార్యమగుర్వంత్యా అమయా మాయయా మోహితా అస్తదాదయో
దుర్ధయః అవిద్యా వృతజ్ఞానావీవ వికత్థంతే శ్లాఘంతే. అనేన యద్రూపమిత్యస్య ప్రశ్నస్యోత్తర
ముక్తం భవతి. ౧౩. తదేవ స్వస్థాదన్యం పరమేశ్వరం నిరూప్య ఇదానీం యదధిష్ఠానమిత్యా
దిప్రశ్నానాం సవివాధిష్ఠానాదికం సర్వమిత్యుత్తరం వక్తుం తద్వ్యతిరేకేణాన్యస్యాస్సత్త్వమాహ—

నస్య భగవతో నారాయణస్య విద్యమానత్వా దితి భావః. ౧౦. స్వస్థాపి నియామకం తం భగవంత
మేవాహ—స్వరోచిషా స్వయంప్రకాశేన. యేన పురుషేణ రోచితం ప్రకాశితమిదం జగదహం.
రోచయామి. తత్ర దృష్టాంతమాహ—యథేతి. అర్కసూర్యో యథా తద్రోచిషా రోచితః తస్య
భాసా ప్రకాశితః. యథాగ్నిస్తద్రోచిషా రోచితః. యథా సోమశ్చంద్రస్తద్రోచిషా రోచితః. ఋక్షగ్ర
హతారకాః ఋక్షాణ్యశ్విన్యాదీని. గ్రహః సూర్యాదయో నవ. తారకాస్తదితిక్తాని సర్వాణి నక్ష
త్రాణి చ యథా తద్రోచిషా రోచితాని తథాహం యద్రోచిషా రోచితః. ౧౧. తస్మై భగవతే వాసుదే
వాయ నమో ధీమహి నమసుగ్ర్య ఇత్యర్థః. ధీమహిత్యాన్వప్రయోగః. తమేవవాసుదేవం విశేషయతి—
యదితి. దుర్జయాయ భక్తవత్త్వవేదనరహితైర్జైతుమశక్యాయ. యన్తాయయా యస్య భగవతో మా
యయా నిఖిలజనవిమోహనపింఛికయా మోహితాః జనా మాం జగద్గురం వదంతి నిఖిలజగత్కారణ
త్వాద్గురం వదంతి. ౧౨. జనానాం మాయామోహితత్వమేవ వ్యక్తీకరోతి—యస్య భగవతః ఈక్షాప
థే దృష్టిపథే స్థాతుం విలజ్జమానయా లజ్జాం ప్రాప్తవత్వా. భగవంతం మోహయితుమశక్తయేత్యర్థః. అము
యా మాయయా విమోహితాః విశేషేణ మోహితాస్సంతః అతఏవ దుర్ధయః దుర్బుద్ధయో జనాః
మమాహమితి వికత్థంతే సర్వస్థాపి భగవదీయత్యేనమ మతాన్యస్య కస్యాప్యభావాత్. భగవత ఏ
వస్వతంత్రత్యేన స్వస్థా స్వతంత్రత్వాత్. మమతాంస్వతంత్రతాచారోప్యమమాహమితివికత్థంతే.
౧౩. హే బ్రహ్మన్నారద. ద్రవ్యం ప్రకృతిమహదహంకారాదికం. కర్తృచ పుణ్యపాపకూపం. కాల
శ్చ నిఖిల కార్యవరపరిణామసంపాదకః. స్వభావః. సత్త్వాది గుణత్రయరూపశ్చ. జీవవీచ సర్వచే

స్వభావో జీవ ఏవ చ, వాసుదేవాత్పరో బ్రహ్మన్న త్వన్యోర్థోఽస్తి తత్త్వతః. ౧౪. నా
రాయణపరా వేదా దేవా నారాయణాంగజాః, నారాయణపరా లోకా నారాయణ
పరా మఖాః. ౧౫. నారాయణపరో యోగో నారాయణపరం తపః, నారాయణప
రం జ్ఞానం నారాయణపరా గతిః. ౧౬. తస్యాపి ద్రష్టురీశస్య కూటస్థస్యాఖిలాత్మ
నః, సృజ్యం సృజామి సృష్టోఽహమీక్షయేనాభిచోదితః. ౧౭. సత్త్వం రజస్తమ ఇతి
నిర్గుణస్య గుణాస్తతః, స్థితిస్థనిరోధేషు గృహీతా మాయయా విభోః. ౧౮. కార్య

ద్రవ్యమితి. ద్రవ్యం మహాభూతాని ఉపాదానరూపాణి. కర్త జన్త నిమిత్తం. కాలః తత్ ఊభక్తిః. స్వ
భావః తత్సరిణామ హేతుః. జీవో భోక్తా. వాసుదేవాత్పరః ఆన్యోఽర్థో నాస్తి. కారాణావ్యతిరేకా
త్కార్యస్య. ౧౪. తత్త్వపంచయతి—ద్వాభ్యాం. నారాయణేతి. నారాయణః పరం కారణం యేషాం
తే. అనేనైవ శాస్త్రయోనిత్వ ప్రతిపాదనా ఈశ్వరే ప్రమాణం సర్వజ్ఞత్వాదికం చోక్తం. దేవాశ్చ
తదంగా జ్ఞాతాః. అతోన తద్వ్యతిరిక్తా లోకాః స్వర్గాదయః తదానందాంశాః. మఖాః తత్సాధన
భూతాః. ౧౫. నారాయణేతి. యోగః ప్రాణాయామాదిః. తపః తత్సాధ్యం చిత్తై కాగ్ర్యం. జ్ఞానం త
త్సాధ్యం. గతిః తత్ఫలం. అనేనైవ సర్వం తదధీనమిత్యుక్తం. ౧౬. త్విత్వం కిం కగోషి? ఇత్యపేక్షాయా
మాహ—తస్యేతి. తస్య సృజ్యమపి తేన సృష్టోఽహం సృజామి ఈక్షయా కటాక్షేణ. తత్ర హేతవో
ద్రష్టురిత్యాదయః. ౧౭. నను కుతోఽయం జీవేశ్వరవిభాగః? యత స్త్వం ప్రేర్యః సచప్రేరకః స్యాది
త్యపేక్షాయాం జీవేశ్వరవిభాగ హేతుమాహ—త్రిభిః సత్త్వమితి. నిర్గుణస్యాపీశ్వరస్య త్రయో గు
ణాః బద్ధంతిత్వైతరేణాన్వయః. తే కథంభూతాః? తేనైవ స్వాతంత్ర్యేణ స్థిత్యాద్యర్థం మాయ
యా గృహీతాః. ౧౮. కార్యేతి. వస్తుతః నిత్యదా ముక్తమపి మాయినం మాయావిషయం పురుషం

తనవర్గశ్చ వాసుదేవాత్పరః ఆన్యః ఆన్యోనా పూగోక్తపదార్థవ్యతిరిక్తో వాయః కశ్చనార్థః తత్త్వతో
నాస్తి. సర్వమపి వాసుదేవాత్తకమిత్యర్థః. ౧౪. తదేవ ప్రపంచయతి—సర్వేవేదాః నారాయణప
రాః నారాయణవైభవ ప్రతిపాదనవివ ముఖ్యతాత్పర్యమంతః. సర్వదేవాః బ్రహ్మరు ద్రేంద్రాదయోఽపి
నారాయణస్యాంగజ్ఞాతాః. “శ్రు. నారాయణా ద్రబ్రహ్మ జాయతే. నారాయణాద్బ్రహ్మో జాయతే”
ఇత్యాదిశ్రుతేః. సర్వే లోకాః నారాయణ పరాః తన్నియమ్యాః. సర్వేఽపి రాజసూయాశ్వ
మేధవాజపేయాదయోఽపి క్రతవో నారాయణారాధనరూపాః. ౧౫. సర్వే యోగాః కర్తయోగ
జ్ఞానయోగభక్తియోగాదయస్సర్వేఽపి యోగాః నారాయణపరాః తత్ప్రీతిసంజననాః. సర్వమపి
దేహయాసప్రధానం కృత్రచాంద్రాయణాదిరూపం. తపోపి నారాయణపరం తదారాధనరూపం.
జ్ఞానం పరమభక్తిరూపం నారాయణపరం భగవదారాధనరూపం. గతిః పరమపురుషార్థసిద్ధిరపి నారా
యణపరా తదధీనా. ౧౬. ద్రష్టుః సర్వపదార్థసాక్షాత్కారవతః ఈశ్వరస్య నిఖిలజగన్నియామకస్య
కూటస్థస్య. అయఃకూటవన్నిర్వికారతయాస్థితస్య అఖిలాత్మనః సర్వాతర్యామిణః. భగవతః ఈక్షయై
వ కటాక్ష ప్రసరణైవ అభిచోదితః ప్రేరీతః సృష్టోఽహం సృజ్యం సృష్టివిషయీభూతమిదం జగత్సృ
జామి. ౧౭. నిర్గుణస్య సత్త్వాది ప్రాకృతగుణరహితస్య విభోర్భగవతో నారాయణస్య మాయయా
శేషభూతయా ప్రకృత్యాస్థితిస్థనిరోధేషు స్థితుత్పత్తిలయరూపేషు కార్యేషు తాదృశ కార్యసిద్ధ్యర్థం
సత్త్వరజస్తమఇతిత్రయో గుణాః గృహీతాః స్వీకృతాః బ్రహ్మవిష్ణుశివరూప శరీరత్రయపరిగ్రహార్థం

కారణకర్తృత్వేద్రవ్యజ్ఞానక్రియాశ్రయాః, బద్ధంతి నిత్యదా ముక్తం మాయాసం
పురుషం గుణాః. ౧౯. స ఏష భగవాన్ లింగైః స్త్రిభిరేభిరధోక్షజ, స్వలక్షితగతి
ర్భ్రష్టా సర్వేషాం మమ చేశ్వరః. ౨౦. కాలం కర్తృస్వభావం చ మామేశో
మాయయా స్వయా, యదృచ్ఛయాత్మని ప్రాప్తం విబుభూషురువాదదే. ౨౧. కా
లాద్గుణవ్యతికరః పరిణామస్వభావతః, కర్తృణో జన్త మహతః పురుషాధిష్ఠితాద

జీవం బద్ధంతి స్వకార్యం అధిభూతం కారణం అభ్యాత్మకం కర్తా అధిదైవతం తేషాంభావః తత్త్వం
తస్మిన్ ద్రవ్యం మహాభూతాని జానశబ్దేన దేవతాః క్రియాః ఇంద్రియాణి తదాశ్రయాః తేషాం కారణ
భూతాః తత్తదభిమానేః బద్ధంతి. స ఇతి. ౧౯. స ఏషః వశ్యమాయః. ఏభిర్లింగైర్గుణైః జీవానామావా
రక్తైః ఉపాధిభిస్సృష్టం ఆలక్షితా గతిస్తత్త్వం యస్య సః సైవర్భక్తైః రేవ లక్షితా గతిశ్చ స్థితిః. ౨౦.
తస్య సృష్టి ప్రకారమాహ — కాలమితి. కర్తృజీవాదృష్టం విబుభూషుః వివిధం భవితుమిచ్ఛుస్సన్. ౨౧.
కాలాదితి. గుణానాం వ్యతికరః క్షోభః సామ్యత్వాగః పరిణామో రూపాంతరావృత్తిః పురుషః

గృహీతాః. ౧౮. ద్రవ్యజ్ఞానక్రియాశ్రయాః ద్రవ్యాణాం క్షిత్యాదిపంచమహాభూతానాం జ్ఞానానాం
చక్షురాదజ్ఞానేంద్రియాణాం క్రియాణాం వాగదికర్తృంద్రియాణాంచ ఆశ్రయాః. గుణాః సత్త్వా
దయః నిత్యదా ముక్తం తైత్తిరీయముక్తం మాయాసం ప్రకృతిశరీరకం పురుషం భగవంతం వాసుదేసం
పురుషం కార్యాణి ఉత్పత్తిస్థితి సంహారాదీని రూపాణి తేషాం యాని కారణాని సత్త్వాదీని
తేషు కర్తృత్వే తేషామచేతనత్వేన కర్తృః అధిష్ఠితానాం కార్యోత్పాదకత్వాసంభవాత్ కర్తృ
సాపేక్షతయా కర్తృత్వేన బద్ధంతి సత్త్వాది ప్రకృతిగుణరహితస్య భగవత సాక్షాత్కర్తృత్వా
సంభవాత్ సత్త్వాదిగుణనాంచా చేతనత్వేన కర్తారం వినా కార్యోత్పాదకత్వాసంభవాత్ తత్త్వి
ధ్యర్థం బ్రహ్మరుద్రాదిశరీరపరిగ్రహయ తం నిబద్ధంతిభావః. ౧౯. హే బ్రహ్మన్ నారద ఏతైః స్త్రి
భిర్లింగైః పూర్వోక్తైః సృష్ట్యాదికారణీభూతైః సత్త్వాదిత్రిగుణరూపైర్లింగైః సృహితః స్వలక్షిత
గతిః స్వేనైవ లక్షితా గతిర్తార్కః సర్వప్రపంచసృష్ట్యాద్యనుకూలసంకల్పరూపో మార్గః సా గతి
స్వేనైవ లక్షితా జ్ఞాతా యేన స్వలక్షితగతిరన్యాపరజ్ఞేయవైభవ ఇత్యర్థః. సర్వేషాం జగతి వర్త
మానానాం దేవతిర్యక్తనుష్యన్తావరభేదభిన్నానాం నిఖిలప్రాణినాం మమ చ ఈశ్వరః ప్రభుః.
౨౦. మాయేశః మాయయాః నిఖిలప్రపంచోపాదానభూతాయాః ప్రకృతేః ఈశః నియామ
కస్స ఏష భగవాన్ అధోక్షజః నారాయణస్వయా మాయయా స్వశేషభూతయా ప్రకృత్యా.
శ్రు. “మాయాం తు ప్రకృతిం విద్యాన్తాయాసం తు మహేశ్వర” మితి శ్రుతిః. విబుభూషుర్వి
విధప్రపంచరూపేణ భవితుమిచ్ఛుః. శ్రు. “సోఽకామయతబహుస్యాం ప్రజాయేయే” తీతి శ్రుత్య
ర్థోఽత్రజాతవ్యః. తాదృశస్థితత్తని స్వస్థిత. ఆత్మన్నితిపారే లుప్తసప్తమికం పదం. యదృ
చ్ఛయా అప్రయత్నేన ప్రాప్తం కాలం సర్వేషాం మాహదాదికార్యాణాం. పరిణామసంపా
దకం కాలం కర్తృమూలప్రకృతిం మహదాదిరూపేణ భగవతాక్రియత ఇతి కర్తృమూలప్రకృతిః.
అత్రత్య కర్తృశబ్దస్య మూలప్రకృతిపరత్వం చ. శ్లో. “కర్తృణో జన్త మహతః పురుషాధిష్ఠితాద
భూత్” ఇత్యసంతరమేవ మహత్తత్వోత్పత్తిపురుషాధిష్ఠితాయాశ్చ ప్రతిపాదనాత్పిద్యం. ప్రకృతేః
పురుషాధిష్ఠితత్వం చ. శ్రు. “యో మృత్యుమంతరే సంచరన్ యస్య మృత్యుశ్శరీర” మిత్యాది

భూత్. ౨౨. మహతస్తు వికుర్వాణాద్రజస్సత్వోపబృహితాత్, తమః ప్రధాన
 స్వభవద్వ్యవ్యజ్ఞానక్రియాత్మకః. ౨౩. సోఽహంకార ఇతి ప్రోక్తో వికుర్వన్ సమభూత్తి
 ధా, వై కారిక సైజనశ్చ తామసశ్చేతి యద్భిదా, ద్రవ్యశక్తిః క్రియాశక్తిర్జ్ఞానశ
 క్తిరితి ప్రభా. ౨౪. తామసాదపి భూతాదేర్వికుర్వాణాదభూన్నభః, తస్య మాత్రా

ఈశ్వరః తేనాధిష్ఠితత్వం త్రయాణాం విశేషణం. మహతః మహత్తత్వస్య. ౨౨. మహత ఇతి. మహత్
 త్వాద్వికుర్వాణాద్విక్రియమాణాత్ తస్య చ క్రియాజ్ఞానశక్తిత్వాత్ త్రిగుణత్వేఽపి రజస్సత్త్వాభ్యా
 ముపబృహితత్వం, ఆహంకారస్యత్వావారకత్వాత్ తమః ప్రధానత్వం. అతఏవ ఆహంకారకార్యేషు
 తామసం కామరాగాదికం బహురాజసం సాత్త్వికం చాల్పం. ఏవం తదుపాధిషు జీవేష్వపి తథైవ తామ
 సాధిక్యం. ౨౩. స ఇతి. స చ వికుర్వన్ రూపాంతరం గచ్ఛన్. త్రైవిధ్యమేవాహ—వై కారిక ఇతి.
 వై కారికః సాత్త్వికః. తైజసః రాజసః. యద్భిదా యస్య భేదః ద్రవ్యశక్తిరిత్యాప్రాతిలోమ్యే
 న త్రయాణాం లక్షణాని. ద్రవ్యే మహాభూతాశ్చ శక్తిర్యస్య. క్రియాను ఇంద్రియేషు శక్తిర్య
 స్య. జ్ఞానేషు దేవేషు శక్తిర్యస్య. హే ప్రభో బోధ్యం శక్త, ౨౪. తామసాదితి. భూతాదేరితి తా
 మసస్య విశేషణం. నను తామసాత్ప్రధమం శబ్దోభవతీతి ప్రసిద్ధం, సత్యం. సతు తస్య నభసోమాత్రా
 నూత్నరూపం, గుణశ్చ వ్యావర్తకోధర్మః. శబ్దవ్వారానభ ఉత్పద్యత ఇత్యర్థః. ఏవమేవ స్పర్శానిష్ఠపి
 ద్రవ్యస్య. శబ్దస్య లక్షణం లింగమితి కుడ్యాద్యంతరితేన కేనచిదుచ్చైరభివ్యక్తేయో గజద్రష్టాయ

శ్రుతిసిద్ధం మృత్యుశబ్దస్య ప్రకృతిపరిత్వం చ శ్రీభాష్యాదౌ స్పష్టం. స్వభావః పరిణామసంపాద
 నోగుణవిశేషః. పరిణామస్వభావత ఇత్యనంతర మేవ వక్ష్యమాణత్వాత్. స చ స్వభావః కాలస్య శక్తి
 ర్వా, ప్రకృతేః స్వభావో వా, భగవతో లీలారసానుగుణస్వభావో వా. త్రయాణామపి పరిణామ
 సంపాదకత్వసంభవాత్ తం స్వభావముపాదదే జగ్రహ—ప్రపంచసర్గాయ సహకారిత్వేన స్వీకృత
 వానిత్యర్థః. ౨౦. కాలాత్ గుణవ్యతికరః గుణవ్యత్యాసః గుణవ్యత్యాసే స త్యేవ మహదాద్యుత్పత్తేః.
 గుణసామ్యే ప్రళయప్రతిసాదనాత్. స్వభావతః పరిణామః. స్వభావశబ్దశ్చ వ్యాఖ్యాతః తస్మాత్ప
 రిణామః. పురుషాధిష్ఠితాత్కర్తృణో మహతో జన్త మహత్తత్వస్యోత్పత్తిః. కర్తృప్రకృతిరిమ్యుక్తం
 ప్రకృతితత్త్వస్స హత్తత్వస్యోత్పత్తిరభూత్. మహత్తత్వస్య కార్యమాహ—౨౨. రజస్సత్వోప
 బృహితాత్ ఉభాభ్యాం గుణాభ్యాముపబృహితాత్. సంవృతాత్. వికుర్వాణాత్ వికారం
 ప్రాప్తాత్ మహతో మహత్తత్వాత్. ద్రవ్యాత్మకః పృథివ్యాదిద్రవ్యాత్మకః. జ్ఞానాత్మకః చక్షు
 రాదిజ్ఞానేంద్రియాత్మకః. క్రియాత్మకః వాగాదికర్తేంద్రియాత్మకః. ౨౩. స వికుర్వన్ ఆహంకార
 ఇతి ప్రోక్తః ఆహంకారశబ్దవాచ్యోఽభూత్. సోఽపి త్రిధా సమభూత్ త్రివిధోఽభూత్. త్రైవిధ్య
 మాహ—వై కారిక ఇతి. హే ప్రభో నారద. ద్రవ్యశక్తిః పృథివ్యాదిద్రవ్యజననశక్తిః. క్రియాశక్తిః
 కర్తేంద్రియజననశక్తిః. జ్ఞానశక్తిః జ్ఞానేంద్రియజననశక్తిః. ఇతీతం శక్తిత్రయవిశిష్టః వై కారిక సైజనశ్చ తా
 మసశ్చేతి భిదాస్తీతి యత్ అతస్త్రిధా సమభూత్. ౨౪. తత్త్ర వికుర్వాణాత్ ద్రవ్యశక్తిశబ్దవాచ్యాత్
 తామసాహంకారాదపి భూతాదిః పంచభూతానామాదిః ఆదికారణీభూతం నభః అభూత్. అం
 శోఽభూత్ తస్యా కాశస్య గుణమాహ—తస్య మాత్రా గుణః అసాధారణీ భూతో గుణః శబ్దః యశ్చ
 బ్ధః. ద్రవ్యదృశ్యయోర్లింగం ప్రమాణం భవతి. ద్రష్టా ఆత్మా. దృశ్యం జగత్. ఉభయోరపి లింగం

గుణశ్చబ్దోలింగంయద్విప్రుద్యుశ్యయోః. ౨౫. నభసోఽథ వికుర్వాణాదభూత్స్పర్శ
గుణోఽనిలః, పరాన్వయాచ్ఛబ్దవాంశ్చ ప్రాణఓజస్సహా బలమ్. ౨౬. వాయో
రపి వికుర్వాణాత్కాలకర్తస్వభావతః, ఉదపద్యత తేజో వై రూపవత్స్పర్శశబ్దవ
త్. ౨౭. తేజసస్తు వికుర్వాణాదాసీదంభోరసాత్కమ్, రూపవత్స్పర్శవచ్ఛాంభో
ఘోషవచ్ఛ పరాన్వయాత్. ౨౮. విశేషస్తు వికుర్వాణాదంభస్తా గంధవానభూ
త్, పదాన్వయాద్రసస్పర్శశబ్దరూపగుణాన్వితః. ౨౯. వైకారికాన్తనో జజ్ఞే దే
వా వైకారికా దశ, దిగ్వాతార్కప్రచేతోశ్వివహ్నింద్రోపేంద్రమిత్రకాః. ౩౦.
తైజసాస్తు వికుర్వాణాదింద్రియాణి దశాభవన్, జ్ఞానశక్తిఃక్రియాశక్తిర్బుద్ధిః ప్రాణ

శ్చతేనదృశ్యోగజఃతయోర్లింగంబోధకం. లింగవిశేషణత్వాద్యచ్ఛబ్దస్యక్లిబత్వం. ౨౫. నభస ఇతి. పర
స్యనభసః కారణత్వేనాన్వయాత్. శబ్దవాంశ్చనాయుః. తస్యైవలక్షణంప్రాణః సేహధారణం. ఓజస్స
హోబలాని ఇంద్రియమనశ్శరీరాణాంపాటవాని. తేసాం హేతురిత్యర్థః. ౨౬. వాయోరపి. స్వతోరూ
పవత్తేజః, వాయునభసోః కారణసూతయోన్వయాత్ స్పర్శశబ్దవచ్ఛ. ఏవంభసశ్చ పృథివ్యాశ్చపరా
న్వయాధిక్యాద్గుణాధిక్యం. ౨౭. తేజస ఇతి. ఘోషశబ్దః. ౨౮. విశేష ఇతి. విశేషః పృథీవీ. ౨౯. వైకారి
కాదితి. మనశ్శబ్దేనైవతదధిస్తాతాచంద్రోఽపిద్రష్టవ్యః, అన్యేచదశదేవావైకారికాఃసాత్త్వికాహంకార
కార్యాః. తానాహ—దిశశ్చవాతశ్చఅర్కశ్చప్రచేతాశ్చఅశ్వినాచ. ఏతేపంచశ్రోత్రత్వచ్ఛబ్దహ్య
మాణానాం ఆధిస్తాతారః. వహ్నిశ్చ ఇంద్రశ్చఉపేంద్రశ్చ మిత్రశ్చకశ్చ పృజావతిః. ఏతేపంచ
వాక్పాణిపాదపాయూపస్థానాం. ౩౦. తైజసాదితి. యతోవిజ్ఞానశక్తిఃబుద్ధిః, క్రియాశక్తిఃప్రాణశ్చ,
తైజసాహంకారకార్యా అతోజ్ఞాన క్రియావిశేష స్వరూపాణీంద్రియాణ్యపితైజసాదభవన్నిత్యర్థః.

భవతి. జీవాత్త పరమాత్మస్వరూపస్యదృశ్యప్రపంచస్యచ వేదరూపశబ్దసమధిగమ్యత్వాత్. ౨౫. వికు
ర్వాణాత్ నభసఃస్పర్శగుణోఽనిలోఽభూత్ స్పర్శగుణకోవాయురభూత్. వాయుస్వరూపమాహ—
పరేతి. పరాన్వయాత్ పరస్య కారణీయాతస్యా కాశస్యకార్యే వాయవన్వయాత్ శబ్దవాంశ్చభవ
తి. శబ్దవాంశ్చేతి చికారాత్ స్పర్శోఽపి సముచ్చయతే. శబ్దస్పర్శోభయవానిత్యర్థః. తస్య భూతే
స్వవస్థితివిశేషమాహ—ప్రాణఇతి. ప్రాణః ప్రాణాదివాయుః. ఓజో మమోబలం. సహావేగః. బలం.
కాయికం. బలంతత్స్వరూపః. ఓజః ప్రభృతీనామపిప్రాణాదివాయూయత్రత్వాత్ తిందతర్భావః. ౨౬.
వికుర్వాణాత్ వాయోరపి కాలకర్తస్వభావతః పూర్వోక్తకాలకర్తస్వభావసహ కారివశాత్ స్పర్శ
శబ్దవత్ తేజః ఉదపద్యత ఉత్పన్నంబు. ౨౭. వికుర్వాణాత్ తేజః పరస్య తేజసోన్వయాత్ కా
ర్యేంభస్యన్వయాత్ రసాత్కంఠసగుణకంరూపవత్ స్పర్శవచ్ఛాపి ఘోషవచ్ఛపిశబ్దవచ్ఛాంభోజలం
భవతి. ౨౮. విశేషస్తు పృథివీతుపూర్వాపేక్షయాగుణాధిక్యాత్ విశేషశబ్దేన పృథివ్యుచ్యతే. వికు
ర్వాణాదంభసః కారణాత్ పరాన్వయాత్ పరస్యాంభసోన్వయాత్ రసస్పర్శశబ్దరూపగుణాన్వితః
గంధవాంశ్చభూత్ గంధాదిగుణపంచకవిశిష్టోఽభూత్. ౨౯. వైకారికాత్సాత్త్వికాహంకారా
న్తనోజజ్ఞే. దిగ్వాయుసూర్యమణిశ్వివహ్నింద్రోపేంద్రమిత్రకసంజ్ఞకాదశదేవాశ్చ జ్ఞరే. ౩౦.
వికుర్వాణాత్ తైజసాత్ తైజసనామకాద్రాజస నామకాద్దశేంద్రియాణ్యభవన్. తాన్యేవాహ—

శ్చ తైజసా. 30. శ్రోతత్వస్మిణ్దృగ్విహ్వవాగ్దోర్దేహాంఘ్రిపాయవః, యదైతే
సంగతా భావా భూతేంద్రియమనోగుణాః. 31. యదాయతననిర్మాణే న శేఖర్భృ
హ్నసత్తమ, తదా సంహత్య చాన్యోన్యం భగవచ్ఛక్తిచోదితాః. 33. సదసత్త్వము
పాదాయ చోభయంససృజర్హదః, వర్ణాయతసహస్రాంతే తదండముద కేశయమ్.
34. కాలకర్తస్వభావస్థో జీవో జీవమజీవయత్, స ఏవ పురుషస్తస్మాదండం
నిర్భిద్య నిర్గతః, సహస్రోర్వంఘ్రిబాహ్వాక్షసహస్రాననశీర్షవాక్. 35. యస్యేహ
వయవైరోకాన్కల్పయంతి మనీషిణః, కట్యాదిభిరథస్సప్త సప్తోర్ధ్వంజఘనాదిభిః.
36. పురుషస్య ముఖం బ్రహ్మ తత్తమేతస్య బాహవః, ఊర్వోర్విశో భగవతః ప

33. తాన్యాహ — శ్రోతమితి. దోః పాణిః. మేఘం ఉపస్థః. క్రమస్తు అత్ర న వివక్షితః. ఏవం
కారణసృష్టిమక్త్యా కార్యసృష్టిమాహ — యదా ఏతే అసంగతాః అసక్తా. 31. యదితి. అత
ఏవ యగాయతనస్య బ్రహ్మాండాఖ్యశరీరస్య నిర్మాణే న శేఖః తదా. 33. సదితి. సదసత్త్వంప్రధా
నగుణభావముపాదాయస్వీకృత్య ఉభయంసమష్టివ్యవస్థాత్తకం శరీరం. 34. కాలఇతి. కాలకర్తస్వభా
వానధిస్థాయ స్థితః జీవయతీత జీవః పరమాత్మా అజీవం అచేతనం అజీవయత్ చేతయతిస్త నిర్భిద్య
పురుషత్వ స్థిత ఇత్యర్థః. 35. తదవయవైర్లోకం చ నామాహ — యస్యేతి. కటిః ఊరుమాల
యోః పశ్చాద్భాగః జఘనం పురోభాగః అధస్సప్తలోకా అతలాదీన్. ఊర్ధ్వంభూతాదీన్
సప్త. 36. వర్ణానామత్పత్తిం దగ్ధయతి — పురుషస్యేతి. బ్రహ్మ బ్రాహ్మణః ముఖమితి. కార్యకార

జ్ఞానశక్తిః. క్రియాశక్తిః. ఇతి జ్ఞానేంద్రియాణి చక్షురాదీని పంచ వాగదీనికర్తేంద్రి
యాణి పంచమిథిత్యాదశేత్యర్థః కించ బుద్ధిః చిత్తవృత్తిః ప్రాణప్రాణాదినాయుశ్చేత్యయమపి తైజసా
హంకారకార్యభూతఇత్యర్థః. 30. తాన్యేవ దశేంద్రియాణి సనామకాన్యాహ — శ్రోతత్వ
స్మిణ్దృగ్విహ్వవాగ్దోర్దేహాంఘ్రిపాయవః ఏతన్నామకాని దశేంద్రియాణి ఏతైస్సంగతాః
దశేంద్రియసహితాశ్చ భూతేంద్రియమనోగుణాః యే భావాః భూతగుణాః గంధాదయః
ఇంద్రియగుణాః ద్రష్టృత్వాదయః ఏతద్రూపాశ్చ యే భావాః ఏతే సర్వేఽపి ప్రత్యేకశః.
31. ఆయతననిర్మాణే శరీరంపాయతననిర్మాణే న శేఖః యద్యస్తాత్ ప్రత్యేకశో న శేఖః న
సమర్థా బభూవుః. హే బ్రహ్మవత్తమ నారద. అతస్తదా ప్రత్యేకశ్శరీరనిర్మాణాసామర్థ్య కాలే
భగవచ్ఛక్తిచోదితాస్సంతః భగవతశ్శక్త్యా ప్రేరితాస్సంతః అన్యోన్యం సంహత్య సంఘీభూయ. 33.
సదసత్త్వముపాదాయ చైతన్యమచైతన్యంచ స్వీకృత్య అథాసంతరముభయం చేతనమచేతనం చ ససృ
జః అసృజత్. వర్ణాయతసహస్రాంతే పూర్వోక్తైస్సంఘీభూతైః పదార్థం కల్పితం ఉదకేశయం
తదండం. 34. అజీవం జీవరహితం. కాలకర్తస్వభావస్థో జీవః పూర్వోక్తకాలకర్తస్వభావరూప
సహకారసహితో జీవః. సర్వజీవసమఘవిశిష్టో భగవాన్ అజీవయత్ జీవయామాస. సహస్రోర్వంఘ్రి
బాహ్వాక్షః సహస్రసంఖ్యాక సక్తిపాదభుజశేత్రవాక్. సహస్రాననశీర్షవాక్ సహస్రముఖమూర్ధ
వాక్ సవివ పురుషః అండం నిర్భిద్య తస్మాదండాన్నిర్గతః నిష్కాగ్రింతః. 35. మనీషిణో బ్రహ్మవి
దగ్రేసరాః కట్యూరుజాసు ప్రభృతిభిః. జఘనాదిభిః జఘనోదరవక్షఃప్రభృతిభిశ్చావయవైః అధ
స్సప్త. ఊర్ధ్వం చ సప్త. యథాసంఖ్యం లోకాంశ్చ కల్పయంతి. 36. కించ పురుషస్య ప్రపంచ

పదార్థం శూన్యో వ్యజాయత. 32. భూర్లోకః కల్పితః పదార్థం భువర్లోకశ్చ
నాభితః, హృదా స్వర్లోక ఉరసా మహర్లోకో మహత్తనః. 33. గ్రీవాయాంజన
లోకస్తు తపోలోక స్సనద్వయాత్, మూర్ధత స్తత్యలోకస్తు బ్రహ్మలోక స్సనాత
నః. 34. తత్కట్యామతలం క్లీప్తమూరుభ్యాం వితలం విభోః, జానుభ్యాం సుతలం
శుద్ధం జఘాభ్యాంతు తలాతలమ్. 35. మహాతలం తు గుల్ఫాభ్యాం ప్రపదాభ్యాం
రసాతలం, పాతాళం పాదతలత ఇతి లోకమయః పుమాన్. 36. భూర్లోకః కల్పి
తః పదార్థం భువర్లోకస్తు నాభితః, స్వర్లోకః కల్పితో మూర్ధ్నా ఇతి వాచోక
కల్పనా. 37.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వితియస్కంధే, పంచమోఽధ్యాయః.

షష్ఠోఽధ్యాయః.

బ్రహ్మవాచః—

వాచాం వహ్నిర్ముఖం క్షేత్రం ఛందసాం సప్త ధాతవః, హవ్యకవ్యామృ

ణయోరభేదవివక్షయోక్తం. బాహవ ఇతి క్షేత్రం క్షత్రియః. 32. ఇదానీముపాసనార్థం లోక
కల్పనాభేదాన్ దర్శయన్ సప్తలోకపక్షమాహ—ద్వాభ్యాం. భూర్లోక ఇత్యాది. భూర్లోకః
పాతాళమరభ్య పదార్థం కటిపర్యంతాభ్య. 33. గ్రీవాయామితి. స్సనద్వయాదిత్యుపాసనార్థ
త్వాదుర్ధ్వాభోభాగవైపరీత్యం న దోషః. యద్వా—స్సనత్ శబ్దం కుర్వత్ యదోష్ఠద్వయం తస్మా
దిత్యేకః. బ్రహ్మలోకో వైకుంఠాఖ్యః సనాతనః నిత్యః న తు సృజ్యప్రపంచాంతర్వరీత్యర్థః. 34.
ఇదానీం చతుర్దశలోకపక్షం దర్శయతి—తత్ర జఘనాదిభిః భూరాదయః పూర్వోక్తావప సప్త.
కట్యాదిభిః అధస్సప్త లోకానాహ—తదిత్యాదిద్వాభ్యాం. శుద్ధం హరిభక్తనివాసత్వాత్.
35. త్రిలోకపక్షమాహ—భూర్లోక ఇత్యాదినా. భూర్లోకః పాతాళాదిసహితః. 36.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, పంచమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. షష్ఠే విరాడ్విభూతిశ్చ ప్రోక్తా భ్యాత్తాదిభేదతః, దృఢీకృతం తు పూర్వోక్తం సర్వం

శరీరకన్య భగవతః. ముఖం బ్రహ్మ బ్రహ్మణవర్ణః క్షేత్రం క్షత్రియవర్ణః వితస్య భగవతః బాహ
వః. ఉగ్రోః వైశ్యవర్ణః పదార్థం చ శూద్రవర్ణః. అజాయత. 32. అతలం క్లీప్తం. భూలోకః
కల్పితః. కట్యామితి పూర్వముక్తత్వాత్ స్థానభేదమంతరా ఏకత్ర కట్యామేవ లోకద్వయావ
స్థానా సంభవాత్. 35.

ఇతి చంద్రికాయాం, పంచమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

తస్య భగవతో విరాడ్రూపస్య ముఖం వాచాం వేదవాచాం, వహ్నిశ్చ క్షేత్రమాశ్రయః,

తాన్నానాం జిహ్వా సర్వరసస్య చ. ౧. సర్వాసూనాం చ వాయోశ్చ తన్నానేష
 రమాయనే, అశ్వినోరోషధీనాం చ ఘ్రీణో మోదప్రమోదయోః. ౨. రూపా
 నాం తేజసాం చక్షుర్దిశస్సుర్యస్య చాక్షిణీ, కర్ణా దిశాం చ తీర్థానాం శ్రోత్ర
 మాకాశశబ్దయోః. ౩. తద్దాత్రం వస్తుసారాణాం సౌభాగ్యస్య చ భాజనమ్, త్వ
 గస్య స్పర్శవాయోశ్చ సర్వమేధస్య చైవ హి. ౪. రోమాణ్యుద్భిజ్జజాతీనాం యై
 ర్వా యజ్ఞస్తు సంభృతః, కేశశ్శ్రునఖాన్యస్య శిలాలోహభృవిమృతామ్. ౫.
 బాహవో లోకపాలానాం ప్రాయశః క్షేమకర్తృణామ్, విక్రమో భూర్భువస్స్వస్య
 క్షేమస్య శరణస్య చ. ౬. సర్వకామవరస్యాపి హరేశ్చరణమాస్పదమ్. ౭. అపాం

పురుషనూక్తతః. ఇదాసీం వైరాజస్యవిభూతిః సప్తపంచమనువర్ణ్యతే—వాచామితి. వాచాం అస్త
 దాదివాగ్మింద్రియాణాం తదధిష్ఠాతుర్వహ్నిశ్చ. తస్య యుఖం. క్షేత్రం ఉత్పత్తిస్థానం. ఛందసాం గా
 యత్యాదిదీనాం సప్తానాం. తస్య ధాతవః త్వగాదయః క్షేత్రం హవ్యం దేవానామన్నం. కవ్యం పి
 తృణామన్నం. అమృతం తదుభయశేషం మనుష్యాణామన్నం. విషం అన్నానాం సర్వరసస్య మధురా
 దేః, షడ్విధస్యచ. చకారాదస్తదాదిరససేంద్రియస్య. తదధిష్ఠాతుర్వరుణస్యచ. ఏతస్య జిహ్వోక్షేత్రం.
 విషం సర్వత్రానుక్తమున్నేయం. ౧. సర్వేతి. సర్వాసూనాం అస్తదాదిపాణాదీనాం. తస్య నాసేనాసా
 రంధ్రే. పరమాయనే ఉత్తమక్షేత్రే. మోదప్రమోదయోశ్చ సామాన్యవిశేషగంధయోః ప్రాణేంద్రి
 యం పరమాయనం. ౨. రూపాణామితి. తేజసాం రూపప్రకాశకానాం. చక్షురింద్రియం అక్షిణీ
 నేత్రగోళకే. సర్వత్ర షష్ట్యంతానాం ప్రథమాంతం క్షేత్రంద్రష్టవ్యం. కర్ణా శ్రోత్రాధిష్ఠానే. శ్రోత్ర
 మింద్రియం. ౩. తదితి. తస్య గాత్రం శరీరం. వస్తునాం యేసారాంశాః తేషాం భాజనం స్థానం.
 అస్య త్వక్. స్పర్శస్య చ వాయోశ్చేత్యర్థః. సర్వమేధస్య యజ్ఞస్య. ౪. రోమాణీతి. ఉద్భిజ్జజాతీ
 నాం సర్వపుత్రాణాం యైరశ్వత్థోదుంబరఖదిరపాలానాది పృత్యైర్విజ్జస్సమ్యక్సాధితః తేషామేవవా.
 కేశామేఘానాం క్షేత్రం. పూర్వంతథోక్తే శ్శ్రుణుణివిద్యతాం పాదకరణఖానిశిలాలోహానామితి
 సాదృశ్యాదాహ్వాం. ౫. బాహవ ఇతి. క్షేమకర్తృణాం పాలకకర్తృణాం విక్రమః పాదన్యాసః.
 భూరాదిలోకానాం అస్పదం ఆశ్రయః. భూర్భువస్స్వరితి షష్ఠీబహువచనాంతం. భూరాదిశబ్దానా
 మప్యయత్వాత్ షష్ట్యాలుక్. క్షేమః లబ్ధిరక్షణ. శరణం భయాద్రక్షణం. ౬. సర్వేతి. సర్వేషాం కా
 మానాం వరస్య వరణస్యాపి హరేరంఘ్రిరాస్పదం. ౭. అపామితి. వీర్యస్య శుక్లస్య శిశ్నః అధిష్ఠానం.

అస్య సప్త ధాతవః త్వక్చర్మ మాంసరుధిరమేవోన్ఘ్రిమజ్జాః ఛందసాం గాయత్యాగ్రిచందసాం
 క్షేత్రం. హవ్యం దైవం పురోడాశాదిరూపం. కవ్యం వైతృకం చర్వోదనాదిరూపం. అమృతం నుభా
 దిరూపం. అన్నమోదనాపూపవ్యంజనాదిరూపం. తేషాం సర్వరసస్య చ మధురాదిషడ్రసానాం చ
 జిహ్వ ఆశ్రయః. ౧. రూపాణాం శుక్లకృష్ణహరితాదీనాం, తేజసాం సోమాగ్నాదీనాంచ. చక్షుః
 చక్షురింద్రియం. ౩. వస్తుసారాణామత్యుష్టవస్తునాం సుగంధిసురససురూపసుస్పర్శసుశబ్దవస్తునాం
 సౌభాగ్యస్య నిరతిశయసౌందర్యస్య భాజనం. ౪. సర్వకామవరస్యాపి పరమోత్కృష్టసర్వపురుషార్థ
 వారస్యాపి. ౭. ఉపస్థస్తుకర్తేంద్రియాణాం చరమ మింద్రియం తు, ప్రజానామర్థానాం కామాది

వీర్యస్య సర్గస్య పర్వస్యస్య ప్రజాపతేః, పుంసశ్చిశ్న ఉపస్థస్తు ప్రజాత్యానందనిర్వృ
తేః. ౮. పాయుర్యమస్య మిత్రస్య పరిమోక్షస్య నారద, హింసాయా నిర్వతేర్త్య
త్యోర్నిరయస్య గుదః స్పృతః. ౯. పరాభూ తేరధర్తస్య తమసశ్చాపి పశ్చిమం, నా
జ్యో నదనదీనాం తు గోత్రాణామస్థిసంహతిః. ౧౦. అవ్యక్త రససింధూనాం భూతా
నాం నిధనస్యచ, ఉదిరం విదితం పుంసా హృదయం మనసః పదమ్. ౧౧. ధర్తస్య
మమ తుభ్యం చ కుమారాణాం భవస్య చ, విజ్ఞానస్య చ సత్త్వస్య పరస్యాత్మా
పరాయణమ్. ౧౨. అహంభవాభవశ్చైవ త ఇమే మునయోఽగ్రజాః, సురా
సురా నరా నాగాః ఖగా మృగసరీసృపాః. ౧౩. గంధర్వాపురసా య త్తా రక్షో

ఉపస్థస్తు ఇంద్రియం. ప్రజాత్యానందఃసంతానార్థం సంభోగః. తేన నిర్వృతిః తాపహాని తస్యాః. ౮.
పాయురితి. పరిమోక్షస్య మలత్యాగస్య పాయురింద్రియం గుదః స్థానం నిర్వతేః అలక్ష్యః. ౯. పరా
భూతేరితి. తమసః అజ్ఞానస్య పశ్చిమం పృథ్వభాగః. గోత్రాణాంగీతాం. అస్థిసంఘాతః. ౧౦. అవ్యక్తేతి.
అవ్యక్తం ప్రధానం రసః అన్నాదిరసః. సింధవస్య మద్రాః తేషాం నిధనస్య లయస్య ఉదరం పదం స్థానం
విదితం జ్ఞానిభిః. మనసః అస్తదాదిలింగశరీరస్య. ౧౧. ధర్తస్యేతి. తుభ్యం తవ కుమారాణాం సవకాదీనాం.
భవస్య దుద్రస్య. ఆత్మా చిత్తం పరమాయనం. ఏవంతాదత్సరమేశ్వరాజ్ఞాతం విశ్వం తతో న భిన్నం. స
కుసర్వస్య నియంతా సర్వప్రకాశో నిత్యము క్త ఇత్యర్థాదు క్తం. ౧౨. శదేవ పురుషసూక్తార్థకథనేన దృఢ
యతి—తత్ర సహస్రశీరేత్యర్థస్య. శ్రు. “బ్రాహ్మణోఽస్య ముఖమాసీ” దిత్యాదే శ్చ ఋగ్గణస్యార్థః
పూర్వాధ్యాయవచ దర్శితః. శ్రు. “పురుషవచేదగ్ం సర్వ” మిత్యస్యార్థం దర్శయతి—సాక్షాత్ప్రీతిభిః.
అహమితి. తే అగ్రజా ఇతి సనకాదయో మరీచ్యాదయశ్చ. నాగాః గజాః. ౧౩. గంధర్వేతి. భూతగణాః

పురుషార్థానాం ఆనందానాం చిత్త సౌఖ్యరూపాణాం నిర్వృతేః శరీరసౌఖ్యస్య చ ఆశ్రయః. ౮.
౮. పాయురితి. పాయునామకర్తేంద్రియం మలస్య మాత్రస్య చ పరిమోక్షస్య ఉభయోర్విసర్గస్య
ఆస్పదం అస్య గుదః నాభేరధః ప్రదేశే విద్యమానో రంధ్రవిశేషః హింసాయా నిర్వతేః రక్ష
సమృత్యోస్త న్నామకస్య దేవవిశేషస్య చ. నిరయస్య నరకస్య చ. ఆశ్రయత్వేన స్పృతః.
౯. పరాభూతేరగమ్యగమనాదీనం జాతస్య పరాభవస్య. అతఏవ అధర్తస్య తమసశ్చాపి తన్నిమిత్ర
తమోగుణస్యాపి పశ్చిమం గుదామూర్ధ్వం రంధ్రం ఆస్పదం. నదనదీనాం తు. నదాః పశ్చిమవాహాః
నద్యః పూర్వవాహిన్యః తాసాం భగవతో నాద్య ఆస్పదం. గోత్రాణాం మేరుమందరాదిపర్వ
తానాం. అస్థిసంహతిః అస్థిసంఘః ఆస్పదం. ౧౦. రసానాం రసవిశేషాణాం సింధూనాం సము
ద్రాణాం. భూతానాం సర్వేషామపి ప్రాణీనాం నిధనస్య చ కృత్స్నిప్రపంచవిలయస్యచ. అవ్యక్తం
అపరిశ్లేయవిస్తారం ఉదరమాస్పదం. పుంసః పరమపురుషస్య హృదయం మనసః పదం చంద్రమసో
ఽప్యుపాదానకారణీభూతిస్య మనసః పదం ఆస్పదం. ౧౧. ధర్తస్య ధర్తాధిష్ఠానదేవతాయా మమ
చతుర్ముఖస్య తుభ్యం చ తవ నారదస్యాపి ఆర్షత్వాత్ షష్ఠ్యర్థే చతుర్థీ. కుమారాణాం మత్పుత్రాణాం
సవకాదీనాం. భవస్యశివస్యచ. కిముతకృత్స్నిస్యచ విజ్ఞానస్య సత్త్వస్య జీవనముదాయయానస్యచ. శ్రు.
“విజ్ఞానం యజ్ఞంత సత” ఇతి శ్రుత్య మసా రేణ విజ్ఞానశబ్దస్య జీవవాచిత్యాత్ తేషాం సర్వేషాం పరమాత్మా
ప్రపంచశరీరకః పరమాత్మైవ పరాయణం పరమాస్పదం. ౧౨. భూతం భవ్యం భవచ్చ యత్ భూతభవి

భూతగణోరగాః, పశవః పితరస్సిద్ధా విద్యాధ్రాశ్చారణా మ్రమాః. ౧౪. అన్యే
చ వివిధా జీవా జలస్థలనభాకసః, గ్రహర్ష కేతవస్తారాస్తటితి స్తనయిత్తువః. ౧౫.
సర్వం పురుష ఏవేదం భూతం భవ్యం భవచ్చ యత్, తేనేదమావృతం విశ్వం
వితస్తిమధితిష్ఠతా. ౧౬. స్వధిష్ఠ్యం ప్రతపన్నాణో బహిశ్చ ప్రతపత్యసా, ఏవం
విరాజం ప్రతపంస్తపత్యంత ర్భహిఃపుమాన్. ౧౭. సోఽమృతస్యాభయస్యేశో మర్త్య
శివస్వాదాః. ఉరగాస్సర్పజాతయస్సచ్ఛేఽపి. పశవః చతుష్పదః పితృప్రభృతయశ్చత్వారో దేవే
ష్వవాంతరభేదాః. ౧౮. అన్యథితి. జలం చ స్థలంచ నభశ్చ ఓకాంసి యేషాం తే జలౌకసామత్వాన్య
దయః. స్థలాకసః స్థలవాసినః సర్వేఽపి ప్రాణినః. నభాకసః పక్షిణః. కేతవః ధూమకేతుప్రభృతయ
జౌత్వాతికాః. తారాః అశ్విన్యాదయః. నభాకసథితి సంధిర్నార్యః. ౧౯. సర్వమితి. సర్వం పురుష
ఏవన తతిః పృథగిత్యర్థః. ప్రపంచేన తస్యాపరిచ్ఛేదం వక్తుం సభూమిమిత్యస్యార్థమాహ—తత్పదం
విభక్తివ్యత్యయేన వ్యాచక్షే—తేనేతి. తేన పురుషేణ విశ్వమితి భూమిపదస్యార్థః. వితస్తిమితి ద్వా
దశాంగుళపదస్య అధీత్యతిశబ్దస్య ఆవృతమితి వృత్త్యేత్య స్య సచ వితస్తిమధికంవ్యాప్య తిష్ఠతీత్యాధ్య
మాత్రం వివక్షితం నప్రమాణం. అనుపయోగాదపరిచ్ఛిన్నత్వాచ్చ. ౧౬. వితత్సద్వస్తాంతమాహ—
స్వధిష్ఠ్యమితి. అసా ప్రాణః ఆదిత్యః. శ్రు. “అసావాదిత్యఃప్రాణ” ఇతి శ్రుతేః. స్వధిష్ఠ్యం మండః
ప్రకాశయత్ బహిశ్చప్రకాశయతి. ఏవం విరాడేహం ప్రకాశయత్ బ్రహ్మాండమంతర్భహిశ్చ ప్ర
కాశయతి. ౧౭. నిత్యముక్తత్వం దర్శయితుం ఉతామృతత్వస్యేత్యస్యార్థమాహ—సథితి. అభయస్యే
తి మంత్రగతామృతత్వపదవ్యాఖ్యా. అన్నే నేతి పదం విభక్తివ్యత్యయేన వ్యాచక్షే—మర్త్యం మరణ
ధర్మకం అన్నం కర్మఫలం యస్తాదత్యగాత్ అతిక్రమ్య స్థితః అతో న కేవలం సర్వాత్మకః కిం తు అమృ
తత్వస్య నిజానందస్యాపి ఈశ్వరఇత్యంకి. నను ప్రపంచాత్మకస్య కుతో నిత్యముక్తత్వమిత్యాశంక్య తత్పరి
హారాయ ‘ఏతావానస్యే’త్యస్యార్థమాహ—ప్రపంచాత్మకస్యాప్యమృతత్వేత్యత్వమి త్యేష మహిమాదు

ప్యద్వర్తమానభేదభిన్నం సర్వమపి తద్విశ్వం వితస్తిం ద్వాదశాంగుళప్రదేశమధితిష్ఠతా స్వీయద్వాద
శాంగుళప్రదేశేన అనంతకోటిబ్రహ్మాండాన్యధితిష్ఠతా అన్వత్వాద్విత్వీయాథే తృతీయా. తేన భగవతా
వ్యాప్తం. ౧౬. ప్రాణశ్శరీరావచ్ఛేదేన ప్రాణాపానాది సంజ్ఞాముపగతోవాయుః. స్వధిష్ఠ్యం స్వేనాధిష్ఠి
తం శరీరం. ప్రతపయత్ నియమయత్. బహిశ్చ ప్రతపతి సంచరతి. ఏవమేవ విరాజం విశేషేణ రా
జమానమండం. ప్రతపత్ తదంతర్వర్తిపురుషరూపేణ నియమయత్. పుమాన్ పరమపురుషః అంతర్భ
హిశ్చ ప్రతిపతిసర్వత్ర ప్రకాశతే. ౧౭. సర్వం పురుషఏవేదమిత్యాది శ్లోకద్వయేన. శ్రు. “స భూమిం
విశ్వతోవృత్వా అత్యతిష్ఠద్దశాంగుళం పురుషఏవేదగ్ం సర్వం యన్భూతం యచ్చ భవ్య” మిత్యాదిశ్రు
త్యర్థమభిధాయ అనంతరం. శ్రు. “ఉతామృతత్వస్యేకాన” ఇతి శ్రుత్యర్థమాహ—అభయస్యేతి. అభ
యస్యత్రివర్గలిఖ్నానాం భయనివారణస్య చ ఈశః ఈశానః భగవాన్నారాయణః. శ్రు. “యదన్నే
నాతిగోహతీ” త్యస్యార్థమాహ—మర్త్యమితి పాదేన. యదన్నే నాతిగోహతీత్యత్త్వద్విత్వీయాథే ఛాం
డసత్వాత్తృతీయేతి మనసి నిధాయాహ—మర్త్యమన్నమితి. మర్త్యం నశ్వరమన్నం భోగ్యజాతమైహ
కాముష్మికం స్వర్గబ్రహ్మసదనాదికం చ యద్యస్తాత్కారణాత్ అతిగోహతిఅత్యగాత్ నిత్యపురుషార్థ
రూపతయా అనిత్యపురుషార్థమతిక్రాంతవాన్. శ్రు. “ఏతావానస్యమహిమే” త్యస్యార్థమాహ—మహి

మన్నం యదత్యగాత్, మహీమైష తతో బ్రహ్మన్నరుషస్య దురత్యయః. ౧౮. పాదేషు సర్వభూతాని పుంసః స్థితిపదో విదుః, అమృతం తేనుమభయం త్రిమూర్ధోఽధాయి మూర్ధసు. ౧౯. పాదాస్త్రయో బహిస్తాసన్నప్రజానాం య ఆశ్ర

రత్యయః. అపారః ఆప్రపంచాభిరూతత్వాతిభావః. మంత్రేణ చ. శ్రు. “ఏతానాం సస్యమహిమావితి — సమన్యాయాక మహత్తరఇతి వదతా ఆయమేనార్థ. ఉక్తః. ౧౮. తదేవమిశ్వరోనిత్యముక్త ఇమ్యుక్తం తదాశ్రితౌనాం భూతానాం బంధమోక్షౌ వ్యవస్థయేతి దర్శయన్ పావోస్య విశ్వాభూతానీ త్యస్యార్థమాహ — పాదేష్వితి. తిష్ఠంత్యత్రేతిస్థి తయో భూగాదిలోకాః లే పాదా ఇవపాదా ఆంకాః యస్య సు స్థితిపాత్రస్య పాదేషు ఆంశభూతేషు లోకేషు సర్వభూతాని జీవాన్విదుః. మంత్రేషు పావోస్య విశ్వాభూతానీతి సామానాధికరణ్యం అధిస్తానాధిష్టేయయోరభేదేన వివక్షయా పాద ఇత్యేవచనం సామాన్యాభిప్రాయేణేతివ్యాఖ్యాంభవతి తేషు ఫలవైచిత్ర్యం దర్శయన్ త్రిపాదస్యామృతంవివేచ్యస్యార్థమాహ — ఆస్యేశ్వరస్యసంబంధి త్రిపాదమృతంనిత్యసుఖందివి ఉర్ధ్వలోకేషు న త్రిలోక్యామిత్యర్థః. తదేవ ప్రతిపాచ్ఛబ్ధోక్తం త్రైవిధ్యం దర్శయన్నాహ — త్రయాణాం లోకానాం మూర్ధామహర్లోకః తస్య మూర్ధానః తదుపరితనా లోకాః తేషు యథాక్రమమమృతాదికమథాయి నిహితం తత్ర త్రిలోక్యాం సర్వం మేన సుఖం. మహర్లోకస్య క్రమముక్తిస్థానత్వేఽపి కల్పాంతే తత్ర త్యానాం స్థానత్యాగాన్నావినాశి సుఖం. జనలోకేత్వమృతం అవినాశి సుఖం యావజ్జీవం స్వస్థానాపరిత్యాగాత్. కిం తు మహర్లోకనివాసినాం కల్పాంతే త్రైలోక్యదాహోష్టపీడితానాం తదా తత్ర గమనాదక్షేమదర్శనమస్తి తపోలోకే తస్యాభావాత్ క్షేమమేవ. పక్ష్యతి హి - శ్లో. త్రిలోక్యాం దహ్యామానాయాం శక్త్యా సంక్షణ్ణాగ్నినా, యాంత్యూష్టణా మహర్లోకాజ్జనం భృగ్వాదయోఽర్చితాః. ఇతి. సత్యలోకేత్విధియం మోక్షః తత్రప్రత్యాసత్తే. ౧౯. ఏతదేవ వైచిత్ర్యమధికారభేదేన ఉపపాదయన్. త్రిపాదమూర్ధ్వమిత్యస్యార్థమాహ — పాదాఇతి. న ప్రజాయంతే పుత్రాదిరూణేత్యప్రజాః నైష్ఠిక బ్రహ్మచారివాసప్రస్థమృతయః తేషామాశ్రమాః. త్రిలోక్యా బహి

భూమేతి. హే బ్రహ్మన్నరద పురుషస్య భగవతః దురత్యయః అనలికమణీయః నిషపహ్ మహిమా మత్సామర్థ్యం. ౧౮. శ్రు. “పావోఽస్యవిశ్వాభూతానీ”త్యస్యస్యార్థమాహ — పాదేష్వితి. స్థితివిదః స్థితిప్రకారవిదః విరాజః పురుషస్య. స్థితిపదఇతి పాతేస్థితిపదః భూరూపపాదవతః పుంస ఇత్యోవ్యయః. తస్య పాదేషు సహస్రసంఖ్యాకేషు భూతాని సర్వభూతాని విదుః. శ్రు. “త్రిపాదస్యామృతంవివేచ్యస్యార్థమాహ — అమృతమితి. త్రిమూర్ధ్వః త్రిశిరసః పురుషస్య మూర్ధసు శిరస్సు. అమృతం క్షేమం అభయమితి. అమృతం ముక్తిః. క్షేమమిష్టప్రాప్తిః. అభయమనిష్టనిష్టత్రితి త్రిణి ఫలభూతాని అథాయ నిహితం ఆశ్రితవిషయే ఆవశ్యకర్తవ్యాన్యేతాని శిరసా భృతానీత్యర్థః. ౧౯. నివం సర్వభూతానాంభగవతః పురుషస్యపాదత్వేన తదభిలషితానా మమృతమభయం క్షేమమితి త్రయాణాం ఆశ్రితవాత్సల్యాత్కర్తవ్యానాం పాదానాం శిరస్సు వర్తమానత్వేన భగవతః కృత్స్నశరీరప్రపంచకస్యపాదచతుష్టయమభిధాయానంతరం పుంసః ప్రకారాంతరేణ పాదచతుష్టయమాహ — తత్రప్రథమం. శ్రు. “త్రిపాదమూర్ధ్వకైరైత్పురుష” ఇతి శ్చుత్యార్థమాహ — పాదా ఇతి. అప్రజానాంయే ఆశ్రమాః. అగృహస్థత్వేన ప్రజోత్పాదసరహితానాం బ్రహ్మచారీ నానప్రస్థా భిక్షురితి త్రయాణాంయే

మాః, అంతస్త్రిలోక్యా స్తవరో గృహమేధో బృహద్రవః. ౨౦. సృతీ విచక్ర
మే విష్వక్సాశనానశనే ఉభే, యదవిద్యా చ విద్యా చ పురుషస్తాభయాశ్రయః.
౨౧. యస్తాదండంవిరాడ్జజ్ఞే భూతేంద్రియగుణాత్తకః, తత్రవ్యమత్యగాద్విశ్వం గా

రాసక. గృహమేధ స్తవంతః యస్తాదబృహద్రవః బ్రహ్మచర్యవ్రతరహితః ఆయం చాధికారిభేదః.
౨౦. ఏకస్యైవ అపస్థానభేదేన నత్యత్యంతభిన్నవిషయ ఇతిదర్శయత్. “తతో విష్వజ్ వ్యక్రామ” ద్వి
స్యార్థమాహ—సృతీ ఇతి. వివిధం సుష్టు అంచతీతి విష్వజ్ పురుషః క్షేత్రజ్ఞః సృతీ మార్గా దక్షిణోత్త
రా. విచక్రమే చలతిస్త. కథంభూతే సృతీ? సాశనానశనే భోగాపవర్గప్రాప్తిసాధనభూతే. తత్ర
మేతు త్వేన పురుషశేషణం. యత్ యతః అవిద్యా కర్మరూపా ఏకా విద్యా చ తత్సాధనోపాస
నారూపా అన్యః. ౨౧. తదేవం విరాడంతర్వర్తినాం ఫలవైచిత్ర్యముక్త్యా తత్కారణస్వేచ్ఛరస్య
తద్వైలక్షణ్యం దర్శయతుం. శ్రు. ‘తస్తాద్విరాడజాయతే’ త్యస్యార్థమాహ—యస్తాదితి. యస్తాదం
డం జజ్ఞే తత్ర భూతేంద్రియగుణాత్తకో విరాట్ జజ్ఞేన ఈశ్వరః తద్విశ్వం విరాడ్దేహం. ద్రవ్యం

ఆశ్రమాస్త్రయః తే త్రయోఽపి పాదాః త్రిలోక్యా బహిరాసక. త్రయాణామేషాం త్రిలోక్యా
బహిస్తస్య నామ తాదృశాశ్రమత్రయఫలభూతానాం పురుషార్థానాం త్రిలోకాంతర్గతత్వం
తేషాం విషయవిరక్తత్వేన ముక్తియోగ్యతయా త్రిలోక్యంతర్గతపురుషార్థానుభవాభావాత్.
కస్తస్మా తస్య భగవతః త్రిలోకాంతర్గతో పరః పాదఇత్యత ఆహ—అంతఇతి. బృహద్రవః బృ
హంతి ప్రతాన్యమ్యేయయజ్ఞాదికర్తవ్రతాని యస్య స తాదృశః గృహమేధః గృహస్థాశ్రమః
త్రిలోక్యా అంతరపరః పాదః. అస్య త్రిలోక్యంతర్గతత్వం చ గృహస్థానాం ప్రాణిణ ఫలకామ
త్వాత్ తత్ఫలానాం త్రిలోకాంతర్గతత్వాత్. శ్రు. ‘పాణోన్యేహాభవాత్పునః’ రితి శ్రుత్యర్థోఽత్ర
వర్ణితః. ౨౦. ఏవమపి పురుషస్యాస్యచత్వారః పాదాః ఏతే పాదాః కీదృశగతిసాధనీభూతాః
ఇత్యత ఆహ—స భగవాన్ విష్వక్ సర్వత్ర సాశనానశనే ఉభే సృతీ గతీ అర్చిరాదిధూమాది
గతీ ఉభే అభివిచక్రమే. తత్ర సాశనగతిః సాశనైః ఫలకామైః ప్రాప్త్యా ఆదిగతిః. శ్లో. “ధూమో
రాత్రిస్తథా కృష్ణష్ణాసాదక్షిణాయనః” మిత్యాదిప్రమాణసిద్ధా ధూమాదిగతిః. అనశనసృతిశ్చ అన
శనైః నిస్కామైః ప్రాప్తమాణా. శ్లో. ‘అగ్నిర్జ్యోతిరహశ్శుక్లష్ణాసాఉత్తరాయణ’ మిత్యాదినా శ్రీగీ
తాచార్యోక్తా అర్చిరాదిగతిః. ఉభే అపి సృతీ. శ్లో. “నైతే సృతీ పార్థజానన్ యోగీ ముహ్యతి
కశ్చనే”తి భగవతైవ గీతే. శ్రు. ‘సాశనానశనే అభీతి’ శ్రుత్యర్థోఽత్ర వ్యాఖ్యాతః. తాదృశగతిద్వయ
నిమిత్తమాహ—యదితి. యద్యస్తాత్కరణాత్పురుషో భగవాన్ అవిద్యా చ విద్యాచేత్యభయా
శ్రయః అవిద్యా ఫలకామనయా క్రియమాణం యజ్ఞాదికర్త. విద్యా నిష్కామనయా క్రియమాణం
భగవదుపాసనం. ఉభయోరపి కర్తృజ్ఞానయోర్యస్తాదా శ్రయః అతస్సాశనానశనే ఉభే సృతీ విచక్ర
మ ఇతి భావః. ౨౧. ‘తస్తాద్విరాడజాయతే’ తేతి శ్రుత్యర్థమాహ—తస్తాదితి. భూతేంద్రియగుణా
త్తకం భూతైః పృథివ్యాధిభిః పంచభిః. ఇంద్రియైః చక్షురాదిభిరేకాదశేంద్రియైః. గుణైస్సత్వా
దిభిః రూపరసాదిభిశ్చ కల్పితం విరాట్ సహస్రార్కదయద్యుతి అండం తస్మాత్ పూర్వోక్తప్రపం
చశరీరకాత్పురుషాత్ జజ్ఞే. శ్రు. ‘విరాజోఅధిపూరుషః. సజాతోఅత్యరిచ్యతే’ తిశ్రుత్యర్థమాహ—

భిన్నార్యభివాతవత్. ౨౨. యదాస్య నాభ్యాం నళినాదహమాసం మహాత నః,
నానిందం యజ్ఞసంభారాన్పురుషావయవాదృతే. ౨౩. తేషు యజ్ఞస్య పశవః
నవనస్పతయః కుశాః, ఇదం చ దేవయజనం కాలో బహుగుణాన్వితః. ౨౪.
వస్తూన్యోషధలోయస్నేహారసలోహమృదో జలమ్, ఋచో యజాంషి సామాని
చాతుర్వోత్రం చ సత్తమ. ౨౫. నామధేయాని మంత్రాశ్చ దక్షిణాశ్చ వ్రతాని
అండం చ. ఆతిక్రాంతవాత్. సూర్యభవేతి పూర్వోక్తమేవ దృష్టాంతమాహ. ౨౬. నస్వేపం పురుష
వివచేత్తత్సర్వం తస్మా యజ్ఞస్య తత్సాధనానాం చ అపృథగ్భవాత్ యజ్ఞే పురుషరాధనం న సిద్ధ్య
దిత్యాశంక్య తత్పరిహారాయ యత్పురుషేణేతి మంత్రార్థం సంగృహ్య దర్శంపతి—యదేతి. అస్యేతివిరా
డంతర్యామిణః తస్యైవ ప్రకృతత్వాత్. నాభా భవం నాభ్యం తస్మాద్యజ్ఞస్య సంభారాన్ నాప
శ్యం. తదా తేషు సంభారేషు సాధ్యేషు సత్పురుషావయవైరేవ సంభారాస్సంభృతా ఇతిచతుర్థేనా
న్వయః. ౨౩. తానేవ దర్శయతి—తేష్వితి. వనస్పతయో యూపాః దేవయజనం యజ్ఞభూమిః ఇదం
చేతి వచనాత్ యజ్ఞార్హే స్థానే ఉపవిష్టః కథయతీతి గమ్యతే. బహుగుణాన్వితః వసంతాదికాలః.
౨౪. వస్తూవీణి. వస్తూని పాత్రాదీని. ఓషధయః వ్రీహ్యదయః. స్నేహః ఘృతాదయః రసాః మధు
రాదయః సువర్ణాదీని లోహాని. మృదశ్చ. చాతుర్వోత్రం పశాత్రాదికం కర్త. ౨౫. నామధేయానీతి.
నామధేయాని జ్యోతిష్టామాదీని. ఋగాదీనాసుక్తత్వాత్. మంత్రా ఇతి స్వాహాకారాదయః దేవ
తదితి. విరాజో అధిపూరుషః అండాధిపాతా పూరుషః బ్రహ్మ జాతస్సన్ గోభిః కిరణైః ఆతపన్ సూ
ర్యభవ విశ్వం తద్ద్రవ్యమత్యగాత్. కృత్స్నంఘోపాదానభూతం భూతేంద్రియాదికం ఆత్యేగాదత్య
రిచ్ఛత. ఆతిక్రాంతవానిత్యర్థః. ౨౬. యదా యస్తిన్ కాలే మహాత్మనః భగవతో నాభ్యాం నళినాత్
పద్మాత్ అహమాసం అహముత్పన్నోఽభవః. అహం తం పురుషం తం భగవంతం యష్టముపక్రాంతస్సన్
పురుషావయవాదృతే పురుషస్యభగవతః. అవయవాన్వినా యజ్ఞసంభారాన్. యజ్ఞోపకరణభూతాన్
పదార్థాన్నానిందం న లభే. ౨౩. తేషు భగవదవయవేషు యజ్ఞస్య పశవః యజ్ఞీయాశ్చ గాదయః
పశవఃనవనస్పతయః ఖనిరాశ్వన్తోఽంబరపలాశాదివనస్పతినహితాః కుశాః. శ్లో. 'కుశోఽస్తి దర్భజా
తీనామితి భగవదుక్తరీత్యాదర్భేషు ప్రశస్తాఇదం దేవయజనం దేవాసుద్దిశ్య క్రియమాణయజాదిక
రణీభూతం వేద్యాదికం ఉరుగుణాన్వితః సర్వయజ్ఞీయస్త్వసంభృతః. శ్రు. "వసం తే వసం తేజ్యోతి
షాయజే" తేజిశ్చ తివిహితో వసంతాదికాలః. ౨౪. వస్తూని కర్తావ్వాణి స్ఫ్యకపాలాన్ని హోత్రహవణీ
శూర్పృష్ణాజీనశమ్యోలూఖాలాదిరూపాణి. ఓషధయః వ్రీహియవగోధూమాదయః స్నేహః స్నే
హాప్రధానదధిశ్రితాభ్యా దయః రసలోహమృదః. రసాస్సోమరసాదయః. లోహాని సువర్ణాదీని. మృ
దః మృత్తికాః జలముదకం ఋచో యజాంషి సామాని ఋచః అర్థవశేన పాదవ్యవస్థావత్యః తే
షామృగ్యత్కర్థవశేన పాదవ్యవస్థేతి సూత్రానుసారాత్ యజాంషి ఋక్సామవ్యతిరిక్తమంత్రాః శేషే
యజాశ్చబ్ద ఇతి సూత్రానుసారాత్. సామాని గీతయః గీతిషు సామాఖ్యేతిసూత్రాత్ చాతుర్వోత్రం
చ చతుర్థాం హోత్రాణాం సంబంధి చత్వారిశ్చ హోతారః బ్రహ్మహోతాధ్వర్యురగ్నీదితి శ్రుతిప్ర
సిద్ధాః ప్రధానాః బ్రహ్మదయశ్చత్వారిఋత్విజః తత్సంబంధిచాతుర్వోత్రం దర్శపూర్ణమాసాదికం
తచ్చ హేసత్తమ నారద. ౨౫. నామధేయాని దర్శపూర్ణమాసాన్ని హోత్ర జ్యోతిష్టామోక్త్యసోడశ్య

చ, దేవతానుక్రమః కల్పః సంకల్పస్తంత్రమేవ చ. ౨౬. గతయో మతయశ్శుద్ధాః
ప్రాయశ్చిత్తం సమర్పణం, పురుషావయవై రేతే సంభారాస్సంభృతా మయా
౨౭. ఇతి సంభృతసంభారః పురుషావయవై రహం, తమేవ పురుషం యజ్ఞం
తేనైవాయజమిశ్వరం. తతస్తే భ్రాతర ఇమే ప్రజానాం పతయో నవ, అయ
జన్వ్యక్తమవ్యక్తం పురుషం సుసమాహితాః. ౨౮. తతశ్చ మనవః కాల ఈజరే

తానుక్రమః ఉద్దేశః కల్పః బోధాయనాదికర్తృపద్ధతిగ్రంథః. అనేనాహం యశ్య ఇతి సంకల్పః.
తంత్రమనుషానప్రకారః. ౨౬. గతయ ఇతి. గతయః విషుక్రమాద్యాః మతయః దేవతాభ్యానాని
ప్రాయశ్చిత్తం బూర్భువస్స్వరాది కృతస్య భగవతి సమర్పణం. ౨౭. ఇతీతి. సంభృతాః సంపాదితాః
సంభారాః యేన సోహం. తేనైవ యజ్ఞేనైవ అనేన. శ్రు. 'యజ్ఞేనయజ్ఞ మయజంతి దేవా' ఇతి మంత్రా
ర్థస్సూచితః. ౨౮. తేన దేవా అయజంతేత్యస్యార్థం సప్రపంచంద్యయ తిద్వాభ్యాం. తత ఇతి. వ్యక్తం
ఇంద్రాదిరూపేణ అవ్యక్తం స్వతః, అనేన పురుషం జతమగ్రత ఇత్యస్యార్థో దర్శితః. ౨౯. తత ఇతి.

తిరాత్రాప్తార్యామవాజపేయరాజసూయశ్వమేధాధి రూపాణి, మంత్రాః అనుష్ఠేయార్థప్రకాశకాః
అర్థవాదాద్యతిరిక్తాః తే చ దక్షిణాశ్చ. శ్రు. "దక్షిణాస్తస్య ద్వాదశశతం దక్షిణాశ్శతం దేయగ్ం
సహస్రం దేయమపరిమితందేయ" మిత్యాది శ్రుతిసిద్ధాః. శ్రు. 'యజ్ఞ ఆయుష్టాంతసదక్షిణాభి' రితి ప్రమా
ణానుసారేణ యజ్ఞస్యాయుష్టత్వసంపాదకాః. వృతాని. శ్రుతిః. 'కృష్ణవిషాణయాకంఢూయశ'
ఇత్యాదిశ్రుతిప్రొక్త నియమవిశేషాః. దేవతానుక్రమః యాగాదివేలాయాం తత్తద్దేవతోద్దేశః ఏతా
దశదేవతోద్దేశ్యకకర్తానుష్ఠానానంతరమేతద్దేవతోద్దేశ్యకకర్తానుష్ఠానమితి దేవతాక్రమా వా. కల్పః
అనుష్ఠానోపయుక్తకల్ప సూత్రాదికం సంకల్పస్సామేన యజ్ఞే ఇత్యాదిరూపః. తంత్రమేవ చ
బహుప్రకారకాణాం కర్తృణాం సకృదనుష్ఠానం తంత్రం తచ్చ. ౨౬. గతయః స్వగ్రాదిఫలాని
మతయః. శ్రు. 'యవివంవిద్వాక్ పార్ణమాసీంయజతే' ఇత్యాదిశ్రుతిప్రతిపాదితాః మంత్రమంత్రార్థ
క్రమవియోగాదిపరిజానరూపాః. శ్రద్ధా. శ్రు. 'శ్రద్ధయాదేయ' మిత్యాదిశ్రుత్యాపాదితాత్మగుణవి
శేషరూపా ప్రాయశ్చిత్తం, శ్రు. 'యద్యేకంకపాలం న శ్యేదేకోమాసస్సంకత్సాన వేతస్సాదధయజ
మానః ప్రమీయేతే' త్యాదిశ్రుతిప్రతిపాదితప్రత్యవాయపరిహారాయ. శ్రు. 'యదిన శ్యేదాశ్వ సంద్విక
పాలంనిర్వపేద్ద్యావాపుధివ్యమేకకపాల' త్యాదిశ్రుతిప్రతిపాదితద్వికపాలేష్యాదిరూపం. సమర్పణం
కర్తృశుద్ధి సమర్పణమితి. శ్లో. 'బ్రహ్మర్పణం బ్రహ్మహవిర్బ్రహ్మ గ్నో బ్రహ్మణాహుతి' మితి యత్కరోషియ
దశ్వాసి యజ్ఞహోషిదదాసియత్, యత్తపస్యసికాంతేయ తత్కురుష్వ మదర్పణ మిత్యాది ప్రమాణబో
ధితం భగవదర్పణం. ఏతే సంభారాః యజ్ఞేష్వ పేక్షితాః ఏతే పూర్వోక్తాస్సంభారాః పురుషావయవై
రేవ పురుషస్య భగవతః ఆవయవై రేవ మయా సంభృతాస్సంపాదితాః. ౨౭. ఇతీత్యం పురుషావ
యవైః సంభృతసంభారః సంపాదితయజ్ఞసంభారః హరిమిశ్వరం నిఖిలజగత్ప్రభుం యజ్ఞం యజ్ఞస్వ
రూపం భగవంతం. శ్రు. 'యజ్ఞోవైవిష్ణురితిశ్రుతేః తమేవ పురుషం భగవంతం తేనైవ యజ్ఞేన భగవ
తైవ అయజంత ఇష్టానాన్తి. ౨౮. తతస్తదనంతరం తే భ్రాతరః తమేవ భ్రాతరః నవప్రజాపతీనాం పత
యః కశ్యపాత్రిభుగ్వాదయః సుసమాహితాస్సావధానః త్తాస్సంతఃవ్యక్తమవ్యక్తం పురుషం స్థూల
సూక్ష్మప్రపంచశరీరకం వాసుదేవమయజత్. ౨౯. తతశ్చ తదనంతరం మనవః స్వాయంభువప్రభృ

మునయో వరే, పితరో విబుధా దైత్యామనుష్యాః క్రతుభిర్విభుం. 30. నారాయణే భగవతి తదిదం విశ్వమాహితమ్, గృహీతమాయోరుగుణస్సర్గాదావగుణస్స్వతః. 31. సృజామి తన్నియుక్తోఽహం హరో హరతితద్వశః, విశ్వం పురుషరూపేణ పరిపాతి త్రిశక్తిధృత్. 32. ఇతి తేఽభిహతంతాత్ర యదేతదనుపుచ్ఛసి, నాన్యద్భగవతః కించిద్భావ్యం సదసదాత్మకమ్. 33. న భారతీ మేఽంగ మృషోపలక్ష్యతే న కర్హించిన్నే మనసా మృషా గతిః, న మే హృషీకాణిపతంత్యసత్పథే

కాలేన్వేన్వేనవసరే. 30. యదధిష్ఠానమి త్యేతత్ప్రశ్నోత్తరార్థముపసంహరతి—నారాయణఇతి. ఆహితం అధిష్ఠితం భగవత్త్వే హేతుః. యః స్వతః. ఆగుణః సర్గాదౌ గృహీతమాయాయా ఉరవో గుణాయేన తస్మిన్. 31. యత్పరస్తమి త్యేతత్ప్రశ్నోత్తరం. యదుక్తం స నిష భగవాన్ సర్వేషాం మమచేశ్వర ఇతి తదుపసంహరతి—పాలనం తు స్వయమేవ కరోతీత్యాహ—సృజామితి. పురుషరూపేణ శ్రీవిష్ణురూపేణ త్రిశక్తిః మాయా తాం ధారయతీతి తథా సః. 32. యచ్ఛేదం విశ్వం యదాత్మకశ్చత్వమి త్యేవ మాదిసర్వప్రశ్నానాం సామాన్యోత్తరం యదుక్తం. “వాసుదేవాత్మగో బ్రహ్మన్న చాన్యోఽర్థోఽస్తి తత్త్వతః” ఇతి. శ్రు. “పురుషనివేదగం సర్వ” మిత్యాది శ్రుత్యాచ. యద్బ్రహ్మకృతం తదుపసంహరతి—ఇతీతి. సదసదాత్మకం కార్యకారణాత్మకం భావ్యం సృజ్యం భగవత్సకాశాదన్యత్ న భవతీత్యుక్తం. 33. యదుక్తం యథామాం ప్రబ్రవీషి భో అవిజ్ఞాయ పరం మత్త నితావత్త్వం యతోఽస్తి మే ఇతి. తదుపపాద్యోపసంహరతి—నేతి. యత్ యస్తాత్ మేమయా ఔత్కంఠ్యం భక్త్యుదేకతద్యుక్తే హృదాహరిః ధృతః ధ్యాతః. అంగ హేనారద. అతః మే వాఙ్మనసేంద్రియాణాం వృత్తయః సత్కార్యాః సత్కార్యభా

తః సః అపరే మనయశ్చ కాలే ఈజరే. శ్రు. “తేన దేవా అయజంత. సాధ్యాబుషయశ్చ యే” ఇతి శ్రుత్యర్థోఽత్ర ప్రకటికృతః. పితరో విబుధాః దేవాః దైత్యాః మనుష్యాశ్చ క్రతుభిర్వజ్జైః విభుం భగవంతం వాసుదేవమిజరే. 30. తదిదం విశ్వం జగత్ భగవతి నారాయణే ఆహితం స్థాపితం స్వతః ఆగుణః సత్త్వరజస్తమః ప్రభృతిహేయగుణరహితః అహం సర్గాదౌ సృష్టేరాదౌ గృహీతమాయోరుగుణః మాయాయాః ప్రకృతేః ఉరవోధికాః గుణాః సత్త్వాదయః తేన గృహీతాయేన. 31. సతాదృశః అహం తన్నియుక్తస్సృజామి. హరః రుద్రోఽపి తన్నియుక్తస్సన్నేవ తద్వశం భగవదధీనం జగత్ హరతి సంహరతి. త్రిశక్తిధృత్ ఉత్పత్తిస్థితిసంహర ధారీ భగవాన్ పురుషరూపేణ విష్ణురూపేణ పరిపాతి పరిపాలయతి. 32. హే తాత ఇదం యథానుపుచ్ఛసి తథా ఇతీత్యం తే తుభ్యమభిహితం కథితం. భగవతోఽన్యత్క్రించిదపి సదసదాత్మకం చేతనాచేతనాత్మకం భావ్యం నాస్తి భవిష్యదపి నాస్తి. భావ్యనిషేధేన భూతం భవచ్ఛనాస్తితి నిర్ధమేవ. సర్వస్యాపి చేతనవర్గస్య భగవదాత్మకత్వేన భగవతోఽన్యత్క్రించన నాస్తిత్వర్థః. శ్రు. “నేహ నానాస్తికించ” నేతి శ్రుత్యర్థోఽత్ర ప్రకటికృతః. 33. అంగ నారద, మే భారతీ మృషానో పలక్ష్యతే మమవాక్ కదాప్యసత్యాన దృశ్యతే. మే మనసః మదీయమనసోఽపి మృషా గతిః నైవ అసత్యసంచారో నాస్తి. మే హృషీకాణిం ద్రియాణి అసత్పథే అసత్కార్యాదిరూపేణ మార్గేన నిపతన్తి సంచరంతి. కుతో యం ప్రభావ ఇత్యత ఆహ—యదీతి. యద్యస్తాత్. ఔత్కంఠ్యవతా ఔత్సుక్యవతా మే హృదాహరిర్భృతః. అతో న భారతీ మేం

యన్తే హృణాత్కంఠ్యవతా ధృతో హరిః. 3౪. సోఽహం సమామ్నాయమయ
స్తపోమయః ప్రజాపతీనామభివందితః పతిః, ఆస్థాయ యోగం నిపుణం సమాహిత
స్తం నాధ్యగచ్ఛం యత ఆత్మసంభవః. 35. సతోఽస్త్వహం తెచ్చరణం సమీ
యుషాం భవచ్ఛిదం స్వస్త్వయసం సుమంగళమ్, యో హ్యత్తమాయావిభవం
సువర్యగాద్యథా నభస్స్వంతమథాపరే కుతః. 3౬. నాహం న యూయం యదృ
తాం గతిం విదుర్న వామదేవః కిముతాపరే సురాః, యన్తాయయా మోహిత

వేనేత్యర్థః. 3౪. ఆత్మస్వానుభవమేవాస్వయవ్యతిరేకాభ్యాంప్రమాణయతి—ద్వాభ్యాం. సఖి. సోఽ
హంసమామ్నాయానిభిఃసర్వోత్కృష్టోఽపియోగమాశ్రిత్యాపియతఆత్మమోమమసంభవఃజన్మ. తమేవ
సజ్జాతవాన్మతోఽస్యస్యవార్తా. ఏతచ్చతృతీయస్కంధేపర్వోద్భవేవక్ష్యతే. 35. సతఖి. తథాసమీ
షాంశరణాగతానాం సంసారనివర్తకంమంగళావహంసునేవ్యంచరణంసతోఽస్తి. తతోఽచింత్యమహ
త్యేనజ్ఞాతవాన్ స్థితైశ్చుతికన్యాయేనాహ—యోహీతి. స్వమాయాయావిస్తారంయఃస్వయనుపి పర్య
గాత్పరిశ్రవోనిషేధే. ఏతావానితినజ్ఞాతవానిత్యర్థః. అపరేమతో జానీయుః? తతోఽస్యచరణంసతోఽ
స్థితి పూర్వేణైవ సంబంధః. ననుసర్వజ్ఞః కథం న జానాతి? అంతాభావాదితి దృష్టాంతేనాహ—
యథా స్వస్వాంతం సభో నప్రాప్నోతి, తద్వత్. సహిఖపుష్పదర్శనం సర్వజ్ఞత్వం నిహంతీతిభావః.
తథాచ వక్ష్యతి. శ్లో. “ద్యుపతయ ఏవతే న యయురంతమనంతతయా త్వమపి యదంతరాండనిచ
యా నను సావరణా” ఇత్యాది. శ్రుతిశ్చ. “యోఅస్యాధ్యక్షః పరమే వ్యోమక్, సోఽంగ వేద య
దివా న వేద” ఇతి. 3౬. ఏత త్ప్రపంచయతి—ద్వాభ్యాం. నేతి. వామదేవః రుద్రః. ఋతాంగతిం
పరమార్థస్వరూపం. కింతు, ఇదం ప్రపంచరూపం తస్య మాయయా నిర్మితం విచక్షుహే విద్యః తదపి

గమృషోపలక్ష్యత ఇత్యాది ప్రభావ ఇతిభావః. 3౪. సోఽహం సమామ్నాయమయస్త్రీయామయః
తపోమయః తపశ్శరీరకః ప్రజాపతీనామభివందితః కశ్యపాదిభి ర్నవప్రజాపతిభిరపి నమస్కృతస్తేషాం
పతిశ్చ ఇత్థంభూతోఽపి నిపుణం యోగమాస్థితోఽపి నిఖిలవస్తుసాక్షాత్కారనిపుణయోగమాస్థితోఽపి
యత ఆత్మసంభవః యస్తాత్పురుషదాత్మః స్వస్యోత్పత్తితంపురుషంనాధ్యగచ్ఛంసజ్జాతవాన్ స్తి. 35.
సమీయుషాం శరణాగతానాం భవచ్ఛిదం సంసారనివర్తకం స్వస్త్వయసం మంగళప్రదం. సుమంగ
ళం స్వతోఽపి పరమమంగళరూపం. తెచ్చరణం తస్య భగవతశ్చరణం పాదారవిందం సతోఽస్తి న
మామి. యథా నభ ఆకాశం స్వాంతం స్వావధిం. పర్యగాత్. పరిహృత్యస్థితం, స్వాంతం న ప్రాప్
వత్, ఏవం యః పరమపురుషః స్వాత్మమాయావిభవం స్వాత్మనో మాయాః. అపరిమితశక్తయః.
తాసాం విభవమతిశయం. పరాం కాష్ఠాముత్తరావధిమిత్యర్థః అనంతశక్తేస్తస్య శక్త్యానంత్యవదేవ శ
క్తీనామంతాపరిజ్ఞానం న దోషయేతి శక్త్యంతస్య సర్వజ్ఞేన భగవతా పరిజ్ఞానే తదంతస్య పారమా
ర్థికత్వప్రసంగేన ఆనంత్యానిధేః. ఏవం భగవచ్ఛక్తీనామానంత్యేన భగవత ఏవ తదపరిజ్ఞానే సతి అ
థ అపరే భగవద్వ్యతిరేక్తాః బ్రహ్మరుద్రేంద్రాదయోఽపి కుతస్తదంతం జానీరన్? న కథంచిదపి జానీర
న్నితి భావః. 3౬. నాహమిత్యాదిశ్లోకద్వయేన భగవద్గతేరవేద్యత్వమేవ పూర్వోక్తం వ్యక్తీ
కరోతి—యదృతాం యస్య భగవతస్సత్యాం గతి మహమపి న వేద యూయమపి న
విద నామదేవోఽపి వేదాంతేషు బ్రహ్మవిదగౌసరత్వేన ప్రతిపాదితా వామదేవోఽసినవే

బుద్ధయస్త్విదం వినిర్మితం స్వాత్మసమం విచక్షుహే. 32. యస్యావతారకర్తాణి గాయంతి హ్యస్తదాదయః, న యం విందంతి తత్త్వేన తస్మైభగవతే నమః. 33. స ఏష ఆద్యః పురుషః కల్పేకల్పేసృజత్యజః, ఆత్మన్యేవాత్మనాత్మానం సంయచ్ఛతి చ పాతి చ. 34. విశుద్ధం కేవల జ్ఞానం ప్రత్యక్షస్యమృగవస్థితమ్, సత్యం

ఆత్మసమం స్వజ్ఞానానురూపమేవ సతు కృత్సమ్. మోహిత బుద్ధయ ఇత్యయం తదజ్ఞానే ప్రపంచ జ్ఞానే చ హేతుః. 32. నను సర్వైషి తం వర్ణయంతో దృశ్యస్తే తత్త్వాహ—యస్యేతి. 33. అవతారకర్తాణి సంక్షేపతో దర్శయతి— స ఇతి. స ఏషః ఆద్యః భగవాన్ పురుషావతార స్ఫుత్ సృష్ట్యాదికం కరోతి. ఆత్మన్యాత్మా సమాత్మనేతి కర్తా దృఢీకరణం సాధనం కర్త చ స్వయమేవేశ్యథః. పురుషావతారః సృష్ట్యాది కర్తాణీతి సంక్షేపాక్తిః. 34. నయం విందంతి తత్త్వేనేశ్యుక్తం. కిం తత్త్వ మిత్యపేక్షాయామాహ—విశుద్ధమితి. జ్ఞానం కేవలం సత్యం. తత్త ఘటాద్యాకారవృత్తిజ్ఞానవ్యవచ్ఛేదార్థం విశేషణాని విశుద్ధం. విషయాకారశూన్యం యతః ప్రత్యక్ సర్వాంతరంతాతఏవ సమ్యక్సందేహాదిరహితం. అవస్థితం స్థిరం యతో నిర్గుణం గుణకార్యంహి గుణవృత్తిరేకాచ్ఛంచలం భవతి. యద్యపి వృత్తిజ్ఞానమపి స్వరూపజ్ఞానమేవేతి న చాంచల్యాదిదోషయుక్తం. తథాప్యంతః కరణవృత్తిదోషైస్తథా తథా భాతీతి వ్యవచ్ఛిద్యతే ఏభిరేవ విశేషణైః. తత్సత్యత్వ మపి సమర్థితం కించ, యద్వికారవత్ తదసత్యం దృష్టం. నచాస్య జన్మాదయః షడ్వికారాః సంతీత్యాహ — అనాద్యంతం జన్మనాశరహితం. అత ఏవ, జన్మాంతరాస్తి త్వలక్షణోఽపి వికారోనాస్తి. పృథ్విపరిణామాపక్షయాశ్చ న సంతి. యతః పూర్ణం సర్వత్ర హే

ద. తథాచ శ్రుతిః. “తద్దైతదృషిః పశ్యత్ వామదేవః ప్రతివేద” ఇత్యాది. ఏవమేతే పూర్వోక్తాః అస్తత్ప్రభృతయో న విదుః. అపరే సురాః ఇంద్రాదయో న విదురితి కిముతః కథంతర్హి బ్రహ్మప్రభృతీనాం జ్ఞానవిత్త్వమతఆహ—తదితి. తన్వాయయా భగవన్వాయయా. మోహితబుద్ధయ స్సంతః. ఇదం వినిర్మితం స్వాత్మ సమం విచక్షుహే. స్వాత్మనః స్వస్య టూపాణి బ్రహ్మకతయా స్వతంత్రాణి పరిజ్ఞాయ తత్సమమేవ తద్వదేవ స్వతంత్రమబ్రహ్మకం చ జానీమ ఇత్యర్థః. 32. యస్య భగవతః అవతారకర్తాణి అవతారేషు మత్స్యకూర్తాదిషుక్రియమాణాని కర్తాణి దివ్యచేష్టితాని అస్తదాదయో గాయంతి. ఇత్థం గాయంతోఽపి భగవంతత్త్వేన న విందంతి యథార్థేన న జాంతితస్మై భగవతే నమః. 33. స ఏష ఆద్యః పురుషః అజో జన్మాదిరహితః ఆత్మన్యేవ సూక్ష్మచేతనాచేతనశరీరకే స్వస్తి స్నేవాత్మనా స్వాత్మాను ధూలచేతనాచేతనశరీరకంకల్పే సృజతి ప్రతికల్పం మప్రభృత్యంతర్యామీ సన్ మదాదిరూపేణ సృజతి. శ్రు. “తదాత్మానగ్ స్వయమకురుత” ఇతి శ్రుత్యర్థోఽత్ర ప్రకటికృతః. ఏవం రుద్రరూపేణ సంయచ్ఛతే సంహరతి. స్వేనైవ విష్ణురూపేణ పాతి రక్షతి. 34. విశుద్ధమితి సార్థతోకస్యై కాన్వయః. హే ఋషే నారద ప్రణాంతాత్తేంద్రియాశయాః స్వవశీకృతశరీరేంద్రియ మనసః మనయో మనశీలాః ఋషయః విశుద్ధం నిఖలహేయప్రత్యనీకం అతఏవ నిర్మలం కదాచిదపి దోషాసంస్పృష్టం. జ్ఞానంజ్ఞానాసాధారణగుణకం జ్ఞానస్వరూపం. ప్రత్యక్ స్వయంప్రకాశం సమ్యగవస్థితం జీవవత్స్వభావాన్యథాభావాదిరహితం. సత్యం కాలత్రయవర్తి. పూర్ణం సర్వత్ర వ్యాప్తం.

పూర్ణమనాద్యం తం నిర్గుణనిత్యమద్వయమ్. ౪౦. ఋషేవిందంతిమునయః ప్రభా
తాత్తేంద్రియాశయాః, యదాతదేవాస త్తర్కైః స్తిరోధీయేతవిప్లుతమ్. ౪౧. ఆద్యో
వతారః పురుషః పరస్య కాలస్యభావస్సదసన్తనశ్చ, ద్రవ్యంవికారో గుణఇంద్రి
యాణివిరాట్స్వరాట్ స్థాస్సుచరిష్ణు భూమ్నః. ౪౨. అహం భవో యజ్ఞ ఇమేప్రజే
శా దక్షాదయోయేభవదాదయశ్చ, స్వర్లోకపాలాః ఖగలోకపాలాన్పులోకపాలా

తుః. నిత్యమద్వయం నిత్యం సర్వదా ద్వైతప్రతీతిసమయేఽపి పరమార్థతః అద్వయమితి. ౪౦. ఋష
యఇతి. ఋషే నారద, ప్రశాంతాత్తేంద్రియాశయాః ప్రసన్నదేహేంద్రియమనసో యథాభి
వంతి. ఆన్యథా తదజ్ఞానే కారణమాహ—యదా తు తదేవ ప్రకాశమానమేవ అసతాం తర్కైర్వి
ప్లుతం స్యాత్తదాతిరోధీయేతేతి. ౪౧. కల్పేకల్పే ఆత్మానం సృజతీత్యుక్తం. కేతేఽస్యసృజ్యమానావ
తారాః? తాననతారాన్విస్తరేణాహ—యావదధ్యాయసమాప్తి. ఆద్యఇతి. పరస్య భూమ్నః పురు
షః ప్రకృతి ప్రవర్తకః. యస్సహస్రశీరేత్యుక్తో లీలావిగ్రహః స ఆద్యోవతారః. వక్ష్యతి హ్యే
కాదశే. శ్లో. భూతైర్యథాపంచభిరాత్మసృష్టైః పురం విరాజం విరచయ్య తస్మిన్, స్వాంశే నివిష్టః
పురుషాభిధానమ వాపనారాయణ ఆదిదేవ ఇతి. తత్ర తథా చోక్తం. శ్లో. విష్ణోస్తు త్రీణి రూపాణి
పురుషాఖ్యాన్యదోవిదుః, ప్రథమం మహతస్సృష్టిః, ద్వితీయం త్వండసంస్థితం, తృతీయం సర్వభూతస్థం
తానిజ్ఞాత్వా వియచ్యతే “ఇతి. యద్యపిసర్వేషామపి శేషేణావతారత్వముచ్యతే తథాపికాలశ్చ స్వభా
వశ్చసదసదితి కార్యకారణాత్మికా ప్రకృతిశ్చ ఏతాశ్చక్తయః. మనఃమీని కార్యాణి బ్రహ్మదయో గు
ణావతారాః దక్షాదయో విభూతయ ఇతి వక్తవ్యం మనః మహత్త్వత్వం. ద్రవ్యం మహాభూతాని క్ర
మోఽత్ర నవివక్షితః. వికారః అహంకారః గుణః సత్త్వాది విరాట్ సమష్టిశరీరం స్వరాట్ శైరా
జః స్థాస్సు స్థావరం చరిష్ణు జంగమం వ్యష్టిశరీరం. ౪౨. అథవా కిం బహునా సంక్షేపేణ శృణు.
అహమితి. అహం బ్రహ్మభవో రుద్రః. యజ్ఞః విష్ణుః. దక్షాదయో ఇమే ప్రజేశాః. తలలోక

అనాద్యంతముత్పత్తివినాశాదిహితం నిర్గుణం ప్రాకృతిగుణరహితం. నిత్యం సదాపరిణామరహితం. అ
ద్వయం సర్వవస్తుశరీరకతయా సర్వాభేదేన స్వాతిక్తసమస్తవస్తురహితం ఇత్యంభూతం వాసుదేవాఖ్యం
బ్రహ్మ విందంతి ప్రాప్నువంతి. ౪౦. యదా యస్మిన్ కాతే తదేవ పూర్వోక్తస్వరూపం బ్రహ్మ అ
సత్తర్కైర్విప్లుతముపద్రుతం సత్ తిరోధీయేత. ౪౧. తదా పరస్య పరమపురుషస్య నారాయణస్య
భూమ్నః ఆకాశాద్యపేక్షయా వ్యాపకస్య పురుష ఆద్యోవతారః పురుషనూక్తప్రతిపాదితసహస్రశీ
ర్న త్వసహస్రాక్షత్వసహస్రపాదత్వాదిసహితః ప్రపంచశరీరకః అండాధిష్ఠాతాపురుషః ఆద్యోవతారః
నిఖిలావతారకదంబ భూతః ప్రథమోఽవతారః తస్య పురుషస్య స్వరూపమాహ — కాలస్యభావ ఇ
త్యాదినా. కాలస్యభావః కాలస్వరూపః సదసన్తయశ్చ నిత్యానిత్యశరీరవస్తుతయా తద్ద్రవ్యంచ రూ
పం మూలప్రకృతిరూపద్రవ్యం తచ్ఛరీరకతయా తదభిన్నవికారః మహదహంకారతన్మాత్రాది శరీరకత
యా తద్రూపః ఇంద్రియాణి ఇంద్రియశరీరకతయా ఇంద్రియస్వరూపః గుణస్సత్త్వాదిశరీరకతయా
తద్రూపః విరాట్ అండాధిష్ఠాతృతయా అండ శరీరకతయా చ అండస్వరూపః. స్వరాట్ ఇంద్రా
రూపకం విశేష్యనిర్దేశేన స్థాస్సు చరిష్ణు చ కృత్స్నచేతనాచేతనశరీరకతయా తదభిన్నః వితాదృ
శః పురుషః పరస్య భూమ్నః నారాయణస్య ఆద్యోవతారః. ౪౨. అహం బ్రహ్మ. భి వశ్మిహి.

స్తలలోకపాలాః. ౪౩. గంధర్వవిద్యాధరచారణేశామే యక్షరక్షోరగనా
 గనాధాః, యేవా ఋషీణామృషభాః పితౄణాం దైత్యేంద్రసిద్ధేశ్వరదానవేంద్రాః.
 ౪౪. అన్యే చయే ప్రేతపిశాచభూతకూక్ష్మాండయాదోమృగపశ్వధీశాః, యత్కించ
 లోకే భగవన్మహస్వదోజస్సహస్వస్థలవత్క్షమావత్. ౪౫. శ్రీహ్రీవిభూత్యాత్మ
 వదబ్బుతార్థం తత్త్వం పరం రూపవదస్వరూపమ్, ప్రాధాన్యతో యాస్యపరిమ
 నంతి లీలావతారాన్సురుష భూమ్నః. ౪౬. ఆపీయతాం కర్ణకషాయశోషానను

పాలా పాతాలా ద్యధిపతయః. ౪౩. గంధర్వేతి. గంధర్వాదీనామిశాః యక్షాదీనాం నాథాః ర
 క్షోరగేతి సంధిర్వాన్. ఋషీణాం పితౄణాం చ శ్రేష్ఠాః. ౪౪. అన్యఇతి. ప్రేతాదీనామధీశాః.
 కిం బహునా యత్కించద్భగవదాది తత్సర్వం పరమేవ తత్త్వమిత్యన్వయః. భగవత్ విశ్వర్ష
 యుక్తం. మహస్వత్ తేజోయుక్తం. ఓజస్సహస్వత్. ఓజః ఇంద్రియశక్తిః. సహః మనశ్శక్తిః.
 తిద్యుక్తం. బలందార్థ్యం. తద్యుక్తం. ౪౫. శ్రీతి. శ్రీః శోభా. హ్రీః అకర్తృజగుప్తా. విభూతిః
 సంపత్తిః. ఆత్మా బుద్ధిః. తద్యుక్తం. అర్ణః వర్ణః అద్భుతార్థం ఆశ్చర్యవర్ణమిత్యర్థః. రూపవదస్వరూపం
 రూపవదరూపం చ యత్ తత్సర్వం పరమేవ తత్త్వం తద్విభూతిరిత్యర్థః. శుద్ధసత్త్వావతారా
 న్యస్తమాహ— ౪౬. ఆపీయతామితి. అస్తత్ప్రకాశవజ్ఞైః యేకర్ణయోః కషాయాః మలాః
 తాన్ నుషేశాన్ సుందరాన్. లకారలోపస్త్యాన్. హే ఋషే నారద కుభ్యమసుక్ర

యజ్ఞో విష్ణుః. దక్షాదయ ఇమే ప్రజేశాః. నవ ప్రజాపతయః. భవనాదయశ్చ త్వత్ప్రభృతయస్సన
 కననందనాదయశ్చ స్వర్గోకపాలాః ఇంద్రాదయః. ఖగలోకపాలాః గరుడాదయః. నృలోకపాలాః
 మనుమాంధాత్మప్రభృతయః తలలోకపాలాః అనంతవాసుకిప్రభృతయః. ౪౩. గంధర్వవిద్యాధరచా
 రణేశాః తేషు ప్రధానాః యే యక్షరక్షోరగనాగనాధాః తేషు ప్రధానాః కచేర రావణ విభీషణ
 వాసుకిశేషప్రభృతయః, ఋషీణాం యే ఋషభాః వసిష్ఠపరాశరబాదరాయణ శ్రీకుకప్ర
 భృతయః పితౄణాం చ యే ఋషభాః అర్యమప్రభృతయః దైత్యేంద్రసిద్ధేశ్వరదానవేంద్రాః
 దైత్యేంద్రః. శ్లో. “ప్రహ్లాదశ్చాస్తి దైత్యానా”మితి ప్రమాణాత్ సిద్ధేశ్వరః కపిలః. శ్లో. ‘సిద్ధానాం
 కపిలో మునిః’తి ప్రమాణాత్. దానవేంద్రః మయశంబరాదయః. ౪౪. అన్యే చ ప్రేతపిశా
 చభూతకూక్ష్మాండయాదోమృగపశ్వధీశాః. ప్రేతప్రభృతయః కూక్ష్మాండంతాః దేవయోనివి
 శేషాః. యాదాంసి జలజంతవః. మృగాః హరిణాదయః. పశవః చతుష్పదాః. తేష్వధీశాః ప్రధా
 నాః కిం చ హే భగవన్నారద లోకే యత్కించ మహస్వత్ పూజార్హం. ఓజస్సహస్వత్ కాంతి
 మత్ వేగవత్ బలవదైహికబలవత్ క్షమావత్ క్షమాగుణవత్. ౪౫. శ్రీహ్రీవిభూత్యాత్మవత్

శ్రీర్థనాదిసంపత్. హ్రీర్నజ్జా. విభూతిః. విభవః ప్రభుత్వం. ఆత్మా ధైర్యం. తచ్చతుష్టయవత్
 అద్భుతార్థం విచిత్రార్థం చ వేదశాస్త్రాదికం పరం తత్త్వం అచేతనేభ్యః ఉత్కృష్టం జీవతత్త్వం
 రూపవత్ శరీరి. అస్వరూపమశరీరి. ఏతాన్ సర్వానపి భగవదంశాన్ కించ. ౪౬. ఆపీయతాం కర్ణ
 కషాయశోషాన్ స్వవిషయకకథాశ్రవణం కర్వతాం కర్ణదోషనివారకాన్. నుషేశాన్ మనోహ

క్రమిష్యేత ఇమాన్ సుపేశాన్. ౪౭.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వితీయస్కంధే, షష్ఠాధ్యాయః.

—

సప్తమోఽధ్యాయః.

బ్రహ్మోవాచః—

యత్రోద్యతః క్షీణితలోద్ధరణాయ విభ్రత్కృణీం తనుం సకలయజ్ఞమ్
యీమనంతః, అంతర్హర్షాన్తముపాగతమాదిదైత్యం తం దంష్ట్రీయాద్రిమివ వజ్ర
ధరో దదార. ౧. జాతో రుచేరజనయత్సయమాన్ సుయజ్ఞ అకూతీసూనర
సురానభ దక్షిణాయాం, లోకత్రయస్య మహతీమహరద్యదార్తిం స్వాయం

మిష్యే. తదనుక్రమణామృతం త్వయా పీయతామిత్యర్థః. ఆపీయతామితి శత్రంతం నా. ఆపిబతాం
కర్తృక మాయశోషానిత్యర్థః. ౪౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, షష్ఠాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ఉచ్యంతే సప్తమే లీలావతారా బ్రహ్మణోదితాః, నారదాయ తు తత్కర్తృప్రయోజన
గుణైస్సహ. యత్రేతి. యత్ర యదా. క్షీణితలోద్ధరణార్థం వారాహీం తనుం విభ్రత్కృణీ ఉద్యతోఽ
నంతః తదా తం సుప్రసిద్ధం హిరణ్యాక్షం దంష్ట్రీయా దదార. ౧. యజ్ఞావతారమాహ—
జాతఇతి. రుచేః ప్రజాపతేస్సకాకాత్ తద్భార్యాయా అకూతేన్నూనః సుయజ్ఞో నామ జాతః.
స చ స్వభార్యాయాం దక్షిణాయాం సుయమాన్ దేవానజనయత్ స ఏవ ఇంద్రస్యై యదా
ఆర్తిమహరత్ తదా పూర్వం సుయజ్ఞ ఇత్యుక్తోఽపి. అను పశ్యాత్. మనునా మాతామేన హరి
త్యుక్తః అనేన దేవతోత్పాదనం లోకత్రయార్తిహరణం చ కర్తృదృఢతం ఏవం సర్వత్రావతారః తత్త
రాన్. భూమ్నః పురుషస్య. ప్రాధాన్యతో యనవతారానామనంతి హే ఋషే నారద తే
తానవ తారాననుక్రమిష్యే తవ వర్ణయే. ౪౭.

ఇతి చంద్రికాయామ్, ద్వితీయస్కంధే, షష్ఠాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

క్షీణితలోద్ధరణాయ భూతలస్యోద్ధరణాయ సః లయజ్ఞమయీం సర్వయజ్ఞస్వరూపిణీం కృణీం
తనుం వరాహశరీరం విభ్రత్. అనంతో భగవాన్నారాయణః యత్ర యస్మిన్ కాలే ఉద్యతః భూత
లోద్ధరణయత్నింకృతవాన్ తదా అంతర్హర్షాన్తముపాగతిం తమాదిదైత్యంతం సముద్రాంతప్రవే
శం ప్రతిసమాగతం దైత్యానామాదిం తం హిరణ్యాక్షం వజ్రధరః ఇంద్రః వజ్రేణ వజ్రాయుధేన
ఆర్తిం పర్వతమివ దంష్ట్రీయాదంతేన దదార పాటయామాస. ౧. సుయజ్ఞనామకస్య భగవతో
ఽవతారమాహ— రుచేః పురుషజ్ఞాతః అకూతీసూనః అకూతీనామవత్యాః రుచిభార్యాయా
న్నూనః పుత్రస్సుయజ్ఞః సుయజ్ఞ నామశో విష్ణుః దక్షిణాయాం స్వభార్యాయాం సుయమా
న్సుయమనామధేయా నమరాన్ధేనానజనయత్ లోకత్రయస్య మహతీమార్తిం యథా ఆహరిత్

భువన మనునామా రిత్యనూక్తిః. ౨. జ్ఞే చ కర్దమగృహే ద్విజదేవహూత్యాం
 స్త్రీభిస్సమం నవభిరాత్తగతిం స్వమాత్రే, ఊచే యమాత్తశమలం గుణసంగపంకం
 సాన్తిక విధూయ కపిలస్య గతిం ప్రపేదే. ౩. అత్రేరపత్యమభికాంక్షత ఆహ
 తుష్టో దత్తో మయాహ*మితి యస్యగవాన్ స దత్తః, యత్పాదపంకజపరాగపవి
 త్రదేహః యోగర్థిమాపురుభ యాయదు హేహయాద్యాః. ౪. తప్తంతపోవివిధలో
 కసి సృక్షయామే ఆనా సనాత్స్వతపసస్స చతుస్సనోఽభూత్, ప్రాక్కల్ప సంప్ల

త్కర్త చ జ్ఞేయం. ౧. కపిలావతాంమాహ—జ్ఞేయతి. కర్దమప్రజాపత్యేహే తద్భార్యాయాం దేవ
 హూత్యాం జ్ఞేనవభిః స్త్రీభిస్సహ స చ స్వమాత్రే ఆత్మగతిం బ్రహ్మవిద్యాం ఉక్తవాన్ యయా
 ఆత్మగత్యా సాఆత్మశశ్మలం మలినీకరణం గుణసంగరూపం పంకం అస్తిన్నేష జన్మని విధూయ కపిల
 స్యగతిం ముక్తిం ప్రాప్తవతీ. ౩. దత్తాత్రేయావతారమాహ—అత్రేతి. మయా అహమేవ తుభ్యం దత్త
 ఇతియత్. యత ఆహ—తతస్సనామ్నా దత్తో జాతః స్వభక్తేభ్యో యోగైశ్వర్యాద్యానందచరిత్రం
 దర్శయతి. యస్య పాదపంకజయోః పరాగః తేన పవిత్రాః దేహాః యేషాం తే ఉభయూమైహిక్తి
 మాముష్పిక్తిం చ. భుక్తిముక్తిరూపాం వా. ౪. కుమారావతారమాహ—తప్తమితి. మే మయా ఆదౌ
 యత్రపః తప్తం తస్మాత్స్వతపసః మత్తపసో హేతోః. స హః చతుస్సనో భూత్. సనత్కుమ
 రః సనకసనందనౌ. సనత్సుజాత ఇతి చత్వారః సనశబ్దానామ్నా యస్య సః కథంభూతాత్స్వత
 పసః సనాత్ అఖండితాత్ యద్వా స్వతపఃసనాత్ దానాత్సచుర్పణాదిత్యర్థః. షణ్ణదానే స చ

యేన కారణేనాపహరత్. తేన కారణేన స్వాయంభువేన మనునా. స్వయంభూపుత్రేణ మనునా
 స్వాయంభువనామ్నా హరిరిత్యనూక్తిః. నిఖిలలోకార్తహరణాద్దేహోః హరిరిత్యనూక్తిః హరిరితి
 నామ్నా నిర్దిష్టః. ౧. హే ద్విజ నారద కర్దమగృహే కర్దమాఖ్యస్య ప్రజాపతేః గృహే దేవహూ
 త్యాం కర్దమభార్యాయాం నవభిః స్త్రీభిస్సమం జ్ఞే ఉత్పన్నోభూత్ యః కర్దమనూనుః కపి
 లః ఆత్మగతిం బ్రహ్మతత్త్వగతింస్వమాత్రే దేవహూత్యై ఊచే ఉనాచ. యతో భగవదపదేశాత్
 సా దేవహూతిః గుణసంగపంకం గుణప్రధానేషు విషయేషు సంగ ఏవ పంకః ఆత్మశమలం స్వీయ
 పాపం అస్తిక విధూయ అస్తిక లోకే విహయ కపిలస్య స్వపుత్రస్య భగవతో గతిం ముక్తిం
 ప్రపేదే ప్రాప. ౩. దత్తాత్రేయావతారమాహ—అపత్యమభికాంక్షతః పుత్రం ప్రార్థయతః అత్రేః
 అత్రినామకస్య బ్రహ్మనూనోః ప్రజాపతేస్తపసా తుష్టస్య మయా అహమేవ తుభ్యం పుత్రత్వేన
 దత్త ఇతి యద్యస్తాద్భగవానాహ—అతస్సదత్తనామకోభూత్ యత్పాదపంకజపరాగపవిత్రదేహః
 యస్య భగవతో దత్తస్య పాదపంకజపరాగేణ పవిత్రీకృతదేహస్సంతః యదుహేహయాద్యాః
 యదుర్యయాతినూనుః యాదవశంకప్రసర్తకః హైహయః కార్తవీర్యార్జునః తదాద్యాః తత్ప్రభృత
 యః ఉభయాం యోగర్థిమాపుః ఉభయవిధామైహిక్తిమాముష్పిక్తిం చ యోగర్థం యోగఫలం విహిక్తి
 యోగర్థః పశుపుత్రధనధాన్యాని సంపత్తిః ఆముష్పిక్తి యోగర్థరణిమాద్యప్తైశ్వర్యప్రాప్తిః స్వర్గబ్రహ్మ
 సదనాదిప్రాప్తిరోక్షప్రాప్తిశ్చ తాముభయవిధాం యోగర్థిమాపురితి స దత్త ఇతి పూర్వేణాన్వయః. ౪.
 తవ్యైవ దత్తాత్రేయస్య యోగికం నామాంతరమాహ—మే మయా వివిధలోకసిస్సృక్షయా నిఖిల

నవినప్రమహాత్మ తత్త్వం సమ్యక్జగద మునయో యదచక్షతాత్మకా*. ౧. ధర్మస్య
 దక్షదుహితర్యజనిష్టమూర్త్యాం నారాయణో నర ఇతి స్వతపః ప్రభావః, దృష్ట్యా
 త్తనో భగవతో నియమావలోపం దేవ్యస్త్యసంగపృతనాఘటితుం నశేకుః. ౬.
 కామం దహంతి కృతినో న నురోషదృష్ట్యా రోషో దహంతి మపి తేన దహంత్యస

పూర్వకల్పస్య సంప్లవే ప్రళయావిఘ్నం ఉత్పన్నసంప్రదాయమాత్మ తత్త్వం ఇహ అస్తి కా కర్తృసమ్యక్
 జగదఉక్తవాక్ సమ్యక్త్వం దర్శయతి—యత్ గదితమాత్ర మేవ మునయః ఆత్మని మనసి అచక్షత
 సాక్షాదపశ్యత్ ఆత్మన్నిత్యత్ర సప్తమిలోప ఆర్షః. ౧. నారాయణావతారమాహ—ధర్మస్యేతి. ధర్మ
 స్య పత్న్యాం దక్షస్య దుహితరి మూర్తిసంజ్ఞాయాం నారాయణో నర ఇతి మూర్తిద్వయేన జాతః క
 ణః భూతః? స్వాసాధారణస్తపః ప్రభావో యస్య తదేవాహ—అనంగస్య పృతనాదేవ్యః అపసృ
 భగవతస్సకాశాత్ ఆత్మనః స్వప్రతిరూపాః ఊర్వశ్యాద్యాః (స్త్రియో దృష్ట్యా తస్య నియమావలో
 పం వ్రతభంగం ఘటితుం సాధయితుం న శేకుః. యద్వాఆత్మనః స్వస్య యఃనియమః తపోనాశనయా
 పః తస్య లోపం తత్ర దృష్ట్యా భంగంఘటయితుం న తత్ర శేకురిత్యర్థః. ఏతచ్ఛాఖ్యానం. ఏకాదశ
 వక్ష్యతి. ౬. యత్ర కామవిజయిక్రోధోపి భిభేతి తత్ర కామోన ప్రభవతీతి కింపక్తవ్యమిత్యహ—
 కామమితి. కృతినః రుద్రప్రముఖాః రోషయిక్తయా దృష్ట్యా కామం దహంతి రోషం త్వత్తానం
 దహంత మపి తేన దహంతి క్రోధేనాభిభూయంత ఇత్యర్థః. నను అహో సోయం రోషః యదంతరం

లోకసృష్టిచ్ఛయా తపస్తప్తం ఆదౌ సృష్ట్యాదికాలే స్వతపః ఫలస్య ధర్మార్థకామమోక్షరూపస్య
 చతుర్విధస్య పరాత్ దానాత్ పణుదాన ఇతి ధాతుః. స్వాధికాచ్యుత్యయాంతః స ఆత్రేయః
 చతుఃసోభూత్ చతురః పురుషార్థాన్ సనోతి దదాతీతి చతుస్సనామకోభూత్. కిం చ ప్రాక్
 ల్పసంప్లవవిఘ్నం ఆత్మతత్త్వం సమ్యక్జగద ప్రాక్ కల్పప్రలయే వినష్టం ఆత్మతత్త్వం ఆత్మనస్తత్త్వం
 జీవపరమాత్మ తత్త్వం సమ్యక్జగద యస్తాన్తనయః ఆత్మన్నచక్షత ఆత్మని పరమాత్మని సర్వం జగత్
 తస్మాత్త్వోపదేశాదచక్షతి సాక్షాత్కృతవంతో బభూవుః. ౧. నారాయణావతారమాహ.—
 స్వతపః ప్రభావః మదీయతపస ఉత్పత్తిస్థానం నారాయణో నర ఇతి చ నామవాక్ భగవాన్
 ధర్మస్య పురుషస్యధర్మాధిష్ఠానదేవస్యభార్యాయాంమూర్త్యాంమూర్తినామధేయయాం దక్షదుహితరిద
 క్షప్రజాపతేః పుత్రికాయామజనిష్ట ఉత్పన్నోభూత్ తస్య నారాయణస్య ప్రభావమాహ—
 దృష్టేతి. అనంగ పృతనాః. ఆత్యంతవిరక్తం నారాయణంవంచయితుం సమాగతా మన్తధపుత
 నాయుక్తాఃదేవ రంభామేనకా ప్రభుతయః ఆత్మన స్సర్వాంతరాత్మనో భగవతో నియమావలోపం
 దృష్ట్యా ఆస్తాభిరస్య తపసో విఘ్నాభివిష్యతీతి విచార్య నియమావలోపం ఘటయితుంనశేకుః నను
 ర్థాబభూవుః. ౬. ననునారదకృతః సమర్థానిగోషదృష్ట్యా కామం దహంతి కామఃఆత్మజాననిగోధీతి
 తస్మిన్ కామే రోషదృష్ట్యా రోషపూర్వకజేతవ్యతా నిశ్చయేన కామందహంతికామంవినాశయంతి.
 అసహ్యః. సోధుమశక్యం దహంతమాత్మవినాశకారణంగోషభూతక్రోధమపి తేన రోషేజైవదహంతి
 రోషపరపర్యాయస్య క్రోధస్యాపి. శ్లో. 'త్రివిధం నరకస్యేహద్వారం నాశనమాత్మనః, కామః క్రోధ
 స్తథాలాభస్తస్థాదేవత్త్రియంక్యజేది'తిత్యాజ్యకోటిప్రవిష్టతయా క్రోధవిషయకక్రోధాభావేతజ్జయ
 సంభవాత్ రోషజయార్థం రోషేపి సంపాద్యతేనరోషేణ రోషం జయంతి సోయం కామ

హ్యమ్, సోఽయం యదంతరములం ప్రవిశన్ బిభేతి కామః కథం ను పునరస్య మన
శ్చయేత. ౭. విద్ధస్యపత్న్యదితపత్రిభి రంతి రాజ్ఞో బాలోఽపి సన్నపగత స్తపనే వనా
ని, తస్మాదాద్ధృవగతిం గృణతే ప్రసన్నో దివ్యాస్తువంతి మునయో యదాపర్యధ
స్తాత్. ౮. యద్వేనముత్పథగతం ద్విజవాక్యవజ్ర విప్లుప్తపారుషభగం నిరయే పతం

యస్తథ్యం ప్ర విశన్ అలం భిభేతి. యద్వా—యస్య అంతః మనః కథంభూతం? అమలం నిర్మలం
ప్ర విశన్నితి. ౭. చరిత్రేణైవకమప్యవతారం సూచయతి—విదగతి, మాతుస్సపత్న్యాః సురుచేః
ఉదితాని ఉక్తాని. వాక్యాన్యేవ పత్రిణః బాణాః. త్రైవిధోద్భవః. రాజ్ఞః ఉత్తానపాదస్య.
అంతి సమీపే తపనే తపశ్చరతుం ధ్రువగతిం ధృవపదం యత్ యాం ఉపరి స్థితం అధస్తాత్
స్థితాః దివి భవాదివాస్యస్తర్మయః స్తువంతి. యద్వా—ఉపరి భృగ్వాదయః అధస్తాచ్చ స్తర్మ
యగతి. ౮. పుథ్యవతారమాహ.—యదితి. యత్ యదాముషిభిః అర్థితః. తదావేనం త్రాత్వా
అస్వర్గంతత్పుత్ర ఇతి పదంనామలేభే. “శ్లో. పున్నామ్నా నర కాద్యస్తా త్పితరం త్రాయతే సుతః,
తస్మాత్పుత్ర ఇతి ప్రోక్తః స్వయమేవ స్వయంభు” వేతిహి పుత్ర పదవ్యుత్పత్తిః. కథం భూతం ద్విజానాం
శాపవాక్యమేవ వజ్రంలేన విప్లుప్తం దగ్ధం పారుషం భగః విశ్వర్యం చ యస్య తం, చరిత్రాంతర

స్యాపి నివాకతయా తతోఽధికో గోషః యదంతరం యస్య భగవతోంతరం మనో నివిశన్ సన్
అలం బిభేతి. తస్య జగత్ప్రధత్వాత్ తస్మాన్ నివేష్టుం భిభేతి. ఏవం కామాపేక్షయా వ్యాపకస్యక్రో
ధస్యాపి తదంతర ప్ర వేశాసామర్థ్యే సతి తదపేక్షయా వ్యాప్యః కామః పునరస్య భగవతో నారా
యణస్య మనః కథం సంశ్రయేత? నకథంచి దపి సంశ్రయత ఇతి భావః. యద్వా—లేకృతినోఽపి
అసహ్యం దహంతం గోషం నదహంతివంచయితుమాగతాః అప్సరసోఽపి శప్త్యా కామం జయంతి గో
షం తు జనయంతి గోషస్య కామాపేక్షయాపి దుర్జయత్వాత్ సరోషోఽపియదంతరం ప్రవిశన్
బిభేతీత్యన్వయః. స్వస్యచిత్తవికారసంపాదనార్థంసమాగతాన్ సమస్తధమందమారుతాంసరః ప్రభృ
తీసామగ్రీ సహితాన్ వసంతాదీన్ దృష్ట్వా కామావిష్టోఽపి న బభూవ స్వాత్మానం వంచయితుం సమా
గతా ఇతి క్రోధమపి న చకారేత్యర్థః. ౭. ధ్రువతారమాహ—రాజ్ఞోంతి స్వపితురుత్తానపాదస్య
రాజ్ఞః అంతి సమీపే. సపత్న్యదితపత్రిభిః స్వమాతుస్సుమతే స్సపత్న్యాః సురుచినామధేయా
యాః ఉదితపత్రిభిః వాక్యబాణైః విద్ధస్తాడితః రాజపుత్రో బాలోఽపి పంచవర్షోఽపి తపనే వనాస్య
పగతః తపోనుష్ఠానాయ అరణ్యాస్యపగతః తస్మై గృణతే స్తువతే ఔత్తానపాదయే ధ్రువాయ ప్రప
న్నోభగవాన్ ధ్రువగతిమవాత్ ధ్రువస్థానందం ఉపరి విద్యమానం యత్ స్థానం దివ్యా మునయ
స్సనకాదయః యస్యాధస్తాద్విద్యమానాస్సంతః స్తువంతి సర్వోత్కృష్టస్థానత్వేన స్తువంతి. ౮. పు
థోరవతారమాహ—యదితి. ఉత్పథగతం దుర్గార్ ప్రవిప్లం అతవివద్విజవాక్య వజ్ర విప్లుప్తపారుష
భగంద్విజానాం బ్రాహ్మణానాం వాక్యవజ్రం శాపవాక్యమేవ వజ్రం వజ్రాయుధం లేన
విప్లుప్తపారుషభగం పారుషం పరాక్రమః భగః శ్రీః తదుభయమపి విప్లుప్తం దగ్ధం యస్య తం అత
ఏవ నిరయే పతంతం నరకే పతంతం వేనం దృష్ట్వా తత్పృథ్విః మునిభిః స్థాథితో భగవాన్ జగతి
యద్యస్తాత్కారణాత్ పుత్రపదం లేభే. పున్నామ్నానరకాత్త్రాయత ఇతి పుత్ర ఇతి స్వపితుర్నర
కలాకాత్ త్రాతత్వేన పుత్రపదం లేభే స పృథుర్నామ భగవదవతారిః వసుధాభూమిత్వేన పృథు

తమ్, త్రాత్వార్థితో జగతి పుత్రపదం చ లేభే దుగ్ధా వసూని వసుధా సకలాని యే
న. ౯. నాభేరసావృషభ ఆస సుదేవిసూనుర్యోవై చచార సమదృష్టజయోగచ
ర్యామ్, యత్పారహంస్యమృషయః. పదమామనంతి స్వస్థః ప్రశాంతకరణః పరిము
క్తసంగః. ౧౦. సత్రే మమాస భగవాన్ హయ శీర్ష ఏష సాక్షాత్ప్రయజ్ఞపురుష
స్తపనీయవర్ణః, ఛందోమయో మఖమయోఽఖిలదేవతాత్తా వాచో బభూవురుశశ్చ
శ్వసతోఽస్య నస్తః. ౧౧. మత్స్యోయుగాంతసమయే మనునోపలబ్ధః ఖోణీమ
యో నిఖిలజీవనికాయకేతః, విస్రంశితానురుభయే సలిలే ముఖాన్ ఆదాయ

మాహ—యేన వా జగతి జగదవనాయ వసూని అన్నాదిద్రవ్యాణి వసుధా దుగ్ధా. ౯. ఋషభావ
తారమాహ. — నాభేరితి. ఆసా శ్రీ హః నాభేరాగ్నిధ్రపుత్రాత్సుదేవ్యాస్సూనురాస. నాభే
ర్భార్యాయాః మేరుగేవ్యా ఏవ సుదేవీత్యపి సంజ్ఞా. జడవద్యోగేన నిత్యసమాధినా చర్యాం.
యత్ యాం. తత్ర హేతుస్సమదృక్ తత్రాపి హేతుః స్వస్థః స్వస్య రూపే స్థితః. యతః ప్రశాం
తేంద్రియః తత్కుతః పరితో ముక్తసంగః. ౧౦. శ్రీహయగ్రీవావతారమాహ—అథో ఇత్యర్థాంత
రే. స ఏవ సాక్షాద్భగవాన్ మమ బ్రహ్మణస్సత్రే యజ్ఞే హయశీర్ష ఆస. తపనీయం సువర్ణం తద్వ
ద్వర్ణో యస్య సః ఛందోమయః వేదమయః తద్విధేయాదే మఖాః తన్తయః. అమృతమయ ఇతి వాపా
రః. మఖైర్యజనీయాః యా అఖిలదేవతాః తదాత్తా చ అస్య శ్వసతః. శ్వాసం ముంచతః నస్తః నా
సాపుటాల్ ఉశతీః ఉశత్యః అత్తర్షత్వాత్ప్రధమాగ్నే ద్వితీయా. కనునీయాః వేదలక్షణా వాచో బ
భూవుః. ౧౧. మత్స్యవతారమాహ—మత్స్య ఇతి. మత్స్యోభావినా వైవస్వతేన మనునా దృష్టః
ఖోణీమయః పృథ్వీప్రధానః. తదాశ్రయ ఇత్యర్థః. అత ఏవ నిఖిలజీవనికాయానాం ఆశ్రయః మే
ముఖాల్ విస్రంశితాన్ స్థలితాన్ వేదస్యమార్గాన్ భేదాన్ భగవానాదాయ తత్ర యుగాంత

నా సకలాని వసూని ధనధాన్యాదీని దుగ్ధా ధనధాన్యరూపం క్షీరం గోరూపధారిణీ సతీ దుగ్ధా. సపు
ధ్లోవతాః. ౯. నాభేరితి. ఆసా భగవాన్. నాభేః నాభినామ కాగ్నిధ్రపుత్రాల్ ప్రియవ్రతపాత్ర
ల్ రాజరేః. సుదేవీసూనుః నాభిభార్యాయాః సుదేవీనామథేయూసూనుః సుతః ఆసా వృష
భ ఆనీత్. ఋషభనామకో బభూవ. సమదృక్ సర్వత్ర సమదర్శనః. స్వస్థబుద్ధిః చాంచల్యహితః
పరిముక్తసంగః త్యక్తసంగః త్యక్తవిషయసంగః ప్రశాంతకరణః ప్రశాంతసర్వేంద్రియః యో వై
ఋషభనామకో యోగీ జడయోగచర్యాం జడవద్యో చర్యాం అవధూతచర్యాం చచార ఋషయో
యత్పారహంస్యం పదం ముక్తే స్థానమామనంతి. ౧౦. సాక్షాద్వజ్రపురుషః యజ్ఞశరీరకః పురుషః
తపనీయవర్ణః హేమమయః ఛందోమయో వేదమయః. అమృతమయః అమృతవదత్యంతభోగ్యస్వరూ
పః. అఖిలదేవతాత్తా అఖిలదేవతాంతర్యామితయా తత్స్వరూపః ఆద్యః ప్రపంచస్యానికారణీభూతః
హయశీర్షః భగవాన్ హయగ్రీవో భగవాన్ మమ సత్రే సత్రయాగే ఆస ఉత్పన్నః శ్వసతో
అస్యనస్తః నాసికాయా ఉశతీర్వాచో బభూవుః ప్రకాశమానాః వేదవాచో బభూవుః. ౧౧. య
గాంతసమయే యుగప్రళయే. మనునా వైవస్వతమనునా ఉపలబ్ధో దృష్టః ఖోణీమయః భూశరీరకః
అఖిలజీవనికాయకేతః నిఖిలప్రాణినామప్యవా సస్థానరూపః మత్స్యః మత్స్యరూపీ భగవాన్ ఉరుభయే
మహాభయాస్పదే ప్రలయాద్ధిసలిలే మే ముఖాల్ విస్రంశితాన్ వేదమార్గానాదాయ తత్ర ప్రలయాద్ధి

తత్ర విజహర మా వేదమార్గాత్. ౧౨. క్షీరోదధావమరదానవయూధపానాము
స్తథ్నతామమృతలబ్ధయ ఆనిదేవః, పృష్ఠేన కచ్చపవపుర్విదధార గోత్రం నిద్రాక్ష
ణోఽద్రిపరివర్తకషాణకంఢూః. ౧౩. త్రైవిష్టపోరుభయహాసనృసింహరూపం కృ
త్వాభ్రమస్ఫుటదంష్ట్రకరాలవక్త్రమ్, దైత్యేంద్రమాశు గదయాభిపతంతమా
రాదూరౌ నిపాత్య విదదార నఖైస్సురంతమ్. ౧౪. అంతస్సరస్యగుబలేన పదే
గృహీతో గ్రాహేణ యూధపతిరంబుజహస్త ఆర్తిః, ఆహేదమాదిపురుషాఖిలలోక
నాథ తీర్థశ్రవః శ్రవణ మంగళనామధేయ. ౧౫. శ్రుత్వా హరిస్తు శరణార్థినమ్

లిలేవిజహర హేతిహస్త. ౧౨. కూర్తావతారమాహ—క్షీరోదధావతి. క్షీరోదధావకచ్చపవపుషాగోత్రం
మథనార్థం మందరగిరి పృష్ఠేన ధృతవాత్. కదా అమృతలబ్ధయే క్షీరాబ్ధి మధ్నతాం సతానిద్రాయాః
క్షణః ఆవహాః ఉత్సవో వా యస్య సః ఆద్యే పరివర్తత. పృథ్విమః కషాణం కన్నణం ఘ్నణం వా య
స్యాంసాకంఢూర్యస్య సః. యద్వా ఆద్యే పరివర్తనీవ కషః. కన్నణం లేన అనితి అపయాతీతి కషాణా
కంఢూర్యస్య. ౧౩. నృసింహావతారమాహ—త్రైవిష్టపేతి. త్రైవిష్టపాః దేవాః తేషాం ఉనుభయం.
హంతీతి తిథా. సభగవాత్. ఆధవా త్రైవిష్టపాః దైత్యాః హిరణ్యకశిపోః రాజ్యకాలే తేషాం ఉ
రుభయజనకోహాసో యస్తిత్ తత్ త్రైవిష్టపోరుభయహాసం తత్ నృసింహరూపం కృత్వా కథంభూ
తంరూపం? భ్రమంత్యోభ్రుకుట్యోదంష్ట్రాశ్చయస్తిత్ తత్కరాళం వక్త్రం యస్తిత్ తత్ దైత్యేంద్రం
స్సురంతం ఆరాత్సమీపవివగదయాఉపలక్షితం అభిపతంతం నఖైర్విదదార. ౧౪. హరిసంజ్ఞ కావతారమా
హ—యగ శేన. అంతరిణి. గజయూధస్య పతేః తీర్థరూపం శ్రవో యస్య. తీర్థశ్రవాః శ్రవణేనైవ
మంగళంనామధేయం యస్య. ౧౫. శ్రు త్వేతి. తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా శరణార్థినం తం హస్తే శుం

జలే విజహర విహారం కృతవాత్. ౧౨. కూర్తావతారమాహ—క్షీరోదధాక్షీరసాగరే అమృతలబ్ధయే
అమృత లాభాయ అమరదానవయూధపానాం ఉన్నతాం సతాం తేషు మథనం కుర్వస్సుసత్సు
కచ్చపతనుః కూర్త శరీరః నిద్రాక్షణానిద్రాపూర్వాత్సవశాలీ అద్రిపరివర్తకషాణకంఢూః అద్రిపరివర్తన
స్వీయపృష్ఠే అనేక సహస్రయోజనప్రమాణస్య మందరాద్యే పరివర్తనేన పరితో భ్రమణేన కషాణకం
ఢూః కషణశాలికంఢూతిః కంఢూతికషణప్రాయాద్రిపరివర్తధారీత్యర్థః. ఆనిదేవః నిఖిలజగదాదికారణీ
భూతః పరమాత్మా నారాయణః పృష్ఠేన పృష్ఠభాగేన గోత్రం మందరాద్రిం విదధార ధృతవాత్.
౧౩. త్రైవిష్టపోరుభయహారి నృసింహరూపం కృత్వా త్రైవిష్టపాః త్రివిష్టపవాసి నో దేవాః తేషాము
రుభయం హిరణ్యకశిపుప్రయుక్తం మహద్భయంతిధ్వరతీతి భయహారి నృసింహరూపం కృత్వా తద్రూ
పం విశేషయతి—భ్రమణితి. భ్రమద్భ్రుకుట్యోచలద్భ్రుకాటిల్యవత్ తాదృశం దంష్ట్రకరాలవక్త్రం
దంష్ట్రాభిరతీభీషణం ముఖం యస్య తత్ తాదృశం నృసింహరూపం కృత్వా గదయాభిపతంతం తద్గ
దాం కృత్వా నృసింహానాహతం దైత్యేంద్రం హిరణ్యకశిపుం ఆశు ఆరాదూరౌ నిపాత్య
పాతయిత్వా నఖైర్విదదార బిభేద. ౧౪. అంతస్సరసి సరసాంతః ప్రదేశే ఉరుబలేన అధికబలేన
గ్రాహేణ నక్రేణ పదేన గృహీతః అతపినార్తుః వీడితి యూధపతిర్గజయూధస్య పతిః గజేంద్రః
అంబుజహస్తస్సత్ అదిపురుషనిఖిలలోకనాథతీర్థశ్రవః పవిత్రక్రేతే. శ్రవణమంగళనామధేయశ్ర
వణానాం శ్రోత్రాణాం మంగళకరనామధేయభగవన్నారాయణ మాం పాహిత్యాహ— ౧౫. అప్ర

ప్రమేయశ్చక్రాయుధః పతగరాజభుజాధిరూఢః, చక్రేణ నక్రవదనం వినిపాట్య
తస్మాద్ధస్తే ప్రగృహ్య భగవాన్ కృపయోజ్జహర. ౧౧. జ్యాయాన్ గుణైరవరజ్ఞా
వ్యదితేస్సుతానాం లోకాన్ విచక్రమ ఇమాన్యదధాధియజ్ఞః, త్వాం వామనేన
జగృహే త్రిపదచ్ఛలేన యాచ్ఛా మృతే పథి చరన్ ప్రభుభిర్నచాల్యః. ౧౨. నాథో
బలేయమురుక్రమవాదశౌచమాపశ్శిఖా ధృతవతోవిభుధాధిపత్యమ్, యో వై
దాయం ప్రగృహ్య కిం కృత్వా? నక్రస్య తస్య గ్రహస్య వదనం వినిపాట్య విదార్య తస్మాత్ పదనాత్.
౧౩. వామనావతారమాహ—జ్యాయానితి. అదితేస్సుతానాం ద్వాదశాదిత్యానాం మధ్యే. అధియజ్ఞః
యజ్ఞాధిపతాశ్రీః ష్టః. అవరజః కనీయానపి గుణైర్జ్యాయాన్ శ్రేష్ఠః. గుణానేవాహ—యత్ యతః
ఇమాన్ లోకాన్ విచక్ర మేపాదన్యాస్యైక్రాంతవాన్. అథప్రతిశ్రుతానంతరమేవ. తత్త్రహేతుః—
బలేత్త్వాం వామనేన రూపేణ జగృహే. నన్విశ్వరః స్వయంకిమితి దుర్బలవత్తథాచక్రే? తత్రాహ—
యాచ్ఛాం వినా ధర్మమార్గేణ ప్రవర్తమానః ప్రభుభిర్నచాల్యః ఐశ్వర్యాన్న ప్రభంశనీయ ఇతి.
౧౨. నను తస్మియాచ్ఛయాపి చాలనమనుచితమేవేత్యాశంక్య తతోఽధికం స్వసాలోక్యాదిదాస్యా
మిత్యాశయేనాహృతవానిత్యాహ—నేతి. యద్విబుధాధిపత్యం ఇదానీం బలాత్ప్రొప్తం ఆగ్రేడియ
మానం చఅయం బలేః పురుషార్థో న భవతి. కుత ఇత్యత్ర ఆహ—ఆపః ఆ అప ఇతి పదచ్ఛేదః. ఉరుగా
యస్య పాదశౌచప్రాప్తక్షాశనరూపాఅపః. ఆ సర్వతోధృతః స్వశిఖాయాం మూర్ధ్నిత్యైర్గః. కించశు
క్రేణవారితశ్చఽస్తోఽపి. అంహేనారదప్రతిశ్రుతం వినా అన్యత్. సచిక్లిర్నత్ కర్తుం నైచ్ఛత్ అత్రాడాగ
మేయః సర్వైరపి తత్తత్త్వే ప్రమాతుమశక్యః చక్రాయుధః చక్రాయుధధారీ పతగరాజభుజాధిరూ
ఢః భగవాన్ హరిః శ్రుత్వా పాహీతి వచనం శ్రుత్వాకర్ణ్య అపనార్థినం శరణం ప్రార్థయమానం
తం గజేంద్రం చక్రేణ నక్రవదనం వినిపాట్య సుదృఢేన గ్రహముఖం విదార్యహస్తే ప్రగృహ్య
శుండాతుండే ప్రగృహ్య కృపయా యస్తాత్సరస ఉజ్జహర. ఉద్భృతవాన్. ౧౩. త్రివిక్రమావ
తారమాహ—భగవానుపేంద్రః అదితేస్సుతానాం దేవానాం మధ్యే అవరజోఽపి పయసా కనీయానపి
గుణైర్జ్యాయానధికః. అధిక్యమేవాహ—లోకానితి. అధియజ్ఞో విష్ణుః అథేమాన్ లోకాన్యద్యస్తాద్వి
చక్రమే తస్మాద్విచక్రమే త్రిన్ లోకాన్ విచక్రమే తస్మాత్ జ్యాయానపి త్వాం భువం వామనేనరూ
పేణ త్రిపదచ్ఛలేన పదత్రయయాచ్ఛావ్యాజేన జగృహే గృహీతవాన్. నను యాచ్ఛయా కిమితి భూమి
గ్రాహ్యః? ప్రభుణాభగవతాబలాదేవ గృహీతుం శక్యత్వాదిత్యత్ర ఆహ—యాచ్ఛామితి. ప్రభుభిస్సమ
ర్థైరపి యాచ్ఛామృతే యాచ్ఛాం వినా పథి చక్ర సన్తారే చరన్ పురుషః న చాల్యః చాలయితుం న
శక్యః. ౧౨. ఉరుక్రమస్య భగవతః పాదశౌచం ఆపః పాదప్రక్షాళనోదకం ఆప ఇతి ద్వితీయాశ్శే
ర్న త్యాత్ప్రీధమా. తాఅపశ్శిఖాధృతవతః భగవతః స్వయమేవ పాదౌ ప్రక్షాళ్య ఆపః శిరసా ధృతప
తః విబుధాధిపత్యమింద్రాధికారో భవిష్యతీతి బలేరయం నార్థః. భగవద్భక్తాగ్రగణ్యస్య బలేః అయమి
ంద్రాధికారో నార్థః న పురుషార్థః. తస్య సత్యసంధతామాహ—యఇతి. యోవై బలిః ప్రతిశ్రుతం పద
త్రయందాస్యామితి ప్రతిజ్ఞాతిమృతే సచిక్లిర్నత్ ఆర్షత్వాత్ క్లిబత్వం. సత్యే త్వేన కర్తుమిచ్ఛత్
హరయే పదత్రయం యాచిత్వా భూప్రభృతిసత్య లోకపర్యంతాన్ లోకానేకేన పాదేనాక్రమ్య
అపరేణ పాదేన పాతాళపర్యంతాన్ సర్వానపి లోకానాక్రమ్య త్యతీయం పదం దేహీతి నాగ

ప్రతిశ్రుతమృతేన*చిక్కిర్నదన్యదాత్తానమంగ శిరసాప్యరయేభిమేనే. ౧౮. తుభ్యం
చ నారద భృశం భగవాన్ వివృద్ధభావేన సాధు పరితృప్త ఉవాచ యోగమ్,
జ్ఞానం చ భాగవతమాత్మ సుత త్వదీపం యద్వాసుదేవశరణావిమరంజనైవ. ౧౯.
చక్రం చదిత్వవహితం దశసు స్వతేజోమన్వంతరేషు మనువంశధరో బిభర్తి, దుష్టే
షు రాజసు దమం వ్యదధాత్స్వకీర్తిం సత్యే త్రిపుష్టఉశతీ ప్రథయంశ్చరిత్రైః.
౨౦. ధన్వంతరిశ్చ భగవాంత్స్వయ మేన కీర్తిర్నామ్నా నృణాం పురురుజాం రుజ
ఆశు హంతి, యజ్ఞే చ భాగమమృతామురవావనుంధ ఆహుష్య వేదమనుశాస్త్ర్య

మాభావఆర్షః] యస్తృతీయపాదపూరణాగ్రం ఆరయే ఆత్మానం దేహమభిమేనే అంగీకృతవాన్ ఏవం
సదేహం త్రైలోక్యం శ్రద్ధయా దత్తవతో విబుధాధిపత్యమగ్ధోన భవతీత్యర్థః. ౧౮. హంసావతార
మాహ—తుభ్యమితి. భృశంవివృద్ధేన భావేన అమృతక్రియాభక్త్యై పరితృప్తస్సృక్ సాధు యథాతథా
ఉవాచ. జ్ఞానం చేతి జ్ఞానసాధనం. కిం తస్మాగవశం నామ కథంభూతం తత్త్వమేవ సుత త్వం
తద్దీపం ఆత్మతత్త్వదీపం వివృద్ధభావేనేతి విశేషేణస్యఫలమాహ—యదితి. యస్తాత్. ౧౯. తత్త్వన్వం
తరావతారమాహ—చక్రమితి. స్వతేజః నిజప్రభావ మేవ చక్రం సుదర్శనం బిభర్తి చక్రవదప్రతి
హతం ప్రభావం బిభర్తిత్యర్థః. తదేవాహ—మనువంశపాలకస్సృక్త్రయాణాం లోకానాం పృష్ఠే
ఉపరిస్థితే సత్యేసత్యలోకేఽపి. కమనీయాం స్వకీర్తిం విస్తారయన్ రాజసుదంఃవిధత్తే. ౨౦.
ధన్వంతర్యవతారమాహ—ధన్వంతరితి. లోకే అవతీర్య ధన్వంతరిస్సృక్. పురురుజాం మహారోగిణాం
స్వనామ్నైవ రుజః రోగాన్ హంతి స్వయమేవ కీర్తిరితి కీర్త్యతిశయోక్తిః. అమృతం మరణశూ

పాతైర్బద్ధా నిర్బంధంక్రూరవతే విష్ణునే తృతీయపదదానప్రతిజ్ఞామపి సత్యాం కర్తుమిచ్ఛుః స్వశరీరవ్య
తిరేకేణ అంగుళమాత్రస్యాపి తృతీయపదాయ ప్రదేయస్యాభావాత్ అగ్రత్పదం తృతీయపదంఆత్మానం
స్వశరీర మేవ శిరసా అభిమేనే మదీయమిదం శరీర మేవ తవ తృతీయపదస్థానమితి స్వశరీరం సమ
ర్పితుమభిమేనే. తాదృశస్యోదాగ్రగణ్యస్య పరమభక్తస్య దాస్యమానమింద్రాధిపత్యం న సదృ
శమిత్యర్థః. ౧౮. తస్యైవ త్రివిక్రమరూపిణో వామసస్య ఉపేంద్రస్య వైభవమాహ—హేనారద
త్వయా సాధు పరిపృష్టాభగవాన్ భృశం విపృచ్ఛాభావేన భక్తాగ్రణ్యే త్వయి ప్రేమాతిశయేన
తుభ్యం చ యోగం యోగశాస్త్రమువాచ. ఆత్మసుతత్త్వదీపం ఆత్మతత్త్వస్య విశేషేణప్రకాశకం
భాగవతజ్ఞానం చ భాగవతశాస్త్రప్రతిపాద్యం జ్ఞానం చ ఉవాచ జ్ఞానప్రధానం భాగవతశాస్త్ర
మప్యవాచేత్యర్థః. యద్భాగవతం జ్ఞానం వాసుదేవశరణాః వాసుదేవో రక్షక ఇతి మన్యమానాః
అంజనైవ శీఘ్రమేవ విదుః తజ్జ్ఞానమపి తుభ్యమువాచేత్యర్థః. ౧౯. మనోరవతారమాహ—మను
వంశధరః మనువంశప్రతిస్థాపకమనురూపధరః భగవాన్ దశసు దిక్షు అవహితం నిహితంస్వతేజః
స్వీయతేజోరూపం చక్రమాజ్ఞానక్రం మన్వంతరేషు బిభర్తి చ స్వీయైశ్చరిత్రయశతీం ప్రకాశమానాం
స్వకీర్తిం త్రిపుష్టత్రయాణాం లోకానాం పృష్టభూతే సత్యలోకే ప్రథయన్ ప్రఖ్యాపయన్
దుష్టేషు రాజసు దమనిగ్రహం వ్యదధాత్ చకార. ౨౦. నామ్నా స్వయమపి కీర్తిః కీర్తిరితి నా
మవాన్ అతిశయితకీర్తిత్వా త్వయిం చ కీర్తిః ధన్వంతరిర్భగవాన్ పురురుజాం బహువిధరోగాణాం

వతీర్య లోకే. ౨౦. క్షత్త్రం క్షయాయ విధినోపభృతం మహాత్మా బ్రహ్మదు గుజ్జు
తపథం నరకాత్తలిపు, ఉద్ధంత్యనావవనికంటకముగ్ర వీర్యస్త్రిస్సప్తకృత్వఉరుధార
పరశ్వధేన. ౨౧. అస్తత్ప్రసాదసుముఖః కలయా కలేశ ఇత్వాకువంశఅవతీర్య
గురోర్నిదేశే, తిష్ఠన్ వనం నదయితానుజ ఆవివేశ యస్త్రిన్ విరుధ్య దశకంధర
ఆర్తిమార్చితే. ౨౩. యస్తాఅదామదధిరూఢభయీంగవేపో మార్గం సపద్యరి
పురం హరవద్దిధక్షోః, దూరే సుహృన్సద్ధితరోపసుశోణద్రప్త్యా తాతప్యమానను

స్యం ఆయుర్యస్తాత్మః ఆవాఆసన్నం పూర్వం దైత్యైః ప్రతీక్షిద్ధం యజ్ఞే భాగం చ ఆవరుంధే ఆల
భిత. అపావరుద్ధ మితి పాతే ఆయమేవాధ్యః. ఆయుర్విషయం వేదం చానుశాస్తి ప్రవర్తయతి.
౨౦. పరశురామావతారమాహ—క్షత్త్ర మితి. జగతః క్షయాయ విధినా దైవేన ఉపభృతం సం
వర్ధితం. మృత్యువే సమర్పితమితి నా. బ్రహ్మణోభ్యోదుహ్యతీతి తథా ఆతః ఉజ్జితః పంథాః వేదమగ్నో
యేన సః ఆతపివ నరకార్తిం లిప్సతీతి తథా ఏవంభూతం అవశేః కంటకతుల్యం క్షత్త్రం ఆసౌ
మహాత్మా హరిః ఉద్ధంతి ఉత్పాటయతి. దీర్ఘతీక్షణధారణ పరిశునా. ౨౧. రామావతార
మాహ—త్రిభిః. అస్తదితి. అస్తాకం బ్రహ్మదీనాం ప్రసాదేన సుముఖః కలయా భరతాదిరూపయా
సహ. కలా మాయా తస్యాః గురోః దశరథస్య ఆజ్ఞాయాం తిష్ఠన్ సీతాలక్షణాభ్యాం సహితో
వనమా వివేశయస్త్రిన్ విరోధం కృత్వా రావణో నాశం ప్రాప్తః. ౨౩. యస్తాఇతి. యస్తే శ్రీరా
మాయ ఉదధిః మార్గమదాత్ దదౌ సపది శీఘ్రం హరో యథా త్రిపురం దిధక్షు సదవ్యత్. అరిపురం
లంకాది ధక్షోః దగ్ధమిచ్ఛోః. పక్షి చతుర్థ్యర్థే యద్వా—పంచమీ. యద్దిధక్షోః రామాత్

సృణాం రుజః రోగన్ ఆశు హంతి నివారయతి. అమృతాయుః అమృతస్వరూపమాయుస్సం
పాదకత్వాదాయుస్స్వరూపం రుద్ధమవరుద్ధం యజ్ఞే చ భాగం యజ్ఞీయం భాగమవాప. లోకే
అవతీర్య ఆయుర్యవేదం వైద్యశాస్త్రమనుశాస్తి అనుశశాస. ౨౦. ఉగ్ర వీర్యః ఉగ్రపరాక్రమః
మహాత్మా మహానుభావః ఆసౌ భగవాన్. జామదగ్న్యరామః క్షయాయ విధినోపభృతం.
శ్లో. 'సర్వేశ్వయాంతా నిచయా' ఇతి న్యాయేన వినాశాయైవ విధినా విస్తారితం బ్రహ్మదుక్
సుప్తజమదగ్నినామక బ్రహ్మవధేన బ్రహ్మద్రోహీ అతపివ ఉపజ్జితపథం త్యక్తసన్తారం అతపివ
నరకాత్తలిపు నరకయాతేనాస్తేపుఆవనికంటకం బహువిధోపద్రవకరణాత్ భూమా కంటక
మివ స్థితం క్షత్త్రం క్షత్రియవంశం ఉరుధారపరశ్వధేన బహుధారణ పరశ్వధాయధేన త్రిస్స
ప్తకృత్వః ఏకవింశతివారం ఉద్ధంతి జఘాన. ౨౧. అస్తత్ప్రసాదసుముఖః దశకంధరపీడితేషు
అస్తాసు ప్రసాదే అనుగ్రహే సుముఖః సౌముఖ్యకాలీ. కలేశస్సర్వవిద్యాపారంగతః తత్ప్ర
వర్తణో భగవాన్ నారాయణః ఇత్వాకువంశే కలయా అవతీర్య గురోర్దశరథస్య నిదేశే చతు
ర్దశసు వక్షేషు త్వం వనే వనేతి ఆజ్ఞాయాం తిష్ఠన్ నదయితానుజదయితయాసీతయా అనుజేన
లక్ష్యణేన చ సహితః వనం దండకారణ్యం ఆవివేశ ప్రవివేశ. యస్త్రిన్ భగవతి శ్రీరామే విరుధ్య
దశకంధరః దశగ్రీవో రావణః ఆర్తిం సర్వబంధుజనవినాశపూర్వకస్వశరీరనాశమార్చిత ప్రాప్త.
౨౩. ఉత్తరశ్లోకద్వయేన తస్యైవ రఘుకులలీలకస్య వైభవమాహ—అరిపురం అరేః రావణస్య పురం
లంకాపురం హరవత్ రుద్రవత్ దిధక్షోః దగ్ధమిచ్ఛోః శ్రీరామస్య దూరే సుహృన్సద్ధితరోప

కరోరగనక్రచక్రః, ౨౪. వక్షస్థలస్పర్శగుగ్ధమహేంద్రవాహదంతైర్విడంబితక
 క్షుబ్ధషణ్డఘాసమ్, సద్యోసుభిస్సహవినేష్యతి దారహర్తుర్విస్ఫుర్జితైర్ధనుష ఉ
 చ్చరతోఽధినైస్యే. ౨౫. భూమేస్సురేతరవరూధవిమర్దితాయాః క్లేశవ్యయాయ
 కలయా సితకృష్ణకేశః, జాతః కరిష్యతి జనానుపలక్ష్యమార్గః కర్తాణి చాత్మమహి

యద్యయం ప్రాప్తం తే నాంగే కంపా యస్యేతి. కథంభూతః ఉదధిః ఉధం ప్రాప్తం యద్యయం
 తేన అంగేషు వేపః కంపా యస్య. అత్ర హేతుః—దూరే వర్తమానా సుహృత్సీతా తయా నిమిత్త
 భూతయా మధితఃక్షుభితఃరోషః తేన సుశోణాత్యరుణాదృష్టిస్తయా అత్యంతతప్యమానం మకరాణాం
 ఉరగాణాం నక్రాణాం చక్రం యస్మిన్. ౨౪. కించ. వక్షస్థలేతి. యద్ధే రావణస్య వక్ష
 స్థలస్పర్శేన. (అత్ర ఛందోభంగ ఆర్షః) రుగ్ణాః భగ్నాః యే మహేంద్రవాహస్య విరావతస్య
 దంతాఃతైర్విడంబితాః స్వధవళిమ్నా ధవళీకృతాః. తత్తద్విత్తు పతితైః ప్రకాశితాశత్యర్థః. యాః
 నివంభూతాః కకుభః దిశః తాః జుషతే సేవతే పాలయతీతివా. తదా తస్య దారహర్తుః
 రావణస్య. అహోమత్సయః కోఽమోఽస్తీతి మహాగ ర్పేణ ఉధం ప్రాప్తం హాసమసుభిఃపాణైస్సహ
 సద్య శ్శీఘ్రం వినేష్యతి అపనేష్యతి కైః? ధనుషో విస్ఫుర్జితైః టంకారఘోషైరేవ కథం భూతస్య
 అధినైస్యే స్వపరసైస్య మధ్యే ఉచ్చరతః ఉత్కర్షేణ విచరతః. కకుబ్జయరూఢహాసమితి పాతే
 దంతైరుజ్జ్వలితానాం కకుభాం జయేన యో రూఢహాసః సంజాతో గర్వః. తమపనేష్యతీత్యర్థః.
 ౨౫. శ్రీకృష్ణావతారమాహ—దశభిః. భూమేరితి. సురేతిరా అసురాంశభూతా రాజానః తేషాం

షాయదృష్ట్యా దూరే లంకాయాం వర్తమానయా సుహృదా అతిసౌహార్దశాలినీతయా హేతుభూత
 యా మధితా మర్దితా తదదర్శనపీడితా అతవివ రోషకషాయాత్రామ్రాయా దృష్టిః. తయా తప్య
 మానమకరోరగనక్రచక్రం మకరాః అతిస్థూలామత్స్యవిశేషాః తే చ ఉరగాశ్చ సర్పాశ్చ నక్రాః
 గ్రహాశ్చ తేషాం చక్రం సమూహః తాతప్యమానమతితాపయుక్తం మకరోరగనక్రచక్రం యస్య
 తాదృశస్సన్నదధిస్సముద్రః ఉధభయాంగ వేపస్సన్ భయేన అంగవేపః శరీరకంపః ఉధో గృహీ
 తోయేన స తాదృశస్సన్ భయకంపితశరీరస్సన్నిత్యర్థః. సపది మార్గమదాత్ లంకాం ప్రతిసన్యై
 స్య తస్య శ్రీరామస్యగనునాయ మార్గందదౌ ౨౪. న కేవలసముద్రస్యైవ భీతిజనకః అపి తు నిఖిల
 జగజ్జయసూచక చిహ్న చిహ్నితగాత్రస్య గావణస్యసన్యైస్సప్రాణాపహరోఽపీత్యాహ—అధినైస్యే
 సేనాయాముచ్చరతః. ఉచ్చైస్సంచరతఃధనుషో విస్ఫుర్జితైఃవిలాసైః దారహర్తుః స్వీయభార్యాపహర
 కస్య వక్షస్థలస్పర్శగుగ్ధమహేంద్రవాహదంతైఃఅతికఠిన్యవక్షస్థలస్య స్పర్శేనరుగ్ణాభగ్నాఃయే
 మహేంద్రవాహదంతాః మహేంద్రవాహస్యైరావతస్య దంతాః తైః విడంబితః అనుకృతః జ్ఞాపి
 తఃకకుబ్జయః దిగ్జయః తేనోత్పన్న హాసం మదజనితమందహాసం రావణవధార్థం ప్రేరితస్య విరావతస్య
 తద్వక్షస్థలస్పర్శమాత్రభగ్నం దంతైస్సంసూచితదిగ్జయజనితహాసం మమైతాదృశః పరాక్రమోనా
 స్యస్యేతి స్వీయపరాక్రమ స్తరణజనితం హాసం సద్యస్తత్కాలవివ అసుభిస్సహవినేష్యతి అపహ
 రిష్యతి తం సంహరిష్యతీత్యర్థః. బ్రహ్మణోనారదోపదేశానంతరభావితాదృగ్రామావతారస్య వినేష్యతీతి
 భవిష్యతిలకారః. ౨౫. సురేతిరాః అసురాః తేషాం వరూధేన సమూహేన విమర్దితాయాః పీడితా
 యాః భూమేః క్లేశవ్యయాయ దుఃఖినాశాయ కలయా అంగేన సితకృష్ణకేశో జాతః భగవతో వి

మోపనిబంధనాని. ౨౧. తోకేన జీవహరణం యదులూకికాయాన్తైర్మాసికస్య
చ పదా శకటోవివృత్తిః, యద్రింగతాం తరగతే నదివిస్ఫుళోర్వా ఉన్మూలన
త్వితరధార్జునయోర్నభావ్యమ్. ౨౨. యద్వైవ్రజేప్రజపశూన్ విషతోయపీతా
పాలాంస్త్యజీవయదనుగ్రహదృష్టివృష్ట్యా, తచ్ఛుద్ధయేతివిషవిర్యవిలోలజిహ్వయ

మూఢైః సైన్ద్యిర్విమర్షితాయాఃభారణ పీడితాయాః కలయా రామేణ సహజాః సితకృష్ణ తా
యస్య భగవతస్సత్వవివ సాక్షాత్సితకృష్ణకేశత్వం శోభైవ న తు వయఃపరిణామకృతం అవిదా
త్వాత్ యత్తుక్తం విష్ణుపురాణే. “ఉజ్జహరాత్తనః కేశా సితకృష్ణ మహాముషే” ఇతి. భారతే ౨.
సచాపి కేశౌ హరిరుజ్జహరశుక్లం చైవ మపరం చాపి కృష్ణం తా చాపి కేశౌ విశతాం యదూనాం మఠే
స్త్రియా గోపిణీం దేవక్యే చ. తయోరేకో బలభద్రోబభూవ యోఽసౌ శ్వేతస్తస్య దేవస్య కేశః,
కృష్ణస్తస్య భగవాన్ కేశవస్సంబభూవకేశో యోఽసౌ పర్జితః కృష్ణవర్ణ ఇతి. తత్తు నకేశమాత్రావతారాభి
ప్రాయంకింతుభారావతిరణరూపం కార్యం కియదేతిత్ మత్కేశావపితత్కర్తుం శక్తాపితివ్యాకృతాం
రామకేశవయోర్వర్ణగూఢానాం చకేశోద్ధరణమితి గమ్యతే. అన్యథా తత్రైవ పూర్వాపరవిరోధాపత్తే,
కృష్ణస్తస్య భగవాన్ స్వయమిత్యేతిద్విరోధాచ్చ. కథంభూతః పరమేశ్వరః తథా జన్మైరనుపలక్ష్యమాన్
యస్య తస్మాత్స్వరత్వేన్ప్రమాణమతిమానుషకర్త్యానృపపత్తిరవేత్యాహ—ఆత్మ నోమహిమాక్షు
నిబధ్యతే అభివ్యజ్యతే యేషుతాని. ౨౬. తదేవ ప్రపంచయతి—తోకేనేతి. తోకేన బాలేన సతా
ఉలూకికాయాః పూతనాయాః జీవహరణం యత్. రింగతా జానుభ్యాం గచ్ఛతా ఆంతరగతేన మ
ధ్యం ప్రాక్షేన దివిస్ఫుళో ఆత్యుచ్చయోః అన్యథా అనీశ్వరత్వే తన్న భవితవ్యం. ౨౭. యదితి. వి
షతోయపీతాన్ విషమయం తోయం తస్య పీతం పానం యేషాం తాన్ పాలాన్ గోపాంశ్చ
కృపాదృష్టిసుధావృష్ట్యాజీవయిష్యతీతయమునాయాం విహరన్ ఉరగం కాళీయం ఉచ్ఛాటయిష్యతి.
తచ్ఛుద్ధయే తస్యాః ప్రాదిన్యాః నిర్విషత్వాయ ఆతివిషవీర్యేణవిలోలాశ్చంచలా జిహ్వయన్య. ౨౮.

ష్టాః శ్వేతకృష్ణకేశవివ బలరామరూపేణ శ్రీకృష్ణరూపేణ చ బాహిః జనానుపలక్ష్యమార్గజన్మైరే
యమార్గః అవతారిః ఆత్మమహిమోపనిబంధనానిస్వప్రభావానుసారీణికర్తాణికరిష్యతి. ౨౯. తాగో
ర్మాణ్యాహ—తోకేన అర్భకేన ఉలూకికాయాః జీవహరణం పూతనాజీవితాపహరణం. త్రైమాసికస్య
చ మానత్రయేజాతస్య పదా శకటోపవర్తః పాదేన శకటరూపస్య ఆసురస్య ఉపవర్తః. భగ్నస్య
తస్తతో విప్రక్రీర్ణావయవతా దివిస్ఫుళోర్ద్వనయోః అభ్రంలిహయోర్ద్వః వృక్షయోః ఆంతరగతేన మ
ధ్యంగతేన రింగతా జానుద్వయ మాకృప్య గచ్ఛతా బాలేన ఉన్మూలనం వాసములయోర్ద్వనయోరు
ద్వగ్నాణాం చ ఇతరథా న భావ్యం పూతనాప్రాణాపహర ప్రభృత్యిద్భుతచేష్టితజాతం ఇతరథా భగవ
దవతాత్వాభావేన భావ్యం న స్యాత్. ౩౦. పునస్తస్మైవ దివ్యచేష్టితమాహ—ప్రజేన్దితస్సన్ విష
తోయపీతాన్ విషతోయం కాళీయసర్పస్య విషాగ్నినా వ్యాప్తంయమునాప్రాదతోయం పీతాన్ పీత
వతః పీతానితికర్తృకః ప్రజపశూన్ ప్రజేన్దితాన్ పశూన్ గోపాంస్తుగోపాంశ్చక్షుషతోయపానాదేవ
సృతాన్ అనుగ్రహదృష్టివృష్ట్యా జీవేయురేత ఇత్యనుగ్రహపూర్వకటాక్షా మృతవరేణ ఆజీవయత్
సజీవాన్ చకార. కిం తచ్ఛుద్ధయేనర్పవిషమాపితస్యతోయస్యశుద్ధయేవిషనివారణపూర్వకమాధుర్యప్ర
ప్రయేప్రాదిన్యాం నద్యాం యమునానద్యాం విహరన్ విహరం మర్షన్ ఆతివిషవీర్యవిలోలజిహ్వో
త్యంతం విషాతిశయేన విలోలజిహ్వో ఉరగం కాళీయం ఉచ్ఛాటయిష్యత్ తస్మాత్ ప్రాణాత్ వి

చ్చాటయిష్య*దురగంవిహగ౯హ౯దిన్యామ్. ౨౮. తత్కర్త౯దివ్యమివయన్నిశినిశ్శ
 యానందావాగ్నినాశుచివనే పరిదహ్యమానే, ఉన్నేష్యతి వ్రజమతో ౭వసితాం
 తకాలం నేత్రేపిధాయ్య సబలో౭నధిగమ్య వీర్యః. ౨౯. *గృహీత యద్యదుపబం
 ధమముష్య మాతా శుల్బం సుతస్య నతుత త్తదముష్యమాతి, యజ్ఞంభతో౭స్య
 వదనే భువనాని గోపీ సంచక్ష్య శంకిత మనాః ప్రతిబోధితాసీత్. ౩౦. నందం చ
 మోక్ష్యతి భయాద్వరుణస్య పాశాద్దోపా౯ బిలేషు పిహితా న్తయసూనునా చ,

౨౮. తదితి. దివ్యం అతాకిక మేవేతిలోక్తిః. ఉన్నేష్యతి ఉద్ధరిష్యతి శుచిః గీర్ష్య తత్సంబంధినివ
 నే శుష్క ఇత్యర్థః. అతోదవాగ్నేర్హోరవసితః నిశ్చితః అంతకాలా యస్య తం సబలఃసరామః
 ఆనధిగమ్యం దుర్జయంవీర్యం యస్యసః. తత్ర నిశినిశ్శయానమితి కాళీయదమనే రాత్రాయనునా
 తీర, నేత్రే పిధాయ్య పిహితే కారయిత్వేతియంజాటవ్యామితి జ్ఞేయం. ౨౯. గృహీతేతి. ఉప
 బధ్యతే అనేనేత్యుపబంధం తత్సాధనం శుల్బందామ అముష్యమాతా యశోదా గృహీత గృహీతవ
 తీ అకారలోపస్తావ్యః. అముష్యఉదరే న మాతి బంధనసంమితం న భవతి. నపూర్యతే నాలమిత్యర్థః
 గోపీ యశోదా సంచక్ష్య దృష్టాప్రతిబోధితా నిజైశ్వర్యం జ్ఞాపితా. ఆసీదితి యత్ తత్కర్త౯దివ్య
 మితి పూర్వేణాన్వయః. ౩౦. నందమితి. వరుణస్య పాశాద్భయం తస్మాన్దోచయిష్యతి మయసూ
 నునా వ్యోమసూనునా. దివనే ఆవృతం వ్యాపార్గస్తం అతఏనాతి శ్ర మేణనిశితయానమితి వైకుంఠ

సయిష్యతి. ఉచ్చాటయిష్యతీతిప్రయోక్తవ్యే ఉచ్చాటయిష్యదిత్యాన్వప్రయోగః. ఏవముచ్చాట్య ప
 శూ౯ గోపాంశ్చ అజీవయదితి చ యత్తత్కర్త౯తద్దివ్యమేవ. ఇతిగ్రీమేణాన్వయః. ౨౮. శుచివనే
 పరిదహ్యమానే సతి శుచా గీర్ష్యక్తా. శ్రు. “శుక్రశ్చ శుచిశ్చగ్రేష్టావృతా”ఇతి శ్రుతేః. వనేదా
 వాగ్నినా వనముతాశనేన పరిదహ్యమానే సతినిశినిశ్శయానం అతఏవఅవసితాంతకాలం నిశ్చితస్వీయ
 వినాశకాలం వ్రజం వ్రజస్థితం జనం లాక్షణికః ప్రయోగః. నేత్రేపిధాయ్య నేత్రనిమిలనంకార
 యిత్వాఆనధిగమ్య వీర్యః అపరిజ్ఞేయపరాక్రమః సబలః బలరామసహితః ఉన్నేష్యతి ఉద్ధరిష్యతీతి
 యత్ తత్కర్త౯దివ్యమేవ. ౨౯. అముష్యమాతా శ్రీకృష్ణస్యమాతాయశోదా అముష్య సుతస్య దధిప
 రిపూర్ణభాండభేదకస్య స్వపుత్రస్య శ్రీకృష్ణస్య భయజననాయ ఉపబంధనం బంధనసాధనీభూతం
 యద్యచ్చుల్బం యాయాం బంధనరజ్జం గృహీతగృహీయాత్ అముష్యనిఖిలజగత్కుక్షేః శ్రీకృష్ణస్య
 తత్తత్ సాసారజ్జః నతుమాతిబంధనాయపర్యాప్తం న బధూవ. శుల్బస్యాపర్యాప్తి నిమిత్తం జగత్కు
 ఙ్గిత్యమేవాహ—యదితి.యద్యస్తాత్కారణాత్ గోపీ యశోదాజ్యంభతో౭స్యవద నేగాత్ర వినామం
 కుర్వతిః శ్రీకృష్ణస్య వదనే భువనాని చతుర్దశభువనాని సంవీక్ష్యస ప్ర కారందృష్టాశంకితమనాః
 కథంజ్యంభతో౭స్య బాలస్యముఖేచతుర్దశభువనావస్థానమితి శంకాంప్రాప్తవతీ ప్ర బోధితాసీత్ అంబకి
 మితి చిత్తమోహం ప్రాప్తాసీతి ప్రతిబోధితా ప్రజ్ఞాపితి పుత్రభావాసీత్. ౩౦. నందంచ వరుణస్య
 పాశాద్భయాత్ వారుణపాశబంధన నిమిత్తక భయాత్ కృష్ణవీర్య బుభుత్సయా కిమయం కృష్ణః కరి
 ష్యతీతి ద్వాదశ్యాం స్నానాయ కాశి. దీప్రదం ప్ర పిప్లం నందం వారుణపాశై ర్బద్ధ్యా వరుణ భృత్యే
 షు వరుణలోకం ప్ర తినయత్సు సత్పుతాద్భువారుణపాశబంధ ప్రయుక్తాస్తహాభయాత్ నందంచ

అవస్థ్యవృతం నిశితయానమతిశ్రమేణ లోకం వికుంతముపనేష్యతి గోకులం స్వ.
 30. గోపైర్థభే ప్రతిహతే ప్రజవిష్ణవాయ దేవేభివర్షతి పశూన్ కృపయా రి
 త్సుః, ధర్మోచ్చిలీంధ్రమివ సప్తదినాని సప్తనర్షో మహీధ్ర మనన్ధైకకరేసలీలం.
 31. క్రీడన్ వనేనిశి నిశాకరరశ్మిగార్ధ్యాం రాసోత్సవః కలపదాయ తమూర్ఖ
 తేన, ఉద్దీపితస్వరరుజాం ప్రజభూపధూనాం హర్తుర్హరిష్యతి శిరోధనదానుగస్య.
 33. యే చ ప్రలంబఖరదద్దుర కేశ్యరిష్టమల్లేభకంసయవనాః కుజపాండ్రకాద్యాః,

ప్రాప్తిసాధనానుస్థానాభావోదర్శితః. ఉపనేష్యతి ప్రాపయిష్యతి గోకులం గోకులానానిజం జనం
 స్నేత్యాశ్చర్యే. 30. గోపైరితి. దేవేదేవేంద్రే పశూన్ రిత్సుః అనఘే శ్రమరహితేవికస్తిన్నేవ కరేస
 లీలం యథాతథామహీధ్రంగోవర్ధనం ధర్మాధరిష్యతి ఉచ్చిలీంధ్రం ఉద్గతంఛత్రాకమివ సప్తపర్వాణిప
 యోయస్యనః. 31. క్రీడన్నితీ. నిశితాత్రానిశాకరరశ్మిభిర్గార్ధ్యాం ధవళాయాం వనే క్రీడన్ కలాని
 మంజుళాని పదానియస్తిన్ తచ్చ తదాయతం దీర్ఘం మూర్ఖతం ఆలాపవిశేషయక్తం గీతం తేన
 ఉద్దీపితస్వరవిపరుక్యాసాం తాసాం గోపీనాంహర్తురనదానుగస్య కుజేరాసుచురస్య శంఖచూ
 డస్య శిరో హరిష్యతి. 33. యఇతి. యే చ ప్రలంబాదయః తే సర్వే హండా హేతుభూతేన

మోక్ష్యతి తదర్థస్వయం పరుణలోకం ప్రతిగత్వా పరుణేన పూజితస్సన్ పితరం మోచయిష్యతి. కిం
 చమయసూనునా మయపుత్రేణ మాయావినా దుష్ప్ర వేశేషు బిలేషు పిహితాన్ అచ్ఛానితాన్ గో
 పాంశ్చమోక్ష్యతి విమోక్షయిష్యతి. కించ. అహ్నిదినేఆపుతం వ్యావృతం అతవివ వ్యాపారాల్ అతి
 శ్రమేణ నిశితయానంశయనం కృతవత్ సుప్తమిత్యన్. తద్గోకులం గోకులవానిజం వికుంతలోకం
 స్వాసాధానం వైకుంఠాఖ్యం లోకముపనేష్యతిస్త ప్రాపయిష్యతిస్త. 30. హేఅనఘ నారదగోపైః
 నందాదిభిః కృష్ణవాక్యచోదితైః హఫేప్రతిహతే ఇంద్రయాగేవిఘ్నే తే సతి ప్రజవిష్ణవాయ ప్రజవినా
 శాయదేవేంద్రే కోపాతిశయే వర్షతి సతి పశూన్ హావర్షోపదు తాన్ గవాశ్వప్రభృతీన్ కృపయా
 రత్సుః రక్షిశుమిచ్చుః సప్తవర్ష సప్తహయః స్సన్ వికక రే వః స్తిన్ వామహస్తే స లీలం సవిలాసం మహీ
 ధ్రం గోవర్ధ నాద్రిం సప్త దినాని ఉచ్చిలీంధ్రం వర్షానూత్పన్నం శిలీంధ్ర కుసుమమివధర్మాధరిష్యతి.
 31. కలానామవ్యక్తమధురానాం పదానాం శృంగారరస ప్రతిపాదకపద్యవిశేషాణాం ఆయతమా
 ర్చితేన దీర్ఘ స్వరయుక్తేన ఆరోహణావహణక్రమవిశిష్టస్వరమూర్ఖనాస్థాన ప్రయోగేణ ఉద్దీపితస్వ
 రరుజాం ఉద్దీపితమన్నధవేదనానాం ప్రజభూనాం హర్తురపహరకస్య తాదృశస్త్రియోపహృతవత
 ఇత్యర్థః. 33. ప్రలంబో బలరామవధ్యః ఖరో గర్దభాకారోధేనుకోఽపి లేనైవ వధ్యః దద్దురస్వ
 న్నామకోఽసురః. కేశీ హయశరీరోఽసురః సాక్షాత్కృష్ణవధ్యః. అరిష్టాసురోఽపి భగవతా వధ్యః
 మల్లః చాణూరముక్తికప్రభృతయః కృష్ణరామవధ్యః ఇభః కువలయాపీడో నామ గజో భగ
 వతా వధ్యః. కంసః శ్రీకృష్ణమాతులః గంజ పూర్వస్తిన్ జన్మని కాలనేమిర్నామ మహాసురః
 పూర్వం విష్ణునా హతః తన్నిమిత్తకనిరంతరభగవద్వేషశాలీశ్రీకృష్ణవధ్యః యవనః త్రికోటిమేచ్ఛా
 ధీకారీ భగవతోవధార్హః. కుజో భూపుత్రో నరకాసురః పాండ్రకః వాసుదేవః వాసుదేవవేషభో
 తన్నామధారీ చ పార్థివః తదాద్యాః తత్ప్రభృతయః సాల్వా మహేశ్వర ప్రసాదలబ్ధసాంభకరథో
 రాజాసురః కపిః సుగ్రీవసఖా లంకానివాసీరాక్షసహంతా ద్వివిదో నామ నరకాసురసుహృదుమ-

అన్యే చ సాల్వకపిపల్వలదంతవక్ర సప్తోక్షశంబరవిహారధరుక్తి ముఖ్యాః. 30.
 యే వా మృధే సమితి శాలినఆత్తచాపాః కాంభోజమత్స్యకురుస్సంజయ కేక
 యాద్యాః, యాస్యంత్యదర్శనమలంబలభీమపార్థవ్యాజాహ్వాయే న హరిణానిలయం
 తదీయమ్. 31. కాలేన మిలితధియామవమృశ్య న్మాణాం స్తోకాయుషాం స్వనిగ
 మోబత దూరపారః, ఆవిహిత స్త్వనుయుగం స హి సత్యవత్త్వాంవేదద్రుమం
 విటస శో విభజిష్యతిస్త. 32. దేవద్విషాం నిగమనర్తని నిష్ఠితానాం పూర్భిర్
 యేన రచితాభిరదృశ్యతూర్భిః, లోకాన్ ఘ్నతాం మతివిమోహమతిప్రలోభవేషం
 విధాయ బహుభాష్యత ఔపధర్త్యమ్. 32. యర్హ్యాలయేష్వపి సతాం స హరేః
 తదీయం ఆదర్శనం దర్శనా యోగ్యనిలయం వైకుంఠం. అలం యాస్యంతీత్యుత్తరేణాస్వయః. ఖరో
 ధేనుకః దర్దురో బకః ఇభిః కువలయాపీడః. కషిః ద్వివిదః కుజః నరకః. 33. యఇతి. యే చ
 మృధే ఆత్తచాపాః సమితా సంగ్రామే శాలంతే క్లాఘంత ఇతి సమితిశాలినః. నను ప్రలంబఖరకపి
 పల్వలరుక్తిప్రముఖాః బలభద్రేణ నిహంతాః. కాంభోజాదయశ్చ భీమార్జునాదిభిః. శంబరః ప్రద్య
 మ్నేన. యవనో ముచుకుందేన. న తు హంజా తత్రాహ—బలభీమపార్థాదయో వ్యాజాహ్వాయాః
 కపటనామాని యస్య తేన ఖలనిగ్రహార్థం తత్తవభినివిష్టేనేత్యర్థః. సప్తోక్షాణస్తు తేన దమితాః
 కాలాంతరే యాస్యంతీతిభావః. ఏతశ్చ సర్వమపి కర్త దివ్యం తచ్చాస్యభా న భావ్యమితి పూర్వ
 కాన్వయః. 34. వ్యాసావతారమాహ. కాలేనేతి. అనుయుగం ప్రతియుగం మిలితా సంకుచితా ధీర్వ
 షాం స్తోకమల్పమాయుర్యేషాం తేషాం స్వనిగమః స్వకృతః స్వేన సంవర్ధితః వా వేదరాశిః బత ఆ
 హోసాగరవత్ దూరే పారుయస్యనః దుర్గసు ఇత్యవమృశ్యవిచార్య సత్యవత్త్వామావిర్భూతస్సౌఖ్యం
 శ్రీహరిః విటసశః కాఖాభేదేన. 35. బుద్ధావతారమాహ—దేవేతి. దేవద్విషాం దైత్యానాం నిగమ
 వర్తనివేదమార్గే సత్కర్తానుష్ఠానాదౌ నిష్ఠితానాం నితరాంస్థితానాం తద్భవేన చ పూర్భిః త్రిపురైః
 ఆదృశ్యతూర్భిః దేవాదిభిరప్యలక్ష్యవేగాభిః కించ ఆయోరజతతామ్రమలూభిః లోకాన్ ఘ్నతాం
 మతేర్విమోహో యోగ్యతాత్యాగః యస్తాత్ మతేః ప్రలోభశ్చ అయుక్తస్త్వీకాగో యస్తాత్ తం
 పాపండవేషం విధాయ ఔపధర్త్యం ధర్మవద్భాసమానమధర్మం పాపండ ధర్మం స్వాధేష్యజ్ఞో
 బహుభాష్యతే బహుభాష్యపతిఇత్యర్థః. 36. కల్క్యవతారమాహ—య స్త్వీతి. య్హియదా
 ర్తవశాదాసుభావం నీతిః వానరః. పల్వలః ఇల్వలస్య వుత్త్రః పల్వలనామకో రాక్షసః దంత
 నక్త్రః శిశుపాలవత్ జన్మత్రయాబద్ధభగవద్వైరో మునిభిశ్చప్తో భగవద్వార్పాలకః సప్తోక్షాణః
 నగ్నజితా కోసలరాజేన రాజరాజేన పరమధార్మికేణ సంవర్ధితా వృషభరూపాస్సప్త రాక్షసాః.
 శంబరః ప్రద్యమ్నేన వధయ సేయివాక్ మన్మథవైరీ మహామాయావీ అసురః. విహారరథోఽపి భగవ
 ద్వైషీ రాజాసురః రుక్తిరుక్తిణీభ్రాతారుక్తిణీవివాహప్రభృతిభగవతి కృతవైరః బలరామవధోరరాజా
 సురః. తన్ముఖ్యాః తత్ప్రభృతయః. 37. బలేత్యాశ్చర్యే. అతిక్రూరాణామాసురప్రకృతీనాం తేషామపి
 భగవచ్చరణారవిందసేవామాత్రే విరోధినామపి శ్రీవైకుంఠలోకప్రాప్త్యా బలేత్యాశ్చర్యం. 38.
 ఇత్థం స్వప్రభృతీనాం సర్వే స్వాతంత్ర్యం వాన్తి. స్థితావపి ధర్మప్రభృతీనాం స్వాతంత్ర్యం

కథాస్మ్యః పాపండినో ద్విజజనా పృషలా నృదేవాః, స్వాహాస్వధావషడితిన్
 గిరో న యత్ర శాస్తా భవిష్యతి కలేర్భగవాన్ యుగాంతే. 3౮. సర్గే తపోహ
 మృషయో నవ యేప్రజేభాః స్థానేఽథ ధర్మమఖిమన్వమరావసీశాః, అంతే త్వథ
 ర్హరమన్యవశాసురాద్యా మాయావిభూతయ ఇమాః పురుశక్తిభాజః. 3౯.
 విష్ణోర్నువీర్యగణనాం కశిమోఽర్హతీహ యః పార్థివాన్యపి కవిర్విమమే రజాంసి,

సతానుష్యాలయేషు హరేః కథాః న స్యుః. ద్విజజనాః త్రైవర్ణికాః పాపండినః భగవద్వి
 రోధినః అసత్యవాదరతా అధర్మశీలాశ్చ స్యుః. పృషలాః శూద్రాః. నృదేవాః రాజానః స్యుః
 శూద్రా ఏవ రాజానోన త్త్రయవంశ్యా ఇతి భావః. యదా స్వాహా స్వధావషడితిగిరో న స్యుః
 యజ్ఞాద్యనుష్ఠానాభావాత్. తదా కల్మషాపేణ కలేశ్శాసితా భవిష్యతి. అత్ర బ్రహ్మనారదసం
 వాదాత్పార్థిగాభినివరాహాదయః. మన్వంతరావతారాస్తు భూతాభావినశ్చ. ధన్వంతరిపరశురా
 మా తగా వర్తతే శ్రీరామాదయస్తు భావినః తత్ర చ క్వచిద్భూతాదినిర్దేశశ్చాచందస ఇతి ద్రష్ట
 వ్యం. 3౮. సృష్ట్యాదికార్యభేదేన మాయాగుణావతారివిభూతీరాహ—సర్గఇతి. సర్గే సృష్టే సర్గవిష
 యకతపశ్శాలిత్యాత్మపోహం. స్థానే స్థితౌ మఖిః శ్రీవిష్ణుః. శ్రు. 'యజ్ఞోవై విష్ణురితి' శ్రుతే. ధర్మ
 శ్చ మఖిశ్చ మనవశ్చ అమరాశ్చ అవసీశాః పుథ్వాదయశ్చ అంతే సంహారే హగో రుద్రః
 మన్యవశాః సర్వాః బహుశక్తిధారిణో భగవతః మాయావిభూతయః. 3౯. మయాసంక్షేపేణోక్తం
 విస్తరేణ వక్తుం నకోఽసి సమర్థ ఇత్యాహ—విష్టారితి. పృథివ్యాః పరమాణూనపి యో విమమే
 గణితవాన్ తాదృశోఽపి కోను విష్టోర్వీర్యగణనాం కర్తుమర్హతి. కథంభూతస్య యో విష్ణుః త్రిపు
 వ్యం సత్యలోకం చ స్కంభ ధృతవాన్ యస్తా త్రైవిక్రమే అస్థలతాప్రతిఘాతశూన్యేన స్వర
 భసా స్వపాదవేగేన త్రిసామ్యరూపం సదనమధిస్తానం. ప్రధానం తస్తాత్రిసామ్యసదనాత్ ఉరు

నాస్తిప్రలయేఽపి రుద్రధర్మప్రభృతీనాం స్వాతత్వం నాస్తి కింతు సర్వే వయం సర్వ శక్తేర్భగవతో
 విభూతిభూతా ఇత్యుక్త్వానంతరం తస్య భగవతశ్శక్తీనామానంత్యాత్ భూపరాగగణనాసమర్థా అపి
 తస్యశక్తిర్ణయితం న శక్త ఇత్యాహ—యః కవిః విద్వాన్ పార్థివాన్యపి రజాంసి విమమే అగణయ
 త్. తాదృశోఽపి కతమః కో వాపురుషః విష్ణోః వీర్యాణి శక్తిః గణయితుమర్హతి? న కోపీత్యర్థః. వీర్యా
 ణామానంత్యాత్. శ్రు. "విష్ణోర్నుకం వీర్యాణి ప్రవోచం యః పార్థివానివిమమే రజాగంసీ"తి శ్రుత్య
 ణోఽత్ర వ్యాఖ్యాతః. అనంతరం 'యో అస్కభాయదుత్తరగ్ం సధ స్థం విచక్రమాణ' ఇతి శ్రుత్యర్థమా
 హ—చస్కంభేతి. యత్త్రివిక్రమో భగవాన్ అస్థలతాస్వరభసా అస్థలితన్వీయతేజోవేగేన సామ్యస
 దనాత్ సామ్యావస్థాపన్న త్రిగుణవతః బ్రహ్మసదనాత్ ఉరుకంపయానంతదపేక్షయా అసిరం చంచలం
 త్రిపువ్యం భూర్భువస్వర్లోకేషు పృష్ట భూతం స్వర్గలోకం యస్తాత్కారణాత్ చస్కంభనిశ్చలంచకార
 అతోఽస్య వీర్యగణనాం కర్తుం కశిమోర్హతీతిభావః. అత్రచస్కంభేతి అస్కభాయయదిత్యస్యార్థః త్రి
 పృష్టమిత్యనేన ఉత్తరమిత్యస్యార్థః. ఉరుకంపయానమిత్యనేన సధస్థమిత్యస్యార్థశ్చ ప్రతిపాదితీ
 య ఇత్యస్య స్థానే య ఇత్యేవోక్తం విష్టోర్నుక ఇత్యస్యస్థానే విష్టోర్ను ఇత్యేవోక్తం కంశబ్దస్య స్థానే
 కతమ ఇతిపర్యాయః. శ్రుతో ఛాందసత్వాత్ క ఇతివక్తవ్యే కమితిద్వితీయా ప్రవోచమిత్యస్యార్థగణ
 నామర్హతీతి వ్యక్తికృతః యః పార్థివానివిమమే రజాగంసీ త్యేతత్పమానమితిజ్ఞేయం. వాయుబద్ధత్వాత్

చస్కంభ యస్వరభసా స్థలతా త్రిపుష్టం యస్తాత్రిసామ్యసదనానురుకంపయా
 నమ్. రం. నాంతం విదామ్యహమమీమనయోఽగ్రజాస్తే మాయా బలస్య పురు
 షస్య కుతోపరే యే, గాయక్ గుణాక్ దశశతాననఆదిదేవశ్చేషోఽధునాపి సమ
 వస్యతి నాస్యపారమ్. రం. యేషాం స ఏష భగవాన్ దయయేదనంతస్సర్వాత్త
 నాశ్రితపదో యది నిర్వ్యభీకమ్, తేనుస్తరామతితరంతి చ దేవమాయాం నై

అధికం కంపమానం కంపమానం కంపేన యానం యస్యేతి వా. అతః కారణాచ్చస్కంభ. ఆ త్రిపుష్ట
 మితివా ఛేదః. సత్యలోకనుభివ్యాప్య యః సర్వం ధృతవానిత్యర్థః. తథాచక్రుతిః. 'విష్ణోర్నుకం వీర్యా
 ణి ప్రవోచం యః పార్థివాని విమమే రజాగ్ం యో అస్కభాయదు త్తరగ్ం సధస్థం విచచక్ర
 మాణస్త్రోధో రుగాయిత్యస్యార్థః విష్ణోర్నుకం వీర్యాణి కం ప్రవోచం కః ప్రావోచదిత్యర్థః
 యః పార్థివాన్యపి రజాంసి విమమే సోఽపి యోవిష్ణుః త్రేధా విచక్రమాణః విక్రమం కుర్వన్
 ఉత్తరం లోకం అస్కభాయత్ అపష్టభనాన్ కథంసూతం సధస్థం సహస్యసథాదేశః. తిష్ఠంతీ
 తిస్థాః. తత్తత్త్రైర్దైవైస్సహ వర్తమానమిత్యర్థః. రం. ఏతత్ప్రతంచయతి. — నేతి. పురుషస్య
 యస్తాయాబలం. తస్యాంతం న విదామి న వేద్మి. దశశతాన్యాననాని యస్య సశేషోఽపి యస్య
 గుణాక్. గాయక్ న సమవస్యతీసమ్యగవస్థానం గచ్ఛతీత్యర్థః. రం. నను యది కేఽపి న విందంతి తస్మా
 కథం విముచ్యేరక్? తత్కృపయైవేత్యావా—యేషామితి. దయయే ద్దయాం కుర్యాత్ స చ యది
 నిష్కపటం ఆశ్రితచరణో భవతి. తే దేవస్య విష్ణోః దుస్తరామపి మాయాం తరంతి చకారాన్తా
 యావైభవం విందంతి చ. అథేతి వా పాఠః. ప్రత్యక్షమేవ తేషాం మాయాతితరణమిత్యాహ—

చంచలస్యాపి స్వర్గలోకస్య చాంచల్యాభానాయ యః పురుషః. ద్యావాపుభివౌ విధృతే తిష్ఠత ఇ
 తి శుత్యనుసారేణ స్వర్గాదేః పతనాదిభయమంతరేణ ధారకః పరిపాలకశ్చాభూత్ తాదృశదివ్యతే
 జోవైభవయుక్తస్య ఆనంతశక్త్యేష్టాః భూపరాగగణనాసమగ్లోఽపి లోవా పురుషః శక్తిగణయేత్?
 నతోఽపి గణయేదిత్యనేనానంతశక్తిర్విష్ణుతిభావః. రం. పురుషస్య భగవతః మాయాబలస్య
 మాయానాం విచిత్రశక్తీనాం బలస్య. శ్లో. "తేనమాయాసహస్రం తచ్ఛంబరస్యాశుగామినా,
 బాలస్యరక్షతా జేహమేకైకం స్వేన సూచిత"మితి మయాశబ్దస్యేతి మోహశక్తిపరతాయా దృష్ట
 త్వాత్. తస్యాంతముత్తరావృతమహం న విదామి న జానామి తే అగ్రజాస్తవజేష్ఠభ్రాతృః
 అమీ మనయః సనకాదయోఽపి న విదుః అపరే పూర్వోక్తపురుషవ్యతిక్తాః యే సంతి తే
 కుతో విదుః కథం విదుః? న కథంచిదపి విదురిత్యర్థః. యన్యస్తాత్కారణాదస్య భగవతో గు
 ణాక్ సవాగాయక్ దశశతాననస్సహస్రముఖః ఆదిదేవః భగవదవతారశ్చేషోఽపి అధునాప్య
 స్య గుణగణనాపారం న సమవస్యతి న ప్రాప్నోతి. రం. యుష్మత్ప్రభృతీనామపి భగవద్భక్తిపరి
 జ్ఞానాభావే కేవా భగవన్తాయాయాః పారం తరంతీత్యత ఆహ—నిర్వ్యభీకమసత్యరహితం యథా
 తథా సర్వాత్తనా సర్వప్రకారైరపి శ్రితపదో భగవాననంతః యేషాం దయయేత్ యేషు కృపాం
 కుర్యాత్. 'అధీగర్థదయేశాంకర్తణీ'తి కర్తణి షష్ఠీ తే భగవత్కృపావిషయాః దుస్తరామనాశ్రితై
 ష్టరుమశక్యమపి దేవమాయా మతితరంతిన ప్రకృతివశ్యాభవంతీత్యర్థః. కించ ఏషాం కృపావిష
 యాణాం శ్వస్య గాలాదిభిర్భక్ష్యమాణే శరీర మమాహమితి ధీః నా స్తి శరీరాదావాత్తీయతాబుద్ధి

సాంఘమాహమితి ధీశ్వస్యగాలభక్ష్యే. ౪౨. వేదాహమంగ పరమస్య హి
యోగమాయాం యూయం భవశ్చ భగవానథ దైత్యపర్యః, పత్నీమనోస్సచ మను
శ్చ తదాత్మజాశ్చ ప్రాచీనబర్హి * ఋభురంగ * ఉతేన్ద్రవశ్చ. ౪౩. ఇత్వాకురైశ్శ
ముచుకుంద విదేహ గాధిరఘ్నంబరీషసగరా గయ నాహుషాద్యాః, మాంధా
త్రలక్ష్మిశతధన్వ * నురంతిదేవాదేవవ్రతోబలిరథూర్తరయో దిలీపః. ౪౪. సౌభ
ర్యదంతశిబిదేవలపిష్పలాదాస్సారస్వతోద్ధవపరాశరభూరిషేణాః, యేనైవే విభీషణ
హనూమదుకేంద్ర దత్తపార్థస్థిషేణవిదురశ్రుతదేవవర్యాః. ౪౫. తే వై విదం
త్యకీతరంతి చ దేవమాయాం స్త్రీ శూద్రహూణశిబరాఅపి పాపజీవాః, యద్యద్భు
తక్రమపరాయణశీలశిక్షా సిరిగ్జనా అపి కిము శ్రుత ధారణా యే. ౪౬. శశ్వత్ప్ర

వై సామితి. శ్వస్యగాలానాం భక్ష్యే దేహే, ౪౨. అంతిర్జ్ఞానాభావేనపి మాయేయమితి జ్ఞానం తత్కృ
పయా బహూనామస్తీత్యాహ—త్రిభిః. వేదేతి. యూయమితి సనకాదీనాం అంతర్భావాద్భూమవ
చసం దైత్యపర్యః ప్రహ్లాదః మనుః స్వాయంభువః తస్య పత్నీ శతరూపా చ. తదాత్మజాః కన్యా
శ్చ. ప్రాచీనబర్హిః విసర్గలోపశ్చాందసః. అంగః వేషితా. ౪౩. ఇత్వాకురితి. శతధనుః అనుశ్చసం.
ధిరార్హిః. రంతిదేవా ఇతిపాతస్సుగమః. వికపద్యే ఏతైస్సుహితో దేవవ్రతఇత్యర్థః. ౪౪. సౌభరీతి.
ఉపేంద్రదత్తః శుకః విభీషణాదయో రాక్షసాశ్చ హనూమదాదయః కపయశ్చ వర్యాః మఖ్యాః
యేషాం తే. ౪౫. కింబహునా సత్సంగేన సర్వేఽపి విదంతీత్యాహ—తఇతి. అద్భుతాః క్రమాః పాద
న్యాసాః యస్య హరేఃతత్పరాయణాః తద్భక్తాః తేషాంశిలే శిక్షా యేషాంతే తథా యది భవంతిత్స
సర్వేఽపి విదంతి శ్రుతే భగవతో రూపే ధారణా మనోనియమనం యేషాం తే విదంతీతి కిమువక్తవ్యం.
౪౬. అంతద్భగవతిః స్వరూపం యస్మిన్ మనోధారణాం విధాయ మాయాం తరం తీత్యపేక్షాయా

రాత్తబుద్ధిశ్చ నాస్తి చేద్దు స్తరామపి దేవమాయామతితరంతీత్యన్వయః. ౪౨. పూర్వం నాంతం విదా
మ్యహమిత్యాదినా బ్రహ్మాదీనామపికార్యైర్న భగవద్భక్తిపరిజ్ఞానం నాస్తిత్యుక్త్వా అనంతరం తేషి
భగవత్కృపావశేన మాయాస్వరూపం జానంతీత్యాహ—అంగ నారద పరమస్య పరమపురుషస్య
భగవతో యోగమాయామహం వేద హి యూయం నారద సనకసనందనాద్యాః విద భగ
వాన్ భవశ్చ జ్ఞానకాలీ శివశ్చ వేద దైత్యపర్యః ప్రహ్లాదశ్చ వేద. మనోః స్వాయంభువ
మనోః పత్నీశతరూపా స చ మనుః తస్యాః పతిః స్వాయంభువ మనుశ్చ తదాత్మజాశ్చ
మనుపుత్రాః ప్రియవ్రతోత్తనపాదాదయః రాజా ప్రాచీనబర్హిః ఋభుస్తన్నామకఋషిః ఉత
ేన్ద్రవశ్చ. ౪౩. శ్రు. “నస్త్రీశూద్రే వేదమధీయాతా” మితి నిషిద్ధవేదాధ్యయనాః స్త్రీశూద్ర
హూణశిబరాఅపి భగవత్కృపావిషయావితే సర్వేఽప్యవిశేషేణ భగవతో యోగమాయాం విదంతి
దేవమాయామతితరంతి ముక్తాభవంతిచ తిర్యగ్జనాఅపి సంపాతికటాయః ప్రభృతయోఽపి అద్భుతాః
ఆశ్చర్యచేష్టితః పరాయణం పరమ ప్రాప్యశ్చ యో భగవాన్ తచ్చీలశిక్షాయది తత్తుల్య శీలాస్తేన
శిక్షితాశ్చ యది తదా తేఽపి మాయాంవిదంత్యతితరంతి చ సతి ఏవం యే శ్రుతధారణాః శా
స్త్రీభ్యాసకాలినో బ్రాహ్మణాదయః తేఽతితరంతీతికిముత. ౪౬. శశ్వత్ప్ర శాంతం సదాప్రశాంతం

శాంతమభయం ప్రతిబోధమాత్రం శుద్ధం సమం సదసతః పరమాత్మ తత్త్వమ్, శబ్దో
 న యత్ర పురుకారకవాక్ క్రియార్థో మాయాపరైత్యభిముఖే చ విలజ్జమానా.
 ౪౭. తద్వైపదం భగవతః పరమస్యపుంసో బ్రహ్మేతి యద్విదురజస్రసుఖం విశో
 కమ్, సధ్యజ్ఞీయమ్య యతయో యమక ర్తృహేతి జహ్యుస్స్వరాడివ నిపాన
 మాహ—ద్వాభ్యాం. శశ్వదితి. యద్బ్రహ్మేతి మనయః విదుః తద్వైభగవతఃపదంస్వరూపం కింత
 ద్బ్రహ్మేతదాహ—అజస్రం నిత్యం చతత్సుఖం విశోకంచేతి అజస్రసుఖత్వే హేతుః. శశ్వత్సదా
 ప్రశాంతం అతోనిత్యసుఖస్వరూపం విశోకత్వేహేతుః. అభయంతత్కుతః? యతస్సమం భేదశూన్యం
 శ్రు. “ద్వితీయాదైవభయంభవతీ”తి శ్రుతే. తత్కుతః? యతః ప్రతిబోధమాత్రం జానేకరసం. నను
 జ్ఞానస్యాపి నీలపీతాద్యాకారేణ చక్షురాదిరణభేదేన చభేదోదృశ్యతే నశుద్ధంనిర్మలం. నను దర్శితో
 విషయకరణోపరాగరూపోమల ఇత్యత ఆహ — సదసతః పరం విషయకరణసంగశూన్యం వృత్తేరవ
 తదుపరాగః న జ్ఞానస్యేతి భావః. నను తథాపి జ్ఞాత్రా సమాభేదస్యాత్? న—ఆత్మతత్త్వం ఆత్మనో
 జాతుః స్వరూపమేవ న త్వతో భిన్నం. ననుచ. శ్రు. “తంత్వోపనిషదం పురుషం పృచ్ఛా”మితిశబ్ద
 బోధ్యత్వప్రతీతే. కుతో నోధరూపత్వం? తత్రాహ—శబ్దోఽయత్రేతి. ఆగోపితనివృత్తావేవ శబ్దస్య
 వ్యాపారః న తద్బోధ ఇత్యర్థః. ననుభవతునామనిర్వభేదజ్ఞానరూపత్వాద్విశోకత్వంసుఖస్యతునానా
 కారక సాధ్యక్రియాఫలత్వాత్కథమజస్రసుఖత్వం తస్యేత్యత ఆహ — యత్ర బహుకారకసాధ్య
 క్రియార్థః. ఉత్పత్త్యాదిచతుర్విధక్రియాఫలంచ నాస్తి ఇంద్రియైర్జ్ఞానాంశాభివ్యక్తిరవక్రియాభిరాం
 దాం శాభివ్యక్తిమాత్రం క్రియతేనోత్పత్త్యాదికమితి భావః. ననుఉత్పత్త్యాద్యభావేఽపి మాయామ
 లోపకరణేన వికార్యత్వం స్యాదేవప్రీహీణామివ తుమోపకరణేనేత్యశంక్యాహ — మాయాఅభిము
 ఖే స్థాతుం విలజ్జమానేవ యస్తాపైతి. దూరతోఽపసరతి. ౪౭. తస్మాదేవంభూతేభగవతి నియమిత
 మనసాం కృతార్థానాం నకిమపి కృత్యమస్తీత్యాహ—తదితి. సహించతీతి సధ్యజ్ఞే సహచరం మనః
 శాంతిరసప్రధానం అభయమాశ్రితానాం సాంసారికభయనివర్తకం స్వతోభయాదిదోషరహితం వా.
 ప్రతిబోధమాత్రంజ్ఞానా సాధారణగుణకిం స్వతో జ్ఞానస్వరూపం వా. శుద్ధం సదా నిర్దోషం. సమం
 సతతైకరూపం. సదసతః పరంచేతనాచేతన విలక్షణం ఆత్మతత్త్వంషడ్వింశతిపరమాత్మతత్త్వస్వరూపం
 భగవతస్స్వరూపం బ్రహ్మ యతయో విదురిత్యగ్రిమేణ క్రియాపదేనాన్వయః. తద్భగవత్స్వరూపమే
 వనిరూపయతి—శబ్దఇతి. పురుషకారకవాక్కర్తృకర్తృకరణసంప్రదానాధికరణరూపబహుకారకసా
 షేషః క్రియార్థః క్రియాధాత్వర్థఃసవివార్థకప్రయోజనంయస్యసక్రియార్థవిధేయతయా ధాత్వర్థప్రధా
 నఇత్యర్థః. తాదృశశబ్దో వేదాదిరూపోయస్యప్రమాణంభవతితస్య శాస్త్రయోనిత్వేఽపి వేదాదీనామ
 వితత్త్వరూపాదిప్రతిపాదన పరత్వేఽపి. శ్రు. “యతోవాచోనివర్తంత”ఇత్యాదిశ్రుత్యనునారేణ కా
 క్షేప్తనతత్త్వరూపాది ప్రతిపాదనానర్హత్వాత్ శబ్దోఽయత్రేత్యుక్తం. కించఅస్య భగవతస్స్వరూ
 పస్యఅభిముఖే స్థాతుంవిలజ్జమానాసతీ మాయాప్రకృతిర్నవోధవధూరివపైతి పరాజ్ఞాభీభవతిప్రకృతి
 స్తంన స్పృశతీత్యర్థః. ౪౭. యతయః సనకాదయో మనయః సధ్యజ్ఞే నియమ్య ఇంద్రియాణి స
 మ్యక్ నియమ్య విశోకం శోకాదిహేతుగుణరహితం అజస్రసుఖం అపరిచ్ఛిన్నానందవత్ యద్విదుః
 బ్రహ్మేతి బ్రహ్మ శబ్దవాచ్యం భగవతః పరస్య పుంసోనారాయణస్య తద్వైపదంతదేవ పరమ

ఖనిత్రమింద్రః. రగ. సశ్రేయసామపి విభుర్భగవాన్ యతోఽస్య భావస్య భావ
విహితస్య సతః ప్రసిద్ధిః, దేహే స్వధాతువిగమే ననువిశీర్ష మాణేవ్యోమేవ తత్ర
యత్ర ప్రతినియమ్య యస్మిన్ స్థిరీకృత్యయతయః యత్నశీలాః కర్తాః ఛేదః తస్మిన్ రాసః అకర్తాః తత్ర
హేతిం సాధనం జహ్యుః త్యజేయః. అనుపయోగా తన్నాద్రియంత ఇత్యర్థః. ఉపయాగాభావేన
సాధనానాదరే దృష్టాంతః—నీపీయతేఽస్తి నితినిపాసం కూపః తస్య ఖనిత్రం ఖననసాధనం యథా
స్వరాట్ స్వయమేవ పజ్జస్యరూపేణ విరాజమాన ఇంద్రో నాదత్రేతద్వదితి. యద్వా — న్యేనైవ
రాజత ఇతి. స్వరాట్ దరిద్రః సయథా ఇంద్రః సమృద్ధస్సై కర్త కరణదశాయాం గృహీతం
నిపానఖనిత్రం జహాతి తద్వదిత్యర్థః. ఏనం తావదజస్రసుఖం విశోకం బ్రహ్మైవ భగవతస్స్వ
రూపం తత్ప్రేరపానాం ప్రాప్యం కృత్యం వాన కించిదస్తీత్యుక్తం. రగ. ఇదానీం తత్త
ప్రాక్ స ఏవ పర్వకర్త ఫలప్రదాతా సర్వకర్త ప్రవర్తకశ్చేత్యాహ—స ఇతి. స ఏవశ్రేయసాం
ఫలానాం విభుః దాతాపి తత్ర హేతుః—భావానాం బ్రాహ్మణాదీనాం స్వభావైః శమ
దమాదిభిః విశేషణైః. విహితస్య సతః శుభస్య కర్తృణః యతోః ప్రవర్తకాత్ప్రసిద్ధిః. యగ్వా
భావానాం మహదాదీనాం స్వభావేన పరిణామేన విహితస్య సతః కార్యస్య ప్రసిద్ధిః స ఏవ స్వగ్రా
దీనాం వాతేత్యర్థః. నను మృతస్య కర్తృకర్తుః కథం స్వగ్రాదికం స్యాత్తత్రాహ—స్వారంభకథా
తూనాం విగమే వియోగే సతి. అను పశ్చాత్. విశీర్షమాణేదేహే. తత్ర స్థం వ్యోమేవ యస్తే
సహ న విశీర్షతే. యతః ఆజః తేన సహ న జాతః. తస్య పురుషస్య శ్రేయసాం ప్రభురిత్యర్థః.

ప్రాప్యం స్వరూపం తదేవ యత్యయస్సద్భ్రజ్ఞోనియమ్య విదుః న కేవలం విదుః కింతుయమ
కర్తృహేతిం కర్తృహేతిః ఛిదాసాధనీ భూతః ఖడ్గః కృతీచ్ఛేదన ఇతి ధాతుః స్వార్థికాచ్చి
త్యయాంతః కర్త, ఛిదా తస్య హేతిస్తత్సాధనీభూతః ఖడ్గః యమస్య కర్తృహేతిః. పాపిజన
శరీరవిదారణ సాధనభూతః ఖడ్గః తాంహేతిం స్వరాడింద్రో నిపానఖనిత్రమివ నిపానఖ
నిత్రశబ్దేన. నరః కూపతటాకాదినిర్దాణ సాధనీభూతకుద్దాలవాచినా విదారకత్వరూపశక్య సం
బంధమాదాయ లక్షణయా వజ్రాయుధమభిధీయతే తదివ జహ్యుః త్యాగవాచ్యసి ధాతుః
ప్రకృతే వశీకరణార్థకః. అతః ఇంద్రో వజ్రాయుధమివ యమస్య నిఖిలప్రాణిసంహారకమాయుధం
స్వవశేషద్యురిత్యర్థః. యమవశ్యాన భవంతీతి భావః. పరమాత్మ తస్మోపాసకాః యతయః సద్యోజ్ఞ
సహచరం మనో నియమ్య. ని. 'యస్సహం చ తిసద్యోజ్ఞ' స ఇత్యమరః. ఇంద్రియనియమనానం
తరం కార్యస్య నిష్పన్నత్వాత్ కార్యనిష్పత్త్యనంతరం కారణేన ప్రయోజనాభావాత్ యమకర్త
హేతిం ఇంద్రియనియమనరూపం కర్తృహేతిం నిఖిలపాపశ్చైలవిదారణపటుతరమాయుధం జహ్యుః
నిఖిలశ్చైలవిదారణాంతర మింద్రో వజ్రాయుధమివ కర్తవ్యశేషాభావాత్ జహ్యురితిభావః. రగ.
భావస్య భావవిహితస్య భావః ప్రకృతిః తస్య స్వభావాః సత్త్వదయః తైర్విహితస్య నిత్తస్య
సతః విభక్తనామరూపస్య ఆస్య జగతోయతోః ప్రసిద్ధిరుత్పత్త్యాది ప్రసిద్ధిః. నూ. "జన్మాద్యస్యయతో"
ఇతిమాత్రార్థోవ్యాఖ్యాతః. శ్రేయసామపి విభుః ధర్తార్థకామమోక్షరూపశ్రేయోదాతా భగవాన్
దేహే మనుష్యాదిశరీరే పురుషః జీవశరీరకతయా జీవరూపేణ విద్యమానః తథాప్యజః జన్మాదిగహీ
తః అతఏవ తత్ర దేహే స్వధాతువిగమే విశీర్షమాణే సతి స్వారంభకవాతపిత్తాది ధాతువిగమే
లేషామపగమనసమయే అనుతదనంతరమేవ విశీర్షమాణే సతి వ్యోమేవాకాశమివ నవిశీర్షతే నిత్య

పురుషో న విశీర్యతేఽజః. ౪౯. సోఽయంతేఽభిహితస్తాత భగవాన్ విశ్వభావనః,
సమాసేన హరేర్నాన్యదన్యస్తాత్సదసచ్చ యత్. ౫౦. ఇదం భాగవతం నామ
యన్తే భగవతోదితమ్, సంగ్రహోఽయం విభూతీనాం త్వమేవం విపులీకురు. ౫౧.
రాజోవాచ.—

యథా హరా భగవతి సృణాం భక్తి ర్భవిష్యతి, సర్వాత్మన్యఖిలా
ధార ఇతి సంకల్ప్య వర్ణయ. ౫౨. నృజన్తని నతుష్యేత కిం కాయమనునశ్వరైః,
కృష్ణే యద్యపవర్గేశే భక్తిస్సాన్యదనపాయినీ. ౫౩. కింస్యాద్వర్ణాశ్రమాచారైః కిం
దానైః కిం తపశ్శ్రితైః, సర్వాఘఘ్నోత్తమశ్లోకే నచేద్భక్తిరధోక్షజే. ౫౪. లీలాం
వర్ణయతోఽఘుష్య ఈశ్వరస్యానుమోదితుః, శృణ్వతశ్శృద్ధయా నిత్యం మాయ
యాత్నాన ముహ్యతి. ౫౫.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వితీయస్కంధే, సప్తమోఽధ్యాయః.

౪౯. ఆధ్యాయత్రయస్యార్థముపసంహరతి—స ఇతి. సోఽయం సమాసేన సంక్షేపేణ అభిహితః.
తమేవాహ—సదసత్కార్యకారణం చ హరేరన్యన్న భవతి. నను హరేస్తదవ్యతిరేకే తద్గతవికార
ప్రసంగః స్యాత్? న అన్యస్తాత్తత్కారణభూతో హరిః. కార్యాద్యవ్యతిరిక్తత్యర్థః. ౫౦. ఇదమితి.
అయం చ విభూతీనాం సంగ్రహ ఉక్తః. ౫౧. యథేతి. యథా వర్ణితేన సృణాం భక్తిర్భవిష్యతి
త్యేవం సంకల్ప్య సంచిత్య తథా హరిలీలాప్రాధాన్యేన శ్రీభాగవతం ప్లయ. న తు భక్తివిఘ్నతేన
కేవలం తత్త్వమిత్యర్థః. ౫౨. నను శ్రీహరిలీలా మాయా. కిం తద్వర్ణనేనేత్యత ఆహ—లీలామితి. ౫౫.

ఇతి భావాద్ధిపికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, సప్తమోఽధ్యాయవ్యాఖ్యా.

త్యేన జన్తాదిషడ్భావరాహిత్యాదాకాశవన్న విశీర్యతే న నశ్యతి. ౪౯. హేతత నారద విశ్వ
భావనః జగదుత్పత్త్యాదిహేతుః భగవాన్ తే తుభ్యం సమాసేన సంక్షేపేణాభిహితః. సమస్తం
సర్వం సదసచ్చ చేతనాచేతనాత్తకం యదస్తి తత్సర్వం హరేర్నాన్యత్ తచ్చరీరతయా సర్వ
దా తదపుధగ్నిధ్యా తదాత్తకతయా తతోఽన్యన్న సర్వమపి తదాత్తకమేవేతి భావః. ౫౦. భగవ
తా నారాయణేన మే మహ్యం యదుదితం యత్కథితం విభూతీనాం భగవదవతారాణాం సంగ్ర
హరూపమిదమేవ భాగవతం నామ భాగవతమితి ప్రసిద్ధం త్వమేవంవిభూతిసంగ్రహం విపులీ
కురు విస్తారయ. ౫౧. నృజన్తనీత. అపవర్గేశే మోక్షప్రదే కృష్ణే శ్రీకృష్ణాఖ్యే పరబ్రహ్మణి అన
పాయినీ భక్తిర్భవి స్యాత్ తదా నృజన్తన్యేవ న తుష్యేత న పరితోషం ప్రాప్నుయాత్ కాయ
మనునశ్వరైః శరీరసంబంధిభిర్నశ్వరైః భార్యపుత్రాదిభిః కి. ప్రయోజనం? ౫౩. కింస్యాదితి. సర్వా
త్తని సర్వాంతరాత్తని ఉత్తమశ్లోకే అధోక్షజే భక్తిర్న చేత్ వర్ణాశ్రమాచారైః దానాదిభి శ్చ కిం?
న కిమపి ప్రయోజనమిత్యర్థః. ౫౪. నిత్యమముష్యేశ్వరస్య లీలాం వర్ణయతః. పురుషస్య అథవా
అనుమోదితుః అనుమోదనం కుర్వతః అథవా శ్రద్ధయా నిత్యం శృణ్వతః పురుషస్య ఆత్మ మనః
మాయయా అవిద్యయా న ముహ్యతి మోహం న ప్రాప్నోతి. ౫౫.

ఇతి చంద్రికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, సప్తమోఽధ్యాయవ్యాఖ్యా.

అష్టమోఽధ్యాయః.

రాజోవాచ:—

బ్రహ్మణా చోదితో బ్రహ్మ గుణాఖ్యానే గుణస్య చ, యస్మై యస్మై య
థా ప్రాహ నారదో దేవదర్శనః. ౧. ఏతద్వేదితుమిచ్ఛామి తత్త్వం తత్త్వవిదాం
వర, హ కేరద్భుతవీర్యస్య కథాలోకసుమంగళాః. ౨. కథయస్వ మహాభాగ య
థాహమఖిలాత్కని, కృష్ణే నివేశ్య నిస్సంగం మనస్తప్య క్షే క శేబరమ్. ౩. శృణ్వత
శృద్ధయా నిత్యం గృణతశ్చ స్వచ్ఛేతమ్, కాలేన నాతిద్ధీర్ఘేణ భగవాన్ విశతే
హృది. ౪. ప్రవిష్టః కర్ణరంధ్రేణ స్వానాం భావ సరోరుహమ్, ధునోతి శమలం
కృష్ణస్సలిలస్య యథా శరత్. ౫. ధౌతాత్మా పురుషః కృష్ణపాదమూలం న ముం
చతి, ముక్తసర్వపరిక్లేశః పాంథస్స్వశరణం యథా. ౬. యదధాతుమతో బ్రహ్మ
దేహరంభోఽస్యధాతుభిః, యదృచ్ఛయా హేతునా వా భవంతో జానతే యథా.

శ్లో. అష్టమే దేహసంబంధమాక్షిపన్నీశజీవయోః, బహూన్ పరీక్షిదాపృచ్ఛత్పురాణార్థాన్
బుభుత్సి తాన్. త్వమేతద్విపులీకుర్విత్సుక్తం. తదేవ విపులీకరణం పృచ్ఛతి—త్రిభిః—బ్రహ్మణేతి.
అగుణస్య గుణాతీతస్యాపి. దేవదర్శనం యస్య. ౧. కథయస్వేతి. నిస్సంగం విషయసంగరహితం
మనః కృష్ణే నివేశ్యేతి స్వప్రయత్నోదృఢతః. ౩. సోఽపి శ్రద్ధయా శృణ్వతో నావశ్యకఇత్యాహ—
శృణ్వతఇతి. స్వచ్ఛేతం స్వీయదిశ్యచ్ఛేతం శృణ్వతః గృణతశ్చ కథయతశ్చ స్వప్రయత్నం పినాభ
గవాన్ స్వయమేవ హృదివిశతి. ౪. ప్రవిష్టఇతి. స్వానాం స్వీయభక్తానాం. భావసరోరుహం హృద
యకమలం. కర్ణరంధ్రద్వారేణ ప్రవిష్టః తద్గతం శమలం పాపం స్వంధునోతి. త్కాలయతి. సలిలస్యే
తి. ద్రవ్యాంతరవ్యామిశ్రణాదినా కుంభస్థే జలే శోధితే తదేవ కేవలం శుద్ధ్యతి న తు నదీకటాకాదిగ
తం. స చమలః కుంభస్యాంతస్తిష్ఠత్యేవ న తు సర్వథా పి తీయతే. అతఏవ కించిచ్ఛలనే పునః క్షుభ్య
తిచ. ఏవం తపోదానాదిప్రాయశ్చిత్తం న సర్వథా సర్వేషాం పాపం విధునోతి. కిం తు సావశేషం
తదపి కస్యచిదేవ కించిదేవ. హృది ప్రవిష్టమాత్రస్తు శ్రీకృష్ణస్సర్వేషాం సర్వం పాపం నిశ్చేషం హ
రతిత్యనేన దృష్టాంతేనూక్తం—సలిలస్య యథా శరదితి. ౫. తతశ్చ కృతార్థో భవతీత్యాహ—ధౌ
తాత్మేతి. ధౌతాత్మా నిష్పాపః ముక్తాస్సర్వే రాగద్వేషాదయః పరిక్లేశాయేన సః. పాంథః ప్రవాసాదా
గతః స్వశరణం స్వగృహం యథా న ముంచతి తద్వత్. ౬. తదేవ శ్రవణాత్సుక్యమావిష్కృత్య సం
దిగ్ధాన్ అర్థాన్ పృచ్ఛతి—యదితి. అధాతుమతః ధాతువో మహాభూతానితత్సంబంధశూన్యస్యాప్య
ధాతికస్యా లోకిః స్యాత్తనో ధాతుభిః దేహరంభ ఇతి యత్. తత్కం యదృచ్ఛయా నిర్నిమిత్తేనవా?

అగుణస్య సత్త్వాదిప్రకృతిగుణరహితస్య భగవతో గుణాఖ్యానే కల్యాణగుణకథనే చోదిత. ప్రే
రితః. దేవదర్శనః భగవత్సాక్షాత్కారకాలీ. ౧. హే బ్రహ్మన్ అధాతుమతః వాతపితృదిధాతురహి
తస్య రజస్తమఃప్రభృతిప్రాకృతగుణరహితస్య వా అస్య జీవస్య ధాతుభిః దేహరంభః యద్యస్తాదృ
వతి తత్ యదృచ్ఛయా వా హేతుం వినా భవతి వా. హేతునా భవతి వా భవంతో యథా
జానతే తథా బ్రువంతు. ౨. లోకసంస్థానలక్షణం లోకానాం సంస్థానమేవ లక్షణం యస్య

2. ఆసీద్యదుదరాత్పద్ధం లోకసంస్థానలక్షణమ్, యావానయం వై పురుషణ్య
 త్థావయవైః పృథక్, తావానసావితి ప్రోక్తస్సంస్థావయవవానివ. ౩. అజస్సజతి
 భూతాని భూతాత్తా యదనుగ్రహత్, దదృశే యేన తద్దూపం నాభిపద్మసము
 ద్భవః. ౪. స చాపి యత్ర పురుషో విశ్వస్థిత్యుద్భవాప్యయః, ముక్త్యాత్తమా
 యాం మాయేశశ్చేతే సర్వగుణాశ్రయః. ౧౦. పురుషావయవైర్లోకాస్సపాలాః

హేతునా ర్హదినా వా భవంతః యథావత్ జానతే అతః కథయంత్యితి శేషః. 2. యశ్చాసావీశ్వర
 స్సోఽప్యేతత్తుల్యదేహః ప్రోక్తః అతస్తస్య లో విశేషః? ఇత్యాశయేన పచ్చతి—సార్థేన. ఆసీదితి.
 లోకానాం సంస్థానం రచనా దేవ లక్షణం రూపం యస్య. తత్ త్రైలోక్యాత్తత్తకం పద్ధం యస్యోద
 రాదాసీత్ అసావీశ్వరః, ఇయత్రాయుక్తైః స్వపరిమితావయవైః ఆయం లోకః పురుషో యా
 వాక్ యత్సంఖ్యావయవయుక్తః తావాక్ ప్రోక్తస్సంస్థావాక్ అవయవవానితి ప్రోక్తః. సంస్థా
 ఆకారః అవయవాశ్చ విద్యం తే యస్యేతి. సంస్థావయవవానివ. సపరమార్థత ఇతి శేషః. ౩. అతః
 లో విశేషస్తస్యేతి. అవశ్యం చ విశేషో వాచ్యఇత్యాహ. —అజఇతి. అజః బ్రహ్మ భూతానాం
 సృష్ట్యపాధీనాం ఆత్మా నియంతా. సమష్ట్యపాధితాత్. యేన చ అనుగృహ్ణతా, తస్యరూపం
 దదృశేదృష్టవాక్ నితచ్ఛ. శ్లో. “తచ్ఛాపి ద్రష్టరీశస్య మాటస్థస్యాఖిలాత్తనః, సృజ్యం సృజామి
 సృష్టోఽహమీక్షయైవాభిచోదితర” ఇత్యాదిన్లోక్త మనూద్యతే. అగ్రే తు స్పష్టం భవిష్యతి. ౪.
 ప్రశ్నాంతరమాహ. —స ఇతి. యత్ర శేతే యేన రూపేణావతిష్ఠతే విశ్వస్య స్థిత్యాదయో
 యస్తాత్ ఏవమాది ప్రశ్నానాం తత్త్వతోఽర్హస్యదాహర్తమితి సర్వేషామంతేక్రియాసంబంధః.
 ౧౦. ప్రశ్నాంతరమాహ. —పురుషేతి. పురుషస్యావయవైః పూర్వం కల్పితాయస్యేహావయవైర్లో

తత్తాదృశం పద్ధం భువనకోశాత్తత్తకం పద్ధం పద్ధస్య భువనకోశాత్తత్తకత్వాదేవ లోకసంస్థానా నాంత
 ల్లక్షణత్వం తత్పద్ధం యదుదరే యస్య భగవత ఉదరే వర్తతే తద్బ్రూహీత్యన్వయః. యదుదర
 ఇత్యత్ర యచ్ఛబ్దప్రతిపాద్యస్య విరాట్పురుషస్య స్వరూపమాహ. —ఆయం పురుషః. పృథక్.
 పృథగ్విధైః ఇయత్ర పరిచ్ఛేదః. తత్సంపాదకైరవయవైః యావాక్ యావత్పరిమాణః స్వశరీరా
 వయవైః యావత్పరిమాణః అసౌ భగవాన్ విరాడపి సంస్థావయవవానివ సంస్థానరూపైః
 స్వీయావయవైః అవయవవానివ. వస్తుతో నిరవయవోఽప్యవయవవానివతావాక్ మనుజవద్విరాడపి
 స్వవిత్స్యాసప్రవిత్స్తికాయ ఇతి ప్రోక్తః. ౩. యదనుగ్రహత్ యస్య భగవతో విరాజః అను
 గ్రహత్. భూతాత్తా పాంచభౌతికశరీరం అజశ్చతుర్ముఖః భూతాని స్రాణినః సృజతి తచ్చ కథ
 యతి —దదృశఇతి. నాభిపద్మసముద్భవః భగవన్నాభీకమలసముత్పన్నః. చతుర్ముఖశ్చ యేన త
 ద్దూపం దదృశే. యేన కారణేన విరాజశ్శరీరం ప్రపంచరూపం సాక్షాత్ప్రతీతవాక్ తచ్చ కథ
 య. ౪. విశ్వస్థిత్యుద్భవాప్యయః జగదుత్పత్తిస్థితిలయ సాధనీభూతః. మాయేశః ప్రకృత్యధీశః స
 ర్వగుణాశ్రయః నిఖిలకల్యాణగుణాశ్రయః. స వై పురుషశ్చ భగవాన్ ఆత్మమాయాం ఆత్మీయాం
 స్థూలప్రపంచరూపిణీం మాయాం ముక్త్యా యత్ర శేతే యత్ర స్థానే శయనం కరోతి తదపి కథయ.
 ౧౦. పురుషావయవైః భగవతో విరాజః అవయవైః అనయవభూతైః పృథివ్యాదిభిః సపాలా లో
 కాః స్వపాలకసహితాః లోకాః పూర్వకల్పితాః ప్రథమంకల్పితాః సృష్టాః సపాలైః లోకైరముష్య

పూర్వకల్పితాః, లోకైరముష్యావయవాస్సపాలైరితి శుశ్రుమ. ౧౧. యావాన్
 కల్పోవికల్పోవా యథా కాలోఽనుమీయతే, భూతభవ్యభవచ్ఛబ్దఆయుర్తానం చ
 యత్సతః. ౧౨. కాలస్యానుగతిర్యా తు లక్ష్మ్యతేఽణ్వీబృహత్కపి, యావత్త్యః కర్
 గతయో యాదృశీ * ద్విజసత్తమ. ౧౩. యస్మిన్ కర్త సమ* వాయో యథా
 యేనోపగృహ్యతే, గుణానాం గుణినాం చైవ పరిణామమభీప్సతామ్. ౧౪. భూపా
 తాశకకుబ్ధ్యామగ్రహనక్షత్రభూభృతామ్, సరిత్సముద్ర ద్వీపానాం సంభవశ్చై
 తదోకసాం. ౧౫. ప్రమాణ మండకోశస్య బాహ్యభ్యంతరభేదతః, మహతాం
 చానుచరితం వర్ణాశ్రమవినిశ్చయః. ౧౬. అవతారానుచరితం యదాశ్చర్యతమం

కాన్ కల్పయంతీత్యాదౌ లోకైశ్చాముష్యావయవా ఇతి పాతాశమేతస్య హి పాదమూలమిత్యా
 దౌచ త్వస్తుఖాచ్ఛ్చుతవంతో వయం ఏతత్సందేహవిపర్యయాభ్యాం పుష్టం. ౧౧. ఇదానీమవిజా
 తాన్ బహూనర్థాన్ పృచ్ఛతి. — యావానితి. కల్పః మహాన్ వికల్పః అవాంతరః. భూతాదిశ
 బ్దో యస్మాత్ యస్య వాచక ఇతి వా. సతః స్థూలదేహోద్యభిమానినో మనుష్యస్య పితృదేవా
 దేః. ఆయుషః ప్రమాణం అనుమానప్రకారః పుష్టః. ౧౨. విశేషం పృచ్ఛతి — కాలస్యేతి. అను
 గతిః ప్రవృత్తిః కర్త గతయః కర్తప్రాప్యానిస్థానాని యాదృశీః యాదృశ్యః అత్రాన్వత్వాత్ప్రధమా
 ధేద్వితీయా. యాదృశ్య ఇతి పాతే న కాపి క్షతిః. ౧౩. యస్మిన్నితి. గుణానాం సత్త్వాదీనాం పరి
 ణామం దేవాదిరూపమిచ్ఛితం గుణినాం జీవానాం మధ్యేయస్మిన్ పరిణామే కర్తాణాం పుణ్యపాపా
 నాం సమవాయస్సముదాయః. కేన కర్త సముదాయేన కథంకృతేన. కోఽధికారీ దేవాదిభావంప్రాప్నో
 తీత్యర్థః. ౧౪. భూపాతాశేతి. భూపాతాశాదీనాం సంభవః ఏతాని ఓకాంసి యేషాం తేషాం ప్రాణి
 నాం చ సంభవః. యథేతి సర్వత్రానుషంగః. ౧౫. ప్రమాణమితి. వర్ణానాం ఆశ్రమాణాం చ వినిశ్చ
 యః తత్తత్స్విభావైర్నిర్ధారః. ౧౬. అవతారేతి. యగే యుగే ప్రతియుగం. నృణాం యో ధర్మః.

విరాజోఽవయవాః శ్రీపాదప్రభృతిశీర్షాంతాః కల్పితా ఇతి వయం శుశ్రుమ శ్రుతవంతో బభూవి
 మ. తదపి సమ్యక్కథయ. ౧౧. కల్పః అవాంతరప్రళయరూపః. అధికల్పోవా తతోఽధికోమహాప్ర
 లయరూపః కల్పోవా యావాన్ భూతభవ్యభవచ్ఛబ్దః భూతభవిష్యద్వర్తమానరూపః కాలశ్చ యదా
 నుమీయతే సతః ఆయుర్తానం చ చతుర్ముఖస్య ఆయుః ప్రమాణంచ. ౧౨. అణ్వీ సూక్ష్మ కళాకాష్ఠా
 దిరూపా. బృహత్కపి సంవత్సర యుగకల్పాదిరూపా చ యా కాలస్యానుగతిః సంచారో భూతేషు
 లక్ష్మ్యతే. హేద్విజసత్తమ శ్రీశుక. కర్త గతయో యావత్త్యః యావత్సంఖ్యాకాః యాదృశీర్వా య
 త్స్వరూపావా. ౧౩. గుణానాం సత్త్వాదిగుణానాం. గుణినాం చైవ తదాశ్రయాణాం మహదాదీనాం
 చ. పరిణామం పరిణతిం. పరిణామోఽత్రత్రైవిధ్యకాణాం పురుషార్థరూపేణ పరిణామః. ముముక్షూ
 ణాం తన్నివృత్తిసాధనీభూత జ్ఞానవైరాగ్యరూపేణ పరిణామః. తమభీష్పతాం ప్రాప్తుమిచ్ఛతాం బుభు
 క్షూణాం చ యస్మిన్ కర్త సమవాయః కర్త సమర్పణం యథా యేన ప్రకారేణోపగృహ్యతే యేన
 స్వీక్రియతే తత్సర్వం కథయస్వ. ౧౪. కకుభః దిశః ద్వీపాః జలపరివేష్టితదేశాః. ౧౫. అండకోశ
 స్య బాహ్యభ్యంతరభేదతః ప్రమాణం చ మహతాం మహాపురుషాణాం చానుచరితం వర్ణాశ్ర
 మ వినిశ్చయః బ్రహ్మణాదివర్ణానాం బ్రహ్మచర్యప్రభృత్యాశ్రమాణాం చ వినిశ్చయః. ౧౬.

హారేః, యగాని యుగమానం చ ధర్మో యశ్చ యుగే యుగే. ౧౭. నృణాం సా
ధారణో ధర్మస్య విశేషశ్చ యాదృశః, శ్రేణీనాం రాజర్షీణాం *చ ధర్మః కృచ్ఛే
షు జీవతామ్. ౧౮. తత్త్వానాం పరిసంఖ్యానం లక్షణం హేతులక్షణమ్, పురుషా
రాధనవిధిర్వ్యోగస్యాధ్యాత్మికస్య చ. ౧౯. యోగేశ్వరైశ్వర్యగతిర్లింగభంగస్తు
యోగినామ్, వేదోపవేదధర్మాణామితిహసపురాణయోః. ౨౦. సంప్లవస్సర్వభూతా
నాం విక్రమః ప్రతిసంక్రమః, ఇష్టాపూర్తస్యకామ్యానాం త్రివర్గస్య చ యో
విధిః. ౨౧. యశ్చానుశాయినాం సర్గః పాపండుస్య చ సంభవః, ఆత్మనో బంధ
మోక్షో చ వ్యవస్థానం స్వరూపణః. ౨౨. యథాత్మతంత్రో భగవాన్ విక్రీడ

యచ్చ హారవతారానుచరితం. ౧౭. నృణామితి. స విశేషః షడ్భాగమనిబంధనః. శ్రేణీనాం
తత్త్వద్వయవసాయాపజీవినాం. వ్యవహరనియమలక్షణో ధర్మః. రాజర్షీణాం చ ప్రజాపాలనాధికా
రిణాం, కృచ్ఛేషు ఆపషు జీవతాం సర్వేషాం. ౧౮. తత్త్వానామితి. తత్త్వానాం ప్రకృత్యావీనాం
పరిసంఖ్యానం సంఖ్యా. స్వరూపం. హేతులక్షణం తత్త్వత్కార్యహేతుత్వేన చ లక్షణమిత్యర్థః. పు
రుషారాధనస్య విధిః దేవపూజా ప్రకారః. అష్టాంగయోగస్య చ విధిః. ౧౯. యోగేశ్వరేతి. యోగే
శ్వరాణాం యోగాభ్యాసశాలినామైశ్వర్యేణ ఆణిమాదినాగతిః అర్చిరాదిగతిః లింగశరీరస్య భంగః
ప్రవిలయః. వేదా ఋగ్వేదాదయః. ఉపవేదాః ఆయుర్వేదాదయః. ధర్మాః ధర్మశాస్త్రాణి. తేషాం. ఇ
తిహసపురాణయోశ్చ ఇతిహాసః పురావృత్తః సకలార్థప్రతిపాదకః. పురాణం దశపంచలక్షణవిశిష్టం.
గతిః తయోస్స్వరూపం. ౨౦. సంప్లవఇతి. సంప్లవః అచారతరప్రళయః యద్వా సమ్యక్ ప్లవనమదభి
వః విక్రమస్థితిః. ప్రతిసంక్రమః మహాప్రళయః. ఇష్టం యాగాదిరూపం వైదికం కర్త. పూర్తం
తటాకవాస్యాలయాదినిర్మానరూపం స్మార్తం కర్త. శ్లో. “వాపీకూపతటా కాదిదేవతాయతినాని చ,
అన్నప్రదానమారామః పూర్తమిత్యభిధీయత” ఇతి. తత్ర కామ్యానామగ్నిహోత్రాదీగాం త్రివర్గస్య
ధర్మకామార్థరూపస్య విధిః అనుష్ఠానప్రకారః. ౨౧. యఇతి. అనుశాయినాం మలినోపాధీనాం
జీవానాం. ఆత్మనః జీవస్య వ్యవస్థానం బంధమోక్షాతిరిక్తస్వ రూపేణావస్థానం. ౨౨. యథేతి. ఉదా

సాధారణో ధర్మః. శ్లో. శమోదమస్తపశ్చౌచమిత్యాదినా శ్రీగీతాచార్యేణ తత్త్వద్వర్ణానామా శ్రమా
ణాం చ ప్రతిపాదితో యో విశేషధర్మశ్చ తత్సహితః సాధారణో ధర్మశ్చ యాదృశః శ్రేణీ
నాం జాతివిశేషాణాం రాజర్షీణాం చ ధర్మః కృచ్ఛేషు జీవతాం ధర్మో యశ్చ ఆపది జీవనసాధనీభూ
తో ధర్మశ్చ. ౧౮. తత్త్వానాం పుణ్యవ్యాదిచతుర్వింశతితత్త్వానాం పరిసంఖ్యానం. చతుర్వింశతివిధత్వ
ప్రకారం. తల్లక్షణం హేతులక్షణం చతుర్వింశతివిధత్వ హేతులక్షణం పురుషారాధనవిధిః భగవదారా
ధనవిధిః ఆధ్యాత్మికయోగస్య చ ఆత్మేనం పరమాత్మేనమధికృత్య. ప్రవృత్తస్యయోగస్య విధిః. ౧౯.
అనుశాయినాం పుణ్యపాపరూపకర్తృఫలభూత స్వర్గసరకాద్యమభవాంతరమవశిష్టపుణ్యపాపవాసనా
వతాం యస్సర్గస్సృష్టిః తం చ. పాపండుస్య సర్గంచ ఆత్మనో జీవాత్మనో బంధమోక్షో చ స్వరూపతో
వ్యవస్థానం చ కైవల్యం ప్రాప్య శుద్ధాత్మ స్వరూపేణావస్థానం చ. ౨౨. ఆత్మతంత్రో స్వంతంత్రో భగ
వాన్. ఆత్మమాయయా స్వీయసంకల్పరూపజ్ఞానేన, యథావిక్రీడతి. మాయాంవిసృజ్య వాసాక్షివత్

త్యాగి మాయయా, విశ్వాద్య వా యథా మాయాముదాస్తే సాక్షి వద్విభుః. ౨౩. సర్వమేచ్ఛ భగవాన్ పుచ్చతే మేఽనుపూర్వశః, తత్త్వతోఽర్హస్యదాహర్తుం ప్రపన్నాయ మహామునే. ౨౪. అత్ర ప్రమాణం హి భవాన్పరమేష్ఠి యథాతథాః, అపరేచానతిష్ఠంతి పూర్వేషాం పూర్వజైః కృతమ్. ౨౫. న మేఽసవః పరాయంతి బ్రహ్మ నశనాదమీ, పిబతోఽచ్యుతపీయూష త్వన్మఖాజ్జవివిస్సురీతమ్. శ్రీసూతి ఉవాచ.—

స ఉపామంత్రితో రాజ్ఞా కథయామితి సత్పతేః, బ్రహ్మరాతో భృశం ప్రీతోవిష్ణురాలేన సంసది. ౨౬. ఆహ భాగవతం నామ పురాణంబ్రహ్మసమ్మితమ్, బ్రహ్మణే భగవతోఽక్రీక్తం బ్రహ్మకల్ప ఉపాగతే. ౨౭. యద్యత్ప్రక్షిద్యషభః పాండునామనుపుచ్చతి, ఆనుపూర్వేణ తత్సర్వమాఖ్యాతుముపచక్ర మే. ౨౮. ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వితీయస్కంధే, అష్టమోఽధ్యాయః.

స్తే ప్రలయే. ౨౩. సర్వమితి. చశబ్దాదసృష్టమపి. ౨౪. అత్రేతి. ప్రమాణం సమ్యక్ జ్ఞాతాయతస్తవ బ్రహ్మనారదవ్యాసక్రమేణ సంప్రదాయోఽస్తీతి సామాన్యన్యాయేనాహ— అపరేచేతి. యద్వా— త్వదన్యే ప్రాయశో గతానుగతికా ఏవ న తద్విదగత్యాహ— అపరేచేతి. ౨౫. శేతి. నమతవ అనశనద్విజకోపాభ్యాం వ్యాకులస్య కుతః శ్రవణం? తత్రాహ— నపరాయంతి నాపగపచ్చంతి వ్యాకులీభవంతీత్యర్థః. అచ్యుత కీర్తిపీయూషంపిబతః. ౨౬. సఇతి. ఉపామంత్రితః పుష్టః సంశ్చాసౌ పతిశ్చ తస్య. ౨౭. ఆహేతి. బ్రహ్మకల్పే సృష్ట్యుపక్రమే. భాగవతాఖ్యానేనైవ ప్రశ్నానాయుత్తరం దాతుం ప్రకాంతవాః త్యర్థః. ౨౮. యదితి. పాండునామృషభః శ్రీష్టః ఆనుపూర్వేణేతి ప్రస్తావక్రమోఽత్ర నివక్షితః న ప్రశ్నక్రమః. ౨౯.

ఇతి భావార్థాదపికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, అష్టమోఽధ్యాయవ్యాఖ్యా.

విభుర్భగవాన్ యథా ఉదాస్తే ఉదాసీనో వర్తతే తచ్చకథయ. ౨౩. ప్రపన్నాయ శరణాగతాయ పుచ్చతే మే వితత్సర్వం ప్రశ్నవిషయం అనుపూర్వశః. తత్త్వతః ఉదాహర్తుం వక్తుమర్హసి. ౨౪. అత్రాస్మిన్నర్థే పరమేష్ఠి అత్ర భూశ్చతుర్ముఖో యథా తథాభవానేవ ప్రమాణం పూర్వేషాం పూర్వజైః కృతిమపరే అను తిష్ఠంతి పూర్వతమైః కృతం కర్త అపరే అంతరభావినః అనుతిష్ఠంతి. అతః పూర్వేషాం పూర్వజేన చతుర్ముఖేన నారదాదిభ్య ఉపదిష్టత్వాత్ తద్వత్ప్రపన్నాయ మహ్యమపుష్పదేష్టవ్యమితి భావః. ౨౫. నను మమూర్ష వే తుభ్యం కథముపదేష్టుం శక్యత? ఇత్యత ఆహ— హే బ్రహ్మ శ్రీశుక. అనశనాదభోజనాత్ త్వద్వక్త్రాజ్జవివిస్సుతం వీన్ముఖాంభోజవిస్సుతం అచ్యుతపీయూషం భగవత్కథామృతం పిబతో మే ఆమీ అసవః స్రాణాన పరాయంతి. ౨౬. విష్ణురాలేన భగవతా దత్తేన రాజాపక్షితా ఉపామంత్రితః తత్త్వతోఽర్హస్యదాహర్తుమితి పుష్టః బ్రహ్మరాతం వ్యాసాయ పుత్రత్వేన బ్రహ్మణా దత్తః శ్రీశుకః భృశం ప్రీతస్సృక్. సత్పతేః బ్రహ్మవిద్రక్ష్యకస్య భగవతః కథాః కథయామితి సంసది ఋషిసభాయాం. ౨౭. బ్రహ్మసమ్మితం వేదశుల్కం. బ్రహ్మణే చతుర్ముఖాయ తత్త్వతా భగవతా నారాయణేన బ్రహ్మకల్పఉపాగతే సతి ప్రాక్తం భాగవతం నామ పురాణమహా.

ఇతి చంద్రికాయామ్, ద్వితీయస్కంధే, అష్టమోఽధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్రీశుక ఉవాచ:—

అత్తమాయామృతే రాజక పరస్యానుభవాత్త్వనః, న ఘటేత్తార్థసంబంధః
స్వప్నద్రష్టుర్యథాంజనా. ౧. బహురూప ఇవాభాతి మాయయా బహురూపయా,
రమమాణో గుణేష్వస్యామమాహమితిమన్యతే. ౨. యస్మి వాచ మహిమ్ని స్వే

స్థో. రాజప్రశ్నోత్తరం వక్తుం బ్రహ్మణేహరిణోదితమ్, కథయామాసనవమే శుణో భాగవతం
పునః. తత్త్రయత్తావదుక్తం యదభాతుమత ఇత్యనేన జీవస్య కథం దేహసంబంధ ఇతి తత్ప్రశ్నోత్తరమా
హ—అత్తమాయామితి. అత్తస్య హ రేః మాయామంత రేణ అనుభవరూపస్యాత్మ నోఽర్థే న దృశ్యేన దేహ
దినాసంబంధః అంజనా తత్వతః సఘటే త త త్ర హేతుః—పరస్యేతి. స్వప్న ద్రష్టు యథా స్వప్న దేహ
సంబంధో న ఘటే తద్వత్ తస్మాత్సంసారోఽపి మాయైవేత్యర్థః. ౧. అతనివాసేక రూపత్వం భజతీ
త్యాహ—బహురూప ఇతి. బహురూపః బాలయవాదిరూపః దేవనరాదిరూపశ్చాభాతి. గుణేషు దేహ
దిషు ౨. అతనివ భక్తియోగేన తన్ని రానే సతి మోక్షోఽపి ఘటత ఇత్యాహ—యస్మి తి. వాచ శబ్దః.

భగవత్సంకల్పాదేవాస్య జీవస్య దేహసంబంధ ఇత్యత ఆహ—హేరాజక పరస్య ప్రకృతివి
లక్షణస్య అనుభవాత్త్వనః జ్ఞానరూపస్య జీవస్య. అత్తమాయామృతే భగవత్సంకల్పరూపజ్ఞానమంత
రా. స్వప్నద్రష్టురివ స్వప్నద్రష్టుః పురుషస్యేవ. అంజనా ఝడితి అర్థసంబంధః శరీరసంబంధో న
సఘటేత. మాయా సాంకల్పికం జ్ఞానమితి నైఘంటిక ప్రయోగానుసారాత్ ప్రకరణోపయోగాచ్చ.
అత్తత్యమాయాశబ్దః సంకల్పరూపజ్ఞానవాచీ ప్రకృతివిలక్షణస్య జ్ఞానైకాకారస్య ఆస్య జీవస్య
స్వాప్నికపదార్థసంబంధవత్ శరీరాదిసంబంధోఽపి భగవత్సంబంధమంతరానోపపద్యతేస్వాప్నికపదా
ర్థసంబంధో హి భగవత్సంకల్ప కల్పిత ఇతి సూత్రకార లహ—మాయామాత్రం తు కాత్తేన్నివినాన
భివ్యక్తస్వరూపత్వాదితి శ్రుతిశ్చతఃసాహ—సతత్రత్రాధానరథయోగాసంధానో భవంత్యథ తత్తర
థాక రథయోగాక పథస్సృ జత ఇత్యాహ. శ్రు. “య ఏషు సుప్తేషు జగర్తి కామం కామం పురుషో
నిర్తిమాః తదేవ శుక్రం తద్బ్రహ్మ తదేవామృతమచ్యతే” ఇత్యాదిశ్చ జీవస్య శరీరాదిసంబంధశ్చ భగ
త్సంకల్పకల్పిత ఇతిభావః. ౧. పునశ్చ జీవస్వరూపమేవాహ—అయం జీవః సర్వేషు దేవమను
ష్యాదిశరీరేషు జ్ఞానైకాకారతయా ఏకరూపోఽపి బహురూపయా. శ్రు. “అజామేకా”మితి శ్రుత్యను
సారేణ లోపిత శుక్లకృష్ణయా మాయయా ప్రకృత్యా. శ్రు. “అస్తాన్తాయా సృజతే విశ్వమే
తత్తద్భింశ్చాన్యోమాయయాసన్నిరుద్ధః. మాయాంతు ప్రకృతిం విద్యాన్తాయాం తు మహేశ్వర”
మితి శ్రుతౌ మాయాశబ్దస్య ప్రకృతిపరతయా వ్యాఖ్యాతత్వాత్. అతః బహురూపయా మాయ
యా బహురూప ఇవాభాతి జ్ఞానైకాకారతయేక రూపోఽపి ప్రకృతిసంబంధవత్ దేవమనుష్యా
దిరూపేణ బహురూప ఇవాభాతి. ఇత్థం ప్రకృతిసంస్పృష్టాజీవః అన్యోఽపి వస్తుతః ప్రకృతివిలక్షణోఽపి
గుణేషు సత్త్వాదిగుణ ప్రధానేషు విషయేషు రమమాణస్యైవ మమాహమితి అవాత్తీయేష్వాత్మీయత్వ
ప్రాంత్యా అవాత్తనిదేహే అహమిత్యాత్మీత్వభ్రాంత్యా న స్యాతే సంసారే సర్వో భవతి. ౨. ఇత్థం
బద్ధస్య జీవస్య ముక్తిసాధనయాతం జ్ఞానమాహ—కాలమాయయోః పరస్మైక తదుభయవిలక్షణే స్వే

పరస్మిన్ కాలమాయయోః, రమేత గతసంమోహస్యక్వోదాస్తే తతోభయం. 3. అత్తే తత్త్వవిశుద్ధ్యర్థం యదాహ భగవాన్పుత్రం, బ్రహ్మణే దర్శయన్మావ్యమనలీకప్రతాదృతః. ౪. స ఆదిదేవో భజతాం పరో గురున్స్వధిష్ఠ్యయాస్థాయ సిస్సృక్షయై క్షుత, తాంనాధ్యగచ్ఛద్దృశమత్రసంమతాం ప్రపంచనిర్మాణవిధిర్యయా భవేత్. ౫. స చింతయన్ ద్వ్యక్షరమే కదాంభస్యపాశ్చణోద్విర్గదితం. వచో విభుః,

ఏవాక్తే. స్వవివ మహిమ్ని యదా రమేత తమేవాహ—కాలమాయయోః పురుషప్రకృత్యోః పరస్మిన్ తదాఉభయం ఆహ మమేతి చ త్యక్త్వా ఉదాస్తే పూర్ణస్వరూపేణావలిష్ఠతే. తదుక్తం. శ్లో. “యయా సమ్మేహితో జీవ ఆత్మాసంత్రిగుణాత్మకం, పరోఽపి మనుతేఽనర్థం తత్కృతం చాభిపద్యతే. అనర్థోఽపశయం సాక్షాద్భక్తియోగమథోక్షజే, లోకస్యాభాసతో వ్యాసశ్చక్రే సాత్వతసంహితా” మితి. 3. యచ్ఛక్తం పరమేశ్వరస్యాపి దేహసంబంధావిశేషాత్ కథం తద్భక్త్యా మోక్షస్యాదితి ఆసీద్వదుదరాత్పద్మమిత్యాదినా. తత్రాహ—ఆత్మేతి. ఆత్మనః జీవస్య తత్త్వవిశుద్ధ్యర్థం తత్త్వజ్ఞానార్థం తద్భవత్యేవకిం తత్ యత్తప ఇత్యాదినా స్వభజనం భగవాన్ బ్రహ్మణ ఆహ—కిం కుర్వన్ ఋతం సత్యం చిద్భునరూపం దర్శయన్ దర్శనహేతుః—అవ్యభీకేన వ్రతేన తపసా ఆదృతః నేవితస్మిన్ భగవాన్ ఉత్పత్తివినాశాదిషడ్గుణైశ్వర్యశాలీ యదాహ—తద్వత్త్వామితి శేషః. అయం భావః. జీవస్యావిద్యయా మిథ్యారూపదేహసంబంధః ఈశ్వరస్య తు యోగమాయయాచిద్భునలీలావిగ్రహవిర్భావ ఇతి మహాన్విశేషః. అతస్తద్భజనాన్మోక్షోపపత్తిరితి. ౪. భగవద్భజనాదేవ తత్త్వజ్ఞానమిత్యేతత్ప్రపంచయిష్యన్ బ్రహ్మణోఽపి తత్ప్రసాదాదేవేతి దర్శయితుం ఇతిహాసమాహ—సఇతి. పరో గురుః భక్తేరహస్యోపదేష్టా స్వధిష్ఠ్యంపద్మమాస్థాయ అధిష్ఠానాన్వేషణాయ పూర్వం జతే నిమగ్నః పశ్చాత్ పరాత్పరాపుత్ర్య స్వధిష్ఠ్యే స్థిత్యేత్యర్థః. విక్షత వితత్కథం సప్తవ్యమిత్యాలోచితవాన్ తాదృశం ప్రజ్ఞాం అత్ర సృష్టివిషయే సమృతాం అవ్యభిచారిణీంయయాదృశావిధిః ప్రకారః. ౫. సఇతి. సృష్టిచింతయన్ కదాచిత్ ద్వ్యక్షరం వచః అంభసి ఉపాశ్చణోత్ ఉపసమిషే

మహిమ్ని స్వాత్మరూపే మహిమ్ని పరమాత్మస్వరూపే మహిమ్నాతి వా సభగవాన్ కస్మిన్ ప్రతిష్ఠిత ఇతి స్వే మహిమ్నాత్మత్ర మహిమన్ శబ్దస్య భూమవిద్యాప్రకరణే బ్రహ్మపరత్వాత్. శ్లో. “భాతుః పరత్వాన్తహిమానమిశ” మిత్యత్రాపి బ్రహ్మపరత్వాత్ ద్వితీయః కల్పేస్య ఇత్యస్య స్వశరీరకతయా స్వస్వరూపత్వమాధాయ స్వ ఇతి సామానాధికరణ్యం జ్ఞేయం. తస్మిన్ భగవతి గతమోహస్యక్వోద్ధ్వా వావరమతే తదా ఉభయం కాలమాయాపారవశ్యం త్యక్త్వా ఉదాస్తే భగవదనుభవజనితానం దాతిశయేన విషయేషు నిరపేక్షో భవతి. 3. అవ్యభీక వ్రతాదృతః భగవత్ప్రీతికర వ్రతానుష్ఠానేన ఆదృతః భగవాన్ నారాయణః బ్రహ్మణశ్చతుర్ముఖస్య రూపం స్వక్రీయరూపం దివ్యమంగళవిగ్రహం దర్శయన్ ఆత్మ తత్త్వవిశుద్ధ్యర్థం ఆత్మస్వరూపసిశ్చయార్థం ఋతం సత్యం యద్వాక్యమాహ—తత్తేకధయామిత్యధ్యాహర్యః. ౪. భజతాం పరో గురుః స ఆదిదేవశ్చతుర్ముఖః స్వధిష్ఠ్యం స్వక్రీయస్థానం సత్యలోకమాస్థాయ సిస్సృక్షయై సృష్టిచ్ఛాయావిక్షత విచారయామాస ప్రపంచనిర్మాణవిధిర్యథాభవేత్ సమృతాం తాదృశం నాధ్యగచ్ఛత్ ఏవం సప్తవ్యమితి నిశ్చయం న ప్రాపేత్యర్థః. ౫. విభుః ప్రభుశ్చతుర్భుః స బ్రహ్మ సంచింతయన్ సృష్ట్యపాయంచింతయన్. ఏకదా కాల విశేషే అంభసి ప్రలయ

స్వర్గేషు యత్నోడశ మేకవింశం నిష్క్రించనానాం నృపయద్ధనం విదుః. ౧. నిశమ్య
తద్వక్తృదిదృక్షయా దిశో విలోక్య తత్రాన్యదపశ్యమానః, స్వధిష్ణ్యమాస్థాయ
విమృశ్య తద్ధితం తపస్యపాదిష్టఇవాదధే మనః. ౨. దివ్యం సహస్రాబ్దమమోఘద
ర్శనో జితానిలాత్తా విజితోభయేంద్రియః, అతప్యతస్తాఖిలలోక తాపనం తపస్తపీ
యాంస్తపతాం సమాహితః. ౩. తస్మై స్వలోకం భగవాన్సభాజితస్సందర్శయా
మాస పరం న యత్పరమ్, వ్యపేతసంక్లేశవిమోహసాధ్వసం స్వదృష్టవద్భిర్విబు

శ్రుతవాక్ తే అక్షరే దర్శయతి—కాదయోమావసానాః స్పర్శాః. తేషు యత్ షోడశం తకా
రః యచ్చైకవింశంపకారః వచసో నిర్దేశార్థం తదర్థమాహ—హే నృప నిష్క్రించనానాం త్యక్త
ధనానాం ధనం యద్విదుః. యేన తపోధనా ఇతి ప్రసిద్ధాః తచ్చ ద్విర్గదితం తపతపేతిలాస్తద్ధ్య
మపురుషైకవచనం తస్య వీహ్నా. అదరణ సాధనవిధిరూపామశృణోదిత్యర్థః. ౧. నిశమ్యేతి. ఏవం
నిశమ్య తస్యవచసో వక్తుః దిదృక్షయా తతః ప్రచలితస్సౌ దిశో విలోక్య. పునః స్వధి
ష్ణ్యమాస్థాయ కేనచిత్ప్రత్యక్షం నియుక్త ఇవ తచ్చాత్మనో హితం విహితం విమృశ్య తపసి మనో
ధృతవానిత్యర్థః. ౨. దివ్యమితి. తతశ్చనః బ్రహ్మ అఖిలానాం లోకానాం తాపనం ప్రకాశకం. తపః
అతప్యతస్తకృతవాక్. తపతపేతిస్య వచసో అర్థే అమోఘం దర్శనం యస్య. జితఃఖిలః ఆత్మా మ
నశ్చ యేన విజితాని ఉభయేంద్రియాణి జ్ఞానకర్తాణి యేన తపతాం తపశ్చరతాం మధ్యే తపీయాక్
ఆతిశయేన తపస్వీ. ౩. తస్మాద్ధి. తస్మై బ్రహ్మణే స్వలోకం వైకుంఠాఖ్యం పరంశ్రేష్ఠం న యత్పరం.

పయోనిధౌ ద్విర్గదితం ద్వివారంగదితం ద్వియక్షరమక్షరద్వయవిశిష్టం వచః వాక్యముపాశ్రుణోత్ శ్రు
క్రావ. ౩. తద్వ్యక్షరమిత్యతః—హే నృప రాజ్ నిష్క్రించనానామకించనానాం విషయేష్వస
క్తానామకించనానాం యద్ధనంవిదుః ధనవదత్యంతోపాదేయంవిదుః తాదృశం స్వర్గేషు కాది మావ
సానేషు వర్తేషు. నూ. “కాదయోమావసానాస్పర్శా” ఇతి వైయాకరణసిద్ధాంతః. తేషు యత్ షో
డశం త ఇత్యేతద్రూపం తేష్యేవ యదేకవింశంప ఇత్యేతద్రూపం మిళిత్యా తపత్యేవ మాకారం
తపసంతాపే ఇతి ఛాతోర్లోలో మధ్యమపురుషైకవచనం. తపః కుర్వీత్యేతదర్థకం తదశృ
ణోత్. ౧. తద్వాక్యం నిశమ్య వక్తృదిదృక్షయా అక్షరద్వయస్య కో వక్తేతి వక్తుర్దర్శనేచ్ఛయా
దిశో విలోక్య తత్ర ప్రశయాంభసి అన్యదపశ్యమానః అన్యంవక్తార మలక్ష్యమాణస్సౌ స్వధిష్ణ్యం
స్వస్యస్థానభూతం లోకంపద్మమధిస్థాయ తద్వాక్యం హితం విమృశ్య హితముక్తం విచార్య తపసి
తపోనుష్ఠానే ఆహమాదిష్టః. భగవతా ఆజ్ఞస్త ఇతి మమో దధే మనశ్చకార. ౨. అమోఘదర్శనః
సఫలచింతాత్మకజ్ఞానః జితానిలాత్తా జితేశ్వసో నిర్జితమనాశ్చ విజితోభయేంద్రియః నిర్జితకర్తేంద్రి
యజ్ఞానేంద్రియవర్గద్వయః తపతాం తపశ్చరతాంతపీయాక్ శ్రేష్ఠః స స్వయంభూస్సమాహితస్సౌ
దివ్యసహస్రాబ్దం దేవమానేన సహస్రసంవత్సరాత్త్యకం కాలం అఖిలలోకతాపనం నిఖిలజనసంతాప
హేతుభూతం తపః అతప్యత చకార. ౩. భగవాన్ స్వయంభూవా సభాజితః పూజితస్సౌ యత్
యస్తాల్లాకాత్పరమత్కృష్టం నాస్తితాదృశం వ్యపేతసంక్లేశవిమోహసాధ్వసం సంక్లేశః ఆధ్యాత్మ
కాదితాపత్రయం. విమోహః అజ్ఞానం. సాధ్వసం భయం. వ్యపేతాని గతాని ఏతాని యస్య. తత్రా
దృశం స్వం స్వకీయం ప్రభుం దృష్టవద్భిః పశ్యద్భిః విబుధైర్నిత్యనూరిభిరభిష్టుతం. శ్రు. ‘తద్విష్ణోః

ధైర్యభిష్టు తమ్. ౯. ప్రవర్తతే యత్ర రజస్తమస్తయో స్సత్త్వం చ మిశ్రం న
 చకాలవిక్రమః, న యత్ర మాయాకిముతాపరే హరేరనువ్రతా యత్ర సురా
 సురాచ్ఛితాః. ౧౦. శ్యామావదాతాః శతపత్రలోచనాః పిశంగవస్త్రా స్సు
 రుచస్సుపేశసః, సర్వే చతుర్బాహవ ఉన్తిషన్తణిప్రవేకనిష్కాభరణా స్సు
 వర్చసః. ౧౧. ప్రవాలవైడూర్యమృణాళవర్చసః పరిస్ఫురత్కుండల మాలిమాలి
 నః, బ్రాజ్ఞుభిర్యః పరితో విరాజతే లసద్విమానావలిభిర్నహఃత్తనామ్. ౧౨.

యతిః పరమసుత్కృష్టం అన్యన్నాస్తి. తమేవ లోకమనువర్ణయతి—పంచభిః క్ష్యపేతాః. సంక్షేపాది
 యోయస్తాత్ స్వదృష్టవద్భిః సత్పుణ్యవద్భిః యద్వా స్వస్య దృష్టం దర్శనంతి యేషాం అత్తపద్భిరత్య
 ర్థః. ౯. ప్రవర్తతే ఇతి. తయోరితి తాభ్యాం మిశ్రం సత్త్వంచ న ప్రవర్తతే కింతు శుద్ధమేవ సత్త్వం.
 కాలవిక్రమః నాశః. అపరే గాగలాభాదయోన సంఘీర్ణి కిం వక్తవ్యం. అనువ్రతాః సార్వదాః.
 ౧౦. శ్యామేతి. శ్యామాశ్చ తే అవదాతాః. ఉజ్జ్వలాశ్చ పద్మనేత్రాశ్చ పీతాంబరాస్సురచః అతి
 కమనినూః సుపేశసః అతిసుమహరాః. ఉన్తిషన్తణిప్రభానంతో మణిప్రవేకా మణుర్త్తిమాః
 యేషు తాని. నిష్కాభిః పద్మాని పతాకాని ఆభరణాని యేషాంతే సువర్చసః అతి జస్మినః.
 ౧౧. ప్రవాళే. ప్రవాళాదినద్యద్భిః వర్ణో యేషాంపరస్ఫుంఠి కుండలాని మాలయో మాలాశ్చసం
 తి యేషాం పద్మాదానువర్త్య భనాపి లోకమనువర్ణయతి—బ్రాజ్ఞుభిః పేదీన్యమానాభిః. ౧౨. వి

పరాంపదగ్ం సదా పశ్యంతి సురయః ఇత్యుపక్రమ్య తద్విప్రాసో విపన్యవో జాగృవాగ్ం సస్స
 మింధతే విష్ణోర్యత్సరమ పదమితి శ్రుతిర్థోఽత్ర దర్శితః. పం ప్రకృతేః పరం అప్రాకృతమిత్యర్థః
 స్వలోకిం స్వీయం పరమపద వైకుంఠాని శబ్దాభిలష్యం లోకం సందర్శయామాన దిశ్యచక్షుఃప్ర
 దాసేన ప్రత్యక్షవిషయం చకార. ౯. యత్ర లోకే రజస్తమశ్చతయోర్మిశ్రం తాభ్యాం మిశ్రం
 సత్త్వం చ నాస్తి మిశ్రసత్త్వనిషేధే శుద్ధసత్త్వమయం తదితి ప్రపంచితం. కాలవిక్రమః కాలస్య
 విక్రమస్సానుర్ధ్యమపి. శ్లో. 'నకాలస్తత్ర వై ప్రభు' రితి ప్రమాణాత్. అన్యఅప్రాకృతత్వ
 మేవ ప్రపంచయతి.—న యత్రేతి. యత్ర యస్మిన్ మాయాప్రకృతిర్న అపరే ప్రాకృతాపదార్థాః
 నేతి కిముత. యత్ర పరమపదే సురాసురాచ్ఛితాః సురైః బ్రహ్మరుద్రాదిభిరసురైః ప్రహ్లాదాదిభిర్భి
 తాః మనసా పూజితాః. హరేరనువ్రతాః. భగవద్దాసాః సూరయో ముక్తాశ్చసంతి. ౧౦.
 తేషాం స్వరూపమాహ—శ్యామా వదాతాః శ్యామవర్ణ త్వేసతి జగన్తోహనస్వచ్ఛవర్ణాః. అవదాతశ
 బ్దోన శ్వేతవర్ణవాచీ. కింతు శుద్ధవాచీతి మహాభాష్యకారవదాతశబ్దస్య స్వచ్ఛవాచిత్యేన
 వ్యాఖ్యాతత్వాత్. శతపత్రలోచనాః పద్మపత్రనిభేణాః పిశంగవస్త్రాః పీతాంబరధరాః సురుచః మ
 నోహర కాంతయః. సుపేశసః అతిసుందరాః సర్వే చతుర్బాహవః భగవత్సూరూప్యాచ్ఛతుర్భుజాః
 ఉన్తిషన్తణిప్రవేకనిష్కాభరణాః ఉన్తిషంతః అధికప్రకాశాః యే మణిప్రవేకాః మణీనాముత్త
 మాః వజ్రవైడూర్యాదయః తద్వంతి తత్ప్రచురాణినిష్కాభరణాని దివ్యహేమాభరణాని యేషాం
 తే తాదృశాః. సువర్చసః స్వతో వర్చస్విత్వేపి ఆభరణప్రభాయుక్తకాంత్యతిశయశాలినః. ౧౧.
 యత్ర భగవదసాధారణగుహావిశేషేరూపిణీ శ్రీః విగ్రహవతీ లక్ష్మీః విభూతి భిరైశ్వర్య విశేషై

విద్యోతమానః ప్ర మదో త్తమాద్యభిస్సవిద్యుదభ్రావళిభిర్యథానభః, శ్రీర్యత
 యాపిఘ్నరుగాయ పాదయోః కరోతి మానం బహుధా విభూతిభిః. ౧౩. ప్రేం
 ఖశ్రితాయా కుసుమాకరానుగైర్విగీయమానాప్రియకర్త గాయతీ, దదర్శ త
 త్రాఖలసాత్వతాం పతిం శ్రియఃపతిం యజ్ఞపతిం జగత్పతిమ్. ౧౪. సునందనంద
 ప్రబలార్హణాదిభిస్సప్సార్హ * దముఖ్యైః పరిసేవితం విభుం, భృత్యప్రసాదాభిము
 ఖం దృగాసవం ప్రసన్నహసారుణలోచనాననమ్. ౧౫. కిరీటినం కుండలినం చతు
 ర్భుజం పీతాంబరం వక్షసి లక్ష్మితం శ్రియా, అభ్యర్హణీయాసన మాస్థితం పరం వృ
 తం చతుష్పాదశిషం చ శక్తిభిః. ౧౬. యుక్తం భగైస్సైస్సరితరత్రచాన్రువైస్సస్వవ
 ద్యోతమానః. ప్ర మదో త్తమానాం దివః కాంతయః తాభిః విద్యోతమానః సహవిద్యుభిః పర్వ
 మానాస్సవిద్యుతః తాభిః అభ్రావళిభిః తత్త్రివిద్యుత ఇవ స్త్రియః అభ్రపజ్జయ ఇవ పిమానాని స
 భిషవలోకః శ్రీశ్చ సంపత్ యత్ర రూపిణీమూర్తిమతీ మానం పూజాం విభూతిభిః నానావిభవైః
 ౧౩. సేంఖేతి. ప్రేంఖం ఆందోఽనంత్ర తా కుసుమాకర వసంతః తస్యానుగాః భ్రమరాః తైర్విగీ
 యమానాస్వయంహరేః ప్రియశ్యకర్త గాయతీభవతి. ౧౪. సునందేతి. యవీవం భూతోలోకః తత్ర
 తస్మిన్ పరిసేవితం అదరేణ పూజ్యమానంభృత్యానాం ప్రసాదేన, అభిముఖం, దృగేపఆసవ ఇతి ద్ర
 వ్యుణాం హర్షకరీ యస్యతం ప్రసన్నహసం అరుణలోచనం చ ఆననం యస్య. ౧౫. కిరీటినమితి. వక్ష
 సిన్ధితయా శ్రియా లక్ష్మితంచ ఆలంకృతమిన్ద్రియం, అభ్యర్హణీయం వక్ష్యం సింహాసనంచ తస్యః ప్రకృతి
 పురుష హదహంకారహరః పూజనీయకాదశేంద్రియమహాభూతాభ్యాః. పంచతన్త్రాత్ర రూపాః
 యశ్చక్తయః తాభిర్వృతం. ౧౬ యుక్తమితి. సైస్సర్భగైస్సాస్వభావికైరైశ్వర్యాదిభిరతరత్రయోగిభిః
 ఆగంతుకైః సాధా త్తైః త్యర్థి. వివ సత్యసి స్వవివ ధామన్ స్వస్వరూపవివగమమాణం ఆతవివేశ్య
 బహుధాబహుప్రకారం జగరుగాయ పాదయోః ఉరుభిర్హుద్భిరీయత ఇన్ద్రురుగాయో భగవాన్
 శ్రు. “త్రేధా విష్ణురురుగాయో విచక్రమ” ఇతిశ్రుతా పురుగాయశబ్దస్య భగవదసాధారణ్యప్రతిపా
 దనాత్. తస్య భగవతః పాదయోః చరణారవిందయోః మానం పూజాం కరోతి. ౧౩. తాంశ్రియ
 మేవ విశేషయతి—యా శ్రీః కుసుమాకరానుగైః కుసుమాకరోవసంతః తస్యానుగాః భ్రమరాః తై
 ర్విగీయమానా సతీ కుసుమసారభ్యాతిశయ స్యక్కారీ స్వీయగాత్ర సౌగంధ్య విశేష సమాఘ్రాణనా
 య సమాగతైః భ్రమరపటలైః విశేషేణ గీయమానాసతీ ప్రేంఖిః డోలా తంత్రితా డోలారూఢా
 సతీ ప్రియకర్త భగవచ్చర్యాం స్వయమపి గాయతీ తత్ర తాదృశే గేహోత్తమే అఖిలసాత్వతాం
 పతిం నిఖిలసాత్వతంత్రనిష్ఠానాం ప్రభుం యజ్ఞపతిం యజ్ఞఫలప్రదం జగత్పతిం నిఖిలజగత్ప్రభుం.
 ౧౪. కిరీటినం కుండలినం చతుర్భుజం పీతాంబరం వక్షసి శ్రియా లక్ష్మితంవిహితం పరత్వసూచక
 చిహ్నవంతమిత్యర్థః. శ్రు. “ప్రాశ్చతే లక్ష్మీశ్చ పత్నీయ వి”తి. శ్రుతే. భగవత్త్వే లక్ష్మీవతిత్వేన
 పారమ్యనిర్ణాయకత్వాత్ పరం సర్వోత్కృష్టం. అభ్యర్హణీయాసనం నిఖిల దేవవందితం దివ్య
 సింహాసనం ఆస్థితం అధిష్ఠితం చతుష్పాదశిషంచ శక్తిభిః విగ్రహవద్భిః పంచవింశంతితత్వైః వృతం.
 ౧౬. భగైరత్ర అన్యత్రి దేవతాంతరే అధ్యువైః స్వైర్భగైః జ్ఞానశక్త్యాది కల్యాణగుణైః
 యుక్తం. స్వవివధామన్ స్వీయదివ్యతేజోయుక్తే పరమేవోమన్ శబ్దాభిధేయే దివ్యలోకే

ధామ రమమాణమీశ్వరమ్. ౧౭. తద్దర్శనాహ్లాదపరిప్లుతాంతరే హృష్య
త్తనుః ప్రేమభరాశ్రులోచనః, ననామ పాదాంబుజమస్య విశ్వసృజ్యత్పారమః
హంస్యేన పథాభిగమ్యతే. ౧౮. తం ప్రీయమాణం సముపస్థితం కవిం ప్రజావినశే
నిజశాసనార్హణమ్, బభాష ఈషత్స్థితశోచిషా గిరాప్రియః ప్రియం ప్రీతమనాః
కరే స్పృశత్. ౧౯.

శ్రీభగవా నువాచ —

త్వయాహం తోషితస్సధ్యో గ్వేదగర్భసిస్సక్షయా, చిరం ధృతేన తపసా
దుస్తాపఃకూటయోగినామ్. ౨౦. వరం వరయ భద్రం తే వరేశం మాభివాంఛితమ్,
బ్రహ్మ శ్రేయః పరిశ్రామః* పుంసాం మద్దర్శనావధిః. ౨౧. మనీషితానుభావో ౨

రం. ౧౭. తదితి. విశ్వసృజ్యహ్లాదపరిప్లుతాంతరేన పథా జ్ఞానమార్గేణ. అత్రవర్ణాధిక్యమార్హం
౧౮. తిమితి. స తం బ్రహ్మణం ప్రియః భగవాన్ బభాషే ప్రజావినశే కార్యే నిజశాసనార్హ
ణం స్వనియోగార్హం ప్రజావినశే సముపస్థితమిత్యన్వయః. ఈషత్ స్థితేన శోచిషి దీప్తిః శోభా
యస్యాస్తయాగిరా. ౧౯. త్వయేతి. హే వేదగర్భ చతుర్ముఖ, సిస్సక్షయా చిరం ధృతేన తపసా. అహం సధ్యోక్తమ్యుక్త తోషితః దుస్తాపః తోషయితుమశ
క్యః. ౨౦. వరిమితి. మామాం శ్రేయసాం ఫలానాం పరిశ్రామః సాధనప్రయాసః మద్దర్శనమే
వావధిర్యస్య తథా అలోచ్యకం శ్రమఫలం నాస్తీత్యర్థః. పరిశ్రామఇత్యత్ర దీర్ఘత్వం ఛాందసం. ౨౧.

రమమాణం నిరంతరరతియుక్తం ఈశ్వరం నిఖిలజగత్ప్రభుం శ్రియఃపతిం దదర్శ. ౧౭. భగవద్దర్శ
నాహ్లాదేన పరిప్లుతాంతరీకరణః. అతవివ హృష్యత్తనుః పులకాంచితసర్వగాత్రః ప్రేమకలాశ్రు
లోచనః ప్రేమాతిశయజనితానందబొప్పూరితలోచనః విశ్వసృజ్య చతుర్ముఖః. అస్య భగవతః
పాదాంబుజం ననామయత్పాదాంబుజం పారమహంస్యేన పథా అభిగమ్యతే అత్యంతవిరక్తియుక్తేన
మార్గేణ ప్రాప్యతే తత్పాదాంబుజం ననామ. ౧౮. ప్రీయమాణం ప్రీతియుక్తం సముపస్థితం సమ్య
గ్భగవంతముపస్థితం ప్రజావినశే ప్రజాసృష్టిర్థం నిజశాసనార్హణం భగవచ్ఛాసనమపేక్షమాణం
కవిం బ్రహ్మణం ప్రీతమనాః సంతుష్టమనాః ప్రియః భక్తివశేన తస్య నిరవధికప్రీతివిషయః
భగవాన్ కరేహస్తే స్పృశత్ ఈషత్ స్థితశోచిషా గిరా మందస్థితేన ప్రకాశమానయాగిరా
బభాషే. ౧౯. హే వేదగర్భ చతుర్ముఖ, సిస్సక్షయా సృష్టిచ్ఛయా చిరం ధృతేన బహుకాలా
నుష్ఠితేన తపసా కూటయోగినాం కపటయోగినాం దుస్తాపః తోషయితుమశక్యః అహం త్వయా
సమ్యక్తోషితః తోషం ప్రాప్తః. ౨౦. హే బ్రహ్మ వరేశం వరప్రదం మాం అభివాంఛితమిచ్ఛ
విషయాభూతం వరం వరయ వృణీష్య భద్రమస్తు మంగళమస్తు. పుంసాం శ్రేయః పరిశ్రామః శ్రే
యస్సిద్ధ్యర్థం పరిశ్రమః మద్దర్శనావధిః మద్దర్శనపర్యంతవీవ. మయి దృష్టే సతి న పరిశ్రామః కర్త
వ్యః. ౨౧. మమ లోకావలోకనం మదీయలోకస్య పరమపదాఖ్యస్య అవలోకనం దర్శనం తపమనీ
షితానుభావః మనీషితస్య భక్తిరూపజ్ఞానస్య అనుభావః ప్రభావః మద్విషయకభక్తివశేన తవా
యం మదీయలోక సాక్షాత్కార ఇతి భావః. యదుపశ్రుత్య రహసి రహస్యే యద్వాక్యముపశ్రుత్య పర

యం మమలోకానలోకనమ్, యదుపశుత్వ రహసి చకర్థ పరమం తపః. ౨౨.
 ప్రత్యాదిష్టం మయా తత్ర త్వయి కర్తవిమోహితే, తపో మే హృదయం సాక్షా
 దాత్మాహం తపసానఘ. ౨౩. సృజామి తపసై వేదం గ్రసామి తపసా పునః, విభర్తి
 తపసా విశ్వం వీర్యం మే దుశ్శరం తపః. ౨౪.

బ్రహ్మోవాచః—

భవగఠ సర్వభూతానామధ్యక్షోఽవస్థిగోగుహమ్, వేదహ్యప్రతిరుద్ధేన
 ప్రజ్ఞానేన చిక్కిరితమ్. ౨౫. తథాపి నాథమానస్య నాథ నాథయనాథితమ్, పరా
 పరే యథారూపే జానీయాం తేత్వరూపిణః. ౨౬. యథాత్మమాయా యో
 గేన నానాశక్త్యుపబృంహితమ్, విలుంపః విస్ఫుజః గృహ్లా బిభ్రదాత్మాన మా

వితచ్ఛ మత్కృపయా త్వయా ప్రాప్తమిత్యాహ—మనీషి తేతి. మనీషితం ఇచ్ఛాశుభ్యమిదం దాతవ్య
 మితి యామ మేచ్ఛా తస్యాశుభావోఽయం కోఽసా? తమాహ—మమ లోకస్యావలోకనం యత్తత్.
 న చేదం మయైవ తపోబలేన ప్రాప్తమితి స్వాతంత్ర్యం మనస్య త్వత్ప్రేరేపి మత్కృతత్వాదిత్యా
 హ—రహసి తపతపేతి యద్వచ ఉపశ్రుత్య పరమం తపః చకర్థకృతవాససి. ౨౧. ప్రత్యాదిష్టమితి.
 తద్వచః త్వం ప్రతిమయైవ అదిష్టసుః పదిష్టం కదా? తత్ర తదా సృష్ట్యా రంభే త్వయి కర్తణి కాశ్యే
 విమోహితే సతి కించ తపోనామ మమైవ శక్తిత్యాహ—తపో మే హృదయం అంతరం శక్తిః ఆత్మా
 స్వరూపం. శ్రు. “యస్య జ్ఞానమయం తప” ఇతి శ్రుతే. ౨౩. సృజామితి. గ్రసామి సంహరామి. విభ
 ర్తి పాలయామి వీర్యం శక్తిః. ౨౪. వరం వరయేత్సుకం భగవతా తత్రాహ—భగవన్నితి. అధ్యక్షః అధి
 స్థాతా గుహం గుహాయాం బుద్ధే అవస్థితః యద్యపి వేద తథాపీత్యుత్త రేణ్వాయః. ౨౫. తథేతి. నాథ
 మానస్య యాచమానస్య ఉపతప్యమానస్యేతి వా. హే నాథ నాథయ ఆశంసయ ప్రయచ్ఛ. నాథితం
 యాచితం “నాథృనాథృయాచ్ఛోపతాపైశ్వర్యాశీర్ష” నాథితమేవాహ—పరం సూక్ష్మం అపరం స్థూ
 లంచ తే రూపం యథా జానీయాం. ౨౬. యథేతి. యథా చ త్వం క్రీడసి తథా తద్విషయాం మనీ
 షాం మయి దేహీత్యుత్త రేణాస్వయః. నానాశక్త్యుపబృంహితం విశ్వం విలుంపః సంహరణ విస్ఫు

మం తపశ్చకర్థ. ౨౧. త్వయి కర్తవిమోహితే సతి కర్తవ్యే కర్తణి విమోహితే సతి తత్ర తస్మిన్
 కాలే మయా ప్రత్యాదిష్టం తవేత్సుత్తరం దత్తం—తప ఇతి. తప ఏవ మే సాక్షాత్ హృదయం మన
 స్సానాపన్నం హే అనఘ సిద్ధోప ఆత్మనం సూక్ష్మచేతనాచేతనశరీరకం. ౨౩. తపసా సృజామి స్థూల
 చేతనాచేతనతయా సృజామి. శ్రు. “తదాత్మానగ్ స్వయమకురు తే” తిశ్రుతే. ఇత్థం జగత్ పునస్త
 పసా గ్రసామి విశ్వం జగత్తపసా విభర్తి పరిపాలయామి. అతస్తప ఏవ మేదుస్తరం వీర్యం అతిశయిత
 శక్తిరూపం. ౨౪. హే భగవత్ అధ్యక్షః ప్రకాస్తాసన్ గుహం హృదయగుహమవస్థితః భగవాన్
 అప్రతిరుద్ధేన అప్రతిహతేన ప్రజ్ఞానేన సత్త్వవిషయకజ్ఞానేన సర్వభూతానాం చిక్కిరితం కర్తమిచ్ఛా
 విషయాభూతమర్థం వేద. ౨౫. అథాపి తథాపి అరూపిణః కర్తాదిహేతుకరూపరహితస్య తేతవ పరా
 పరే రూపే స్థూలసూక్ష్మ రూపే అహంయథా జానీయాం తథా హే నాథ నాథమానస్య ప్రార్థయాన
 స్య మే నాథితం ప్రార్థితం నాథృయాచ్ఛాయామితి ధాతుః. నాథయ సాధయ. ధాతూనామనేకార్థ
 త్యాత్ అత్ర నాథిసాధనే వర్తతే. ౨౬. ఆత్మ మాయాయోగేన స్వశక్తివైభవేన నానాశక్త్యుప

త్తనా. ౨౭. క్రీడస్య మోఘసంకల్ప ఉర్జనాభిర్యథోర్జుతే, తథా తద్విషయాం
దేహి మనీషాం మయి మాధవ. ౨౮. భగవచ్చిక్రితమహం కరవాణిహ్యతంద్రితః,
నేహమానః ప్రజాసర్గం బద్ధ్యేయంయదనుగ్రహత్. ౨౯. యావత్సఖాసఖ్యురి
వేశతే కృతః ప్రజావిసర్గే విభజామిభోజనమ్, అవిక్లబస్తే పరికర్తణిస్థితో మా
మేసమున్నద్ధమదోఽజమానినః. ౩౦.

జ్ఞానవివిధం సృజన్ బిభ్రత్ పాలయన్ ఆత్మనా స్వయమేవాత్మానం బ్రహ్మాదిరూపం గృహ్లాన్.
౨౭. క్రీడనీతి. ఉర్జుతే తంతుభిరాత్మానం ఆచ్ఛాదయతి. ౨౮. తత్కింసృష్టేరుద్విగ్న ఏవ తత్త్వ
జ్ఞానం ప్రార్థయనే? నేత్యాహ—భగవదతి. భగవతా త్వయా శిక్షితమనుశిష్టం అతంద్రితః అనలసస్పృ
కరిష్యామి తర్హి కిమనేన తత్త్వజ్ఞానేన? తత్రాహ—యస్మాదేవంభూతా త్తవానుగ్రహస్త్రిజాపగ్గమి
హమానః కుర్వన్నపి అహంకారాదిభిర్భద్ధో న భవేయమితి. ౨౯. అవశ్యంచ మదో భవితా సచ
కం చిత్కలం మాభూతి ప్రార్థయతే—యావదతి. భో ఈశ. తే త్వయా లోకేస్య సఖ్యసృఖే
వాహంకృతః. కరస్పృశ్యాదినాసమత్వేన సమ్మనితస్సృక్ ప్రజాసర్గరూపే తవ పరికర్తణి నేనాయాం
స్థితః అవిక్లబః ఆవ్యాకుల ఏవ యావజ్జనం విభజామి ఉత్తమమధ్యమాధమభేదేన సృజామి తవ
త్త్వస్యైమానామహమప్యజః స్వతంత్ర ఇతి మునిషా మే సమున్నద్ధః ఉత్కటో మదో మా
భూత్. యద్వా—మదోమాసమున్నద్ధ. మాసమున్నహ్యతాం. ఉద్రిక్తో న భవేత్కర్తృః. ౩౦.
జ్ఞానమితి. జ్ఞానం శాస్త్రార్థం విజ్ఞానం అనుభవః రహస్యం భక్తిః. సుగోప్యమపి వత్సామిత్యా

బృంహితిం నవేలశక్తియక్తం ఆత్మనమాత్మనా బిభ్రత్ స్వేనైవ బిభ్రత్ అసన్యాధీస్వాత్మసత్త
కస్సృక్ ఇదం జగద్విలుంపన్ సంహరన్ విసృజన్ వివిధరూపేణ సృజన్ గృహ్లాన్ పాపాలయన్.
౨౭. ఉర్జనాభిస్తంతునాయకీటః యథా ఉర్జుతే తంతుజాలైః పటాకారం సృజతి స్థాపయత్యుపసం
హరతే చ ఏవ మమోఘసంకల్పస్సృక్ క్రీడసి హే మాధవ తథా ఉర్జనాభివత్. తద్విషయాం
సృష్టివిషయాం మనీషాం బుద్ధిం. దేహి. ౨౮. భగవచ్చిక్రితం భగవతా త్వయా శిక్షితమర్థం అతంద్రి
తస్సృక్ అహంకరవాణి ఏవం రజోగణప్రధానస్య సిస్పృశ్యాశాలినస్తవ కథం బంధముక్తిరతః—
నేతి. యదనుగ్రహత్ యస్య భగవతోఽనుగ్రహత్ కృపావశాత్ ప్రజాసర్గం ఈహమానః ఇచ్చ
న్నపి న బద్ధ్యేయం న బద్ధో భూయాసం తథా తద్విషయాం బుద్ధిం దేహీతి పూర్వేణాన్వయః. ౨౯.
హేఈశ భగవన్ ప్రజాసర్గే ప్రజాసృష్టేరూపే కార్యే సఖ్యస్తే సఖేవ కృతస్సృక్ అస్తదాదీనామి
శేనాపి త్వయా కృపావశాత్ సఖ్య స్సఖీః ద్వర్తమానస్య తే సఖేవ కృతస్సృక్ సఖ్యా సహసఖా
యథా భోజనం భోగ్యజాతం విభజతి. తేన సహభోజ్యాననుభవతి తథాహమపి త్వయా విష్ణు నామ్న
సహ భోజనం విభజామి. తవస్థితావధికారవత్ త్వత్తుల్యసర్గాధికారీ సన్ త్వయా సహభోగ్యజాతం
విభజ్య త్వమివానుభవామి. అతేస్తేషాం సఖ్యసృఖేవ కృతః. ఇత్థం తుల్యాధికారనాన్ సన్ యావ
త్ స్థాస్యామి తావదవిక్లబః శ్రమరహితః తవ పరికర్తణి పరిచర్యారూపే కర్తణి స్థితస్సృక్
యావజ్జీవం స్థాస్యామి. కించాయమపరోవరో మమ వరణీయోఽస్తి అజమానినః బ్రహ్మాణం మనో
మానస్య మే సమున్నద్ధమదః అధికారప్రయుక్తాధికగర్వః మాభూత్. శ్రీమదశ్చత్తనాశః అతస్తస్య
తుల్యాధికారం ప్రాపితస్య మే విశ్వరూగర్వో మాభూదిత్యయం వరః త్వయా దాతవ్య ఇతి

జ్ఞానం పరమగుహ్యం మే యద్విజ్ఞానసమన్వితమ్, సరహస్యంతదంగం చ గృహణ గదితం మయా. 30. యావానహం యథాభావో యద్రూపగుణకర్తృకః, తథైవ తత్త్వవిజ్ఞానమస్తు తే మదనుగ్రహత్. 31. అహమేవాసమేకోఽగ్రే నాన్యద్యత్సదసత్పరమ్, పశ్చాదహంయదేతచ్ఛ యోఽవశిష్యేతి సోఽస్త్వహమ్. 33. ఋతేఽర్థం యత్ప్రతీయేత న ప్రతీయేతచాత్తని, తద్విద్యాదాత్తనో మా దనిశ్చేతాత్తస్యాంగంసాధనం. 30. నను త్వద్దర్శనేఽప్యసమన్వితహం కథం జ్ఞానాధికారీ స్యాం? తత్రాహ—యావానితి. యావాత్ స్వరూపతః యథాప్రకారేణభవామితి యథాభావః. యాని రూపాణి గుణాః కర్తాణి చయస్య. 31. తదేవ సమ్యగపరిక్షణ్ యావానిత్యస్యాంగం స్ఫుటయతి— అహమితి. అహమేక ఏవాగ్రే సృష్టేః పూర్వంఆసంస్థితః నాన్యత్కించిత్యత్. సత్ స్థూలం అస త్సూక్ష్మం పరం తయోః కారణం ప్రధానం తస్యాప్యంతర్ముఖతయా తదామయ్యేవలీనత్వాత్ ఆహం చ తదా ఆసమేవ కేవలం. సచాన్యదకరవం పశ్చాత్సృష్టేః అనంతరమపి. అహమేవాన్తియదేత ద్విశ్వం తదప్యహమస్మి. ప్రశయే యోఽవశిష్యేత సోఽస్త్వహమేవ. అనేనానాద్యంతత్వాదద్వితీ యాచ్ఛ పరిపూర్ణోఽహమిత్యుక్తం భవతి. 33. యథాత్మమాయా యోగేనేత్యనేన మాయాయాఅపి పృష్టత్వాద్వత్త్వమాణోపయోగిత్వాచ్ఛమాయాం నిరూపయతి—ఋతేఽర్థం వినాపి వాస్తవ మర్థం యత్ యతిః కిమస్య నిరుక్తం ఆత్మని అధిస్తానే ప్రతీయతే సదపి న ప్రతీయేత తత్. ఆత్మ భావః. 30. హేబ్రహ్మణ్ సుజ్ఞానసమన్వితం విజ్ఞానవిశిష్టం భక్తిరూపం జ్ఞానం తేన సమన్వితం సహితం యత్ జ్ఞానం దేహాదివిలక్షణాత్తవిషయకం పరమగుహ్యం పరమరహస్యమస్మి పరమరహ స్యం రహస్యశాస్త్రం సహితంతత్ జ్ఞానం మయా గదితం తదంగం చ గృహణ గృహీష్టాష్వ. 30. అహంయావాత్ యావత్పరిమాణః యథాభావః భావః. శ్రు. “సత్యంజ్ఞానమనంతం బ్రహ్మే”తి శ్రు తిసిద్ధసత్యత్వజ్ఞానత్వానంత్యాదిరూపః స్వరూపనిరూపకధర్మః యథాభావః. యాదృశపుణ్యోక్తగుణ విశిష్టః యద్రూపగుణకర్తృకః రూపం దివ్యమంగళవిగ్రహః గుణాః. శ్రు. “యస్సర్వజ్ఞస్సన్వితః. పరాస్యశక్తిర్వివిధైరవశ్రూయతే స్వాభావజ్ఞాబలక్రియాచే”త్యాదిశ్రుతిప్రతిపాదితాః నిరూపితస్వ రూపవిశేషణీభూతాః జ్ఞానాదికల్యాణగుణాః. కర్తాణి దివ్యచేష్టితాని. సృష్టిసితిసంహారాదిరూపాణి తాని యాదృశాని యస్యసఃయద్రూప గుణకర్తృకః ఏవం యథావిధప్రకారోఽహం తథైవ మదనుగ్ర హత్ తత్త్వజ్ఞానమస్తు. 31. అగ్రే ప్రశయదశాయాం అహమేకవివాదస్థితః పరం మత్తోఽన్యద్యత్స దసత్ చేతనాచేతనాత్తకంవస్త్విదానీం దృశ్యతే తన్మత్తోఽన్యద్యస్తునైవనాస్తేయవ. ఏతచ్ఛరాచ రాత్తకం యచ్ఛేదానీం దృశ్యతే తదాదమేవ న మత్తోన్యతిరిక్తం. శ్రు. “సోఽకమయత బహు స్యాం ప్రజాయే”యేతి. బహుభవనసంకల్ప పూర్వకం మమైవ బహువిధప్రపంచరూపేణ జాతత్వా త్. తథా పశ్చాచ్ఛ యో వశిష్యతే. ఇదానీం పరిదృశ్యమాసస్య నిఖిలస్యాపి ప్రపంచస్య విలయదశా యాయదవశేషమేవ్యతితచ్ఛాహమేవాఽస్మి. 33. ప్రపంచోత్పత్తిస్థితివిలయ రక్షాయా ముపా దానత్వేన ప్రతీయతేతత్సృక్రీకృతత్త్వమేవ ఆత్మనా మమ మాయాం విద్యాత్ మమప్రకృతిం వి ద్యాత్. శ్రు. “మాయాంతు ప్రకృతిం విద్యాన్తాయాం తు మహేశ్వర”మితి శ్రుతిః. ఆత్మస్వరూ

యాం యథాభాసో యథా తమః. 38. యథామహంతి భూతాని భూతేషున్నా
వచేష్వను, ప్రవిష్టాన్ప్రవిష్టాని తథా తేషు న తేష్వహమ్. 39. ఏతావదేవజ్ఞా
స్యం తత్త్వజ్ఞానునాత్మనః, అన్వయవ్యతిరేకాభ్యాం యత్సౌత్సర్వత్ర సర్వదా.
32. ఏతన్మతం సమాతిష్ఠ పరమేణసమాధినా, భవాన్ కల్పవికల్పేషు న విము
హ్యతికర్హి చిత్. 32.

నో మమమాయాంవిద్యాత్ యథాభాసో ద్విచంద్రాదిరితి అర్థం వినాప్రతీతో దృష్టాంతః. య
థా తమ ఇతి సతో ప్రతీతో తమః రామః యథాగ్రహమండలే స్థితోఽపి న దృశ్యతే. 38.
యథాభాసఇత్యేతత్ స్పష్టయతి—యథేతి. యథా మహాభూతాని భౌతికేషు అనసృష్టేరసంశయం
ప్రవిష్టానీవ తేషూపభ్యమానత్వాత్. అప్రవిష్టాని ప్రాగేవ కారణతయాతేషు విద్యమానత్వాత్
థా తేషు భూతభౌతికేష్వహం ఏవంభూతా మమసత్తేత్యర్థః. సాధనమాహ.—ఏతావదితి. ఆత్మ
నః తత్త్వజ్ఞానునా ఏతావదేవ జ్ఞాస్యం విచార్యం తదేవాహ—అన్వయః కార్యేషు కారణత్వే
నానువృత్తిః కారణావస్థాయాం చ తేభ్యోవ్యతిరేకః తథా జాగ్రదాద్యవస్థానుత త్సాక్షీతయా అ
న్వయః. వ్యతిరేకశ్చసమాధ్యాదౌ ఏవమన్వయవ్యతిరేకాభ్యాం యత్సౌత్సర్వత్ర సర్వదాచ త
దేవాత్మనః స్వరూపం అన్వయ వ్యతిరేకసాధనేనాత్మా జ్ఞాస్యఇత్యర్థః. 32. యత్సౌత్సర్వత్రం
నేహమానః ప్రజాసర్గ మితి తత్ప్రసాదీకగోతి.—ఏతదితి. ఏతన్మమ తం సత్యగనుతిష్ఠ. స
మాధినా చిత్తైకాగ్రేణ కల్పేషు యే వికల్పాః వివిధాః సృష్టయః తేషు విమోహంకర్తు
త్వాభిగివేశం నయాస్యతీతి. 32. సంప్రదిశ్యేతి. ఏవం సంప్రదిశ్య జనానాం పరమేష్ఠినం

పం కీద్విశంప్రకృతితత్త్వం చ కీద్విశమిత్యతాహ.—యథా భాసో యథాతమ ఇతి భాసః.
ప్రకాశోయథాతథాత్తాయథాతమస్తథా మాయాశబ్దనాచ్యా ప్రకృతిర్బడత్వాత్ తమస్తుల్య ఆత్మ
స్వయం ప్రకాశత్వాత్ తేజస్తుల్య ఇతిభావః. 38. మహంతి భూతాని మహాపరిమాణాని
అకాశాదీని భూతాని ఉచ్చావచేష్వధికపరిమాణేష్వల్పపరిమాణేషు చ ప్రాణిషు యథా ఆంతః
ప్రవిష్టాన్ప్రవిష్టాని చ భవంతి ప్రవిష్టానామప్రవిష్టత్వం నామ తేషాం ఛేదన దహన క్షేదన
తోపకాది సదృశేఽపి తదంతఃప్రవేశప్రయక్తతాదృశదోషరాహిత్యం అకాశాదికం హి సర్వే
ష్వంతః ప్రవిష్ట మపి తద్గతైః పూర్వోక్తైర్దోషైః న స్పృశ్యతే తథా తేషు భూతేషు ప్రవి
ష్టోఽప్యహం న ప్రవిష్టశ్చ తద్గతవికారైర్నమమాపి వికార ఇతి భావః. 39. ఆత్మనస్తత్త్వజ్ఞా
నునా పరమాత్మతత్త్వజ్ఞానునా ఏతావదితి జ్ఞాస్యం జ్ఞానా విషయీభూతం ఏతావ
దేవ కిం తదిత్యతాహ.—అన్వయేతి. యద్వస్తస్త్వయవ్యతిరేకాభ్యాం సర్వత్ర సర్వదాస్తి అ
న్వయః కారణత్వేనాన్వయః. వ్యతిరేకః అఖిలమాయప్రత్యసీకకల్యాణైకతానతాసత్త్వేన స్వేత
రసమస్తవస్తుభేదః ఉభాభ్యామన్వయవ్యతిరేకాభ్యాం విశిష్టంసత్ యద్వస్తు సర్వత్ర సర్వదాస్య
త్ సర్వేషు దేశేషు సర్వేషు కాలేషు చ స్యాత్ ఏతదేవ జ్ఞాస్య మితిన్వయః. 32. హే బ్ర
హ్మన్ పరమేణ సమాధినామమైతన్మతం సమాతిష్ఠ. ఏవం సతి భవాన్ కర్హి చిత్కుదా చిదపి కల్పవి
కల్పేషు అనాంతరకల్పేషు తతోవిశిష్టేషు మహాకల్పేషు చ అతిథియంకరేషు న ముహ్యతి న బుద్ధిమో
హం ప్రాప్నోతి. 32. అజనః ఉత్పత్త్యాదివికారరహితో హరిః జనానాం పరమేష్ఠినం లోకవితా

శ్రీశక ఉవాచ:—

సంప్రదిశ్యైవ మజనో జనానాం పరమేష్ఠినమ్, పశ్యతస్తస్య తద్రూప
మాత్మనో న్యరుణద్ధరిః. ౩౮. అంతర్హితేంద్రియాథాయ హరయే విహితాంజలిః,
సర్వభూతమయో విశ్వో ససర్జేదం స పూర్వవత్. ౩౯. ప్రజాపతి ధర్మపతి రేకదా
నియమాన్ యమాన్, భద్రం ప్రజానామన్విచ్ఛన్నాత్మిత్యాస్వర్థకామ్యయా.
౪౦. తిం నారదః ప్రియతమో రిక్థదానామనువ్రతః, శుశ్రూషమాణశ్శీలేన ప్రశ
యేణ దమేన చ. ౪౧. మాయాం వివిదిషుర్విష్ణో ర్నాయేశస్య మహామునిః, మహా
భాగవతో రాజన్ పితరం పర్యతోషయత్. ౪౨. తుష్టం నిశామ్య పితరం

పరమే ఆధిపత్యే స్థితం బ్రహ్మణం ఆత్మనః తద్రూపం న్యరుణత్ అంతర్హితవాన్. ౩౮. అంతర్హితే.
అంతర్హితః ఇంద్రియాగ్ధః ప్రత్యక్షరూపం యేన తస్యై. బద్ధాంజలిస్సృజ్. ౩౯. తదనంతరం పూర్వోక్తో
బ్రహ్మనారదసంవాదః ప్రృథ్వి ఇత్యాహ—పంచభిః. ప్రజాపతిరివ. ప్రజానాం భద్రమన్విచ్ఛక్
విమృశన్మేవ స్వార్థకామ్యా న్నప్రయోజనేచ్ఛా తయా యమనియమానన్వతిష్ఠత్. ౪౦. తమితి. రిక్థా
దానాం పుత్రాణాం మధ్యే ప్రియతమః తం పితరం సేవమానః శీలాదినా పరితోషయామానేశ్చుత్తరే
ణాన్వయః. ౪౧. మాయావితి. కిమిచ్ఛక్ మాయాం వేదిషుమిచ్ఛక్. ౪౨. తుష్టమితి. లోకా
నాం ప్రసితామహం పితృప్రసితామహాప్రభృతీనామపి కారణత్వాత్. నిశామ్య దృష్ట్వా జాత్యేష్ఠ్యభిః.

మహం బ్రహ్మణమేవం సంప్రదిశ్య ఆభ్యాస్య తస్య పశ్యతస్తతః తస్మిన్ పశ్యతి సతి ఆత్మనః స్వస్య
తద్రూపం పూర్వోక్తచతుర్భుజత్వాదియుక్తం దివ్యమంగళవిగ్రహం న్యరుణత్ తిరోదధే. ౩౮.
అంతర్హితేంద్రియాథాయ ఇంద్రియాగ్ధో రూపశబ్దాదిః అంతర్హితస్తిరోహితః ఇంద్రియాగ్ధో యస్య
తస్యై తాదృశాను. తిరోహితస్య రూపాయేత్యర్థః. తస్యై హరయే అనహితాంజలిః సావధానం కృ
తాంజలిః. సర్వభూతమయః పృథివ్యాదిసర్వభూతప్రచురః. పృథివ్యాదికం సృష్టయే సహకారిత్వేన
స్వీకృతవానిత్యర్థః. తాదృశో బ్రహ్మ ఇదం విశ్వం జగత్ పూర్వవత్పూర్వబ్రహ్మకల్పవత్ ససర్జ. శ్రు.
'ధాతా' యథాపూర్వమకల్పయ'దితి శ్రుతిః. ౩౯. ధర్మపతిః ప్రజాపతిః ధర్మపరిపాలనో బ్రహ్మ. ప్రజా
నాం భద్రమన్విచ్ఛక్ శ్రేయః కర్తుమిచ్ఛక్. స్వార్థకామ్యయా ప్రజాక్షేమకరణరూపస్వప్రయో
జనకామ్యయా ఏకదా కాలవిశేషే నియమాన్ యమాంశ్చాత్మిష్ఠత్. యమనియమాదిపూర్వకం త
పోఽన్వతిష్ఠదిత్యన్వయః. ౪౦. రిక్థదానాం దయాదానాం భ్రాతృణాం మధ్యే ప్రియతమః ఇత
రాపేక్షయా అధిక ప్రీతివిషయః. ఆనువ్రతః పితర మనుసరన్. తస్య తపోమస్తానకాలే శీలేన సదాచా
రేణ శుశ్రూషమాణో నారదః. తం బ్రహ్మణం ప్రతి ప్రశయేణ వివయేన. ఇదం వక్ష్యమాణం వా
క్యమబ్రవీత్. ౪౧. హే రాజన్. మాయేశస్య ప్రకృతినియామకస్య భగవతో విష్ణోః మాయాం
విచిత్రశక్తిం ప్రకృతిం వా వివిదిషన్ వేత్తుమిచ్ఛక్. మహాభాగవతో మహామునిః. నారదః. పితరం
పర్యతోషయత్ శుశ్రూషయా సంకుప్తం చికార. ౪౨. తస్మాత్ పుత్రస్య ప్రశ్నాత్. పుత్రాయ
ప్రీతో భూతకృత్ బ్రహ్మ భగవతా ప్రోక్తం అతఏవ స భాగవతం నామ భగవచ్ఛ్రవ్యాత్ లేన ప్రాప్తమి
త్యర్థే ప్రాగ్విద్యతోఽణిత్యన్. భాగవతమితి ప్రసిద్ధం దశలక్షణం సర్గప్రతినగ్గాదివక్ష్యమాణదశలక్షణ

లోకానాం ప్రపితామహమ్, దేవర్షిః పరిపప్రచ్ఛ భవాన్ యన్తా నుశుచ్ఛతి.
 ౪౩. తస్మా దిదం భాగవతం పురాణం దశలక్షణమ్, ప్రోక్తం భగవతా ప్రాహ ప్రీతః
 పుత్రాయ భూతకృత్. ౪౪. నారదః ప్రాహ మునయే సరస్వత్యాస్తపే శుష,
 ధ్యాయతే బ్రహ్మ పరమం వ్యాసాయామితతేజసే. ౪౫. యదుతాహం త్వయా
 పుష్టో వైరాజా త్పురుషాదిదం, యథాసీత్తదుపాఖ్యానే ప్రశ్నా నన్యాంశ్చ కృ
 త్స్నశః. ౪౬.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, ద్వితీయస్కంధే, నవమోఽధ్యాయః.

మా-మాం. ౪౩. తస్మా ఇతి. భగవతాచతుర్థోక్త్యా సంక్షేపేణ ప్రోక్తం విస్తరేణ ప్రాహ—దశ లక్షణాని
 లక్షణీయా అర్థా విద్యంతే యస్మిన్ తత్. ౪౪. సత్సంప్రదాయతో భాగవతం జ్ఞాతవ్యమిత్యాశయేనా
 హ—నారద ఇతి. ౪౫. భాగవతవ్యాఖ్యానేనైవ తవ ప్రశ్నానాం ఉత్తరం దాస్యామిత్యాహ—
 యదితి. శ్లో. 'పురుషవయవైర్లోకాస్సపాలాః పూర్వకల్పితాః' ఇత్యాదినా వైరాజా త్పురుషాదిదం
 విశ్వం కథమాసీదితి యదహం త్వయా పుష్టో వైతద్యథావదుపాఖ్యాస్యామి శృణ్వతి. ౪౬.

ఇతి భావార్థదీపికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, నవమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

సహితం పురాణం వేదవదనాదిత్వాత్ పురాణశబ్దవాచ్యం గ్రంథమాహ—నను వ్యాసప్రోక్తస్య
 భాగవతస్య వేదవదనాదిత్వమితి చేదుచ్యతే—భాగవతం నామ న కేవలం గ్రంథః. అపితు గ్రంథ
 ప్రతిపాద్యో భగవదవతారకథాప్రసంగః. స చ కల్పే కల్పే భగవదవతారాణాం విద్యమానత్వాత్
 చ్చరితస్యాపి ప్రవాహతోనిత్యత్వాత్ తత్కథాప్రసంగోఽప్యనాదిరేవ. అతఏవ బ్రహ్మణో వేదోప
 దేశసమయే వేదవత్పురాణేతిహాసాదిక మప్యపదిష్ట మిత్యుచ్యతే. గ్రంథప్రణయనం తు తస్య కథా
 ప్రసంగస్య ప్రశయాదివశాదుపద్రవే జాతే వేదవదేవ భగవదుపదేశపూర్వకం పునః ప్రవర్తనామ.
 ఇయాన్వరం, వేదపురాణాదీనాం తు భేదః. వేదస్య పదవాక్యానువాకాద్యనుక్రమః పూర్వపూర్వా
 నుక్రమాభిన్నః. అతస్తస్య నిత్యత్వేన వ్యవహారః. పురాణాదీనాం తు కథానుక్రమః అనాది.
 వాక్యానుక్రమస్తు తత్తదుపాపదేశలబ్ధకథానుసారివ్యాసపరాశరాద్యాధునికభగవదంశభూతపురుష
 కల్పిత ఇతి. అతః పురాణానాం పురాణత్వమితి జ్ఞేయం. ౪౪. త్వయాహం యదుత పుష్టః యదర్థ
 జాతం పుష్టః. తత్ ఇదం జగద్వైరాజాత్పురుషాత్ అండాధిస్థాతుః ప్రపంచశరీరకాత్ వైరా
 జపురుషాద్యథాసీత్ తచ్చాన్యాక్ ప్రశ్నాంశ్చ కృత్స్నశో వ్యాఖ్యానే. ౪౬.

ఇతి చంద్రికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, నవమాధ్యాయవ్యాఖ్యా.

దశ మోఽధ్యాయః.

బాదరాయణి రువాచ.—

అత్ర సర్గో విసర్గశ్చ స్థానం పోషణమూతయః, మన్వంతరేశానుకథానిరో
 ణో ముక్తిరాశ్రయః. ౧. దశమస్య విశుద్ధ్యర్థం నవానామిహ లక్షణం, వర్ణయం
 తి మహాత్మానః శ్రుతేనార్థేన చాంజనా. ౨. భూతమాత్రేంద్రియధియాం జన్మసర్గ
 ఉదాహృతః, బ్రహ్మణో గుణవైషమ్యా ద్విసర్గః పౌరుషస్తన్మతః. ౩. స్థితిశ్చైవ
 కుంతవిజయః పోషణం తదనుగ్రహః, మన్వంతరాణి సద్ధర్మ ఊతయః కర్తవాస
 నాః. ౪. అవతారానుచరితం హరేరస్యానువర్తినాం, పుంసాం చ సత్కథాః

స్థో. తతో భాగవతవ్యాఖ్యాద్వారైవ దశమే స్ఫుటమ్, రాజప్రశోత్తరం వక్తూమారేభే బా
 దరాయణి. అతీతాంతరాధ్యాయే దశలక్షణం పురాణం ప్రాహేత్యుక్తం. తాని దశలక్షణాని దర్శ
 యతి. అత్రేతి. మన్వంతరాణి ఈశానుకథా శ్చేతి ద్వంద్వః సర్గాదయోఽత్ర దశపదార్థాః లక్ష్యంతే.
 ౧. సన్వేషమర్థభేదాచ్చాస్త్రభేదస్యాస్త్రత్రాహ—దశమస్యేతి. దశమస్య ఆశ్రయస్య విశుద్ధ్యర్థం
 తత్త్వజ్ఞానార్థం. నవానాం లక్షణం స్వరూపకథనం ఏకవైషేష ప్రాధాన్యాన్నాయం దోష ఇత్యర్థః.
 సన్వత్త్ర నైవం ప్రతీయతే త్రాహ—శ్రుతేన శ్రుత్యైవ శ్రుతిప్రతిపాద్యరూపేణ సృష్ట్యాదిస్థానేషు. అం
 జనా సాక్షాద్వర్ణయంతి. అర్థేన తాత్పర్యవృత్త్యాచ తత్తదాఖ్యానేషు. ౨. సర్గాదీనాం ప్రత్యేకం ల
 క్షణమాహ—భూతమాత్రేతి. భూతాని ఆకాశాదీని. మాత్రాణి శబ్దాదీని. ఇంద్రియాణి చ. ధీశబ్దేన
 మహదహంకారా. గుణానాం వైషమ్యాత్పరిణామాత్. బ్రహ్మణః పరమేశ్వరాత్కర్తుః. భూతాదీ
 నాం యద్విరాడ్రూపేణ స్వరూపతత్త్వ జన్మ సర్గః. విసర్గమాహ—పురుషః వైరాజః తత్కృతః పౌరుషః.
 చరాచరసర్గో విసర్గ ఇత్యర్థః. ౩. స్థితిశ్చేతి. వైకుంఠస్య భగవతో విజయః. సృష్టానాం తత్త్వస్య
 దాపాలనేనోత్కర్షః భగవదవతారైర్జగత్పాలనమిత్యర్థః. స్థితిః స్థానం. స్వభవైషేష తస్మానుగ్రహః.
 పోషణం. తదనుగ్రహీతానాం సతాం మన్వంతరాధిపతీనాం ధర్మః, సద్ధర్మః. ఊతయః కర్తాణాం వాసనాః.
 బేభో తంతుసంతానే. ఊయంతే కర్తృభిః సంతన్యంత ఇత్యుతయః. పృథ్వీర్థాత్సంశ్లేషార్థాద్వావయతే
 ర్థాలోరిదం రూపం. ఊయంతే కర్తృభిర్వర్ధంతే సంశ్లేష్యంత ఇతి వా ఊతయ ఇత్యర్థః. ౪. ఈశాను

భూతమాత్రేంద్రియధియాం భూతానాం పుణివ్యాదిపంచభూతానాం మాత్రాణాం తదసా
 ధారణధర్మాణాం గంధాదీనాం. ఇంద్రియాణా మేకాదశేంద్రియాణాం. ధియాం తాదృశేంద్రి
 యజన్యజ్ఞానానాం జన్మ. అత్ర సర్గ ఇన్యుదాహృతః సర్గశబ్దేన ప్రతిపాదితః. బ్రహ్మణ ఇతి.
 బ్రహ్మణో భగవతః గుణవైషమ్యాత్ తమోరూపవిషమగుణపరిగ్రహేత్ పౌరుషః పురుషరూపేణ
 భగవతా కృతః విసర్గః. లయః విసర్గశబ్దేన ప్రతిపాదితః. ౩. వైకుంఠవిజయః భగవతో విజయః
 స్థితిః స్థానశబ్దేనోచ్యతే. తదనుగ్రహః వైకుంఠానుగ్రహః. పరిపాలనం పోషణశబ్దేనోచ్యతే.
 మన్వంతరాణి తద్ధర్మః మన్వంతరేష్వసుష్టియమానో ధర్మః మన్వంతరశబ్దేనాభిధీయతే. మన్వంత
 రధర్మాణాం బహుత్వాత్ మన్వంతరాణీతి బహువచనం. మన్వంతరశబ్దో లక్షణయా మన్వంత
 రధర్మైషు వర్తత ఇత్యర్థః. కర్తవాసనాః పుణ్యపాపకూపకర్తవాసనాః ఊతశబ్దేనాభిధీయంతే. ౪.

ప్రోక్తా నానాభ్యానోపబృంహితాః. ౧. నిరోధోఽస్యానుశయసమాత్మ సస్సహ
శక్తిభిః, ముక్తిర్హి త్వాన్యధారూపం స్వరూపేణ వ్యవస్థితః. ౬. ఆభాసశ్చ నిరో
ధశ్చ యత స్వధ్యవసీయతే, స ఆశ్రయః పరం బ్రహ్మ పరమాత్మేతి శబ్ద్యతే. ౭.
యోఽధ్యాత్మికోఽయం పురుషస్సోఽసావేవాభదైవికః, యస్తత్ప్రోభయవిచ్ఛేదస్స
స్త్రోహ్యధిభౌతికః. ౮. ఏక మేకతరాభావేయదా నోఽలభామహే, త్రితయం

కథామాహ—అవతారేతి. హరేరవతారానుచరితం అస్యానువర్తనాం చ సత్కథాః ఈశానుకథాః
ప్రోక్తా ఇత్యర్థః. ౧. నిరోధమాహ—నిరోధఇతి. అస్యాత్మనః జీవస్య హరేర్భాగనిర్ద్రం అను పశ్య
చ్ఛక్తిభిః స్వోపాదిభిస్సహ శయనం లయః నిరోధః అన్యధారూపం అః ద్యయా అధ్యస్తం. కర్తృత్వా
ది హిత్యా స్వస్వరూపేణ బ్రహ్మతయా వ్యవస్థితీ రుక్తిః. ౬. ఆభాస ఇతి. ఆభాసః సృష్టినిరోధో ల
యశ్చ యతో భవతి. అధ్యవసీయతే ప్రకాశ్యతేచ. “స బ్రహ్మేతి పరమాత్మేతి ప్రసిద్ధః ఆశ్రయః
కథ్యతే. ౭. ఆశ్రయస్వరూపమపరోక్షానుభవేన స్పష్టం దర్శయతుం అధ్యాత్మదివిభాగమాహ—
యఇతిం యోఽయమాధ్యాత్మికః పురుషః చక్షురాదికంణాభిమాన ద్రష్టా జీవః స ఏవాభదైవికః. చ
క్షురాద్యధిష్ఠాతా సూర్యాదిః తత్త్రికస్తి న్నేవ ఉభయోర్విరూపో విచ్ఛేదో యస్మాన్ అధిభౌతికః. చక్షు
ర్గోళకాద్యుపలక్షితో దృశ్యో దేహః పురుష ఇతి పురుషస్య జీవస్వోపాధిః. శ్రు. ‘స వా ఏవఽపురుషో
న్నరసమయ’ ఇతి శ్రుతే. ౮. ఏకమితి. ఏక మేకతరాభావఇత్యేతేనం అన్యన్యసాపేక్షసిద్ధత్వేన

ఈశానుక ధేత్యస్యార్థమాహ— అన్యభగవతిః అవతారానుచరితం అః తాంకథావర్ణనం అస్యానువర్తి
నాంభగవద్భక్తానాం చ ప్రకాంతాః శాంతిరసప్రధానా. నానాభ్యానోపబృంహితాః బహువిధైరా
భ్యానైరుపబృంహితాః సత్కథాశ్చ ఈశానుక ధేత్యుచ్యం తే. ౧. అస్యాత్మనః పరమాత్మనః శక్తిభిస్స
హ అనుశయనం ప్రళయపయోనిధౌ శయనం నిరోధః నిరోధశబ్దేనూచ్యతే. అన్యధారూపం
హిత్యా స్వరూపేణ వ్యవస్థితీ రుక్తిః. నిత్యస్య జ్ఞానానందామలాత్మనః జీవస్యాన్యధారూపం కర్తృక
త్వితం దేవమనుష్యాదిరూపం హిత్యాపునః స్వస్వరూపేణ జ్ఞానానందామలత్వాదిరూపేణావస్థానం
ముక్తిశబ్దార్థ ఇతి భావః. ౬. అనంతరం దశమస్యాశ్రయశబ్దస్యార్థమాహ—ఆభాసశ్చ ప్రపంచ
స్యోత్పత్తిః స్థితిశ్చ నిరోధశ్చ లయశ్చ యతో బ్రహ్మణః అధ్యవసీయతే నిశ్చీయతే స ఆశ్రయః
నిఖిలప్రపంచోపాదానత్వా ద్బ్రహ్మైవ ఆశ్రయశబ్దేనూచ్యతి ఇత్యర్థః. స ఆశ్రయ ఏవ పరం బ్ర
హ్మేతి పరమాత్మేతి చ ఉచ్యతే. ౭. ఏవంసర్గాద్యాశ్రయంతైర్దశభిర్లక్షణైర్వికష్టం పురాణస్వరూప
మభిధాయానంతర మాధ్యాత్మికాధిదైవికాధిభౌతిక భేదేన పదార్థస్యత్రైవిధ్యం పదక అధిదైవిక
శబ్దస్య నిఖిలదేవతాధిష్ఠానభూతిస్య భగవత్కృరీరాధిష్ఠాత్వతయా ఆధ్యాత్మికశబ్దవాచ్యే జీవేఅంత
ర్యామితియా తచ్చరీరకతయా చ తదభేదేన వర్తమానమాదాయ. శ్రు. ‘తత్త్వమసి’ ‘అయమాత్మా బ్ర
హ్మేత్యాద్యద్వైతశ్రుతిసిద్ధం తయోభేదం ప్రథమమభిధాయ అత్తశబ్దనిర్దిష్టభ్యాం ఉభాభ్యాం జీ
వపరమాత్మభ్యాం విలక్షణం జడభూతిసంఘాతాత్మకం అధిభౌతికశబ్దార్థమాహ—యఇతి. ఆత్మని
శరీరే అధిష్ఠాత్వతయా విద్యమానత్వోత్ ఆధ్యాత్మికశబ్దవాచ్యో యోఽయం పురుషస్సోఽసావిహాభి
దైవికః నిఖిలదేవతాధిష్ఠాత్వతయా అధిదైవికశబ్దవాచ్యో భగవాన్నారాయణ ఏవ ఆధ్యాత్మికశబ్దవా
చ్యజీవశరీరకతయా జీవాభిన్న ఇత్యర్థః. తత్త తేషా ఆధ్యాత్మికాదిషు త్రిషు ఉభయవిచ్ఛేదః పూర్వో

తత్త్రయో వేద స ఆత్మా స్వాశ్రయాశ్రయః. పురుషోఽండం వినిర్భద్య యదాసా
స వినిర్గతః, ఆత్మనోఽయనమన్విచ్ఛన్నపోఽస్రాక్షీచ్ఛుచిశ్శుచీః. ౧౦. తాస్యవాత్సీ
త్వస్సప్తాసు సహస్రపరివత్సరాన్, తేన నారాయణో నామ యదాపః పురుషో

అనాత్మత్వం దర్శయతి. తథాహి. దృశ్యం వినా తత్ప్రతివ్యమేయం కరణం న సిద్ధ్యతి. నాపి ద్ర
ష్టానచ ద్రష్టాం వినా కరణ ప్రవృత్త్యనుమేయః తదధిష్ఠాతా సూర్యాదిః నచతం వినాకరణం ప్రవ
ర్తతే. నచ తద్వినా దృశ్యమిత్యేవం ఏకతరస్యాభావే ఏకం నోపలభామహే. తత్త్రతదా తత్త్రితయం
అలొచనాత్తేన ప్రత్యయేన యో వేద సాక్షితయా పశ్యతీతి పరమాత్మా ఆశ్రయః తేషామపి పరి
స్పరాశ్రయస్యమస్త్యేవేతి తద్వ్యవచ్ఛేదార్థం విశేషణం స్వాశ్రయః. అనన్యాశ్రయః స చాసాన్యే
షామాన్యాయశ్చేతి. తథాచ భగవాన్ వక్ష్యతి—శ్లో. దృగ్రూపమార్గం వపురత్ర రంధ్రే పరస్పరం
సిద్ధ్యతి యస్యైతః ఘే, ఆత్మా యదేషా మపరో య ఆద్యః స్వయానుభూత్యాభిః సిద్ధిసిద్ధిరితి.
ఏతేనైవ వ్యభిచారిత్వా తేషాం మాయామయత్వ మిత్యుక్తం. అతఏవ పురుషావయవైర్లో
కాస్సపాలాః పూర్వకల్పితాః. లోకైరముష్యావయవైస్సపాలైరిత్యనేనోక్తో విరోధోఽపి పరిహృతః.
ఉక్తమేవాధ్యాత్మాదివిభాగం ప్రపంచయన్ శ్లో. 'యదుతాహం త్వయా పృష్టో వైరాజాత్పురు
షాదిదమ్, యా సీతమపాఖ్యాస్య' ఇతి ప్రతిజ్ఞాతం తదుత్పత్తిప్రకారమాహ—పురుష ఇతి. పురు
షః వైరాజః. అండం వినిర్భద్య పురుషోత్పత్తి. వినిర్గతః పృథక్ స్థిత ఇత్యర్థః. అయం స్థానం
అన్విచ్ఛిన్ విమృశన్. యతశ్శుచిః స్వయం. అతఏవ. శుచీః శుద్ధాః అపః గర్భోదకసంజ్ఞాః. అస్రా
క్షీత్వస్సర్జ. ౧౦. తాస్వీతి. ఆపున వాసం నారాయణనామనిర్దుక్త్యా స్పష్టయతి—తేన ఆపునాసేన
యత్ యస్తా త్పురుషః నరః తస్మాదుద్భవో యాసాం నారాః ఆపః అయనమస్యేతి నారాయణ

క్రాత్వాధ్యాత్మికాధిదైవిశబ్దవాచ్యజీవపరమాత్మాభిన్నః యః పదార్థః జడప్రకృతిః ప్రాకృతరూ
పః సః అధిభౌతిక ఇతి స్మృతః. ౮. ఇత్థ మాధ్యాత్మికాధిదైవికాధిభౌతిక భేదేన చిదచిదీశ్వర
రూపతత్త్వత్రయవేత్తృత్వం చాహ— పూర్వోక్తానామాధ్యాత్మికాధిభౌతికాధిదైవికశబ్దవాచ్యా
నాం చిదచిదీశ్వరాణాం మధ్యే ఏకం తత్త్వం ఏకతరాభావే అన్యతరాభావే శరీరస్య వా పరమాత్మ
నో వా అభావే యథా నోపలభామహే ఉభయాయతత్వాత్ జ్ఞాతృత్వస్య తదా తత్త్ర
తేషు త్రిషు త్రితయనుపి యో వేద స స్వాశ్రయాశ్రయః స్వాశ్రయాశ్రరేంద్రియాదయః
తేషామాశ్రయః ఆత్మా పరమాత్మా సర్వేషాం దేహేంద్రియాత్తనాం తదాయతస్థితకత్వాత్.
౯. శుచిః పరిశుద్ధః సః పురుషః భగవానాదావండ మండకోశం వినిర్భద్య భిత్వా యదా వినిర్గ
తః తదా ఆత్మనః స్వస్థాయః మన్విచ్ఛన్ స్థానమపేక్షమాణస్సన్ శుచీరహో జలాన్ అస్రాక్షీత్
సస్జర్జ. ౧౦. స్వస్వప్తాసు స్వేన నిర్మితాసు తాస్యపున సహస్రపరివత్సరాన్ అవాత్సీత్ మహాంభసి
శయనం చకార. తేనాప్సవస్థానేన నారాయణో నామ నారాయణ ఇతి ప్రసిద్ధః. నారా ఆపో
అయం యస్యేతి బహువ్రీహీమవలంబ్య నారాయణశబ్దనిష్పత్తిరితి భావః. నను నారశబ్దస్య కథ
ముదకపరత్వమతః—యద్యస్తాత్కారణాత్ ఆదో ఆపః పురుషోద్భవాః. అతిః ఆపో నారా
ఇత్యుచ్యంతే. న రీయతే స క్షీయత ఇతినగో భగవాన్. శ్లో. 'జహ్నుర్నారాయణో నర' ఇతి నర
శబ్దస్య విష్ణుసహస్రనామమధ్యపాతేన భగవద్యాచిత్యాత్ తస్యేమాః నారాః నరశబ్దాత్సంబంధ

దృష్టవాః. ౧౧. ద్రవ్యం కర్తృ చ కాలశ్చ స్వభావో జీవ ఏవ చ, యదనుగ్రహత
స్సంతి న సంతి యదుపేక్షయా. ౧౨. ఏకో నానాత్వమన్విచ్ఛక్తౌ యోగతల్పాత్స
ముత్థితః, వీర్యం హిరణ్మయం దేహం మాయయా వ్యసృజత్త్రిధా. ౧౩. అధిదైవ
మథాధ్యాత్మ మధిభూతమితి ప్రభుః, యదేకం పౌరుషం వీర్యం త్రిధా భిద్యత

ఇత్యర్థః తదుక్తం—శ్లో. 'అపో నారా ఇతి ప్రోక్తా అపో వై నరసూనవః, అయనం తస్య తాః
పూర్వం తేన నారాయణస్సృతః. ౧౧. తస్య ప్రభావమాహ—ద్రవ్యమితి. ద్రవ్యం ఉపాదా
నం కర్తృచీని నిమిత్తాని జీవః భోక్తా. యస్యానుగ్రహత్సంతి కార్యక్షమా భవంతీత్యర్థః. ౧౨.
ఏక ఇతి. యోగఏవ తల్పం శయ్యా. తస్మాత్ వీర్యం గర్భరూపం దేహం హిరణ్మయ మితి ప్ర
కాశబహుళం. ౧౩. అస్మైవ ప్రపంచః అధీతి. ఏవమధిదైవాదిరూపేణ త్రిధా భిన్నస్యాపి
కార్యస్య ఏకం పౌరుషం పురుషసంబంధిక్రియాశక్తిరూపం త్రిధా భిద్యతేతి యత్ తచ్ఛబ్దః.

సామాన్యే తస్యేదమిత్యేతా. అతో నగోత్పన్నత్వాన్నారా ఆప అయనం యస్య స నారాయణ ఇతి
ప్రోక్త ఇత్యర్థః. ౧౧. ద్రవ్యం పృథక్వాది. కర్తృ చ పుణ్యపాసరూపం. కాలశ్చ కలాకాష్ఠాది
రూపసంవత్సరయుగకల్పాదిరూపశ్చ. స్వభావస్సత్వాదిః జీవస్వభావో జ్ఞానాదిర్వా. జీవ ఏవ
చ యదనుగ్రహతః యస్య భగవతోనుగ్రహతస్సంతి యదుపేక్షయా యస్యోపేక్షయా న సంతి
సర్వస్యాపి భగవత్సంకల్పాయ తస్థితీకత్వాత్. ౧౨. ఏకః అద్వితీయో భగవాన్. శ్రు. 'ఏకాక్
న రమేతి' శ్రుత్యుసారేణ ఏకత్వేన రతిమవించన్. అతిఏవ నానాత్వమన్విచ్ఛక్తౌ బహుఃస్యామితి
బహుభవనసంకల్పపూర్వకబహుత్వం ప్రాప్తమిచ్ఛక్తౌ యోగతల్పాత్ యోగనిద్రాయాస్తల్పస్థానా
పన్నాచ్ఛేషపర్యంకాత్ సముత్థితస్సక్తౌ మాయయా సత్త్వరజస్తమోమయ్యా ప్రకృత్యా సహకారి
ణ్యా దేవో నారాయణః వీర్యం. శ్లో. 'అప ఏవ ససర్జానౌ తాసు వీర్యమపాస్పజత్, తదండమ
భవద్దైత్యం సహస్రాశుసమప్రభ' మిత్యాదిప్రమాణసిద్ధమపు నిక్షిప్తమండోత్పాదనశక్తియుక్తం
తేజోరూపం ద్రవ్యం హిరణ్మయమండం త్రేధా అస్పజత్. ౧౩. తత్త్రైవిధ్యమాహ—అధిదైవం
అండస్య త్రివిధాహంకారజన్యత్వాత్ తద్వదేవ వై కారికశబ్దవాచ్యసాత్త్వికాహంకారాంశేన.
శ్లో. వైకారికాస్తనో జజ్ఞే దేవావైకారికా. దశేతి. పూర్వోక్తరీత్యా దిగ్వాతార్కప్రచేతోఽశ్వ
వహ్నింద్రోపేంద్రమిత్రకాణాం కారణత్వాచ్చ అధిదైవతమధ్యాత్మం అత్తేనా జీవేనాధిష్ఠితానంద్రి
యాణి ఆత్రేధ్యాత్మశబ్దేనాభిధీయంతే. తైజసాఖ్యేన రాజసాహంకారాంశేన ఇంద్రియాణాం కార
ణీభూతమిత్యర్థః. శ్లో. 'తైజసాత్తు వికుర్వాణాదింద్రియాణి దశాభవన్, జ్ఞానశక్తి క్రియాశక్తిర్బు
ద్ధిః ప్రాణస్తు తైజస' ఇతి హ్యుక్తం. అతః అధ్యాత్మ మధిభూతం తామసేనాంశేన ఆకాశాదిభూత
సంచకసాధనత్వాత్. శ్లో. 'తామసాదపి భూతాదే ర్వికుర్వాణాదభూన్నభ' ఇతి పూర్వోక్త
ప్రమాణానుసారేణ అధిభూతశబ్దవాచ్యం. ఏవం త్రివిధం హిరణ్మయమండం ప్రభు ర్నారాయ
ణోఽస్పజత్. ఏవం త్రివిధస్యాండస్య త్రివృత్కరణజనితో యోవిశేషస్తమాహ—అథేతి. ఏవం
పౌరుషం భగవదీయం వీర్యజన్యత్వాద్వీర్యం అండం యథా త్రివృత్కరణవశాత్ త్రిధా అభిద్యత.
తచ్ఛబ్దః. త్రైవిధ్యోపపాదనం పంచీకరణోపలక్షణార్థం పంచీకృతానామేవ పదార్థానామత్పత్తి

తచ్చును. ౧౪. అంతశ్శరీర ఆకాశా త్పురుషస్య విచేష్టతః, ఓజస్స హేమాబలం
జ్ఞే తతః ప్రాణో మహాననుః. ౧౫. అనుప్రాణంతి యం ప్రాణాః ప్రాణంతం సర్వజం
తుషు, అపానం తమపానంతి సర దేవమివానుగాః. ౧౬. ప్రాణేన క్షిపతా త్సుత్రై
డంతరా జాయతే విభోః, పిపాసతో జక్షతశ్చ ప్రాజ్ఞుఖం నిరభిద్యత. ౧౭. ముఖత
స్తానినిర్భిన్నం జిహ్వ తత్రోపజాయతే, తతో నానారసో జ్ఞే జిహ్వయా యోఽధి
గమ్యతే. ౧౮. వివక్షోర్ముఖతో భూమ్నో వహ్నిర్వా గ్వ్యాహృతం తయోః, జలే

౧౪. అంతరితి. అంతశ్శరీరే యః ఆకాశః తస్మాత్క్రియాశక్త్యా వివిధం చేష్టమానస్య సతః ఓజః
ఇంద్రియశక్తిః సహః మనశ్శక్తిః బలం దేహశక్తిః తతః క్రియాశక్త్యాత్మనస్సుత్తా ద్రూపాత్
ప్రాణః సూత్రాఖ్యః మహా ముఖ్యః సపవానుః అస్యాత్మకః ప్రాణస్సర్వేషాం. ౧౫. మహత్త్వం
దర్శయతి—అన్వీతి. ప్రాణాః ఇంద్రియాణి యం ప్రాణంతం చేష్టం కుర్వంతం అను పశ్యాత్ప్రాణంతిచే
ష్టం కుర్వంతి. అపానంతం చేష్టం త్యజంతం అపానంతి చేష్టం త్యజంతి. రాజానమను భృత్యా ఇవ.
౧౬. ప్రాణేనేతి. క్షిపతాచానయతా నిమిత్తేన. త్సుత్రైడాదికం విరాజ్జీవాభేదేనోపాసనార్థము కం.
జాయతే స్సక్రియాత్మకః. తతో జక్షతః భక్షయితుమిచ్ఛత ఇన్యోర్థః ప్రాక్ప్రభమం. నిరభిద్యత విభ
క్తమభూత్. ౧౭. ముఖత ఇతి. తాలుః అధిష్ఠానం జిహ్వ ఇంద్రియం. నానారసో విషయః. పరుణ
శ్చ దేవతా జ్ఞాతవ్యా. ఏవం సర్వత్ర అధిష్ఠానమింద్రియం దేవతావిషయశ్చేత్యేతచ్చక్షుప్తయమను క్త
మప్రూహ్యం. ౧౮. వివక్షోరితి. వివక్షోఃపక్తమిచ్ఛోః ముఖత ఏవ వహ్నిః దేవతా. వాక్ ఇంద్రి
యం వ్యాహృతం భాషణం. తయోరితి ఇంద్రియదేవతాధీనత్వం కర్తవ్యం దర్శయతి. ౧౯. నాసి

రగ్గో వక్ష్యమాణత్వాత్. ౧౪. త్రైవిధ్యోపలక్షితపంచీకరణజన్యపదార్థోత్పత్తిమాహ—అంతశ్శరీరే
అందరూపశరీరస్యాంతః విచేష్టతః పురుషస్య భగవతః ఆకాశాత్ ఆకాశరూపావయవాత్ ఓజస్స
హోబలం చ జ్ఞే ఏతే వాయోః కారణీభూతా గుణా ఉత్పన్నాః. తతః తేభ్యో గుణేభ్యః తద్గుణ
కారణీభూతాద్వా ఆకాశాద్వా ప్రాణో మహాననుః మహా శరీరసాపకతయోత్కృష్టః అతపవాను
రసుశబ్దవాచ్యః ప్రాణః ప్రాణాపానాదిభేదేన పాంచవిధ్యముపగతిః ప్రధానీభూతః ప్రాణః భగవదీ
యః ప్రాణవాయుర్జ్ఞే. శ్రు. 'ఆకాశాద్వాయు'రితిశ్రుతిః. ౧౫. సర్వజంతుషు ప్రాణంతం ప్రాణకా
ర్యాణి కుర్వంతం యం ప్రాణమనుయం ప్రధానభూతం భగవదీయం ప్రాణ మను ప్రాణాః ప్రాణినాం
ప్రాణాః అనుప్రాణంతి శరీరాణ్యనుప్రవిశ్య ధారయంతి సర దేవం రాజానమనుగా భృత్యా ఇవ. య
మపానంతమపానకార్యాణి కుర్వంతిమనుసృత్యఅపానంతిచ. ౧౬. ఏవం భగవత్స్పృణస్య తదీయా
కాశాదోజఃప్రభృతిభ్యో వా ఉత్పత్తిమనువర్ణ్య అనంతరం తస్య భగవతః పురుషోత్పత్తిమాహ—
అంతరాశరీరస్యాంతరాశే క్షిపతా చలతా ప్రాణేన విభోఃత్సుత్రైట్వు జాయతే త్సుత్రైట్వుభ్యం
హేతుభ్యాం జక్షతః పిపాసతశ్చ ఆదౌ ప్రాజ్ఞుఖం నిరభిద్యత ఉత్పన్నమభూత్. ౧౭. ముఖతః
తాని నిర్భిన్నం ఉత్పన్నం. తత్ర తాబుద్వయమధ్యే జిహ్వ ఉపజాయతే జిహ్వయా యో రసోఽధిగ
మ్యతే గృహ్యతే తాదృశో రసః కట్వాష్టలవణమధులిక్తః సాయభేదేన పక్షిధః తతో జిహ్వయాః
జ్ఞే. ౧౮. వివక్షోః పక్తమిచ్ఛోః. భూమ్నో ముఖతః వహ్నిర్వాగ్వ్యాగ్నిర్వాగ్నిం ద్రియం చ తయో
ర్వాగ్వహ్వోస్సంబంధి వ్యాహృతం వ్యాహరః ఉక్తిశ్చ జ్ఞే. శ్రు. 'ముఖాదింద్ర్యాగ్ని శ్చే'తిశ్రుతే.

వైశ్య సుచిరం నిరోధస్సమజాయత. ౧౯. నాసికే నిరభిద్యేతాం దోధూయతి
 నభస్వతి, తత్ర వాయుర్గంధవహౌ ప్రాణో నసి జఘృక్షతః. ౨౦. యదాత్తని
 నిరాలోకమాత్తానం చ దిదృక్షతః, నిర్భిన్నే అక్షిణీ తస్య జ్యోతిశ్చక్షుర్గుణ
 గ్రహః. ౨౧. బోధ్యమానస్య ఋషిభిరాత్మనస్తా జఘృక్షతః, కర్ణా చ నిరభిద్యే
 తాం దిశశ్శోత్రం గుణగ్రహః. ౨౨. వస్తునో మృదుకాఠిన్యలఘుగుర్వాష్ణశీత
 తాం, జఘృక్షతస్త్యజ్జీర్ణిన్నా తస్యాం రోమమహీరుహః. ౨౩. తత్ర చాంతర్బహి

కఇతి. నభస్వతి ప్రాణవాయాదోధూయమానే అత్యంతం ప్రచలతి. తత్ర నసి నాసికాయాం
 వాయుర్దేవతా. గంధం వహతీతి తథా. అనేన గంధో విషయో దర్శితః. ఘ్రాణ ఇంద్రియం. జఘృ
 క్షతః గంధం గృహీతుమిచ్ఛతః. ౨౦. యదేతి. నిరాలోకం ప్రకాశశూన్యం. ఆనీదితి శేషః.
 నిర్మక్షికమితివ దవ్యలూభావః, తదాత్తానం దేహం చ కాలాదన్యచ్చ వస్తు దిదృక్షతః. అక్షిణీ
 స్థానం జ్యోతిః ఆదిత్యో దేవతా. చక్షుః ఇంద్రియం. తతో గుణస్య రూపస్య గ్రహః గ్రహ
 ణం. అనేన రూపం విషయో దర్శితః. ౨౧. బోధ్యమానస్యేతి. ఋషిభిః దేవైః బోధ్యమా
 నస్య సతిః ఆత్మనః ప్రబోధనం గృహీతుమిచ్ఛతః కర్ణా అధిష్ఠానం దిశః దేవతాః శ్రోత్రమింద్రి
 యం తతో గుణగ్రహః శబ్దగ్రహణం. ౨౨. వస్తున ఇతి. మృదుత్వం చ కాఠిన్యం చ లఘు
 త్వం చ గురుత్వం చ ఉష్ణత్వం శీతతాం చేత్యర్థః. యద్యపి ఉష్ణత్వమపి ఇంద్రియవిషయవివ
 తథాపి తస్య జఘృక్షాభావాత్. ఔష్ణమిత్యుక్తం. గురుష్ణమితి పాలే యథాదేశశ్చాందసః.
 వస్తునః ఏతాన్ గుణాన్ జఘృక్షతః త్వజ్జీర్ణిన్నా త్వగి ద్రియాధిష్ఠానం చర్మ జాతమి
 త్యర్థః తస్యాం లోమాని ఇంద్రియం, మహీరుహశ్చ దేవతా జాతాః వస్తుని హస్తేనాతో
 లితే లఘుత్వగురుత్వయోర్జ్ఞానాత్ తయోరపి త్వగింద్రియవిషయత్వమితి పౌరాణికాః. ౨౩.

తస్యాగ్నేః సుచిరం బహుకాలం జలే నిరోధః సమజాయత వై సర్వస్యాపి జగతి స్తదానీం జలా
 వ్యాప్తత్వాత్. జలే నిరోధః నిరోధిత్యాత్ప్రతిబంధక ఆజాయత వై. ౧౯. నభస్వతి నాసాపుటవర్తిని
 ప్రాణాదివాయా దోధూయతి క పమానే సతి. నాసికే నిరభిద్యేతాం. ఉత్పన్నే బభూవతుః. తత్ర
 నాసాపుటవర్తిని ప్రాణే ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసరూపే గంధవహో వాయుఃజఘృక్షతః గంధం గృహీతుమిచ్ఛ
 తః పురుషస్య నాసికాయాం ఘ్రాణః ఘ్రాణేంద్రియం జజ్ఞే. శ్రు. 'ప్రాణాద్వాయురజాయతే'తి శ్రుతిః.
 నిరాలోకం ఆలోకో దర్శనం నిర్గతః ఆలోకో యస్తాత్ తన్నిరాలోకం చాక్షుషజ్ఞానావిషయం ఆ
 త్తానం స్వదేహం ఆత్మని స్పర్శిన్ దిదృక్షతః ద్రష్టుమిచ్ఛోః. తస్య భగవతః అక్షిణీ నేత్రగోళకే ని
 ర్భిన్నే గుణగ్రహః రూపగుణగ్రహకం జ్యోతి నేజోరూపం చక్షుశ్చక్షురింద్రియం చ స్య నిర్భిన్నం.
 ౨౧. ఋషిభిర్తునిభిః నిత్యసూరిభిర్వా బోధ్యమానస్య బోధం ప్రాపితస్య తం శబ్దం జఘృక్షతః గృ
 హీతుమిచ్ఛతః ఆత్మనః పరమాత్మనో సారాయణస్య దిశః దిగ్రూపా కర్ణా చ నిరభిద్యేతాం కర్ణశ
 ఘ్రాణ్యా ఉత్పన్నే గుణగ్రహః శబ్దగుణగ్రహకం శ్రోత్రం చ శ్రోత్రేంద్రియం చ నిర్భిన్నం. ౨౨.
 వస్తునో ద్రవ్యస్య మృదుకాఠిన్యం మృదుత్వం కఠిన్యత్వం చ లఘుగురుష్ణశీతతాం లఘుత్వం గురుత్వం
 ఉష్ణత్వం శీతత్వం చ జఘృక్షతః గృహీతుమిచ్ఛతః త్వజ్జీర్ణిన్నా తస్యాం త్వచి రోమమహీరుహః రోమ

హిర్యాత స్వచాలబ్ధగుణోవృతః, హస్తా రురుహతు స్తస్య నానాకర్త చిక్కిరతః.
 ౨౪. తయోస్తు బలవానింద్ర ఆదానముభయాశ్రయం, గలింజిఘృతః పాదౌ
 రురుహతేభికామికాం. ౨౫. పద్భ్యం యజ్ఞస్వయం హవ్యం కర్తృభిః క్రియతే
 నృభిః, నిరభిద్యత శిశ్నో వై ప్రజానందామృతార్థినః. ౨౬. ఉపస్థతసీత్కా
 మానాం ప్రియం తదుభయాశ్రయం, ఉత్పిసృష్టోధాతుమలం నిరభిద్యత వై
 ౨౭. తత్రేతి. తత్ర త్వచి. అంతర్బహిశ్చ వాతో వృతః ఆవృత్య స్థితః. కర్తరి నిష్ఠా. కథంభూతః?
 త్వచా లబ్ధః గుణః స్వర్గో యేన. అయమగ్ధః త్వగింద్రియమేవ బహిః కంఠాతినహితం స్వర్గం గృహ్ణా
 త్లోమశబ్దోచ్యతే తత్ర మహీరుహణాం దేవత్వం అంతర్బహిస్వర్గం గృహ్ణా త్తదేవ త్వకచ్ఛబ్దోచ్యతే
 తత్ర వాతో దేవతా. తథా చ తృతీయే వక్ష్యతి. శ్లో. 'త్వచమస్యవినిర్భిన్నాం వివిశ్చుర్విష్ణుమాషధిః,
 అంశేన లోమభిః కంఠాం యేనాసౌ ప్రతిపద్యతే. నిర్భిన్నాస్యస్యచర్తాణి లోకపాలోఽనిలోఽవి
 శత్, ప్రాణేనాంశేన సంస్పర్శం యేనాసౌ ప్రతిపద్యత' ఇతి. తత్ర చర్తాణీతి చర్తోపలక్షితాత్వగిత్య
 ర్థః. ప్రాణేనాంశేనేతి ప్రాణవాయువ్యవస్థాన త్వగింద్రియేణేత్యర్థః. బహ్వాచశ్చ తౌతు ఏక వివాసౌ
 నిర్దిష్టః త్వజ్జీరభిద్యత త్వచోలోమాని లోమభ్యేషధివనస్పతయ ఇతిరురుహతుః నిర్భిన్నే. ౨౮.
 తయోరితి. బలం ఇంద్రియం ఇంద్రో దేవతా తదుభయాశ్రయం దేవతాశ్రయం ఆదానం కర్త. అభి
 కామికాం అభీష్టాంవిహితామిత్యర్థః. ౨౯. పద్భ్యమితి. పద్భ్యం సహ యజ్ఞో విష్ణురేవ స్వయం
 తదధిష్ఠాత్మయా పేణ స్థితః కర్తృభిరితి గత్యాజ్యకర్తృశక్తిరింద్రియముక్తం. హవ్యంక్రియత ఇతిగతిప్రా
 ప్యం యజ్ఞార్థద్యం విషయఇత్యుక్తం. నృభిరితివ్యప్తిజీవేష్యపి ఇయమేవ రీతిరితి దర్శయన్ నరాధికా
 రిత్యం యజ్ఞానాం దర్శయతి—ప్రజా అపత్యం ఆనందః రతిః. అమృతం స్వర్గాది తదర్థినః. శిశ్నః అధి
 స్థానం. ౩౦. ౩౧. ఉపస్థఇతి. ఉపస్థ ఇంద్రియం ప్రవాపతిశ్చాసీదితి జ్ఞేయం. తదుభయాశ్రయ
 మింద్రియదేవతాశ్రయం. కామానాం స్త్రీసంభోగానాం సంబంధి ప్రియం సుఖం. ధాతుమలం.

స్వరూపాః వృక్షాశ్చోత్పన్నాః. ౩౩. తత్ర చ తస్యాం త్వచి అంతర్బహిశ్చ లబ్ధగుణః లబ్ధస్వర్గ
 గుణో వాతః నాయుః త్వచా వృతః త్వగింద్రియేణావృతః తస్య భగవతో నానాకర్త చిక్కిరయా నిభి
 లకర్తకరణేచ్ఛయా హస్తారురుహతుః ఉత్పన్నా. ౩౪. తయోర్హస్తయోరధిష్ఠానదేవతాబలవానింద్రః
 ఆదానం స్వీకరణముభయాశ్రయం గతిమితి. అభికామికాం ఇచ్ఛావిషయభూతాం గలింజిఘృత
 తః గృహీతుమిచ్ఛతో భగవతః పాదౌ రురుహతుః. ౩౫. నృభి ర్తనుష్యైః హవ్యం యత్కర్తృక్రియ
 తేహూయతే దేవతోదేవేన అగ్నా వితిహవ్యం. పురోడాశాదిరూపం తత్ప్రధానం కర్తృ యజ్ఞాది
 రూపం యత్క్రియతే తత్స్వరూపో యజ్ఞః పిష్టుః. శ్లో. 'యజ్ఞోవైవిష్ణు' రితి శ్లో. విష్ణుర త్రాదిత్యాది
 ప్వస్యతమః. శ్లో. 'ఆదిత్యానామహంవిష్ణు' రితి ప్రమాణబోధితః సస్వయమేవపద్భ్యంభగవత్పాదా
 భ్యాంయజ్ఞాధిష్ఠానదేవతోత్పన్నః యజ్ఞనామకః పురుషో భగవదంశావతారరూపః ఆదిత్యానామస్వ
 తమస్తేషూత్తమశ్చ విష్ణుః పాదాధిష్ఠానదేవతేతిభావః. నిరభిద్యతేతి. ప్రజానందామృతార్థినః ప్రజా
 ప్రజోత్పాదనంతయాయఆనందః సఏవామృతంతదర్థయతేప్రార్థయతఇతితదర్థతస్య శిశ్నోనిరభిద్యతవై
 ఉత్పన్నః కిల. ౩౬. కామానాముపస్థః కారణమాసీత్. ఉపస్థోనామ ప్రజోత్పాదనసమర్థకర్తేంద్రియవి
 శేషః ప్రియంతదుభయాశ్రయం స్త్రీవిషయభూతం సుఖం శిశ్నోపస్థ యుక్తాశ్రయంధాతుమలము

గుదం. ౨౭. తతః పాయస్తతో మిత్ర ఉత్సర్గ ఉభయాశ్రయః, ఆసిస్సహ్సః
పురః పుర్యా నాభిద్వారమపానతః. ౨౮. తత్రాపానస్తతో మృత్యుః పృథ
క్త్వ ముభయాశ్రయమ్, ఆదితో రన్నపానానా మాసన్కుక్ష్యాంత్రనాడయః.
౨౯. నద్యస్సముద్రాశ్చ తయో స్తుప్తిః పుష్టిస్తదాశ్రయే, నిదిధ్యాసోరాత్తమా
యాం హృదయం నిరభిద్యత, తతో మన శ్చంద్రఇతి సంకల్పః కామ ఏవ చ.
౩౦. త్వక్చర్మమాంసరుధిరమేదోమజ్జాస్థిధాతవః, భూమ్యప్తేజో మయాస్సప్త

భుక్తానామన్నాదీనా మసారాంశం త్వక్తు మిచ్ఛోః. ౨౭. తత ఇతి. గుదపాయుమిత్రోత్సర్గా అధి
ష్టానేంద్రియదేవతావిషయాః. పుర్యాః దేహాత్. పురః దేహంతరాణి ఆసిస్సహ్సః సర్వతో గంతుమి
చ్ఛోః. నాభిద్వారం నిరభిద్యతేత్యనుషంగః. అపానతః అపగచ్ఛతః. ౨౮. తత్రేతి. పృథక్త్వం మరణం
నాభ్యాదీని అధిష్టానాదీని నాభ్యాం హి ప్రాణాపానయోర్బంధవిశ్లేషణం మృత్యురితి ప్రసిద్ధం అన్నపా
నానామాదితోః సంగ్రహీతుమిచ్ఛోః కుక్షిశ్చాంత్రాణి నాడ్యశ్చాంత్రాణి తత్ర కుక్షిరధిష్ఠానం ఆంత్రాణి
అన్నసంగ్రహేకరణం ఇంద్రియస్థానీయం నాడ్యస్తు పానసంగ్రహే. ౨౯. నద్య ఇతి. తయోః
నాడ్యాం త్రవర్గయోః క్రమేణ నద్యస్సముద్రాశ్చ దేవతే. తుష్టిః ఉదరభరణం. పుష్టిస్తురసపరిణామతః
స్థాల్యం. తదాశ్రయే తదుభయనిమిత్తే. తత్రాన్నసంగ్రహేచ్ఛోః కుక్ష్యాంత్రసముద్రచతుష్టయ ఇతి
చతుష్టయం. పేయసంగ్రహేచ్ఛోః కుక్షినాడీనదీపుష్టయశ్చతుష్టయమితి వివేకః. నిదిధ్యాసోః నితరాం
చింత యితుమిచ్ఛోః కామోభిలాషః హృదయమశ్చంద్రసంకల్పః అధిష్టానాదయః. ౩౦. తదేవమధి
దైవాదిభేదంవిభజ్యోక్త్వాతదంశభూతానాంధాత్వాధీనాంస్వరూపమాహ—ద్వాభ్యాంత్వగితి. త్వక్
స్థూలంచర్మ తదుపరి స్థితంనూత్నంత్వగాదయోఽస్థ్యంతాః. ద్వంద్వైకవద్భావేననిర్దిష్టః. సప్త యేధాతవః

త్సిస్సృక్షోః త్వక్తుమిచ్ఛోః పురుషస్య గుదః అధోరంధ్రం నిరభిద్యత. ౨౭. తతః గుదాత్ పాయుర్
లోత్సర్గహేతుః కర్తేంద్రియవిశేషః నిరభిద్యత నాభితఃఖలుఃఉర్ధ్వకాయ ఇతివ్యవహారః. ౨౮. తత్ర
నాభిద్వారే అపానః ఆపానాఖ్యో వాయువిశేషః తత్రస్తాదపానాత్ మృత్యుః తన్నామణో దేవ
తావిశేషః ఉభయాశ్రయం పృథక్త్వంఅపానమృత్యుప్రయుక్తం పృథక్త్వంపూర్వకాయోత్తరకాయ
భేదః అన్నపానానామాదితోః అన్నపానాన్యపాదాతు మిచ్ఛోః భగవతః కుక్ష్యాంత్రనాడికాః
కుక్షిరుదరం ఆంత్రాణి తత్రస్థితామాంసవిశేషాః నాడికాః. శ్రు. 'శతం చైకా చ హృదయస్య నా
డ్యః' ఇత్యాది శ్రుతిసిద్ధాః. ప్రధానీభూతాః ఏకోత్తరశతసంఖ్యాకాః ప్రత్యేకశః ద్విసప్తతిసహస్రనా
డీయుక్తాః అతినూత్నాః నానావర్ణాః నాడ్యః ఆసక్ ఉత్పన్నా భూవుః. ౨౯. కుక్ష్యాదిభ్యః. నద్య
స్సముద్రాశ్చాంత్రా తయోరన్న పానయోరాశ్రయే ఉదరే తుష్టిః తత్ప్రయుక్తాచపుష్టిః కాయపుష్టిః
అత్ర తుష్టిపాసా పూర్వకాన్నపానాది స్వీకరణం సర్వప్రపంచరూపం స్థూలశరీరపరిగ్రహేణ
అభినయమాత్రమితి జ్ఞేయం ఆత్మమాయాం స్వీయప్రకృతిం నిదిధ్యాసోః చింతయతః హృదయం కా
మసంకల్పాదిస్థానం నిరభిద్యత తతో హృదయాత్ చంద్రఇతి ప్రసిద్ధం మనో నిరభిద్యత. శ్రు. 'చం
ద్రమామనసోబాత' ఇత్యేతద్రూపా. కించ యస్తాద్ధృవయాత్ సంకల్పః కామ ఏవచ. ౩౦. తస్య
భగవతః త్వక్ చర్మమాంసరుధిరమేదోమజ్జాస్థిధాతవః భూమ్యప్తేజోమయాః సప్త ప్రాణాః. శ్రుభ

ప్రాణోవ్యోమాంబువాయుభిః. 30. గుణాత్త కానీంద్రియాణి భూతాదిప్రభవా
 గుణాః, మనస్సర్వ వికారాత్తాబుద్ధిర్విజ్ఞానరూపిణీ. 31. ఏతద్భగవతో రూపం
 స్థూలం తే వ్యాహృతం మయా, మహ్యదిభిశ్చావరణైరప్తభిర్బహిరావృతం. 32.
 అతః పరం సూక్ష్మతమమవ్యక్తం నిర్విశేషణం, అనాదిమధ్యనిధనం నిత్యం వాఙ్మనసః
 పరం. 33. అమునీ భగవద్రూపే మయా తే హ్యనువర్ణితే, ఉభే అపి నగృ
 హ్ణంతి మాయాసృష్టే విపశ్చితః. 34. స వాచ్యవాచకతయా భగవాన్ బ్రహ్మ
 తే భూమ్యస్తేజోమయాః తేషాం పాంచభౌతిక త్వేఽపి వాయ్వాకాశయోరాహార రూపేణ సంవర్ధక
 త్వభావాదేవముక్తం. 35. గుణాత్త కానీతి. గుణాత్త కాని గుణేశుశబ్దాదిమః ఆత్మా యేషాం
 విషయాభిమఖిస్వభావానీత్యర్థః. భూతాదిః అహంకారః తతః ప్రకరేణ భవంతీతి తథా గుణాః
 శబ్దాదయః అహంకారాంశకల్పితభోభనస్వభావాః న తు వస్తుతస్తథేత్యర్థః. తత్ర హేతుః—యతో
 మన ఏవ. సర్వవికారాణా మాత్మా స్వరూపం. బుద్ధిస్తు తథా భూతార్థవిజ్ఞానరూపిణీ న తుపరమా
 ర్థగ్రాహిణీతి వైరాగ్యార్థముక్తం. అనేనైవ బుద్ధిమనసోః స్వరూపం చోక్తం. 36. ఉపసంహరతి—
 ఏతిదితి. ప్రకృత్యా సహస్థభిః. 37. స్థూలముక్త్యా సూక్ష్మం సమప్తిలింగశరీరమాహ—అతః పరమి
 తి. అతః పరం అస్యకారణభూతం సూక్ష్మం అతీంద్రియం యతః అవ్యక్తం. తత్కుతః? యతో నిర్వి
 శేషం. తత్కుతః? అనాదిమధ్యనిధనం ఉత్పత్తిస్థితిలయశూన్యం. నిత్యం సదైకరూపం. అపక్షయాది
 శూన్యమిత్యర్థః. అతఏవ వాఙ్మనసశ్చేతి ద్వంద్వైక్యం. తస్మాత్పరం. 38. ఉపాసనార్థం భగవత్యా
 రోపితతయా తద్వ్యయమపవదతి—అమునీ ఇతి. నగృహ్ణంతి వస్తుతో నాంగీకుర్వంతి. మాయాసృష్టే

“సప్తవైశ్చీరణ్యాః ప్రాణా” ఇతిశ్రు తిసిద్ధాని సప్తశీర్షణ్యరంధ్రాణివ్యోమాంబువాయుభిరుత్పన్నాని. 39.
 ఇంద్రియాణి చక్షురాదీనీంద్రియాణి గుణాత్త కాని రూపాది గుణగ్రాహకాణి గుణాస్తైరింద్రియైః గ్రా
 హ్యైః రూపాదయో గుణాః భూతాదిప్రభవాః భూతాదిస్తామసాహంకారః తస్మాదుత్పన్నా ఇత్యర్థః.
 తస్య మనస్సర్వవికారాత్తా సర్వే యే వికారాః. కామస్సంకల్పా విచకిత్సాశ్రద్ధా కృతిరధృతిశ్చ
 ర్థిభిరత్యేతత్సర్వం మన ఏవేతి శ్రుతిసిద్ధాః కామసంకల్పాదయః తేషామాత్మా ఆధారః తస్య బుద్ధిర్వి
 జ్ఞానరూపిణీ విజ్ఞానం వివిధప్రపంచరూపేణ భవనసంకల్పః. శ్రు. “సోఽకామయత బహుస్యాం ప్ర
 జాయే”యేతి శ్రుతిసిద్ధః తద్రూపిణీ. 31. భగవతః ఏతత్ ప్రపంచస్వరూపం స్థూలం రూపం మ
 యా తే తుభ్యం వ్యాహృతం. స్థూలరూపమేవ విశేషయతి—మహ్యదిభిరప్తభిరావరణైః ప్రకృతిమ
 హదహంకారసహితైః పృథివ్యాదిపంచభూతస్వరూపైః ఆవరణైః బహిరండాదృహిర్వృత్తంస్థూలరూ
 పం వ్యాహృతం. 32. ఏవం ప్రపంచస్వరూపం స్థూలం భగవ ద్రూపముక్త్యా అసంతిరం తస్యావి
 కారణీభూతం మూలప్రకృతిస్వరూపం అవిభక్తసామరూపత్వాత్ సూక్ష్మరూపమాహ—అతః పరం
 స్థూలాదతిరిక్తం సూక్ష్మతమ మవిభక్తనామరూపత్వేన వ్యవహారాన్వృత్వాత్ సూక్ష్మతమం నిర్విశేష
 ణం. పృథివ్యాదిపరిణామరాహిత్యాత్ పృథివీత్వాదిభిర్విశేషణైః నిర్దేష్టుమశక్యం. అనాదిమధ్యనిధనం
 ఆదిమధ్యాంతరహితం అతఏవ నిత్యం. వాఙ్మనసః పరం రూపాదివిశేషణరాహిత్యాత్ వాక్ప్రవృత్తే
 ర్మనః ప్రవృత్తేశ్చ దూరీభూతం. ఏతద్ప్రకృతితత్త్వం సూక్ష్మతమం రూపం. 33. అమునీ స్థూల
 మాత్మ భగవద్రూపే మయా తే తుభ్యమనువర్ణితే. విపశ్చితో విద్వాంసః మాయాసృష్టే ఉభే అ

రూపధృత్, నామరూప క్రియా ధత్తేసకర్తా కర్తృకః పరః. 31. ప్రజాపతీ
 మనూః దేవాన్యషీః పితృగణాః పృథక్, సిద్ధచారణగంధర్వా న్విద్యాధాన్
 సురగుహ్యకాః. 32. కిన్నరాప్సర నా నాగాన్ సర్పాన్ కింపురుష*పూరుషాన్,
 మాతృరక్షః పితృచాంశ్చ ప్రేతభూతవినాయకాః. 33. కూశ్మాండోన్మాదభేతాళాన్
 యాతుధానాన్ గ్రహఃనపి, ఖగాన్తృగాన్ పశూన్ వృక్షాన్ గిరీన్నపసరీస్సపాన్.
 34. *ద్వివిధాశ్చతుర్విధాయేఽన్యేజలస్థలనభాకసః, కుశలాకుశలామిశ్రాః కర్మణాం
 గతయస్త్విమాః. 35. సత్త్వం రజస్తమ ఇతి తిస్రస్సురస్సనాంకాః, తత్రాప్యేకై
 కళో రాజన్ భిద్యంతే గతయస్త్రిధా, యద్వైకైకతరోఽన్యభ్యాం స్వభావ ఉపమా

36. యద్రూపగుణకర్తృక ఇతి యదుక్తం భగవతా బ్రహ్మణం ప్రతి తత్ప్రపంచయతుః బ్రహ్మణా
 పాణి తత్తత్కర్తృణి చ ఆహ—స ఇత్యాదితా. ఇత్యంభూతేనేత్యతిః ప్రాక్తనేన గ్రంథేన. స భగ
 వాన్ బ్రహ్మరూపధృత్. వాచ్యవాచకతయా వాచ్యయా రూపాణి వాచకతయా నామాని.
 క్రియాశ్చ ధత్తే సృజతీత్యర్థః. మాయయాసకర్తా సవ్యాపారస్యే వస్తుతస్త్వకర్తృకః. 37. ఏతత్ప్ర
 పంచయతి. సార్థస్త్రిభిః. ప్రజాపతీనితి. ద్వితీయాంతానాం ధత్తఇత్యనేనాన్వయః. తత్ప్రజాప
 త్యాదీని నామాని తద్వాచ్యాని రూపాణి తత్కర్తృణి జ్ఞేయాని పృథక్ తత్తదవాంతర
 భేదేన. 38. కూశ్మాండేతి. గిరీనీత్యస్యానంతరం నృపేతిసంభోధనం. 39. ద్వివిధాఇతి. ద్వివిధాః
 సావరజంగమాదిరూపేణ చతుర్విధాః జరాయుజాండజస్వేదజోద్భిజ్జరూపేణ జలస్థలనభాంసి ఓ
 కాంసి యేషాం తానపి ధత్త ఇతి పుర్వేణాన్వయః. యచ్చ రాజ్ఞా పృష్టం. శ్లో. “యా
 వత్యః కర్మగతయో యాదృశీ ర్ద్విజసత్తమే”తి తస్యాపి ప్రసంగాదనేనైవోత్తరమాహ—కుశ
 లాః ఉత్తమాః అకుశలాః సీచాః. మిశ్రాపదాంతరమిశ్రాః మధ్యమాః కర్మణాం పుణ్యాపుణ్యవిమిశ్ర
 ణాం గతయః ఫలాని. 40. సత్త్వాదిభేదేన కర్మగతివైచిత్ర్యం ప్రపంచయతి—సార్థేన. సత్త్వమితి.

పిరూపే నగృహ్లాంతి నోపాసంతే. 39. వాచ్యవాచకతయా వాచ్యతయా దేవబోధ్యత్వేన బ్ర
 హ్మరూపధృత్పరబ్రహ్మరూపీ వాచకతయా బ్రహ్మరూపధృత్ వేదస్వరూపీ స భగవాన్ పరస్సర్వస్సా
 త్పరః అతఏవాకర్తృకః పుణ్యపాపరూపకర్తృహితః తాదృశోఽపి లీలార్థం సకర్తాసన్ ఉత్పత్తితీల
 యాదికర్తా సన్ తాదృశం కర్మ కుర్వన్ నామరూపక్రియాః ప్రపంచరూపీ సన్ నామాని బ్రహ్మ
 స్తంబపర్యంతాని నామాని రూపాణి తత్తద్రూపాణి చ ధత్తే. 37. ప్రజాపతీన్ కశ్యపాదీన్సప
 మనూన్ స్యాయంభువాదీన్ దేవాన్. శ్రు. “అష్టే వసవ ఏకాదశ రుద్రాద్వాదశాదిత్యావితామ
 తో వై దేవా” ఇత్యాది శ్రుతిప్రసిద్ధాన్ త్రయస్త్రింశద్దేవాన్ ఋషీన్ వసిష్టాదీన్ పృథక్ ఆర్యమ
 ప్రధానాన్ పితృగణాన్. 38. ద్వివిధాః చేతనాచేతనస్వరూపేణ ద్వివిధాః చతుర్విధాః దేవ తిర్య
 జ్జనుష్యన్తసావరూపేణ చతుర్విధాః జలౌకసా మత్స్యమకరాదయః స్థలౌకసా మనుజపశ్వాదయః న
 భాకసః ఖగాదయః అన్యే చ యే జాతివిశేషాః కుశలాస్సత్త్వప్రధానాః. అకుశలాస్తమఃప్రధా
 నాః. మిశ్రాస్త్రైగుణ్యవంతః పతాదృశాస్సర్వేపి జాతివిశేషాః ఇమాః కర్మణాం గతయః పుణ్యపాపఫల
 భూత ఇత్యర్థః. 40. తదేవవ్యక్తికరోతి—సత్త్వమిత్యాది. సత్త్వంరజస్తమఇతి త్రేమాం ఫలభూతాగత

న్యతే. రగ. స ఏవేదం జగద్ధాతా భగవాన్ ధర్మరూపధృత్, పుష్టాతిస్థాపయన్
 విశ్వం తిర్యజ్జ్వరసురాదిభిః. ౪౨. తతః కాలాగ్నిరుద్రాత్తాయత్సృష్టమిదమాత్మనః,
 సన్నియచ్ఛతి తత్కాలేనునానీకమివానలః. ౪౩. ఇత్థంభావేన కథితో భగవాన్
 భగవత్తమః, నేత్రం భావేన హి పరం ద్రష్టుమర్హంతి సూరయః. ౪౪. నాస్య కర్త
 ణి జన్తాదౌ పరస్యాను విధీయతే, కర్తృత్వప్రతిషేధార్థం మాయయాగోపితం
 హితత్. ౪౫. అయం తు బ్రహ్మణః కల్ప స్సవికల్ప ఉదాహృతః, విధిస్సాధార

సత్త్వాదయః తిస్రో గతయః. తా ఏవ శృంగగ్రహికయా దర్శయతి—సురస్సూరకా ఇతి సు
 రాదిశబ్దాః స్వర్గాదీనామఃలక్షణార్థాః. అన్యభ్యాం గుణభ్యాం స్వభావగుణః ఉపహస్యతే అను
 విధ్యతే. తత్రాపి సత్త్వాదిగతిషు ఏకైకశో గతయః. ౪౦. బ్రహ్మరూపేణ స్రష్టృత్వముక్త్యావిష్ణు
 రూపేణపాలకత్వమాహ— స ఇతి. స ఏవ భగవాన్, తిన్యగాద్యవతారైః ఇదం విశ్వం స్థాపయన్,
 పాలయన్. ధర్మరూపేణ పుష్టాతి. భోగైస్సంవర్ధయతి. ౪౧. రుద్ర రూపేణ సంహర్తృత్వమాహ—
 తత ఇతి. అత్తనస్స కాళాద్యగదంసృష్టం. తత్కాలాదిరూపేణ సన్నియచ్ఛతి. సంహరతి. ౪౩. కర్తృత్వా
 ద్యనువాదేన దశమస్య శుద్ధిమాహ— ఇత్థం భావేనేతి. భగవాన్ అతిశయేన భగవాన్ భగవత్తమః ఇత్థం
 భావేన స్రష్టృత్వాదిరూపేణ. శ్రు. 'తిస్తద్వా ఏతన్నాదత్తన ఆకాశస్సంభూతః. సోఽకమయత
 బహుస్యాం ప్రజాయేయే' తీత్యాది శ్రుత్యా కథితః. సూరయస్తు పరంకేవలం ఏవం రూపేణ ద్రష్టుంనా
 ర్హంతి. ౪౪. తత్కిం యతఃనేతి. అస్య విశ్వస్య జన్తాదౌ కర్తృణి పరస్య ఈశ్వరస్య ఇత్థంభావః కర్తృ
 త్వం నాస్తి. శ్రుత్యాదితాత్పర్యేణ సప్రతిపాద్యతే, కింశ్చనువిధీయతే అనువర్త్యతే కిమర్థం కర్తృత్వ
 ప్రతిషేధార్థం. హి యతోమాయయా తత్ ఆగోపితం ప్రకాశితం తథాచ శ్రుతిః—'నిష్కళం ని
 ష్క్రియం శాంతం నిరవద్యం నిరంజనం. ఇంద్రో మాయాభిః పురురూప ఇయ్యతి' ఇత్యాద్యా. ౪౫.

యః సురస్సూరకా ఇతి తిస్రః సురై రనుభూయమానాః స్వర్గాదయః సృభిరనుభూయమానాః
 పశుపుత్రధనధాన్యాదయః నారకై రనుభూయమానాః ఏకవింశతినరకాః. తత్ర గతిత్రయేఽపి హే
 రాజకైకైకశః గతయః (స్త్రి) ధా భిద్యంతే. యథాయస్తిక్ కాతే. ఏకైకతరః సత్త్వం వా రజో
 వా తమో వా స్వభావో గుణః అన్యభ్యాం స్వేతరాభ్యాం గుణభ్యాముపహస్యతే. అభిభూయ
 తే తదా అభిభావకగుణానుగుణాః గతయో భిద్యంతే. ౪౦. జగద్ధాతా జగత్సోపకః దుధాజ్ఞాధా
 రణపోషణయోరితి ధాతుః స ఏవ భగవానిదం విశ్వం ధర్మరూపధృత్ ధర్మపురుషస్వరూపం ధృత
 వాన్ సన్ విశ్వం స్థాపయన్ తిర్యజ్జ్వరసురాదిభిః తిర్యజ్జ్వరశరీరైః పుష్టాతి పరిపాలయతి. ౪౨.
 తతః కాలాగ్నిరుద్రాత్త తత్సర్వరూపీ సన్ అత్తేనా యత్సృష్టం తత్కాలే ప్రళయే ఘనానీకమనిల
 ఇవ సన్నియచ్ఛతి వినాశయతి. ౪౩. భగవత్తమో భగవచ్ఛబ్దవాచ్యానాయత్కృష్టః భగవాన్ పద్మ
 తైశ్వర్యసంపన్నః ఇత్థంభావేన కథితః సామాన్యతవితాదృశఇతి నిరూపితః పరం సర్వోత్కృష్టబ్ర
 హ్మరూపం సూరయోనిత్యసూరయోఽపి నేత్రంభావేన ద్రష్టుమర్హంతి విశేషేణైతాదృశం ఇతి న
 సాక్షాత్కృత్తుం శక్నుంవంతి. ౪౪. అస్య పరస్య పరమాత్మనః జన్తావతారేషు జన్తకర్తృత్వప్రతి
 షేధార్థం పుణ్యపాపరూపకర్తకర్తృత్వప్రతిషేధార్థం కర్తాణ్యనుకర్తాణ్యనుసృత్య న విధీయతే న
 ియతే కథం తస్మాపుణ్యపరవశత్వాభావే రామాద్యవతారేషు పితృవాక్యపరిపాలనాదిభిర్నాను

ణోయత్ర సర్గాః ప్రాకృతవైకృతాః. ౪౬. పరిమాణంచ కాలస్యకల్పలక్షణవిగ్రహం, యథాపురస్తాద్వ్యాఖ్యానేపాద్యంకల్పమథోశృణు. ౪౭.

శౌనక ఉవాచ:—

యథాసౌభగవాన్ సూతక్షత్తాభాగవతోత్తమః, చచారతీర్థానిభువస్త్వక్వాబంధూన్ సుదుస్త్వజాన్. ౪౮. కుతకాషారవేస్తస్యసంవాదోఽధ్యాత్మసంశ్రితః, యద్వాసభగవాన్స్తస్మైపుష్టస్తత్త్వమువాచహ. ౪౯. బ్రూహీనస్తదిదంసౌమ్యవిదురస్యవిచేష్టితమ్, బంధుత్యాగనిమిత్తంచయథైవాగతవాన్పునః. ౫౦.

శ్రీసూత ఉవాచ—

రాజ్ఞాపరీక్షితాపృష్టోయదవోచన్తహమునిః, తద్వోఽభిధానేశృణుతరాజప్రశ్నానుసారతః. ౫౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతే, మహాపురాణే, అష్టాదశసహస్రికాయాం సంహితాయాం, పారమహంస్యాం శ్రీవైయాసిక్యాం, శ్రీహయగ్రీవబ్రహ్మవిద్యాయాం ద్వితీయస్కంధే, శుకాగమనం నామ దశమోఽధ్యాయః.

ఉక్తమర్థముపసంహరితి—అయమితి. బ్రహ్మణస్సంబంధీకల్పః. వికల్పోఽవాంతరకల్పః. తత్సహిత ఉదాహృతః ఉదాహరణత్వేన సంక్షేపత ఉక్తః. యత్ర మాహాకల్పే. ప్రాకృతమహాదాదిసర్గాః అవాంతరకల్పే చ వైకృతాః స్థావరాదిసర్గాః ఇత్యయం విధిః ప్రకారః అన్వయః మహాకల్పాదిభిః సాధారణః. ౪౬. వక్ష్యమాణం విస్తరం ప్రతిజానీతే—పరిమాణమితి. పరిమాణం స్థూలం సూక్ష్మం చ కల్పస్య లక్షణం నేహ నిరూపయతి. తద్విగ్రహం అవాంతరకల్పమన్వంతరాదిరూపం తద్విభాగం యథావత్ విస్తరేణ పురస్తాత్ప్రతీయస్కంధే తత్ర చ పాద్యం కల్పమథో ఇతి కార్యేన్నియత వ్యాఖ్యానమానం శృణు. ౪౭. యదర్థంసృష్ట్యాదినిరూపణం తదేవ సాక్షాత్ శ్రోతుకామః. కథాంతరం పుచ్చతి—యథేతి. క్షత్తా విదురః భువస్సంబంధీని తీర్థాని యద్వా భువః క్షేత్రాణి. ౪౮. కుత్రేతి. కాషారవేః మైత్రేయస్య తస్య క్షత్తుశ్చ ఆధ్యాత్మజ్ఞానసంశ్రితః సంవాదః పరమాత్మవిషయకఇత్యర్థః. ౪౯. బ్రూహీతి. పునరాగతవాన్ తత్రనిమిత్తం బ్రూహి. ౫౦. రాజ్ఞేతి. రాజ్ఞా పుష్ట ఇతి అయనుర్భియద్యాయం పుచ్చథ ఇదమేవ రాజాపి శుకం పుష్టవాన్. శుకోఽపి విదురమైత్రేయసంవాదం పురస్కృత్య యే పూర్వం రాజ్ఞా కృతాః ప్రశ్నాః తదనుసారేణ సర్వం పురాణార్థం అవోచత్ తదేవాహం వోఽభిధాన్యామి తథైవ శృణుతేతి. ౫౧.

ఇతి శ్రీమద్భాగవతవ్యాఖ్యానం, శ్రీధరాచార్యవర్యకృతాయాం, భావార్థదీపికాఖ్యానం, దశమాధ్యాయవ్యాఖ్యానం, ద్వితీయస్కంధ స్సమాప్తః.

సూతమత ఆహ—మాయయేతి. స్వస్యపుణ్యపాప పరవశత్వాభావేఽపి మాయయా ఇతరామహాపనశీలయా మాయయాసంకల్పేన తత్ ధర్మానుష్ఠాతృత్వమారోపితం న వాస్తవమితి భావః.

౪౧. ఆయంసవికల్పః మహాకల్పసహితః కల్పః అవాంతరకల్పః. బ్రహ్మణశ్చతుర్ముఖ సంఖం
 ద్యుదాహృతః యత్ర బ్రహ్మకల్పే సాధారణో విధిః సర్వేషామపి ప్రాణినాం శరీరాదికల్పనరూప
 సాధారణో విధిః. ప్రాకృతసర్గాః ప్రకృతిః కారణం తత్సంబంధినః ప్రాకృతాః. తాదృశాస్సర్గాః
 కృత్సృష్టేః కారణీభూతానాం ప్రజాపతీనాం సర్గాః ప్రాకృతసర్గాః తదితరేషాంసర్గాః వైకృత
 సర్గాః ఉభయేఽపి సర్గా స్సంతి. ౪౨. కాలస్య కల్పలక్షణవిగ్రహం అవాంతరప్రళయమహా
 ప్రళయభేదభిన్నస్వరూపం పరస్పాదుత్తరత్ర యథావత్కర్తృత్వేన వ్యాఖ్యాన్యే ఇదం పాద్యం
 పద్మోద్భవపూర్వకం బ్రహ్మణః కల్పమిమం వక్ష్యమాణం శృణు. ౪౩.

ఇతి చంద్రికాయాం, ద్వితీయస్కంధే, దశమోధ్యాయవ్యాఖ్యా.

శ్లో. ద్వితీయస్కంధసంబంధపదభావార్థదీపికా,
 ఉద్దీప్యతామియంసద్భిః యథాస్యాత్తత్త్వదీపనమ్.
 ఈక్షంతామిచ్ఛయా సంతః క్షమంతాం మమ సాహసమ్,
 మయా పి స్వీయభోధాయ కృతమేతన్న గర్వతః.

ద్వితీయస్కంధ స్సమాప్తః.

